

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

.. BAY MÜKEMMEL LİNDİ HOWARD

- ✓ Dürüştür,
yalan söylemez, aldatmaz
- ✓ Kibardır, naziktir
- ✓ Güvenilir biridir
- ✓ Düzenli bir işi vardır
- ✓ Başarılıdır
- ✓ Esprilidir,
mizah duygusu vardır
- ✓ Parası boldur
- ✓ Yakışıklıdır
- ✓ Yatakta muhteşemdir
- ✓ Ve...

ÇEVİREN: ALİ CEVAT AKKOYUNLU

2. BASKI

DK
DOĞAN
KİTAP

BAY MÜKEMMEL

LİNDİ HÖWİ

SarıŞeker

Mükemmel erkek "geyici" konusuna, "Bay Mükemmel" in içindeki katili uyandırınca...

Detroit yakınlarındaki bir bilgisayar firmasında çalışan dört kadın, her hafta olduğu gibi, o cuma akşamı da iş çıkışı stres atmak için bir barda buluşurlar. Birkaç kadeh içkiden sonra, malum kadın muhabbeti koyulaşır ve sohbet konusu mükemmel bir erkeğin sahip olması gereken özelliklerde yoğunlaşır. Bu bol kahkahalı masum eğlence, kâğıda dökülen "mükemmel bir erkekte aranan özellikler listesi"nin işyerinde yayılıp medyaya yansmasıyla boyut değiştirir.

Liste ülke çapında haber konusu haline gelmiş, dört kadın şöhret olma yolunda dev adımlarla ilerlemeye başlamıştır. Ama bu gelişmeler birtakım insanları fena halde rahatsız etmektedir. En başta, dört kadının hayatındaki erkekleri. Sonra, listedeki beklentileri karşılamaktan ne kadar uzak olduklarını görüp incinen diğer tüm erkekleri. Ve... Bay Mükemmel olduğuna "inanana", ama bu konuda ciddi sorunları olan canı bir psikopatı. Dört kadın yaşadıkları sarhoşluktan, içlerinden birinin canavarca öldürülmesiyle uyanacak, gelişen olaylar zinciri içinde aralarından biri daha hunharca bir cinayete kurban gidecek, bir diğeri ölümden dönüp baş aşağı giden evliliğini kurtaracak, biri de hayatının erkeğini, o gerçek Bay Mükemmel'i bulacaktır.

"Gözlemler ve ironi açısından çok güçlü, zeki, eğlenceli, güldürücü bir kitap. Elinizden bırakamayacak ve her beş dakikada bir kahkaha nöbetine tutulacaksınız."

Robin Vidimos, *The Denver Post*

"Bu kitabı bitirmeden kapatamayacak, işe yorgun gidecek ve tüm kırmızı ışıklarda okumaya devam edeceksiniz... Mizah, gerilim, esrar, romantizm ve sahici karakterler."

Kim Thomas, *East Valley Tribune*

"Bay Mükemmel'de çok eğlenceli sohbetler, bol seks ve uykusuz kalmaya geçecek bir gerilim bulacaksınız."

Ann Byle, *Press*

Linda Howard *New York Times*'in en çok satan kitaplar listesine giren *Bay Mükemmel*, *All the Queen's Men*, *Now You See Her*, *Kill and Tell*, *Son of the Morning*, *Shades of Twilight*, *After the Night* ve *Dream Man* gibi pek çok best-seller romanın yazarıdır. B. Dalton Bestseller Award, Romantic Times Magazine Reviewers' Choice Award for Best Sensual Romance, WISH Award, Silver Pen Award gibi birçok ödüle sahip olan yazar, ABD'nin Alabama Eyaleti'nde eşiyle birlikte yaşamaktadır.

ISBN 975-6612-93-2

9 789756 612934

DK
DOĞAN
KİTAP

Bay Mükemmel

Linda Howard

Çeviren: Ali Cevat Akkoyunlu

DOĞAN
İKİTAP

BAY MÜKEMMEL

Orijinal adı: *Mr. Perfect*

© Linda Howard, 2000

Yazan: Linda Howard

İngilizce aslından çeviren: Ali Cevat Akkoyunlu

Türkçe yayın hakları: © Doğan Kitapçılık AŞ

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

1. baskı / mart 2002

2. baskı / mayıs 2002 / ISBN 975-6612-93-2

Bu kitabın 2. baskısı 1 500 adet yapılmıştır.

Kapak ve kitap tasarımı: DPN Design

Baskı: Altan Matbaacılık

Doğan Kitapçılık AŞ Hürriyet Medya Towers, 34544 Güncüli-İs I ANIM II

Tel. (212) 677 06 20 - 677 07 39 Faks (212) 677 07 49

Tüm sorularımı sabırla ve neşeyle cevapladığı için Michigan Eyaleti Warren Polis Müdürlüğü'nden Memur Henry Piechowski'ye çok teşekkür ederim. Telefonlarıma çıktı, zamanını benimle paylaştı, yazdıklarımın doğru olması için elinden geleni yaptı. Kitaptaki tüm yanlışlar bana aittir. Teşekkürler Memur Piechowski.

Giriş

Denver, 1975

- Saçmalık bu !

Kadın masanın öte tarafında oturan okul müdürüne bakarken çantasını öylesine sıkı tutmuştu ki, eklemleri bembeyaz görünüyordu.

- Fareye dokunmadığını söylüyor, üstelik oğlum yalan söylemez. Bunu düşünmek bile...

J. Clarence Cosgrove, Ellington Ortaokulu'nda altı yıl müdürlük yapmış, ondan önce de yirmi yıl öğretmen olarak çalışmıştı. Öfkeli velilere nasıl davranacağım iyi bilirdi, ama karşısındaki uzun ve zayıf kadın ile yanmda uyku ilacı almış biri gibi oturan oğlu sinirine dokunuyordu. Yerleşik deyimler kullanmaktan nefret etmesine karşın, ana oğulun bir acayip olduklarını düşünüyordu.

Boşuna bir çaba olduğunu bildiği halde, onunla anlaşmaya çalıştı.

- Bir tanık var...

- Bayan Whitcomb oğlumu zorlamış. Yoksa Corin asla o fareye zarar verecek bir şey yapmaz, kesinlikle yapmaz, yapar mısm yavrum?

- Hayır, anne.

Çocuğun sesi inanılmayacak kadar yumuşaktı, ama Bay Cosgrove'a çevirdiği gözleri, cevabının etkisini tartmak istiyormuş gibi soğuk ve kıpırtısızdı.

- Bakın, söylemiştim size ! diye haykırdı kadın.

Bay Cosgrove araya girmeye çalıştı.

- Bayan Whitcomb...

- ... daha okulun ilk günü Corin'den nefret etti. Sorguya çekmeniz gereken o, oğlum değil. Kadının dudakları öfkeden çizgi gibi

incelmişti. Onunla iki hafta önce, çocukların kafasına sokmaya çalıştığı pislik hakkında konuştum, başkalarına neler söyleyeceğini kontrol edemeyeceğimi, ama oğluma -Corin'e bir göz attı- seksten bahsetmesine izin vermeyeceğimi anlattım. İşte şimdi de intikam alıyor.

- Bayan Whitcomb'un parlak bir öğretmenlik geçmişi var. Onun için...

- Onu korumaya kalkmayın! Kadının yaptıkları gün gibi ortadayken aksini iddia etmeye çalışmayın! Bana kalırsa, o fareyi pekâlâ kendisi öldürmüş olabilir!

- Whitcomb o hamster'ı çok seviyordu, çocuklara hayvan sevgisi aşılamak için...

- Yine de o öldürmüştür. Hey Tanrım, burada oturmuş, kocaman bir sıçandan bahsediyoruz, dedi kadın aşağılarcasına. Hayvanı Corin'in öldürdüğünü kabul etsek bile, ki öldürmedi, bu konuyu neden bu kadar büyüttüğünüzü anlayamıyorum. Oğluma zulüm yapılmasına -evet, zulüm- izin vermeyeceğim. Ya o kadına haddini bildirirsiniz ya da bunu ben yaparım.

Bay Cosgrove, içindeki nefretle kusursuz bir öğretmenin meslek hayatım sona erdirmeden bu kadını nasıl yatıştıracağım düşünürken zaman kazanmak için gözlüklerinin camlarını silmeye koyuldu. Mantık yoluyla bir yere varamayacağı açıktı; şimdiye kadar tek bir cümleyi bile tamamlamasına izin vermemişti kadın. Corin'e baktı; çocuk o buz gibi gözleriyle tam bir tezat oluşturan melek gibi bir yüzle izliyordu müdürü.

- Sizinle yalnız görüşebilir miyim? diye sordu kadına.

Kadın şaşırdı.

- Neden? Eğer beni sevgili Corin'in yalan söylediğine inandıracığınızı...

- Sadece bir dakikalığına, diye sözünü kesti kadının; söz kesenin bu defa kendisi olduğuna sevindiğini belli etmemeye çalışarak. Lütfen. Terbiye sınırlarını zorlamakta olduğunu bile bile ısrar etti.

- Peki, öyle olsun, dedi kadın istemeye istemeye. Corin, yavrum, sen dışarı çık. Kapının hemen yanında, annenin seni görebileceği bir yerde dur.

- Olur, anne.

Bay Cosgrove ayağa kalkıp kapıyı çocuğun arkasından kapattı. Kadın iyice şaşırdı, çocuğu göremeyeceğini anlayınca doğrulmaya davrandı.

- Lütfen, dedi müdür. Oturun.

- Ama Corin...

- ... Merak etmeyin. Kadının sözünü yine kesmişti işte. Koltuğuna döndü, eline bir kalem aldı, konuyu açmak için uygun kelimeleri bulmaya çalışırken kalemiyle bloknotunun üzerinde tempo tuttu bir süre. Bu kadınla diplomatça konuşmanın hiçbir yararı olmayacağı anlaşıncaya, doğrudan konuya girmeye karar verdi. Corin konusunda profesyonel yardım almayı düşündünüz mü hiç? İyi bir çocuk psikologu...

- Çüdüdmdz mı siz ? diye tısladı kadın. Ayağa kalktığında yüzü öfkeden kasılmıştı. Corin'in psikologa falan ihtiyacı yok! Oğlum kusursuz bir çocuk. Buradaki tek sorun o orospu, benim çocuğum değil. Buraya gelmenin zaman kaybından başka bir şey olmayacağı, o kadının tarafım tutacağını tahmin etmeliydim.

- Corin'in iyiliğini istiyorum, dedi müdür sakın konuşmaya çabalayarak. Fare ilk olay değil, sadece sonuncusu. Yaramazlığın ötesinde, rahatsız edici davranışlar...

- Öteki çocuklar oğlumu kıskanıyor, diye atıldı kadın. O küçük fırlamaların oğlumla uğraştığım, o orospunun da veletleri durdurmak ya da Corin'i korumak için parmağım bile kıpırdatmadığını çok iyi biliyorum. Oğlum bana her şeyi anlatıyor. Onu bu okulda tutacağımı sanıyorsanız...

- Haklısınız, dedi müdür usulca. Skor tabelasında kadının söz kesme sayıları kendisininkinden çok öndeydi, ama müdürün bu son araya girişi de yabana atılacak cinsten değildi. Bu aşamada en iyi çözümün yeni bir okul olacağını düşünüyorum. Corin buraya uygun değil. Size bazı iyi özel okullar tavsiye edebilirim...

- Hiç zahmet etmeyin, dedi kadın kapıya doğru yürürken. Tavsiyelerinizi dinleyeceğimi nereden çıkardığınızı da anlayamadım. Kapıyı hızla açtı, Corin'i kolundan yakaladı. Gel çocuğum. Artık buraya gelmek zorunda değilsin.

- Anladım, anne.

Bay Cosgrove pencereye yaklaştı, ana oğulun sol ön çamurluğu pastan sararmış, tek kapılı eski bir Pontiac'a binişlerini izledi. En acil sorunu, Bayan Whitcomb'u koruma işini halletmişti ama, demin odasından çıkanın gerçek ve daha büyük bir bela olduğunun farkındaydı. Tanrı Corin'in bundan soma gideceği okuldaki öğretmenlere yardım etsindi. Belki biri çıkar da, çok geç olmadan, telafisi mümkün olmayan bir hasar yaşanmadan, Corin'in uzman yardımına ihtiyacı olduğunu anlatmayı başardı anasına.

Kadın okuldan uzaklaşmaya kadar, gergin bir sessizlik içinde sürdü arabayı. Bir dm- tabelasının altında durdu, Corin'e öylesine

şiddetli bir tokat attı ki, çocuğun başı cama çarptı.

- Seni Allah'ın cezası, dedi sıkılmış dişlerinin arasından. Beni bu duruma düşürmeye utanmıyor musun ? Okul müdürünün odasına çağırıldım, bana bir salakmışım gibi davranmasına katlanmak zorunda kaldım. Eve dönünce başına neler geleceğini biliyorsun, değil mi ? Değil mi ? Son cümleyi çığlık çığlığa söylemişti.

- Evet, anne. Çocuğun yüzü ifadesizdi ama, gözleri neredeyse heves denebilecek bir ışıkla parlıyordu.

Kadın direksiyonu, sanki soluğunu kesmek istiyormuş gibi iki eliyle kavradı.

- Seni dayakla adam etmek zorunda da kalsam, mükemmel olacaksın. Anlaşıldı mı? Benim oğlum mükemmel olacak.

- Evet, anne, dedi Corin.

Warren, Michigan, 2000

Jaine Bright keyifsiz uyandı.

Komşusu, mahallenin belalı sabaha karşı üçte dönmüştü eve. Arabasının susturucusu ruhunu uzun zaman önce teslim etmiş olmalıydı. Bu da yetmiyormuş gibi, Jaine Bright'ın yatak odası adamın garaj yoluna bakıyordu. Kafasını yastığın altına gömmüştü, ama bu bile Pontiac'ın sekiz silindirli motorunun güm-bürtüsünden kurtulmasını sağlamamıştı. Adam arabasının kapışım çarparak kapatmış, içeri girerken de giriş kapısının üzerindeki -şeytanca bir tasanla, yüzü pencereye dönük yattığında gözünün içinde parlayacak şekilde yerleştirilmiş olan- ışığı yakmış, birkaç dakika sonra yeniden dışarı çıkmış, dönerken tel karpıyı üç kere vurdurmuş, anlaşılan kapı ışığını da açık unutmuştu. Öyle ya, mutfak lambası yandığında, kapıdaki o bela hâlâ ısıldı.

Evi almadan önce komşusunun nasıl biri olduğundan haberdar olsa, satış sözleşmesini asla imzalamazdı. Burada geçirdiği iki hafta içinde ilk evine sahip olmanın verdiği bütün keyfi yok etmişti adam.

Bir kere sarhoştı. Sarhoş olmasına diyeceğim bir şey yok, diye düşünüyordu Jaine, ama mutlu bir sarhoş olamaz mıydı yani? Hayır, herif huysuz, kötü sarhoşlardandı mutlaka. Jaine geceleri kendisini dışarıya bırakmaktan ürküyordu. BooBoo pek kediye benzemiyordu -üstelik onun kedisi bile değildi- ama annesi kediye çok düşküncü işte, bu yüzden Jaine kendisine emanet edilen hayvanın basma bir şey gelmesinden korkuyordu. Düşünü gördükleri altı haftalık Avrupa gezisine çıkan annesi ile babası döndüğünde BooBoo'nun ölü ya da kayıp olduğunu öğrenirse, annesinin yüzüne nasıl bakacağını düşünmek bile istemiyordu.

Üstelik komşusu arabasının ön canımda ve kaputunda pati izleri gördüğünde, Boo Boo'ya dış bilemeye başlamıştı bile. Adamın tepkisini gören biri, arabasının kırık dökük, on yıllık bir Pontiac değil de yepyeni bir Rolls olduğunu düşünürdü.

Kaderin cilvesi midir nedir bilinmez ama, Jaine adamla aynı saatte gidiyordu işe, tabii adamın gerçekten gidecek bir işi varsa. Komşusunun işe değil de içki almaya gittiğini düşünür olmuştum. Eğer bir işi varsa, garip saatlerde çalışıyor olmalıydı; gidiş gelişlerinde bir düzen, belirli bir program yok gibiydi.

Her neyse, kedisi adamın arabasında pati izleri bıraktığında komşusuna nazik davranmaya çalışmış, hatta gülümsemek bile istemişti. Yeni ev partisi -öğleden sonra ikide!- yüzünden uyardığım söyleyip kapıyı nasıl çarptığını hatırlanırsa, gülümsemeye çalışmak bile oldukça cesaret isteyen bir şeydi. Adam Jaine'in barış dolu tebessümünden etkilenmemiş, tam tersine, kıcının koltuğa değmesiyle arabadan fırlaması bir olmuştum.

- O kahrolası kedinizi arabamdan uzak tutsanız nasıl olur, küçükhanım?

Jaine'in tebessümü yüzünde donup kalmıştı. Jaine gülümsemesinin boşa gitmesinden nefret ederdi, özellikle de tıraşsız, gözleri kızarık, kaba bir herif için. Dilinin ucuna gelen iğneleyici benzetmeleri yutmaya çalışmıştı. Mahalleye yeni taşınmıştı ne de olsa, üstelik komşusuyla ilişkisinin de iyi başladığı söylenemezdi. Yeni ev partisinin fazla başarılı olmadığı hatırlamakla birlikte, nezakete bir şans daha tanımaya karar vermişti.

- Özür dilerim, demişti, sesini yükseltmeden. Gözümü ondan ayırmamaya çalışırım. Hem zaten annemlerin kedisi, dadılık yapıyorum; burada kalmayacak. Sadece beş hafta daha.

Herif anlaşılabilir birtakım şeyler gevelemiş, soma da arabanın kapışım çarparak motoru homurdanmış, çekip gitmişti. Jaine kulak kabartmıştı. Pontiac'ın dış görünüşü perişan olabilirdi, ama motoru saat gibi çalışıyordu. O kaputun altında kalabalık bir beygir sürüşü vardı kuşkusuz.

Anlaşılan bu adamla nezaket kelimesinin yan yana anılması imkânsızdı.

İşte şimdi de, sabahın üçünde, o kahrolası otomobiliyle bütün mahalleyi ayağa kaldırıyor. Öğleden soma saat bilmem kaçta uyandığı için kabaca bağırıktan soma, bir de bu davranışmadaki haksızlık, Jaine'i herifin evine gitmeye, parmağın kapının ziline dayayıp mahalledeki herkes gibi uyanmasını sağlayana kadar çekmemeye zorluyordu.

Ama bir sorun vardı işte. Birazcık da olsa, içinde bir korku kıntıcığı vardı.

Hoşlanmıyordu bu korkudan; Jaine insanlar karşısında geri adım atmaya alışkın değildi, ama bu adam onu ürkütüyordu. Adını bile bilmiyordu; öyle ya, iki kere karşılaşmışlardı, ama ikisinde de "Merhaba, benim adım bilmem ne" türünden muhabbetler olmamıştı. Tek bildiği, adamın kaba görünüşlü, belirli bir işi olmayan birine benzediği idi. Her zaman sarhoş geziyordu, üstelik Jaine sarhoşların kötü ve yıkıcı olabileceğinin de farkındaydı. Belki de yasadışı bir işi vardı, bu da tehlikeli olduğu anlamına gelirdi.

İri, kaslı biriydi; saçlarını öyle kısa kestirmişti ki dazlağa benziyordu. Adamı her gördüğünde, en az iki ya da üç gündür tıraş olmadığını düşünüyordu. Buna bir de kızarmış gözler ve huysuzluk eklendiğinde, karşısındaki adamın ayyaşın teki olduğunu düşünmekten başka yapılacak bir şey kalmıyordu. Adamın iriyarı ve kaslı olması, Jaine'in tedirginliğini daha da artırıyordu. Burasının güvenli bir mahalle olduğu söyleniyordu, ne var ki böyle bir komşunun varlığı kendini güvende hissetmesini engelliyordu.

Kendi kendine homurdanarak yataktan kalktı, panjuru indirdi. Çalar saatle uyanamadığını, güneşin ışığıyla kendine geldiğini bildiğinden, güneşsiz yaşamaya alışmıştı. İş uyanmaya geldiğinde, şafak herhangi bir tangirtiden çok daha başarılıydı. Çalar saatini sağa sola savrulmuş bulunduğu günleri hatırlayıp saatin ziline onu saldırıya geçecek kadar hareketlendirdiğini, ama uyandırmayı beceremediğini düşünüyordu.

Yatak odasında panjur ve tül perde vardı; tül perde, odada ışık yanmadığı sürece içerisinin görünmesini engelliyor, panjuru da yatağa girip ışığı söndürdükten sonra kaldırıyordu. Bugün işe geç kalırsa, bunun suçlusu, onu güneşe değil de çalar saatin züine güvenmeye zorlayan komşusu olacaktı.

Yatağa dönerken BooBoo'ya çarptı. Kedi sıçrayıp miyavladı, Jaine neredeyse kalp krizi geçirecekti. "Tanrım! BooBoo, aklımı başımdan aldın." Evinde hayvan beslemeye alışık olmadığından, ayağı attığı yere dikkat etmeyi öğrenememişti. Annesinin kediye dadılık etmek için neden Shelley'yi ya da Dave'i değil de kendisini seçtiğini anlayamıyordu. O ikisinin de BooBoo'yu eğlendirecek, onunla oynayacak çocukları vardı. Çocuklar yaz tatilindeydi, bu da bütün gün evde oldukları anlamına geliyordu.

Ama hayır. BooBoo'ya Jaine bakmalıydı. Bekâr olmasından, haftada beş gün işe gitmesinden, daha önce hiç hayvan besleme-

miş olmasından onlara neydi. Böyle bir işe kalkışacak olsa Boo-Boo'dan çok farklı bir hayvan seçeceği muhakkaktı. Hayvan kısırlaştırıldığı günden beri surat asıp oturuyor, hıncını mobilyalardan çıkarıyordu. Daha geleli bir hafta bile olmadan kanepeyi öylesine tırmalamıştı ki, Jaine kanepenin yüzünü değiştirmek zorunda kalacağını düşünmeye başlamıştı.

Üstelik BooBoo da onu sevmiyordu. Kedi kendi evindeyken Jaine'den hoşlanıyor, okşaması için kucağına çıkıyordu, ama bu evde sevmiyordu dadısını, ötesi yok. Jaine ne zaman okşamak istese hayvan kabarıp tıslıyordu.

Üstüne üstlük, annesinin sevgili BooBoo'suna dadılık yapmak için Jaine'i seçmiş olması Shelley'yi küstürmüştü. Ne de olsa en büyükleri Shelley'ydi, yani aralarında en yerleşmiş, en düzenli olanı. Onun yerine Jaine'in seçilmesi mantıklı değildi. Jaine'in ablasıyla aynı fikirde olması bile kızın yaralanan duygularına merhem olamıyordu.

Hayır, işi endazesinden asıl çıkaran David'in, kendisinden bir yaş küçük olan David'in de Jaine'e küsmesiydi. BooBoo yüzünden değil; David'in kedilere alerjisi vardı. Hayır, David'in tepesinin tasını attıran babasının değerli arabasını Jaine'in garajına çekmesiydi. Böylece genç kadın arabasını sokakta bırakmak zorunda kalacaktı, çünkü garaj sadece bir otomobil alıyordu. O lanet arabanın David'e bırakılmasını tercih ederdi. Aslında babasının arabayı kendi garajından hiç çıkarmamasını tercih ederdi ama, adamcağız otomobilini altı hafta korumasız bırakmayı göze alamamıştı. Bu kadarım anlıyordu da, hem arabaya hem de kediye dadılık etmek için neden kendisinin seçildiğini anlayamıyordu. Shelley kedi işinden anlamıyordu, David otomobü ve garaj işinden; Jaine'e gelince, onun anladığı hiçbir şey yoktu.

Kısacası, hem ablası hem de erkek kardeşi ona kızıyor, BooBoo kararlı hareketlerle kanepeyi parçalıyor, Jaine emanet aldığı otomobilin basma bir iş gelecek diye korkuyor, bütün bunlar yetmezmiş gibi, bir de komşusu hayatının içine ediyordu.

Off, ev almaya nereden karar vermişti ki? Apartmanda kalsa, bütün bunlar gelmeyecekti başına; apartmanda garaj olmadığı gibi, hayvan beslemek de yasaktı.

Oysa mahalleye, kırklı yılların tipik evlerine, evlerin düşük fiyatlarına vurulmuştu. Burada, çocuklu genç çiftlerden pazar günleri sürekli torun ağırlayan yaşlı emeklilere kadar oldukça renkli bir ahali vardı. Yaşlılardan bazıları akşam serinliğinde dışarıda, verandada oturup yoldan geçenlere el sallıyor, çocuklar da serse-

ri bir kurşuna hedef olmayı düşünmeksizin gönüllerince bahçede oynuyordu. Aslında komşuların nasıl insanlar olduğunu sorması gerekirdi, ama ilk bakışta burası bekâr bir kadın için ideal bir mahalle gibi görünmüş, bu kadar uygun bir fiyata bu kadar güzel ve sağlam bir ev bulmak Jaine'in aklını başından almıştı.

Komşusunu düşünmeye devam ettiği takdirde uyku tutturamayacağım anlayınca, ellerini ensesinin altında kenetleyip karanlık tavana bakarak evde yapmak istediği değişiklikleri düşünmeye başladı. Mutfak ve banyonun elden geçirilmesi gerekiyordu ya, bu iş şu anda altından kalkamayacağı bir masraf açardı basma. Ne de olsa bir kat boya ve yeni panjurlar evin dış görünüşünü güzelleştirecekti. Bu arada, oturma odası ile yemek odası arasındaki duvarı yıkmak, bir kemerle yemek odasını ayrı bir odadan çok bir girintiye çevirmek istiyordu...

Çalar saatin insanın içini ezen ziliyle uyandı. Saati susturmak için dönerken, hiç olmazsa bu sefer işe yaradı, diye düşündü. Loş odada parıldayan sayılan görünce gözlerini kırptırdı, bir kez daha baktı. "Allah kahretsin" diye öfkeyle homurdanarak yataktan fırladı. Altı elli yedi; anlaşılan yaklaşık bir saattir çahıyordu. Bu da geç kaldığı anlamına geliyordu, hem de çok geç.

- Allah kahretsin, kahretsin, kahretsin, diye mırıldandı düşün altına girerken, bir dakika soma da duştan fırlarken, dişlerini fırçalarken. Mutfaka koşup yemek kabının yanında oturmuş ona bakan BooBoo için bir kutu mama açtı.

Mutfak lavabosuna tükürdü, diş fırçasını temizlemek için musluğu açtı.

- Madem acıktın, neden her zamanki gibi yatağa sığırayıp haber vermedin? Hayır, bugün beklemeye karar verdin ve sayende bir şey yiyecek zaman bulamayacağım.

Karnı tokken, o açmış değilmiş hiç aldırmadığını belli etti BooBoo.

Jaine banyoya koştu, aceleyle makyaj yaptı, kulaklarına bir çift küpe, büğüne saatini taktı, acelesi olduğunda sarıldığı, çarçabuk üstüne geçirebildiği giysiyi yakaladı: beyaz ipekli bluz, siyah bir pantolon, üzerine de gösterişli bir kırmızı ceket. Ayaklarına ayak-kabılarım geçirdi, çantasına yapıştı, kapıdan fırladı.

Gözüne ilk çarpan sokağın karşı tarafında oturan beyaz saçlı hanım oldu, çöpünü çıkarıyordu.

Çöp toplama günü.

- Allah kahretsin, belasını versin, bok ve bütün benzeri kelimeler, diye homurdandı soluk soluğa. Topuklarının üzerinde döndü,

yıldırım gibi eve girdi. BooBoo'ya baktı. Küfür etmemeye çalışıyorum, dedi, tenekedeki çöp torbasını çıkarıp ağzım düğümlledi. Ama sen ve Bay Sevimlilik işimi oldukça güçleştiriyorsunuz.

BooBoo ona arkasını döndü.

Evden fırladı, kapıyı kilitlemediğini hatırlayıp tekrar döndü, sonra büyük çöp tenekesini kaldırımın kenarına sürükledi, içindeki iki torbanın üzerine o sabahın ganimetini bıraktı. Bu sefer sessiz olmaya çabalamadı; bitişikteki kaba herifi uyandırmak istiyordu.

Arabasına, büyük aşkla sevdiği kiraz kırmızısı Dodge Viper'ma koştı, motoru çalıştırdı, geri vitese takmadan önce emin olmak için birkaç kez gaza basıp kökledi. Araba geriye fırladı, büyük bir gürültüyle çöp tenekesine çarptı. Teneke yuvarlanıp yan komşunun tenekesine çarptığında ve kapağı asfalta doğru yuvarlanmaya başladığında yeni gürültüler çıktı.

Jaine gözlerini yumdu, kafasını direksiyona vurdu. Hafifçe vurmuştu, beyin sarsıntısı geçirmek niyetinde değildi. Oysa fena olmazdı hani; hiç olmazsa acele etmesine gerek kalmazdı. Oysa işe vaktinde gitmesi imkânsızdı artık. Yine de küfür etmedi, aklına sadece kullanmak istemediği kelimeler geliyordu.

Arabayı durdurup indi. Şu an kontrollü olmaya ihtiyacı vardı, şiddete değil. Yamulmuş tenekeyi doğrulttu, dağılan torbalan içine koydu, kapağını kapadı. Sonra komşunun çöp tenekesini düzeltti, torbalarını yerleştirdi -komşusu kendisi kadar düzenli biri değildi, zaten sarhoşun tekinden başka ne beklenir ki- sonra da kapağı bulmak için sokağa yürüdü.

Kapak bir somaki evin önünde, kaldırıma dayalı duruyordu. Kapağı almak için eğildiğinde arkasındaki tel kapının hızla çarpıştığını duydu.

Neyse, demek sonunda amacma ulaşmış, o kaba serseriye uyanırmayı başarmıştı.

- Neler kanştınıyorsunuz ? diye havladı adam. Eşofman altı, yırtık ve lekeli tişörtü, tıraşsız yüzündeki gölgelerle korkutucuydu.

'Jaine döndü, yamru yumru çöp tenekelerine doğru yürüdü, adamın tenekesinin kapağını vurarak kapattı.

- Çöpünüzü topluyorum, dedi öfkeyle.

Adamın gözleri alev saçıyordu. Aslında her zamanki gibi kan çanağıma benziyordu ama, bu kez alev de saçıyordu.

- Benim uykumla ne alıp veremediğiniz var? Siz şimdiye kadar tanıdığım en gürültücü kadınsınız...

Haksızlığa uğramak, Jaine'e adamdan korktuğunu unutturdu. Adama doğru yürüdü, onunla aynı boya gelmesini -hadi çenesine

kadar diyelim- sağlayan yüksek topuklu ayakkabılar giymiş olduğuna sevindi.

Evet, iriydi iri olmasma ama, Jaine de öfkeliydi, üstelik öfkeli iriyi haftanın her günü döver.

- Ben mi gürültücüyüm? dedi sıkılmış dişlerinin arasından. İnsanın çenesi sıkıca kapalı olduğunda sesini yükseltmesi pek kolay değildir, ama yine de denedi. Ben mi gürültücüyüm? Parmağım adama uzattı. Aslında ona dokunmak istemiyordu, tişörtü yırtıktı, üstelik üzerinde... bir şey lekesi vardı. O, araba dediğin hurda yığımıyla sabahın üçünde tüm mahalleyi ayağa kaldıran ben değilim. Tamı aşkına, bir susturucu tak artık! Arabanın kapısını bir kere, tel kapıyı üç kere çarpan da ben değilim. Yoksa şeyi unuttun da çıkmak zorunda mı kaldın? Soma kapımn üzerindeki ışığı açık bırakan da ben değilim.

Adam cevap vermek için ağzını açtı, ama Jaine'in söyleyecekleri bitmemişti.

- Kaldı ki insanların normalde öğleden soma iki ya da -saatine baktı- yedi yirmi üç yerine, sabaha karşı üçte uyuduklarım düşünmek çok daha mantıklı olurdu. Tanrım, iyice geç kalmıştı. Onun için, bas geri arkadaşı! Gidip şişenin içine gir. Eğer yeterince içersen hiçbir şey duymazsın.

Adam ağzım bir kez daha açtı. Jaine kendini kaybetti, adama parmağım dokundurdu. Öğğğ. Parmağım kaynatması gerekecekti.

- Sana yarın yeni bir çöp tenekesi alırım, fazla konuşma. Eğer annemin kedisine zarar verecek en ufak bir şeye kalkışırsan, seni lime lime parçalarım. DNA'm kullanılamayacak hale gelecek şekilde sakatlarım. Aslına bakarsan, dünya adına hayırlı bir iş yapmış olurum. Yırtık ve kirli elbiselerini, tıraşsız yüzünü görecektir şekilde tepeden tırnağa süzdü adamı. Beni anlıyor musun?

Adam başını salladı.

Jaine derin bir soluk aldı, öfkesinin cüzginine uzandı.

- Tamam. Bu iyi. Allah kahretsin, yine bela okudum işte, oysa kaç zamandır okumamaya çalışıyordum.

Adam şaşkın gözlerle baktı.

- Evet, bela okumamaya dikkat etsen iyi olur.

Jaine eliyle başım sıvazladı, sabah saçlarım fırçalayıp fırçalamadığımı hatırlamaya çalıştı.

- Geç kaldım, dedi. Uyuyamadım, kahvaltı edemedim, kahve bile içemedim. Sana bir zarar vermeden buradan gitsem iyi olur.

Adam başım salladı.

- İyi fikir. Yoksa seni tutuklamak zorunda kalacağım.

Duyduğunu anlayamamış gibi şaşkınlık içinde baktı.

- Ne dedin?

- Ben polisim, dedi adam. Sonra dönüp evine girdi.

Jaine ne diyeceğini bilemeden bakakaldı. Polis ha?

- Allah belasını versin, dedi.

Jaine her cuma işten sonra, Hammerstead Technology şirketinden üç arkadaşıyla hemen yakındaki Ernie'nin bar ve ızgara salonunda buluşuyor, arkadaşlarıyla hazır bir yemek yiyip bir kadeh şarap içiyor, kız kıza dedikodu yapıyordu. Bütün bir hafta boyu erkek egemen bir atmosferde çalıştıktan sonra kız kıza sohbet etmeye gerçekten ihtiyaçları vardı.

Hammerstead, Detroit bölgesindeki General Motors firmasına bilgisayar teknolojisi satan uydu şirketlerden biriydi; bilgisayar hâlâ erkeklerin egemen olduğu bir alandı. Oldukça büyük bir kuruluştu Hammerstead Technology; yani "işyeri için uygun" sözcüMerinin anlamım bilmeyen bilgisayar fareleri ile o bildik yönetici tiplerinin kanşımından oluşan, inşam biraz rahatsız eden bir atmosfere sahipti. Jaine o bilgisayar fareleriyle birlikte Araştırma-Geliştirme Bölümü'nde çalışıyor olsaydı kimse o sabah işe geç geldiğinin farkına varmazdı. Oysa ne yazık ki Bordro Bölümü'nde görevliydi ve müdürü de gözünü saatten ayırmayan kütutmazm tekiydi.

O sabahki gecikmesini fazla mesai yaparak telafi etmek zorunda olduğundan, Ernie'nin yerine neredeyse on beş dakika gecikmeyle gelebildi. Öteki üç arkadaşı çoktan bir masa bulup oturmuşlardı. Ernie'nin yeri her cuma akşamı olduğu gibi dolmaya başlamıştı, Jaine barda oturup boş masa beklemekten nefret ederdi.

- Ne gündü ama! diye homurdandı, kendini döner iskemleye bırakırken. Tamı'ya şükranlarım sunarken, listeye bugün cuma olduğu için teşekkürlerini eklemeyi de unutmadı.

- Anlat bakalım, dedi bir sigarayı tablaya bastırıp hemen arkasından bir yenisini yakmaya davranan Marci. Brick son zamanlarda iyice tuhaflaştı. Erkeklerin âdet öncesi gerginliğe benzer bir du-

2

rum yaşamaları mümkün mü sizce ?

- İhtiyaçları yok, dedi Jaine, serseri komşusunu düşünerek, hem de serseri bir aynasız. Onlar testosteron zehirlenmesiyle doğuyor zaten.

- Ya, demek asıl sorun bu ? dedi Marci gözlerini pörtleterek. Oysa ben dolunaydan etkilendiklerini sanıyordum. İnanmayacaksınız ama, Kellman bugün kıcımı avuçladı.

- Kellman mı ? diye aynı anda şaşkınlıkla bağırdı diğer üçü, çıkan ses çevredeki herkesin dikkatim çekti. Soma, Kellman'ın olası tacizciler üstesinin en altında olduğunu hatırlayıp kahkahayı patlattılar.

Yirmi üç yaşındaki Derek Kellman, dangalağın iki ayaklı örneği idi. Uzun boylu, sıska biriydi, sarhoş bir leylek zarafetiyle hareket ederdi. İnce boynundaki âdemelması öylesine çıkıktı ki, bir limon yutmuş da limon bir daha çıkmamak üzere gırtlığına oturmuş gibi görünürdü. Kızü saçları fırçayla hiç tanışmamışa benziyordu; bir bölümü kafasına sıkı sıkıya yapışmış, hemen yam başı diken diken: yataktan kalkmış birinin alabileceği en korkunç hal. Tüm bunlara rağmen bir bilgisayar dâhisiydi Kellman, aslında hepsi çocuğu biraz seviyor, ablalara has bir duyguyla koruyordu. Utangaç, sakar, bilgisayar dışındaki her şeyden habersiz biri. Bürodaki söylentüere göre insanların iki ayrı cinsiyete ayrıldıklarını duymuş, ama bu dedikodunun gerçek olup olmadığını bir türlü öğrenememişti. Kısacası, Kellman birinin kıcım avuçlayacaklarm sonuncusuydu.

- İmkânsız, dedi Luna.

- Atıyorsun, diye suçladı T. J.

Marci kısık tiryaki kahkahalarından birini attı, sigarasından derin bir nefes daha çekti.

- Tanrı şahidimdir ki doğru söylüyorum. Tek yaptığım koridor-da yanından geçmek oldu. Hissettiğim şey iki eliyle kıcımı bir basketbol topu gibi avuçladıydı.

Görüntüyü kafalarında canlandırıp hep birlikte kıkırdadılar.

- Sen ne yaptın ? diye sordu Jaine.

- Hiçbir şey, dedi Marci. Asıl sorun, Bennett serserisi her şeyi gördü.

Homurdandılar. Bennett Trotter altında çalışanlara takmasıyla ünlüydü. En sevdiği hedef de Kellman'dı ne yazık ki.

- Ne yapabilirdim? dedi Marci kafasını iki yana sallayarak. O piçe çocuğa karşı kullanacağı bir koz veremezdim ya. Ben de Kellman'ın yanağını okşadım, "Hoşlandığımı bilmiyordum" kabilinden

bir şeyler söyledim. Yüzü saçının rengini aldı, soluğu tuvalette aldı.

- Bennett ne yaptı? diye sordu Luna.

- Pis pis sırttı, Kellman'a razı olacak kadar zor durumda olduğumu büseymiş, iyi bir Hristiyan olarak çoktan yardımına koşmuş.

Marci'nin sözleri bir göz devirme salgını başlattı.

- Yani, her zamanki salaklığı, dedi Jaine iğrenmiş gibi.

Bir tarafta siyasal dürüstlük vardı, bir tarafta da gerçek; gerçek de insanların düpedüz insan olduğuydu. Hammerstead'de birlikte çalıştıkları heriflerden bazıları azgın kuduruklardı, ne kadar eğitimden geçirirseniz geçirin bunu değiştirmek imkânsızdı. Erkeklerin hepsim aynı kefeye koyamazlardı tabii, denge sağlanıyordu böylece, kadınlardan bazıları gerçek birer orospuydu çünkü. Jaine mükemmeliyetçilikten çoktan vazgeçmişti, hem işte, hem dışarıda. Luna onun fazlasıyla alaycı olduğunu düşünüyor-du, ama içlerinde en genç olam oydu, o pembe gözlüklerinde hâlâ tek çizik yoktu; biraz yıpranmıştı yıpranmış olmasına ama, hâlâ sağlamdı işte.

İlk bakışta, dört kadının aynı yerde çalışıyor olmanın dışında ortak bir yanları yok gibi görünüyordu. Muhasebe bölümünün başındaki kırk birlik Marci Dean en yaşlıanydı. Üç kere evlenip ayrılmış, son mahkeme yolculuğundan soma daha az resmî ilişkilere girmeye karar vermişti. Saçını platin şansına boyatmış, cüdi sigara tiryaldüğünün etkülerini göstermeye, elbiseleri dar gelmeye başlamıştı. Biradan, işçi sınıfından erkeklerden, sert cinsel ilişkilerden hoşlanıyor, bowling oynamaktan keyif aldığı söyleniyordu. "Ben, erkeklerin düşlediği kadını" derdi gülerek, "onlar şampanya ısmarlamak istiyor, ben bira içiyorum."

Marci'nin şu sıralarda birlikte yaşadığı Brick adında biriydi; öteki üçünün hiç hoşlanmadığı iri, kaslı bir kütük. Jaine adamm, bir tuğla kadar sert görüldüğünü düşünüyor-du. Marci'den on yaş küçüktü, iş bulursa çalışıyor, zamanının çoğunu kadıncağız birasını içip televizyonunu seyrederek geçiriyordu. Marci'ye kalırsa, kaba sevişmekten hoşlandığından, onu bir süre daha elinin altında bulundurmasında fayda vardı.

En gençleri, yirmi üç yaşındaki Luna Scissum, Satış Bölümünün parlak çocuğuydu. Uzun boyu, fidan gibiydi, bir kedinin narinliği ve asaletine sahipti. Pürüzsüz cüdi kremkaramel rengine, sesi yumuşak ve ahenkliydi, erkekler ayaklarının dibine birer sinek gibi düşüyordu. Aslında Marci'yle taban tabana zıt bir kadındı. Marci pervasızdı; Luna mesafeli bir hanımefendi. Adamm birinin kendi-

sinden bahsederken "Afrika kökenli" dediği gün dışında, onu öfkeli gören olmamıştı hiç.

- Ben Amerikalıyım, diye bağırmıştı, terbiyesizin üzerine yürürken. Afrika'ya hiç gitmedim. Kaliforniya'da doğdum, babam donanmada albaydı, onun için başka bir yerde köküm yok. Siyah atalarım var, tıpkı beyaz atalarımın olduğu gibi. Zarif kolunu uzatmış, cildinin rengine bakmıştı. Bana sanki kahverengi gibi geliyor. Hepimiz kahverenginin değişik tonlanındayız. Onun için beni bir gruba dahil etmeye çalışmayın.

Adamcağız bir özür mırıldanmak zorunda kalmış, Luna da her zamanki gibi zarifçe gülümsemiş, onu öylesine incelikle bağışlamıştı ki, adamcağız onu yemeğe götürmeyi önermek zorunda kalmıştı. Şu aralar Detroit Lions futbol takımının savunma oyuncularından biriyle çıkıyordu, ne yazık ki, futbol takımı olan her kentte başka kadınlarla gönül eğlendirdiği herkesçe bilinen Shammal King'e tutulmuştu. Koyu kahverengi gözleri zaman zaman mutsuz görünse de, Luna, King'den vazgeçemiyordu.

İnsan Kaynakları Bölümü'nden T. J. Yother içlerinde en muhafazakâr olanıydı. Jaine'le aynı yaşta, otuzundaydı, lisede çıktığı adamla dokuz yıldır evliydi. İki kedi, bir papağan ve bir av köpeğiyle birlikte, kent dışında güzel bir evde oturuyorlardı. T. J.'in mutluluğundaki tek pürüz, kadıncağızın çocuk istemesi, kocası Galan'ınsa bu fikre hiç yanaşmamasıydı. Jaine T. J.'e baktığında, kadıncağızın biraz daha başına buyruk olması gerektiğini düşünüyordu. Chevrolet fabrikasında üç-on bir vardiyasında ustabaşı olarak çalışan Galan evde olmasa da T. J. durmadan saatine göz atar, sanki belirli bir saatte evde olması gerekiyormuş gibi davranırdı. Jaine'in anladığı kadarıyla Galan cuma toplantılarından hiç hoşlanmıyordu. Aslında tek yaptıkları Ernie'nin yerinde buluşarak bir şeyler atıştırmaktı, üstelik en geç dokuzda evde oluyorlardı. Bar bar gezip sabaha kadar içki içmiyorlardı ki.

Neyse, kimsenin hayatı mükemmel değil, diye düşündü Jaine. Kendisi de aşk alanında fazla bir şey yapamamıştı ne de olsa. Üç kez nişanlanmış olmasına rağmen, henüz nikâh memurunun karşısına çıkmayı başaramamıştı. Üçüncü nişanın bozulmasından soma, erkeklerle çıkmaya bir süre ara verip tüm dikkatini mesleğine verme karan almıştı. Yedi yıl geçmişti ve hâlâ dikkatini mesleğine vermekle meşguldü. İyi bir kredi notu, dolgun bir banka hesabı vardı, bir süre önce de ilk evini almıştı. Hoş, bir kapı ötesindeki kaba serseriye düşündükçe, bu düşüncenin tadım çıkaramıyordu ya neyse. Polis olabildi herif, ama ne olursa olsun ters ta-

rafından kalkmışsa evinizi yakabilecek bir tipe benziyordu. Jaine mahalleye taşmalı beri, her nedense adam ters tarafından kalkıyordu hep.

DhseMerini masaya koyup çenesini kenetlenmiş parmaklarının üzerine dayarken içini çekti.

- Bu sabah da komşumla yeni bir macera yaşadım, dedi.

- Bu sefer ne yaptı? T. J.'in sesi yumuşak ve anlayışlıydı; Jaine'in başının dertte olduğunu, kötü komşusunun hayatım cehenneme çevüdüğünü hepsi biliyordu.

- Acelem vardı, geri geri giderken çöp tenekeme çarptım. Bi-ürsünüz işte, insanın acelesi varsa normal zamanda yapmayacağı şeyler yapar. Bu sabah her şey ters gitti. Neyse, benim teneke git-ti onunkini devirdi, kapağı sokağa yuvarlandı. Çıkan gürültüyü tahmin edebilirsiniz. Evin kapısından bir ayı gibi fırlayarak şim-diye kadar tanıdığı en gürültücü insan olduğumu söyledi.

- Tenekesini ters çevirseydin, dedi Marci. Bir yanağma tokat yiyince diğerini uzatmak gerektiğine inananlardan değildi.

- O da huzuru bozduğum için beni tutuklardı, dedi Jaine üzün-tülü bir sesle. Polismiştir.

- Olamaz!

Üçünün de sesi şaşkınlık doluydu. Jaine adamı ilk anlattığında, kızarık gözleri, tıraşsız yüzü, buruşuk elbiseleriyle polise benze-tememişlerdi.

- Bana kalırsa, polisler sarhoş olmaya herkes kadar meyilli, dedi T. J. büaz tereddütle. Hatta belki başkalarından da fazla.

Jaine sabahki tartışmayı hatırlayarak, kaşlarını çatı.

- Aslında düşünüyorum da, yakmmdayken hiçbir koku alma-dım. Oysa en az üç gündür sarhoş gibi görünüyor. Yine de kokmu-yordu. Allah kahretsin, sarhoşluk değüse başka hangi nedenle bu kadar huysuzlaşabilir ki insan?

- Cezam öde, dedi Marci.

- Kahrolası! diye homurdandı Jaine. Kendisinden nefret edi-yordu. Arkadaşlarıyla bir anlaşma yapmış, bela okumaktan vaz-geçmesine yardımcı olacağı umuduyla küfür başına çeyrek dolar ödemeyi kabul etmişti.

- İki kat, dedi T. J., avucunu uzatıp kıkırdarak.

Jaine homurdandı, küfür etmemeye özen göstererek her birine yarımşar dolar uzattı. Bu günlerde yanında bolca bozukluk bu-lundurmaya özen gösteriyordu.

- Alt tarafı bir komşu. İstemediğin zaman görmezsin olur biter, dedi Luna yatıştırıcı sesiyle.

- Şimdiye kadar pek başarılı olamadım, dedi Jaine, masaya bakıp somurtarak. Soma doğruldu, o herifin son iki haftadır olduğu gibi hayatını cehenneme çevirmesine izin vermemeye karar verdi. Bu kadarı yeter. Ya siz, anlatacağınız ilginç bir şey yok mu?

Luna dudaklarını ısırırsa da yüzündeki mutsuzluk ifadesine engel olamadı.

- Dün gece Shamal'ı aradım, telefonu bir kadın açtı.

- Hay Allah belasım versin. Marci masanın üzerinden uzanıp Luna'nın kolunu sıvazladı. Jaine bir an için arkadaşının içinden geleni söyleyebilmesine gıpta etti.

Garson tam o sırada geldi, hiç ihtiyaçları olmadığı halde mönüleri dağıtmaya koyuldu. Mönüye gerçekten de ihtiyaçları yoktu, ne ısmarlayacaklarını biliyorlardı. Siparişlerini verdüler, garson açılmamış mönüleri topladı. Adam gider gitmez masaya biraz daha yaklaştılar.

- Ne yapacaksın? diye sordu Jaine. Nişan bozmakta olduğu kadar, ekilmek konusunda da uzmanlaşmıştı. İkinci nişanlısı olacak o piç, düğünden bir önceki geceye, prova gecesine kadar beklemiş, bu işin yürüyemeyeceğini söylemek için o anı seçmişti. Bu şoku atlatması oldukça uzun sürmüştü. Aklından geçen kelimeler için ceza ödemeyecekti, ama yine de kafasmdakileri yüksek sesle tekrarlamadı. Hem üstelik, "piç" bir küfür müdür? İnceleyebileceği resmî bir küfür listesi yok muydu?

Luna omuzlarını silkti. Gözleri yaşarmıştı, ama yine de aldırmaz görünmeye çalışıyordu.

- Biz nişanlı değiliz. Birbirimizden başka kimseyle çıkmama kararı falan da vermedik. Şikâyet etmeye hakkım yok.

- Yok ama, yine de kendini korumak için onunla bir daha görüşmemen gerekir, dedi T. J. yumuşak bir sesle. Bu kadar acı çekmeye değer mi?

Marci homurdandı.

- Hiçbiri buna değmez.

- Kesinlikle, dedi Jaine. Aklı hâlâ, bozulan üç nişanmdaydı.

Luna ince uzun, hareketli parmaklarıyla peçetesini kavradı.

- Ama birlikte olduğumuz zaman, beni gerçekten seviyormuş gibi davranıyor. O kadar tatlı, o kadar dikkatli, o kadar sevgi dolu ki...

- İstediklerini elde edene kadar hepsi öyledir. Marci üçüncü sigarasını tablaya bastırdı. Burada tecrübe konuşuyor. Onunla eğlenemediğin kadar eğlen, ama değişmesini bekleme.

- Gerçek de bu değil mi? dedi T. J. üzüntüyle. Hiç değişmeye-

çekler. Bir süre için bir maske taksalar da seni avuçlarına alıp sıkıca bağladıklarım düşündüklerinde rahatlayıp içlerindeki Mr. Hyde'ın kılıklı yüzünü göstermekten geri durmazlar.

Jaine güldü.

- Bunları benim söylemem gerekiyor aslında.
- Sadece küfürsüz bölümleri, diye düzeltti Marci.

T. J. bir işaretle bu kadar geyiğin yettiğini belirtti. Luna her zamankinden daha mutsuz görünüyordu.

- Demek ya sürüden biri olacağım ya da onunla görüşmekten vazgeçeceğim, öyle mi ?

- Aslma bakarsan... evet.

- Ama böyle olmak zorunda değü ki ! Eğer beni seviyorsa nasü olur da öteki kadınlarla ilgilenir?

- Açıklaması basit, diye cevap verdi Jaine. Tek gözlü yılanın damak tadı da yoktur.

- Bak güzelim, dedi Marci, çatallı sesini olabildiğince yumuşatmaya çalışarak. Eğer zamanını Bay Mükemmel'i aramakla geçirirsen hayatm boyunca perişan olursun, çünkü böyle biri yok. Bulabileceğın en iyisini kabullenmek zorundasın, yine de hayatında sorunlar eksik olmayacak.

- Mükemmel olmadığım biliyorum, yine de...

- Ama mükemmel olmasını istiyorsun, diye tamamladı T. J.

Jaine başım salladı.

- Olmayacak, diye açıkladı. Mükemmel erkek bir bilimkurgu kahramanıdır. Hoş, biz de mükemmel değiliz ya. Ama çoğu kadın hiç olmazsa gayret ediyor. Erkeklerse, hiç. Sonunda sıtkım sıyrıldı, ilişki konusunda bir umudum kalmadığını anladım. Durakladı, soma düşünceli bir ifadeyle devam etti. Hoş, aslma bakarsanız bir seks kölesi bulsam hayır demem hani.

Luna dahil, öteküer kahkahayı bastı.

- Ben de varım, dedi Marci. Söylesene, nerede bulabiliriz?

- Seks Köleleri-R-Us'ı bir dene, dedi T. J. Yeniden gülmeye başladılar.

- Eırnım bir web siteleri vardır, dedi Luna, hafif gülümseyerek.

- Tabu var. Jaine'in yüzü tümüyle ifadesizdi. Bilgisayarımın sık kullanılanlar listesinde: www.sekskoleleri.com.

- Sadece istediğın özellikleri belirtiyorsun, ondan sonra Bay Mükemmel'i saatliğine ya da günlüğüne kiralyorsun. Sohbetin heyecanına kapüan T. J. bira bardağını salladı.

- Bir gün mü ? Gerçekçi ol, diye itiraz etti Jaine. Bir saat bile bir mucize olurdu.

- Hem üstelik unutmayın, Bay Mükemmel diye biri yok, dedi Marci.

- Gerçek bir Bay Mükemmel yok tabii, ama bir seks kölesi istediğin rolü oynamak zorunda, öyle değil mi?

Marci'yi deri çantası olmadan düşünmek imkânsızdı. Çantasını açtı, çıkardığı bloknot ile kalemi masanın üzerine attı.

- Tabii ki oynamak zorunda. Durun bakahm, sizce Bay Mükemmel nasıl biri olmalı?

- Ben istemeden bulaşıkları yıkamalı, dedi T. J. EUni masaya vurunca, çevredekiler meraklı bakışlarla baktı.

Akıllarım başlarına toparlayabüecek kadar uzun süre kahkaha atmadan durmayı başardıklarında, Marci bloknota bir şeyler karaladı.

- Tamam, birinci madde: Bulaşıkları yıkar.

- Hop, dur bakalım, bulaşık yıkamak birinci madde olamaz, diye itiraz etti Jaine. Değınmemiz gereken çok daha önemli konular var.

- Evet, dedi Luna. Ciddiyim. Mükemmel bir erkek sizce nasıl olmalı? Hiç bu açıdan düşünmemiştim. Bū erkekte nelerden hoşlandığımı düşünmem işe yarayabilir belki.

Hepsi birden durakladı.

- Mükemmel erkek mi? Ciddi misin? dedi Jaine burun kıvrarak.

- Çok.

- İşte şimdi başımıza iş aldık, dedi Marci.

- Bence değil, dedi T. J. Tebessümü kaybolmuştu. Bence en önemlisi, onun hayattan beklediği şeylerle seninkinin uyuşması.

Hep birlikte sessizliğe gömüldüler. Kahkahalarıyla çevre masalardan üzerlerine çektikleri dikkat, şimdi daha önemli hedeflere yönelmişti.

- Hayattan aynı şeyleri bekler, diye tekrarladı Marci, söylenenleri yazarken. Bu birinci madde, anlaştık mı?

- Bu dediğin önemli, dedi Jaine. Ama birinci madde mi değil mi pek emin değilim.

- Peki, sana göre en önemlisi ne?

- Sadakat. İkinci nişanlısını, o piçi hatırladı. Hayat güvenemeyeceğin biri uğruna harcayamayacağm kadar kısa. Sevdiğin adamın sana yalan söylemeyeceğine, seni aldatmayacağına güvenmek zorundasın. Eğer böyle bir güven üzerine temellenirse geri si çorap söküğü gibi gelir.

- Benim için de en önemlisi bu, dedi Luna sakın bir sesle.

T. J. düşündü.

- Tamam, dedi sonunda. Eğer Galan'm beni aldattığını bilseydim, ondan bir çocuk istemezdim.

- Katılıyorum, dedi Marci. İkiyüzlü birine dayanmam. Madde bir: sadık olacak, yalan söylemeyecek, aldatmayacak.

Hep birlikte başlarını salladılar.

- Başka? Kalemi havada, hazır bekliyordu,

- Nazik olmalı, diye önerdi T. J.

- Nazik mi? Marci inanmamış gibi bakıyordu.

- Evet, nazik. Kim hayatını bir ayıyla geçirmek ister?

- Ya da bitişik evde Myle, diye homurdandı Jaine. Başım sallayarak onayladı. Nazik olması iyi. İnşam heyecanlandırmıyor belki ama, bir düşünün. Bana kalırsa Bay Mükemmel çocuklara ve hayvanlara iyi davranmalı, sokakta yaşlı hanımlara yardım etmeli, farklı bir şey düşündüğünde, sana hakaret etmemeli. Nazik olmak öylesine önemü ki, bence birinci maddeye bue yazılabüir.

Luna başını salladı.

- Peki, dedi Marci. Hay Allah, beni bile kandırdınız. Tek bir iyi erkek tanıdığımı sanmıyorum. Madde iki: Nazik. Not etti. Madde üç? Benim bir fikrim var. Ben güvenilir bir erkek istiyorum. Eğer bir şey yapacağım söylemişse, yapmalı. Eğer saat yedide biriyle buluşacaksa, yedide orada olmalı. Yok dokuz buçukta geleceksen, hiç gelmesin daha iyi. Oyluyor muyuz?

Hep birlikte ellerim kaldırdılar, "güvenilir" üçüncü maddede yerini aldı.

- Madde dört?

- Çok açık değil mi? dedi Jaine. Düzenli bir iş.

Marci yüzünü buruşturdu.

- Uff. Bu acıttı işte. Brick şu sıralarda çalışmak yerine kıcının üzerinde oturmayı yeğliyordu.

- Düzerdi bir iş güvenilir olmamn bir parçası, dedi T. J. Üsteük haklısın, çok önemli. Düzenli bir iş insanın olgunlaştığını, sorumluluk sahibi olduğunu gösterir.

- Düzenli bir iş, dedi Marci, söylediğini yazarken.

- Espriden anlamalı, dedi Luna.

- Erkek fıkralarmı mı kastediyorsun? diye sordu Jaine.

Kıkırdamaya başladılar.

- Erkeklerin neden fıkralara bu kadar düşkün olduğunu anlayabüemnez var mı? dedi T. J. gözlerini devirerek. Bir de pis şakaları! Bunu en başa yaz, kenef şakası yok!

- Madde beş: esprili. Marci yazarken güldü. Tarafsız olmak bakımından söylüyorum, esprinin ne şekü alacağım pek belirleyemeyiz.

- Tabii ki belirleriz, diye düzeltti Jaine. Seks kölemiz olacak, unuttun mu yoksa?

- Madde altı. Marci arkadaşlarım susturmak için kalemini bardağının kenarına vurdu. İşimize dönelim, Hanımlar. Madde altı ne?

Birbirlerine bakıp omuz silktiler.

- Para fena olmazdı.

Sonunda T. J. konuştu.

- Gerçek hayatta olmazsa olmaz bir ihtiyaç değil ama, fantezi kuruyoruz, değil mi? Mükemmel erkeğin parası da olmalı.

- Çok zengin mi, yoksa rahat yaşayacak kadar mı?

Biraz düşünmeleri gerekti.

- Bana kalırsa, bok gibi zengin olmalı, dedi Marci.

- Ama eğer bok gibi zenginse, her şeyi görüp denemiş olurdu.

- Bu dediğin olmaz işte. Tamam, para iyi de, o kadar da değil. Rahat. Bay Mükemmel maddî açıdan rahat olmalı.

Dört el kalktı, altıncı maddenin karşısına "para" yazıldı.

- Madem fantezilerimizden söz ediyoruz, dedi Jaine, öyleyse yakışıklı da olmalı. İnsanın aklım başından alacak kadar değil tabii, yoksa başka sorunlar çıkar. Aramızda yakışıklı bir erkeği yarıda tutacak kadar güzel olan bir tek Luna var.

- Buna rağmen başarılı olamıyorum, öyle değil mi? diye cevap verdi Luna acı bir tebessümle. Ama haklısın, bir erkeğin mükemmel sayılabilmesi için, baktığında içini açması gerek.

- Dinleyin öyleyse. Madde yedi şöyle: "seyretmesi keyifli". Yazdığım bitirince sırtarak baktı Marci. Hepimizin düşündüğünü ben söyleyeyim bari: yatakta da mükemmel olmalı. İyi değil, mükemmel. Ayak parmaklarımı kıvırtacak, gözlerimi yuvalarının içinde geri çevirtecek kadar mükemmel. Bir yarış atının dayanıklılığına, on altılık bir delikanlının heyecanına sahip olmalı.

Garson siparişleri getirdiğinde hâlâ kahkahadan kırılıyorlardı.

- Bu kadar komik olan ne? diye sordu adam.

T. J. kahkahalarının arasında, "Sen anlamazsın" demeyi başardı.

- Anladım, dedi garson kurnazca bir gülümsemeyle. Erkeklerden bahsediyorsunuz.

- I-ıh, bilimkurgudan, dedi Jaine. Yine kahkahaya boğuldular. Diğer masalardakiler onlara bakıyor, bu kadar komik olanın ne olduğunu merak edip kulak kabartıyorlardı.

Garson gitti. Marci masanın üzerine eğildi.

- Madem konuya girdik, Bay Mükemmel'inkinin yirmi beş santim olmasını istiyorum!

- Aman Tanrım! T. J. bayıhyormuş gibi yaparak, eliyle yüzünü

yelpazeledi. Yirmi beş santimle neler yapmazdım ki; ya da daha doğrusu neler yapardım!

Jaine gülmekten öylesine katılıyordu ki, iki böğrünü tutmak zorunda kaldı. Sesini alçaltması gerçek bir çaba gerektirdi, sözleri kahkahaları arasından zor duyuldu.

- Bırakın şimdi! Yirmi santimin üzerindeki her şey gösteriş içindir. Oradadır ama işine yaramaz. Soyunma odasında iyi görünür ama, samimi olalım, geriye kalan beş santim, artıktır, artık.

- Artıkmiş, diye patladı Luna, kahkahadan midesini tutuyor, sesi çığlık gibi çıkıyordu. Artıkların şerefine!

- Aman Tamım, dedi Marci bir taraftan gözlerini siüp, bir taraftan bir şeyler yazmaya çalışırken. İşte şimdi kıvama geldik. Bay Mükemmel başka nelere sahip olmalı ?

T. J. elini güçsüzce salladı.

- Bana, dedi kahkahalar arasında. Bana sahip olabilir.

- Eğer bizler seni ezip geçmezsek, dedi Jaine bardağını kaldırarak. Öteki üçü de ona uydu, bardaklarını şangırtıyla tokuşturdular.

- Bay Mükemmel'in şerefine. Her neredeyse artık!

BooBoo bir kez daha miyavlayıp patisiyle yastığı çekiştirmeye başladı. Mesaj açıktı: ya hemen yataktan kalkarsın ya da tırnaklarımı çıkarırım. Jaine yastıkları kenara itip doğruldu, gözlerini kediye dikti.

- Kötüsün, biliyor musun ? Bunu dün sabah yapsaydın olmazdı değil mi? Hayır, izin gününe kadar bekleyip uyanmak isteme diğim bir saatte kaldırdın beni.

Kedi, Jaine'in öfkesine aldırmaz görünüyordu. İşte kedilerin genel karakteri: içlerinden en biçimsizi bile üstün olduğuna **inanır**.

Kedinin kafasını kaşıdı, hayvanın vücudundan hafif bir mırıltı yükseldi. Çekik sarı gözleri keyifle kapandı.

- Hele bekle, dedi kediye. Seni bu kaşıma işine bir alıştırayım da gör, ondan sonra bir daha kaşımayacağım. Ruhsuz bir hindîvr döneceksin.

Kedi yataktan atladı, odanın açık kapısına doğru yürürken. genç kadının kalktığından emin olmak istiyormuşçasına baktı. Jaine esnedi, üzerindeki örtüleri bir tekmeyle açtı. Hiç olmazsa gecenin ortasında komşunun gürültülü arabasını duyuş uyanmamıştı, üstelik sabah gün ışığını görmemek içim panjurları indirmiş, BooBoo'nun kalk borusuna kadar deliksiz uyumuşuz Panjurları kaldırdı, tül perdelerin arasından yatak odasının hemen yarımındaki garaj yoluna bir göz attı. Kahverengi hurda Por.u-ac oradaydı. Demek ki ya bitkinlikten ölü gibi uyumuş, ya da adam yeni bir susturucu taktırmıştı. Ölü gibi uyumuş olması olasılığının adamın yeni susturucu taktırmış olması olasılığına oranla çok daha yüksek olduğunu düşündü.

BooBoo Jaine'in oyalandığına karar vermiş olmalıydı kL yeniden miyavladı. Genç kadın yüzüne düşen perçemlerim itti. murfâ-

ğa doğru sendeleyerek yürüdü. Doğru kelime sendelemekti, çünkü yürürken BooBoo ayaklarına dolanıp duruyordu. Sıcak bir fincan kahve gözünde tütüyordu ama, mamasını vermeden BooBoo'nun kendisini asla rahat bırakmayacağından adı gibi emindi. Bu kutu hazır mama açıp tase döktü, yere bıraktı. Kedi yemekle meşgulken, çaydanlığı ocağa koyup düşün yolunu tuttu.

Tişört ve pijama altından oluşan yazlık gece kıyafetim -kışın bunlara bir çift de çorap ekliyordu- çıkararak, güzelce sıcak suyun altına girdi, yoğun damlaların içindeki son uyku kahntüanm da kovmasını bekledi. Bazı insanlar tarlakuşuydu, bazılarıysa baykuş; Jaine bunlardan hiçbirine benzemiyordu. Bir duş alıp bir fincan çay içmeden afyonu patlamıyordu işte, üstelik ona kadar yataktta kalmaktan hoşlanıyordu. BooBoo yapılması gereken Uk işin kanunun doyurulması olduğuna inandığından, doğal düzenini bozuyordu. Annesi ona böyle bu kötülüğü nasü yapabilmmişti?

- Sadece dört hafta altı gün kaldı, diye mırıldandı kendi kendine. Genellikle bu kadar sevgi dolu bu kedinin, kendi ortamından çıktığında böylesi bir diktatöre dönüşeceği kimin aklına gelirdi?

Uzun bir duştan, iki fincan kahveden sonra devreleri açıldı, o gün yapması gerekenleri hatırlamaya başladı. Komşu ayıya yeni bu çöp tenekesi alacak -tamam. Alışveriş yapılacak -tamam. Çamaşırlar yıkanacak -tamam. Çimler biçilecek -tamam.

Son maddeyi hatırlayınca büaz heyecanlandı. Biçilecek çimi vardı artık, kendi çimi! Evden aynalı beri apartmanda oturmuştu, çimi olmayan apartmanlarda. Genellikle, giriş yolu üe bina arasında ince bu çim şeridi olurdu ama, bunları biçmek yönetimin işiydi. Allah kahretsin -hay Allah- bunlar öylesine kısa çimlerdi ki, kesmek için tırnak makası bile yeterdi.

Oysa yeni evinin kendi çimleri vardı. Bu anı tasarlayarak yepyeni bir çim biçme makinesine yatırım yapmıştı. Kardeşi David'i kıskançlıktan yeşertecek, motorlu, son model, yepyeni bu çim biçme makinesi. David'in Jaine'in makinesinden daha üstün bu şey alması için, üzerine binilenlerden alması gerekecekti; ama çimleri yeni kesümiş sakal boyunda olduğundan, böyle bir makine egosunu tatmin etmek için abartılı kaçacaktı. Jaine, David bir çüğünlığa kalkışmadan yengesi Valerie'rün duruma el koyacağım tahmin ediyordu.

Bugün çim biçme makinesini siftah edecekti. O kırmızı canavarın, otların kellesini uçururken, ellerinin altmda nasıl homurdanacağını şimdiden hissedebüiyordu. Çocukluğundan beri kırmızı makinelere tutkundu.

Ama her şey sırayla, diye düşündü. Önce ayının çöp tenekesi-ni almak için Wal-Mart'a kadar uzanması gerekiyordu. Söz, söz-dü, üstelik Jaine her zaman sözünde durmakla ovunurdu.

Bir çanak mısın gevreği yedikten soma, üzerine bü blucin ile ti-şört, ayaklarına da sandaletlerini geçüip evden çıktı.

Bir çöp tenekesinin böylesine bulunmaz Hint kumaşı olacağı-nı nasıl büebüüdi M?

Wal-Mart'ın stoklarında sadece plastik çöp kutuları vardı. Ken-disi için bunlardan bir tane aldı, ama komşusunun çöp tenekesi-ni değiştirmeye hakkı olmadığı düşünüyordu. Oradan ev ve bahçe malzemeleri satan bü mağazaya gitti, yine aynı cevapla karşılaştı. Kendi çöp tenekesini kendisi almış olsa, bü yenisini nerede bulacağı biliyor olurdu, oysa çöp tenekesini annesi yeni ev he-diyesi olarak almıştı. Annesi, yani Pratik Armağan Kraliçesi.

Sonunda bahçe malzemeleri satan büyük bü dükkânda istediği gibi bü çöp tenekesi bulduğunda, saat dokuza gelmiş ve havanın sıcaklığı keyü verici olmaktan çıkıp rahatsızlık vermeye başlamıştı. Eğer çimlerini hemen biçmeye koyulmazsa, havanın büaz serin-lemesi için akşamüstünü beklemesi gerekecekti. Öteki alışverişle-rini daha somaya bırakmayı kararlaştırarak, koca çöp tenekesini arabasının daracık arka koltuğuna yerleştirdi. Ten Müe Road'a varmak için Van Dyke Otoyolu'ndan güneye yöneldi, soma sağa saptı. Bükaç dakika soma kendi sokağmdaydı; olgun ağaçların gölgesi altına sığınmış küçük, bakımlı evleri görünce gülümsedi.

Bazı evlerin önünde iki ya da üç tekerlekli bisikletler vardı. Ba-zı yaşlı komşuları, evlerin uygun fiyatlarını gören genç çiftlerin akınına uğramıştı anlaşılan. Evler harap olup yıpranmıyor, tam tersine boyanıp onanıüyordu; emlak fiyatları bükaç yü soma ye-niden yükselecekti, ama mahaUe şimdilik ilk evlerini alacak genç çiftler için en uygun yerlerden biri gibi görünüyordu.

Arabasından inerken, yandaki komşusu yaşlı hanımın iki bah-çeyi ayıran göğüs yükseküğindeki beyaz çite yaklaşıp el salladığı-nı gördü.

- Günaydın! diye seslendi Bayan Kulavich.

- Günaydın, diye cevap verdi Jaine. Güler yüzlü yaşlı kadınla buraya ük taşındığı gün tanışmış, Bayan Kulavich de hemen erte-si gün bü tencere türlü ile mis gibi kokan ev yapımı ekmekler ge-tirmişti. Şu yandaki ayı da büaz Kulavich'ler gibi davranmaya ça-lışsa, cennette yaşadığına inanacaktı Jaine... Yine de herifi ev ya-pımı ekmek getirirken canlandıramıyordu gözünde...

Komşusuyla sohbet etmek için çite yaklaştı.

- Hava nefis, değil mi? insanlara havayı verdiği için Tann'ya şükretmek gerek, yoksa iki kişi karşılaştığında konuşacak ne bulurlar ki?

- Ah, evet, ama birazdan sıcak ortalığı kavuracak. Bayan Kulavich gülümsedi, elindeki küçük küreği gösterdi. Hava daha fazla ısınmadan bahçedeki işimi bitirmem gerek.

- Ben de bu sabah çimleri biçmeyi düşünüyordum. Komşular da aynı şeyi düşünüyorlarmış diye geçirdi aklından. Kulak kabarttığına, biri Bayan Kulavich'in üç ev ötesinden, öteki sokağın hemen karşı tarafından gelen iki çim biçme makinesinin sesini duyuyordu.

- İyi fikir. Yine de güneşin altında fazla kalmamaya dikkat edin, benim George çim biçerken ensesine ıslak bir havlu koyar. Aslına bakarsanız, torunlar çimleri biçmeyi üstleneli beri fazla ilgilendiği yok. Gözünü kırptı. Galiba eski makineyi onarıyor; biraz erkek işi yapmaya heveslenmiş olmalı.

Jaine gülümsedi, yaşlı kadınla vedalaşmaya hazırlanırken, aklına bir şey geldi.

- Bayan Kulavich, hemen yanımda oturan adamı tanıyor musunuz? Ya o ayı yalan söylediyse? Ya polis değilse? Adamın polis olduğunu söyledikten soma, kendisinin nazik davranıp suyuna gitmeye gayret edeceğim düşünerek güldüğünü görür gibiydi.

- Sam mi? Tabii, onu bebekliğinden beri tanırım. Anneanesi ile dedesi otururdu o evde. Anneanesi geçen yıl öldü. Sam'in buraya taşınacağını duyduğumda çok sevirtmiştim. İnsanın bir polis komşusunun olması çok güven verici bir duygu, değil mi?

Kurduğu düş yıkılmıştı işte. Yine de gülümsemeyi başardı.

- Evet, tabii. Adamın eve giriş çıkış saatleri hakkında bir şeyler söylemeyi düşündü, ama Bayan Kulavich'in iri mavi gözlerindeki parıltıyı görünce susmayı tercih etti. O herifle ilgilendiği izlenimini vermek, isteyeceği son şeydi; hele Bayan Kulavich'in adamla görüştüğünü, Jaine'in onunla ilgilendiğini söyleyebileceğini düşündüğünde. Onun uyuşturucu satıcısı ya da onun gibi bir şey olduğunu düşünmüştüm.

Bayan Kulavich şaşırmıştı.

- Sam mi uyuşturucu satıcısı? Aman Tanrım. Hayır, öyle bir şeye asla bulaşmaz.

- İşte bunu duyduğuma sevindim. Jaine yine gülümsedi. Hava daha da ısınmadan çimlerle ilgilensem iyi olacak.

- Bolca su içmeyi unutmayın, diye seslendi arkasından Bayan Kulavich.

- Unutmam.

Demek öyle, kahrolası, diye düşündü Jaine çöp tenekesini arka koltuktan çıkarmaya çalışırken. Demek herif polismiş, yalan söylememiş. Adamı elleri kelepçeli götürülürken hayal etmekten vazgeçmesi gerekiyordu. Çöp tenekesini adamın arka kapışırım yanına koydu, soma da bagajdan, kendisine aldığı plastik çöp kutusunu çıkardı. Kap plastik olmasaydı imkânı yok bagaja sığdıramazdı, neyse ki eğebilmişti. Bagaj kapağı açıldığında, kap canüymüş gibi dışarı fırladı. Çöp kabım arkadaki mutfak kapışırım yanına, sokaktan bakanların göremeyecekleri bu yere yerleştirdi. Soma eve girip hızla üstünü değiştirdi, bu şort üe kolsuz bu atlet giydi. Kent dışındayken oturan hanımlar çünlerini biçerken böyle giyüürler, değü mi? Soma yaşü komşularım hatırladı, kolsuz atletini çıkarıp bu tişört giydi; ne de olsa ihtiyarcüdarım kalp krizi geçirmelerini istemezdi.

Büyük bu heyecan ve hevesle garaj kapısındaki asma küidi açıp içeri güdi, el yordamıyla tepedeki tek ampulün düğmesini arandı. Babasının gururu ve gözbebeği oradaydı, boyanın çizmemesi için geçirilmiş içi keçeyle kapü orijinal kılıfının altında. Keşke arabayı David'in garajına bıraksaydı babası. Araba Boo-Boo kadar büyük bu dert değüdi ama, basma bir şey gelmesinden ödü kopuyordu işte.

Babam arabayı buraya bıraktı, çünkü benim garajım o modern, otomatik kaplü garajlardan değil, diye düşündü, çift kapılı sıradan bu garaj; evet tek nedeni bu olsa gerek. Babası arabanın sokaktan görünmesüiden çekmiyordu. Jaine kapüardan birini geçeceği kadar aralayıp garaja güebiliyordu. Oysa David kendi garajının kapısını kaldırır kaldırmaz, içeride ne varsa görünüyordu. Garajına ük fırsatta otomatik bu kapı taktırmaya karar verdi.

Yeni çim biçme maküesüün tozlanmaması için üzerine bu bez örtmüştü. Bezi kaldırdı, elini soğuk metalin üzerinde gezdirdi. Babasının arabaya dadüük etmesi için onu seçmesinin nedeni modası geçmiş garaj kapısı değü de otomobü tutkusunu paylaşan tek çocuğunun Jaine olmasıydı belki de. Arabalarının çamurluğu üzerinden eğilip bakan, babası yağ ya da buji değiştiren o gizemli madenî bağırsakları seyreden Jaine'di. On yaşma geldiğinde babasına yardım etmeye başlamıştı. On ikisinde işi üstlenmişti büe. Bu axa makine mühendisi olup otomotiv sektöründe çaüşmayı düşünmüştü ama, hem öğrenim çok uzundu, hem de Jaine o kadar hırslu biri değildi. Tek istediği, nefret etmeyeceği ve iyi para kazanacağı bir işe girmekti, üsteük sayüar konusunda da, tıpkı motorlarda olduğu gibi yeteneküydü. Arabalardan hoşlanıyordu hoşlanması-

na, ama bunu iş edinmek istememişti.

Arabaya değdirmemeye özen göstererek çim biçme makinesini itmeye başladı. Branda kılıf otomobilin her tarafını koruyordu korumasına, ama yine de o arabanın yanındayken dikkatli olmak gerekirdi. Garaj kapılarından birini makinenin geçeceği kadar aralayarak, yeni bebeğini gün ışığına çıkardı. Kırmızı boya parlardı, krom tutamaklar kıvılcımlar saçtı. Çok güzeldi, çok.

Son anda çim biçme ritüeliyle ilgili bu şey hatırladı, arabasını garajın önünden çekip kaldırımın kenarına park etti. Çim biçerken ufak bir taşın fırlayıp ön camı kırmamasına, boyayı çizmesine dikkat edilmeüydi. Serserinin otomobuine bakıp omuz silkti; BooBoo'nun pati izlerini görebilirdi, ama bu ezik fazla ya da eksik, farkına bile varmazdı nasıl olsa.

Mutlu bir tebessümle küçük motoru çalıştırdı.

Çim biçmenin en keyif verici yanı, işe başlar başlamaz bu şeyler başardığım anlayan, diye düşündü. Nereden geçtiğini, neler becerdiğini anında görürsün. Çocukken babası ile David uğraşır- dı bu işle, Jaine çim biçmenin sıkıcı bir şey olduğunu düşünürdü. İnsanın kendi bahçesine sahip olmasının ne denli mutluluk verici olduğunu anlaması için büyümesi gerekmiş, sonunda, otuzunda, yetişkinliğe adımını atmıştı. Artık ev sahibiydi. Kendi çimini biçiyordu. Muhteşem!

Biri omzuna dokundu.

Küçük bir çığlık atıp makinenin tutamaklarını bıraktı, saldırganı görebilmek için yana sıçradı. Makine olduğu yerde durdu.

Herif oradaydı, gözleri kan içinde, yüzü asık, lekeli elbiseler... her zamanki hali. Elini uzattı, makineyi "dur" konumuna getirdi, küçük motor hıçkınıp sustu.

Sessizük.

Yarım saniye kadar.

- Hangi kahrolası hakla dokunuyorsun ? diye haykırdı Jaine. Adama doğru bu adım atarken yüzü öfkeden kızarmış, farkında olmadan parmaklarını büküp sağ yumruğunu sıkmıştı.

- Küfür etmemeye çalıştığını sanıyordum, dedi adam alayla.
- Sen bir azizeyi büe günaha sokarsın!
- Öyleyse azize falan değilsin, öyle mi ?
- Tam üzerine bastın!

Adam Jaine'ü sağ eline baktı.

- Bunu kullanmayı düşünüyor musun, yoksa mantıklı mı davranacaksın ?

- Ne?.. Gözlerim aşağı üdüdüğünde dirseğini hafifçe kıvrıldı-

ğını, yumruğunun inmeye hazır olduğunu gördü. Büyük bü çayla parmaklarım gevşetti. Anlaşuan parmaklar kendiliğinden kavga pozisyonuna geçmişti. Aslında şu herife bü yumruk patlatmayı gerçekten, ama gerçekten isterdi, vuramayacağı için daha da öfkeleni.

- Mantikü ha? diye bağırdı. Mantikü davranmamı mı istiyorsun? Korkudan ödümü koparan, makinemi durduran sensin!

- Ben sadece uyumaya çalışıyorum, dedi adam, kelimelerin üzerine basa basa. Büaz düşünceü olmanı istemekle fazla ileri mi gidiyorum ?

Gözlerini adama dikti.

- Sanki çimleri şafak vakti biçiyormuşum gibi konuşuyorsun. Saat ona geldi! Üstelik bu mahallede çim biçme suçunu işleyen sadece ben değilim. Dinle. Sesini kesince sokağın her tarafından çim makinesi homurtulan duyuldu.

- Onlar yatak odamın penceresinin dibinde değil!

- Sen de adam gibi, saatinde yatmaya çaüş. Bütün geceyi ayakta geçirmen benim suçum değil!

Adamın yüzü en az Jaine'inki kadar kırmızıydı.

- Ben özel görevüyün hanımefendi! Düzensiz iş saatleri işimin bü parçası. Onun için bulduğum her fırsatta uyumaya çalışıyorum, ama sen buraya taşındığından beri fırsat bulamaz oldum!

Jaine ellerini kaldırdı.

- Tamam! Anlaşdı! İşimi akşamüstü, hava serinlediğinde bitimim. Tavuk kışkışlar gibi bü hareket yaptı. Hadi yatağma. Ben de eve girip on bü saati oturarak geçiririm. Oturmamdan rahatsız olmazsın ya? diye sordu buz gibi bü sesle.

- Eğer kışında maytap yoksa olmam, dedi adam kabaca, soma da dönüp evine güdi.

Birinin evine taş atmam yasaklayan bir yasa vardır mutlaka, diye düşündü Jaine. Öfkeden köpürerek çim biçme makinesini garaja itti, kapüan özenle küitledi, soma arabasını kaldırımın yalımdan çekip garajın önüne getirdi. Eünde birkaç maytap olsa neler yapacağım gösterirdi o ayıya. Hem de maytapların üzerine oturmadan.

Hırsla içeri güdiğinde, ona hiç bakmadan ön patüerini yalayan BooBoo'yla karşılaştı.

- Özel görevliyim, diye homurdandı. Düşüncesiz biri değilim. Tek yapması gereken bunu sakın bü sesle anlatmaktı, o zaman çim biçmeyi somaya bnakmayı seve seve kabul ederdim. Ama hayır, BİR KİÇ DELİĞİ gibi davranmak zorunda.

BooBoobaşını kaldırıp baktı.

- Kış deliği küfür değildir, dedi hemen savunmaya geçerek. Kaldı ki benim hatam da değil. Sana komşumuz hakkında bir sır vereyim BooBoo; hani Bay Mükemmel var ya, işte komşumuz o değil!

Jaine hafta sonunu kaba komşusuyla bir daha karşılaşmadan geçirmeyi başardı, cuma günü gecikmesini telafi etmek için iş bitiminde fazladan çalışmış olmasına rağmen, geç geldiğini unutturmak için pazartesi sabahı işe on beş dakika erken gitti. Şirketin giriş kapısında durduğunda, görevli Viper'a küçümsercesine bakarak eğildi.

- Ne zaman bu hurdadan kurtulup bir Chevrolet alacaksınız ?

Her gün duyduğu şey. Detroit bölgesinde ya da otomotiv sanayiyle uzaktan yalandan ilgili bir yerde çalışırsan basma gelecek budur. Üç Büyükler'den hangisi seni doğrudan ya da dolaylı olarak çalışmıyorsa, ona marka sadakati göstermek zorundasın.

- Paramın yettiği gün, diye cevap verdi her zamanki gibi. Aldığında ikinci el olmasına, motoru elli bin mili geçmemiş olmasına rağmen, Viper'm bir servete mal olduğunu düşündü. Daha evimi yeni aldım. Eğer babam olmasaydı bunu bile kullanamazdım.

Bu son söylediği yalandı tabii, ama hiç olmazsa insanların onu bir süre rahat bnaakmalannı sağlıyordu. Allah'tan kimse babasının kim olduğunu, Ford'dan başka bir markanın sözünü bile ettirmeyeceğini bilmiyordu. Kızı Viperi aldığıında hakarete uğradığını hissetmiş, her gördüğünde de küçümseyici bir şeyler söylemeyi ihmal etmemişti.

- Evet, ama baban daha iyisini büebilüdi.

- Arabadan hiç anlamaz ki. Gerildi, bu yalan yüzünden

yıldırım düşüp kül olabileceğinden korktu.

Viper'ı park yerinin en uzak köşesine, insanların dikkatim en az çekecek yere bıraktı. Hammerstead'deki arabasıyla dalga geçiyorlardı. Arabasını, özellikle de kötü havada, en uzak yere park etmenin pratik olmadığını kabul etmek zorundaydı, ama yine de

basına

ıslanmak, Viper'a edilen hakaretlere katlanmaktan daha iyiydi.

Hammerstead'in bulunduğu bina, kırmızı tuğla cepheli dört katlı bir yapıydı. Kemerli bir yoldan geçilip altı basamak çıkılarak etkileyici giriş kapılarına ulaşıyordu. Ne var ki bu giriş sadece ziyaretçilere açıktı. Şirket çalışanları elektronik anahtarlı metal bir yan kapıdan geçerek, üzerinde bakım ve elektrik bölümü büroları ile kapısında "depo" yazılı karanlık ve kasvetli bir odanın bulunduğu kumuk yeşili koridora giriyorlardı. Jaine o depoda neler olduğunu düşünmek bile istemiyordu.

Kumuk yeşili koridorun dibinde, başka bir metal kapıya giden üç basamak bulunuyordu. Bu kapı da binanın arkasından önüne kadar uzanan, üzerine büro kapıları ile başka koridorların damarlar gibi bağlandığı, gri halı kaplı bir koridora açılıyordu. Alt-taki iki kat bilgisayar dâhilerine, bayt ve USB bağlantıları gibi yabancı kelimelerle konuşan o tuhaf ve saygısız insanlara ayrılmıştı. Bu katlara girmek kolay değildi; kumuk yeşili koridora girebilmek için özel bir giriş kartınızın, odalar ile bürolara girebilmek için ikinci bu kartınızın olması gerekiyordu. İki asansör, bacaklarına güvenenler için de binanın öteki ucunda merdivenler vardı.

Jaine gri hah döşeli koridora girdiğinde el yazısıyla yazılmış büyük bu kâğıt dikkatini çekti. Duyuru asansör düğmelerinin hemen üzerine yapıştırılmıştı. Yeşil ve pembe kalemle yazılmış, dik-kati çekmek için de siyah keçeü kalemle çerçevelenmiş yeni bir şüket duyurusu: ŞU ANDAN İTİBAREN GEÇERLİ OLMAK ÜZERİ, TÜM ÇALIŞANLAR BİR GİNKGO VE VİAGRA KARIŞIMI ALMAYA BAŞLAYACAK, BÖYLELİKLE NE BOK YEDİKLERİNİ ANIMSAYACAK DURUMA GELECEKLERDİR.

Gülmeye başladı. Bügisayarcüar formdaydı anlaşılan. Doğaları otoriteye ve hiyerarşiye karşıydı, sık sık bu tür duyurular hazırlıyorlardı. Yönetimden birileri gelip kâğıtları sökene dek yapıştırıldıkları yerde kalıyordu bunlar. Koridor boyunca, gözlerini deliklere dayamış, şüket onuruna yönelik bu son saldırıyı okuyanların tepkilerini dikizleyen failleri getüdi gözünün önüne.

Arkasındaki kapımn açıldığını duyunca gelenin kim olduğunu merak edip döndü. Yüzünün buruşmasına güçlkle engel oldu.

İnsan Kaynakları'nda çaüşan, hayatta gülünecek hiçbir şey bulamamasıyla ünlü Leah Street. Tek arzusu yönetime yükselmek olan, ama bunun için ne yapması gerektiğini bilmeyen, uzun boylu bu kadın. Zarif vücudunu daha çok ortaya çıkaracak ciddi kıyafetler yerme çocuksu elbiseler giymeyi tercih ediyordu. Açık

san saçları ve pürüzsüz eüdiyle oldukça çekici bu kadını arı moda konusunda kara cahilin tekiydi. En göze çarpan yam. her zaman mükemmel bakımlı olan ince ve zarif elleriydi.

Leah ilam okuduğunda her zamanki gibi derin bu soluk aldı yüzü kızarmaya başladı. "İğrençlik bu!" diye homurdamp. kağıdı yutmak için elini uzattı.

- Eğer dokunursan, kâğıdın üzerinde parmak izlerin kalır, dedi Jaine büyük bu ciddiyetle.

Leah olduğu yerde donup kaldı, parmakları kâğıdın sadece birkaç santim berisindeydi.

- Şimdiye kadar kaç kişinin bunu gördüğünü düşün bu. dedi Jaine, asansörün "yukan" düğmesine basarken. Yönetimden birileri mutlaka soruşturma açacaktır. Kimse görmeden bu kâğıdı nasıl yok edeceksin ? Üzerindeki mikroplar katrilyonlarla i a d e edildiğine göre yutamazsın da!

Leah, Jaine'e öfkeyle baktı.

- Bu iğrençliğin komik olduğunu düşünüyorsun galiba ?
- Aslım sorarsan evet, öyle düşünüyorum.
- Kâğıdı senin yapıştırdığım öğrensem şaşırmanı.
- Belki gidip beni şikâyet edersin, ha? dedi Jaine, kapüan açılan asansöre güerken.

Asansörün kapüan, fal taşı gibi açılmış gözlerinde öfke şimşekleri çakan Leah'mn yüzüne kapandı. Leah başkalarıyla iyi geçinmek konusunda ünlü olmasa da, bu, şimdiye kadar aralanr.: geçinmek konusunda ünlü olmasa da, bu, şimdiye kadar aralanr.: geçen en sert konuşmaydı. Jaine İnsan Kaynakları'nda nasıl iş bulunduğunu anlayamıyordu bir türlü. Çoğu kez kadıncağıza sadece acıyordu.

Ama bugün, o günlerden değildi.

Pazartesi, bir önceki haftanın mesai kartlarının teslim edildiği gün olduğu için Bordro Bölümü'nde haftanın en sıkışık günüydü. Hammerstead General Motors'a bilgisayar teknolojisi sağlamakla görevliydi, kendi maaş sistemini bilgisayara geçirmekle değil! Hâlâ eski yöntemlerle çalışıyorlardı, kapıda delinen mesai kartlarıyla. Kırtasiyeye boğuluyorlardı, ama hiç olmazsa maaş ödemeleri yazılım hataları ya da virüsler yüzünden aksamamıştı şimdiye kadar. Be M de Hammerstead'in sistemini modernleştirmemesinin asü nedeni buydu; bordro düzenleme işi posta hizmetlerine benzer bu mantıkla yürütülmeliydi.

Saat onda mola verme zamanının geldiğini düşündü. Her icatta içinde meşrubat makineleri, ucuz kafeterya masaları, madeni iskemleler, küçük buzdolabı, kahve makinesi ve mikrodalga fi

rın bulunan bir dinlenme odası vardı. Jaine içeri girdiğinde masanın çevresinde oturan kadınların kahkahadan gözyaşlarına boğulduğunu, tek erkeğin de kızgınlıkla onlara baktığını gördü.

Dakikalardır burnunda tüten kahveden aldı.

- Neler oluyor? diye sordu.

- Şirket gazetesi özel baskı yapmış, dedi kadınlardan biri, Dominica Flores adlı kadın. Gözleri gülmekten yaşarmıştı. Bu seferki tarihe geçecek.

- Bunda gülünecek ne var anlamıyorum ? dedi adam somurtarak.

- Sen anlamazsın tabii, dedi kadınlardan biri kıkırdarak. Gazeteyi Jaine'e uzattı. Şuna bir bak.

Şirket gazetesi şirketin resmî yayını değildi. Bu gazete de aşağıdaki iki kattan geliyordu; insan masaüstü yayıncılığa erişebilecek hayalci sayışım düşününce, gazetenin nasıl bir şey olduğunu anlayabiliyordu. Genellikle düzensiz aralıklarla çıkıyor, her seferinde de içinde yönetimin yayım toplatmasına karar verdirecek bir şeyler bulunuyordu.

Jaine gazeteyi önüne çekip kahvesinden bir yudum aldı. Adamlar işlerini bayağı profesyonelce yapıyorlardı; hoş ellerindeki malzeme ve yazılımlarla böyle bir sonuca varmamaları şaşırtıcı olurdu ya. Gazetenin adı *Hammerhead*, logosu da acımasız görünen bir köpekbaşığıydı. Çekiçkafalılardan değildi, ama önemi yoktu bu ayrıntının. Makaleler sütunlar halinde yazılıyor, sayfa düzenine önem veriliyordu. Bir de genellikle iş yaşamım tiye alan karikatürlerini "Mako" diye imzalayan matrak biri vardı.

Bu kez manşette kalın harflerle "BOYÖLÇÜŞECEK CESARETİNİZ VAR MI?" yazılıydı; altında da, "Kadınlar Gerçekten Ne İstiyorlar?" başlığının çevresinde, saldırmaya hazır bir kobra gibi kıvrılmış bir terzi mezurası.

"Vazgeçin, beyler" diye başlıyordu makale. "Çoğumuz yanşma şansı dahi bulamayacak. Yıllar boyu bize, önemli olanın neye sahip olduğumuz değil, nasıl kullandığımız olduğu söylendi, ama artık gerçeği biliyoruz. Hammerstead'de çalışan dört hanım arkadaşımızdan oluşan uzmanlar grubu, mükemmel bir erkekte bulunması gereken özelliklerin listesini hazırladı."

Aman Yarabbim! Jaine neredeyse yüksek sesle homurdanacaktı, ama kelimeleri yutmayı ve merak haricinde yüzünde beliren ifadeyi saklamayı başardı. Allah kahretsin, Marci listeyi ne yapmıştı acaba? Acımasızca alaya alınacakları kesindi, üstelik bu hayat boyu unutulmayacak türden bir konuydu. Her sabah çalışma masasında onlarca mezura bulacağından adı gibi emindi artık.

Hızla makaleyi okudu. Tanrı'ya şükürler olsun hiçbirinin adından söz edilmiyor, sadece A, B, C ve D olarak değiniliyordu. Ama Marci'nin boynunu kıracaktı yine de, ancak bu kez ona eziyet etmesine, yaralamasına gerek yoktu.

İlk sırada "sadakaf'le tüm liste oradaydı. Aslında sekizinci maddeye, yatakta kusursuz olma konusuna gelinceye kadar liste pek de fena sayılmazdı, ama ondan soma işler hızla berbatlaşıyordu. Dokuzuncu şurada Marci'nin yirmi beş santim talebi vardı, üstelik fazladan beş santimin artık olduğunu söylediği kendi yorumu da dahil, bütün söylenenlerle birlikte.

On numara Bay Mükemmel'in yatakta ne kadar dayanması gerektiğiyle ilgiliydi. "Bir televizyon reklamından daha uzun süre" demişti T. J. -Bayan D- kararlılıkla. Sonunda da, ön sevişme hariç, sevişme için en uygun sürenin yarım saat olması gerektiğinde anlaşmışlardı.

Bayan C'nin -yani Jaine'in- "Neden olmasın?" dediği yazılmıştı. "Bu bir fantezi, öyle değil mi? Bir fantezinin fantezi olması için insanın kendisini sınırlamaması gerekir. Eğer şipşaktan bahsetmiyorsa, Bay Mükemmel üzerimde otuz dakika çalışabilmeli."

Kadınlar öylesine kahkahalar atıyordu ki, Jaine yüzünden bir şeylerin anlaşıldığını düşündü. Yüzündeki ifadenin dehşetten çok şaşkınlık olarak yorumlanması için dua ediyordu. Adam ise -adı Cary ya da Craig ya da onun gibi bu şey olmalıydı- her dakika biraz daha kızanyordu.

Ayağa kalkarken, "Erkekler bu araya gelip idealleründeki kadının iri memeü olduğunu söylese bu kadar gülünç bulmazdınız" dedi öfkeyle.

- Hadi hadi, bozulma, dedi Dominica sırtarak. Sanki erkekler emekledikleri günden beri iri meme diye sayıklamazlarmış gibi. Yaptıklarınızın az da olsa bu karşıüğmı görmenize sevindim doğrusu.

İşte bu harikaydı. Cinsiyetler arası bir savaş. Jaine binada yapılacak konuşmaları şimdiden tahmin edebiliyordu. Gazeteyi iade ederken gülümsemeye çalıştı. "Bana kalırsa bu olayı uzun süre dinleyeceğiz."

- Dalga mı geçiyorsun? dedi Dominica; hâlâ sırtıyordu. Bende ki nüshayı çerçeveletip kocamın uyandığında ilk, yatarken de son göreceği yere asacağım!

Jaine bürosuna döner dönmez, Marci'nin dahilî numarasını çevüdi.

- BU bakalım gazetede ne gördüm? dedi sesini alçaltarak.

- Hay Allah, diye yüksek sesle homurdandı Marci. Çok mu kötü? Ben görmedim daha.

- Okuduğum kadarıyla, bir tutanak gibi. Hey Tamım, Marci, nasıl yapabildin ?

- Kazayla oldu, dedi Marci aceleyle. Burada, bürodayken daha fazla konuşmak istemiyorum, öğle yemeğinde buluşursak olup biteni anlatırım.

- Tamam, on ikide Railroad Pizza'da. T. J. ile Luna'ya da haber veririm, onlar da orada olmak isteyeceklerdir.

- Bir linç hazırlığına benziyor, dedi Marci üzgün bir sesle.

- Kim bilir? dedi Jaine telefonu kapatırken.

Hammerstead'e birkaç yüz metre mesafedeki Railroad Pizza, şirket çalışanlarının sıkça gittiği bir yerdi. Asıl işi dışarıya servis olmakla birlikte, altı yedi bölmesi, bir o kadar da masası vardı. Jaine gözlerden uzak olabilmek için en arkadaki bölmeyi seçti. Öteki üçü birkaç dakika içinde gelip yerlerini aldılar. Jaine'in yanında T. J., karşılarında da Marci ve Luna.

- Çok, çok üzgünüm, dedi Marci. Gerçekten de öyle görünüyordu.

- O listeyi birine gösterebildiğine inanamıyorum, dedi T. J. dehşetle. Galan bir duyarsa...

- Neden bu kadar bozuluyorsun ki? dedi Luna şaşkınlıkla. Evet, doğru, insanlar o listeyi bizim hazırladığımızı öğrenirse biraz sıkıcı olur, ama yaptığımız oldukça eğlenceliydi.

- Altı ay soma erkekler hâlâ yanma gelip kendilerinininkinin kaç santim olduğunu söylediklerinde eğlenceli olduğunu düşünmeye devam edecek misin ? dedi Jaine.

- Galan bunu hiç de komik bulmayacak, dedi T. J. başım sallayarak. Beni öldürecek.

- Evet, dedi Marci üzgün bir sesle. Brick öyle duyarlı denebilecek biri değildir ama, yirmi beş santim meselesini duyarsa çok bozulacak. Güçlülükle gülümsedi. Parmak çocuk diyebilirsiniz.

- Nasıl oldu ? dedi T. J. ellerini yüzüne kapatarak.

- Cumartesi alışverişe çıktım, dedi Marci, o birinci kattaki Elvüa'ya benzeyen tipe rastladım, adı Dawna mıydı ne ? Biraz çene çaldık, soma birlikte bu şeyler atıştırdık, birkaç büa devirdik. Listeyi gösterdim, epey güldü, bir kopya verip veremeyeceğimi sordu. Neden olmasın dedim. Zaten birkaç bira içtikten soma, birçok konuda neden olmasın derim. Birkaç soru sordu, sonunda konuştuklarımızın hepsini anlattım.

Marci'nin belleği neredeyse bir fotoğraf makinesi gibiydi, ama

birkaç bira, belleğini olmasa da sağlıklı düşünmesini etkiliyordu.

- Neyse ki adlarımızı vermemişsin, dedi T. J.

- Kim olduğumuzu biliyor, dedi Jaine. Liste Marci'de olduğuna göre en salak insan bile o dört arkadaştan biri olduğunu anlar. Buradan yola çıkarsan...

T. J. yüzünü yine ellerinin arasına gömdü.

- Öldüm ben. Ya da Galan tarafından terk edildim.

- Bunun o kadar ileriye gideceğini sanmam, dedi Jaine sakinleştirici bir sesle. Eğer Dawna bize zarar vermek isteseydi isimlerimizi çoktan birinci kattaki dostlarına yaymış olurdu. Güvendez. Galan hiçbir şey öğrenmeyecek.

Jaine, günün geri kalan bölümünü gergin bir şekilde bekleyerek geçirdi. T. J.'in sıkıntısının nedenini arılayabiliyordu; eğer gazetede yazılanlar ortaya çıkıp Galan durumu öğrenirse, T. J. hayatının sonuna kadar töhmet altında kalacaktı, işin esası düşünüldüğünde, bu yazılanlardan en fazla etkilenecek olanı T. J.'di. Marc'i'nin de bir ilişkisi vardı ama, en azından evli değildi. Luna'mn Shamal King'le yaşadığı var ile yok arası bir ilişkiydi; kimsenin kimseye bağlılık sözü vermediği bir birliktelik.

Eğer kimlikleri ortaya çıkarsa, dördünün arasında durumu en az hasarla atlatacak olanı Jaine'di. Erkeklerden umudu çoktan kestiğinden bir ilişkisi yoktu, kendinden başka kimseye karşı sorumlu da değildi. Tek yapması gereken alaylara göğüs germekti, hepsi bu.

Durumu kafasında tartıp bu sonuca vardığında, yaşananları o kadar da dert etmemeye karar verdi. Ya bürodaki soytarılardan biri komiklik yapmak isterse? Kim olursa olsun başa çıkabileceğinden emindi.

Sakinliği, eve dönüp yabancı bir yerde yalnız bırakılmaktan ne kadar nefret ettiğim kanıtlamak isteyen BooBoo'nun kanepe minderlerinden birini küçük parçalara ayırdığını görene kadar sürdü. Oturma odasının her yanı kıtıkla kaplıydı. Gözlerini yumdu, önce ona, sonra da yirmiyeye kadar saydı. Kediye kızmanın bir âlemi yoktu, anlamayacaktı nasıl olsa; hem anlayıp anlamaması da önemli değüdi genç kadın için. BooBoo da en az Jaine kadar koşulların kurbanıydı. Kediye okşamak için elini uzattığında BooBoo pıhlamaya başladı. Böyle davrandığında arkasını dönüp giderdi normalde, ne var ki bu kez acuna duyguları ağır bastı, kediyi yakalayıp kaldırdı, parmaklarını kürküne gömüp sırtındaki kasları sıvazladı.

- Zavallı kedicik, diye mırıldandı, neler olup bittiğinden haberin yok, değil mi?

BooBoo gözlerini Jaine'e dikti, sonra gürültüyle miyavlayarak gözlerindeki ciddiyeti yalanladı.

- Dört hafta beş gün daha dayan. Hepsi otuz üç gün eder. O kadar süre bana dayanabilirsin, değil mi ?

Gözlerinden durumu kabule yanaşıp yanaşmadığı anlaşılmıyordu ama, en azından sırtını okşadığı sürece aldırmadığı belliydi. Kucağındaki kediyi mutfaka götürüp ona bir ziyafet hazırladı, soma yere bırakıp oynaması için oyuncak faresini verdi.

Tamam. Kedi evini harabeye çeviriyordu. Bu kadarıyla başa çıkabilirdi. Annesi kedisinin verdiği zararı görünce dehşete kapılıp gereğini yapacaktı kuşkusuz. Jaine'in tek yapacağı sıkıntıya katlanmaktı biraz, o kadar.

Yumuşak huyluluğuna şaştı.

Bir bardak su içti, mutfak musluğunun yanında dikilirken komşusunun eve döndüğünü gördü. Kahverengi Pontiac'ın gövrentüsü bile içindeki yumuşaklığın musluk deliğinden akıp gitmesine yetti. Oysa otomobilden ses çıkmıyordu, anlaşılan adam susturucuyu değiştirmişti. Adam gayret gösterdiğine göre, kendisinin de aynı şeyi yapması gerekiyordu.

Adamın arabadan inmesini, kendi kapısının tam karşısındaki mutfak kapısını açmasını izledi. Üzerinde bir pantolon ile beyaz bir gömlek, yakasmda çözülmüş bir kravat, omzunda bir ceket vardı. Yorgun görünüyordu, kapıdan girmek için döndüğünde, belindeki kılıf ve küfme içindeki tabanca göründü. Adamı ilk kez eski ve lekeli giysilerinin dışmda bir şeyler giymiş olarak görüyordu, dünya merkezinden kaymış gibi, biraz yönünü yitirmiş hissetti kendisini. Adamın polis olduğunu bilmek ile onu polis olarak görmek ayrı şeylerdi. Üniforma yerine sokak kıyafeti giyiyor olması da basit bir memur olmayıp, en azından detektif rütbesinde olduğunu gösteriyordu.

Kaba biri olmasına kabaydı ama, besbelli ağır sorumlulukları olan bir adamdı, bu yüzden ona karşı daha anlayışlı olması gerektiğini düşündü. Kapısını çalıp sormadıkça adamın ne zaman yatağa girdiğini bilmesine imkân yoktu; bu yüzden onu uyukdayken rahatsız etmeme kararı da havada kalacaktı. Çimlerini adam evdeyken biçmeyecekti, işte o kadar. Bu, adam onu rahatsız ettiğinde o gergedan derisinden bir parça koparmayacağı anlamına geliyordu tabii, her şeyin yeri ve zamanı vardı ne de olsa, ama en azından onunla iyi geçinmeye çalışacaktı. Hem yıl-

lar boyu birbirlerine komşu olmayacaklar mıydı ?

Tanrım, ne iç karartıcı bir düşünceydi bu.

Herkese karşı yumuşaklığı, acıma duygusu sürdü... evet, iki saat kadar.

Yedi buçukta, büyük ve rahat koltuğuna kurularak biraz televizyon seyretmeye, bir şeyler okumaya hazırlandı. Genellikle ikisini bir arada yapar, böylece televizyonda ilginç bir şeyler çıkarırsa kaçırmayacağını düşünürdü. Koltuğun yanındaki yeşil çay fincanından dumanlar yükseliyor, arada sırada fincanından bir yudum alıyordu.

Beklenmedik bir gürültü küçük mahallenin sükûnetini bozdu.

Koltuğundan fırladı, sandaletlerini ayaklarına geçirerek ön kapıya koştu; çocukluğunda, babası onu otomobillerin çarpma testine sokuldukları deneme pistlerine götürürdü, yüzlerce, binlerce kez duyduğu bu gürültüyü tanıyordu.

Evlerin sokak lambaları birbiri ardına yanmaya başladı; kapılar açıldı, kabuklarından çıkan kaplumbağa kafaları gibi meraklı başlar görüldü. Beş ev aşağıda, köşedeki sokak lambasının ışığında, buruşmuş bir demir yığını vardı.

Jaine birazdan göreceklere hazırlanarak, en temel ilkyardım hareketlerini hatırlamaya çalışarak, yüreği gümbür gümbür, midesi kasılmış, koşmaya başladı.

İnsanlar evlerinden uğramaya başlamıştı, genellikle yaşlı insanlar; kadınların çoğunun üzerinde biçimsiz gecelikler ya da sabahlıklar, ayaklarında terlikler, kolsuz atletleriyle erkekler. Heyecanlı ve tiz çocuk sesleri de duyuluyordu. Anneler çocuklarını yatırtmaya çalışıyor, babalar durmadan, "Geri durun, geri durun, her an patlayabilir" diyorlardı.

Bir sürü çarpışma gören Jaine, patlama olmayacağından emindi, ama araba her an yanmaya başlayabilirdi. Arabanın yanma vardığı sırada sürücü kapısı açıldı, direksiyonun ardından saldırgan görünüşlü genç bir adam çıktı.

- Allah kahretsın! diye bağırdı adam, arabasının parçalanmış çamurluğuna bakarak. Kaldırımın kenarına park etmiş arabalardan birine arkadan bmdirmişti.

Hemen yanı başlarındaki evden, gözleri dehşetle açılmış genç bir kadın fırladı.

- Aman Tanrım, aman Tanrım! Arabam!

Saldırgan görünüşlü genç, kadına döndü.

- Bu araba senin mi, orospu kan ? Sokağa park ederek ne bok yediğini sanıyorsun?

Sarhoştı. Koku Jaine'in burun deliklerine erişince bir adım geriledi. Çevresindeki insanların keyiflerinin kaçmaya başladığını hissetti.

Yaşlı bir kadının, "Biri gidip Sam'e haber versin" diye mırıldandığımı duydu.

- Ben veririm. Bayan Kulavich kumaş banyo terliklerinin izin verdiği ölçüde koşmaya başladı.

Evet, nerede o herif, diye düşündü Jaine. Sokakta oturan herkes çıkıp gelmişti işte.

Arabası hurdaya dönen genç kadın, sevgili otomobiline bakıp ellerini ağzına kapamış, sessizce ağlıyordu. Arkasında, şaşkın bir şekilde kaldırımın üzerinde duran, biri beş, öteki yedi yaşlarında iki küçük çocuk vardı.

- Allah'ın cezası orospu, diye homurdandı sarhoş sürücü. Genç kadının üzerine yürüdü.

- Hey, diye seslendi yaşlılardan biri. Sözlerine dikkat et.

- S..tir git moruk. Elini ağlayan kadına uzatıp omzundan yakaladı, olduğu yerde çevirdi.

Jaine katışıksız bir öfkeyle, bir adım attı.

- Hey, arkadaş, dedi sertçe. Kadıncağızı rahat bırak.

- Evet, dedi arkasından yaşlı ve kısık bir ses.

- Sen de s..tir git, orospu, dedi adam. Bu salak karı arabamı ne hale getirdi.

- Arabam bu hale getiren sensin. Hem sarhoşsun, hem de park halindeki bir arabaya çarptın.

Jaine boşuna çabaladığının farkındaydı, bir sarhoşu ikna etmek imkânsızdır çünkü. Asıl sorun adamın saldırganlaşabilecek kadar sarhoş, yıkılmayacak kadar ayık olmasıydı. Genç kadını itti, kadın sendeledi, topuğu kaldırımındaki büyük ağaçlardan birinin köküne takıldı, düştü. Bir çığlık attı, çocukları ağlaşarak annelerinin başına üşüştiler.

Jaine atıldı, adama yandan çarptı. Darbe sarhoşu sendeletti. Dengesini bulmaya çalıştıysa da kıcının üzerine düştü, ayakları havaya kalktı. Galiz bir küfür savurup ayaklandı ve Jaine'in üzerine yürüdü.

Jaine son saniyede kenara çekilip bir ayağı uzattı. Adam yeniden sendelediyse de ayakta kalmayı başardı. Bu kez döndüğünde başını eğmiş, çenesini göğsüne dayamış, gözleri kanlanmıştı. Allah kahretsin, diye düşündü Jaine. Basma bela almıştı.

Hiç düşünmeden, kardeşiyle yaptığı kavgalar sırasında öğrendiği boks pozisyonunu aldı. O kavgalar yıllar önceydi ama, şimdi

biraz dayak yiyeceğini, becerebilirse birkaç yumruk atabileceğini düşünüyordu.

Çevresinde heyecanlı, kaygılı sesler duydu, ama bütün dikkatini hayatta kalmaya verdiğinden, sesler tuhaf bir şekilde uzaktan geliyordu.

- Biri 911'i arasın.
- Sadie, Sam'i çağırmaya gitti. O halleder.
- Ben 911'i aradım bile. Küçük bir kız sesiydi duyulan.

Sarhoş saldırdı, bu kez kurtulmanın yolu yoktu. Jaine adamın ağırlığı altında ezildi, bir yandan yumruklarından korunmaya çalışıyor, öte yandan elleri ve ayaklarıyla vurmaya gayret ediyordu. Adamın yumruğu kaburgalarına inince, gücüne şaşmaktan alamadı kendisini. Komşular derhal çevrelerini aldı, genç olan birkaçı herifi ayırmaya, yaşlılar da terlikli ayaklarıyla tekme savurmaya girişti. Jaine ve sarhoş yerde yuvarlandılar, yaşlılardan birkaçı da tepelerindeydi.

Jaine kafasını yere çarptı, elmacıkkemiğine sert bir yumruk indi. Bir kolu, yere düşmüş yaşlı komşularından birinin altında kalmıştı, yine de serbest eliyle sarhoşun göğsünü kavramayı, sıkıca yapışıp çimdiklemeyi başardı. Herif yaralı bir suaygırı gibi haykırıyordu.

Soma birden kayboldu adam, sanki bir yastık kadar hafifmiş gibi üzerinden alınıp havaya kaldırılarak. Jaine şaşkınlık içinde adamın yere çarpıldığını, yüzü yerdeki toza bulanırken kollarının arkasına bükülüp kelepçelendiğini gördü.

Debelenerek oturmaya çalıştı ve kendisini komşusu olacak olan o herifle burun buruna buldu.

- Allah kahretsin, senin olduğunu tahmin etmeliydim, dedi adam öfkeyle. Sarhoşluk ve düzeni bozmaktan ikinizi de tutuklamam gerekir.

- Ben sarhoş değilim, dedi Jaine hakarete uğramışçasına.
- Hayır, sarhoş olan o; sen düzeni bozdun!

Suçlamadaki haksızlığa duyduğu öfke soluksuz kalmasma neden oldu. Belki de iyi bir şeydi bu, gırtlığından yükselecek kelimeler belki de tutuklanmasına sebep olacaktı.

Telaşlı kadınlar sarsak kocularım ayağa kaldırmaya çalışıyor, üzerlerine üşüşüp yara bere, kırılmış kemik arıyorlardı. Kimse zarar görmemişe benziyordu ya, Jaine bu heyecanın ihtiyarcıklann yüreklerini en azından birkaç yıl daha çarptıracağını düşündü.

Kadınlardan birkaçı yerdeki genç kadının başına toplanmış, kızgın kızgın söyleniyordu. Kadının kafasının arkası kanıyor, ço-

cuklan hâlâ ağlaşıyordu. Dayanışma için mi, yoksa konunun dışında kaldıklarını düşündüklerinden midir bilinmez, öteki çocuklardan bazıları da ağlamaya başladı. Uzaktan duyulan siren sesleri her saniye biraz daha yaklaşıyordu.

Tutuklu sarhoşun yanma çömelmiş, kalkmaması için bir eliyle adamı tutan Sam, şaşkın gözlerle çevresine bakıyordu. "Aman Allah" diye mırıldanıp kafasını salladı.

Sokağın karşı tarafında oturan, kır saçları bigudili kadın Jaine'e eğildi.

- İyi misin, güzelim? Şimdiye kadar gördüğüm en cesurca hareketi o yaptığın. GörmeMydin, Sam. Bu... bu haydut zavallı Amy'yi yere ittiğinde, bu genç hanım onu kışının üzerine oturttu. Adın neydi, güzelim? dedi, yeniden Jaine'e dönerek. Benimki Eleanor Holland, karşıdaki evde oturuyorum.

- Jaine, diye mırıldandı, soma da kapı komşusuna döndü. Evet Sam, burada olmalıydın.

- Duştaydım, diye homurdandı adam. Durakladı. İyi misin?

- İyiyim. Ayağa kalktı. İyi olup olmadığım pek bilemiyordu, ama kırık çıkığı yoktu sanki, hem başı da dönmüyordu; önemli bir şeyi yoktu herhalde.

Adam Jaine'in çıplak bacaklarına bakıyordu.

- Dizin kanıyor.

Eğilip baktı, kot şortunun sol cebinin neredeyse kopacak kadar yırtıldığı gördü. Sağ dizi sıyrılmıştı, kan bacağından aşağıya sızıyordu. Yırtık cebi kopardı, kumaşı dizine bastırdı.

- Ufak bir sıyrık, dedi.

İki devriye arabası ve bir yangın söndürme aracından oluşan ekip tepe ışıklarını döndüre döndüre geldi. Komşular hekimleri yaralılara doğru yöneltirken, üniformalı polisler kalabalığı yarak yaklaştı.

Otuz dakika soma her şey bitmişti. Çekiciler geüp hasarlı arabaları, üniformalılar da sarhoşu götürmüştü. Yaralı kadımcamız, peşinde iki çocuğuyla birlikte, başındaki yaranın dikilmesi için acil servise gönderilmişti. Ufak siyaklar temizlenip sarılmış, yaşlı savaşçılar evlerinin yolunu tutmuşlardı.

Jaine acil yardım ekibi uzaklaşmaya kadar bekledi, soma da dizindeki koca sargıyı çıkardı. Heyecanı yatışan beri bitirdiğim hissetmeye başlamıştı; tek istediği sıcak bir duş, çikolatalı bisküvi ve yataktı. Evine doğru yola koyulurken uzun uzun esnedi.

Sam hıyarının yanında yürüdüğünü fark etti. Önce adama bir göz attı, soma gözlerini yola dikti. Ne adamın yüzündeki ifadeden

ne de kara bir bulut gibi üzerini kaplamasından hoşlanmıştı. Aman Allah. Lanet olası herif dev gibi bir şeydi, bir seksen sekiz, belki de bir doksan; omuzlarının genişliği de bir metre olmalıydı.

- Böyle tehlikeli durumlara gözü kapalı dalar mısın hep ? diye sordu adam yumuşak bir tonla.

Bir süre düşündü, sonunda, "Evet" dedi Jaine.

- Belli oluyor.

Jaine sokağın ortasında durup elleri belinde adamın karşısına dikildi.

- Ya ne yapaydım? Herif kadıncağızı sokağın ortasında döverken durup seyretse miydin yani?

- Bıraksaydın da erkekler halletseydi bu işi.

- Doğru haklısın, ama hiçbiri halletmedi işte. Ben de daha fazla bekleyemedim.

Köşeden bir araba çıktı, onlara doğru ilerledi. Sam Jaine'i koldan tutup yolun kenarına götürdü.

- Boyun kaç, bir altmış beş mi? diye sordu, tepeden tırnağa süzerek.

Jaine kaşlarını çatıp, adama baktı.

- Yetmiş.

Adam gözlerini devirdi, yüzündeki ifade "Tabii, tabii" diyordu. Jaine dişlerini gıcırdattı. Evet bir yetmişti işte, hemen hemen bir yetmiş, bir iki santimin ne önemi var ki?

- Amy, hani o yaralı kadın senden en aşağı beş santim daha uzun, üstelik de on-on iki kilo daha ağır. Herifle başa çıkabileceğine nasıl hükmettin ?

- Hükmetmedim, dedi Jaine.

- Düşünmedin değil mi? Belli oluyor.

Bir aynasıza vuramam, diye düşündü. Bir aynasıza vuramam. Bu cümleyi birkaç kez tekrarladı. Sonunda, hayranlık uyandıracak bir sakinlikle, "Adamla başa çıkacağımı düşünmedim" demeyi başardı.

- Yine de üzerine atıldın.

Jaine omuzlarını silkti.

- Bir anlık çılgınlık.

- Buna diyecek bir şey yok.

İşte bu kadar. Jaine yine durdu.

- Bak, dedi, bu alaylı konuşmandan bıktım usandım. O herifin kadim çocuklarının gözü önünde dövmesine engel oldum. Herifin üzerine atılmak çok akıllıca bir şey değildi tabii, yaralanabileceğimi de kabul ediyorum. Ama yine yaparım. Şimdi kışını kaldırıp yü-

rümeye başlasan iyi olur, çünkü yaranda yürümek istemiyorum.

- Oldukça sert, dedi adam, soma yine Jaine'in kolunu tuttu.

Genç kadın ya yürüyecek ya da sürüklenecekti. Evine tek başına yürümesine izin verilmeyeceğine göre, adınüarını hızlandırmaya karar verdi. Ne kadar çabuk aynlırlarsa o kadar iyi olacaktı.

- Acelen mi var? diye sordu adam. Koluna asılarak Jaine'i daha sakın adımlarla yürümeye zorladı.

- Evet, şeyi kaçırmak istemiyorum... Televizyonda hangi Program olduğunu hatırlamaya çalıştı, ama bulamadı. BooBoo birazdan yuttuğu tüyleri kusacak da, yanında olmam lazım.

- Tüy yumaklarından hoşlanıyorsun yani ?

- Şu anki yol arkadaşımından çok daha fazla, dedi tatlı bir sesle.

Adam yüzünü buruşturdu.

- Uff!

Jaine'in evinin önüne varınca, genç kızın kolunu bırakmak zorunda kaldı.

- Dizinin üzerine buz koy da şişmesin, dedi.

Jaine başını salladı, birkaç adım atıp döndü, adamın hâlâ orada, kaldırımında durup ona baktığını gördü.

- Yeni susturucu için teşekkürler.

Adam alaycı bir şeyler söylemeye hazırlandı, Jaine yüzünden anlamıştı bunu; ne var ki sadece omuzlarını silkmek ve "Bir şey değil" demekle yetindi. Durakladı, "Çöp tenekesi için teşekkürler" dedi.

- Bir şey değü. Savaşı tekrar kimin başlatacağını merak ediyormuş gibi bir süre birbirlerine baktılar. Jaine arkasını dönüp eve girerek meydan okuma sahnesine bir son verdi. Kapıyı kilitledi; sıcak, daha şimdiden tamdık, insana kendi evi duygusu veren oturma odasına baktı. BooBoo yine mindere saldırmıştı anlaşılan; halının üzeri pamuk kaplıydı.

- Çikolatalı bisküviyi unut, dedi kendi kendisine. Artık dondurma şart oldu.

Jaine'i sabahın köründe uyandıran ne çalar saatiydi ne de güneş ışığı. Yatakta basit bir dönüş, uykusundan sıçramasına, vücudunun tüm kaslarının protesto çığılğı atmasma neden oldu. Kaburgaları sızlıyordu, dizi kazık gibiydi, kolları her harekette ağrıyordu; hatta kalçalarında bile ezikler vardı. Tekerlekli patenlerinin üstüne ilk çıktığı günden beri bu kadar çok ağrı ve sızısı olmamıştı.

Homurdanarak doğruldu, ayaklarını yataktan indirmeye çalıştı. O bu kadar acı çekiyorsa yaşlı erkekler ne durumdaydı kim bilir. Doğru, yumruk falan yememişlerdi ama, o yerde yuvarlanmalar bayağı etkilemiş olmalıydı adamcağızları.

Soğuğun, bereli kaslara sıcaktan çok daha iyi geldiğini biliyordu ama, soğuk duş altına girecek cesareti bulamadı kendisinde. Buz gibi suyun altında durmaktansa, saldırgan bir sarhoşun karşısına çıkmayı tercih ederdi. Bunun için önce suyu ıldırarak bir orta yol buldu, soma da sıcak su musluğunu yavaşça kapattı. Suyu böylesine adım adım soğutmak da bir işe yaramadı; buz gibi duşta iki saniyeden fazla duramadı, girdiğinden daha hızlı geri çıktı.

Titreye titreye hızla kurulandı, soma önden fermuarı, uzun mavi elbisesini giydi. Oysa yazlan bu elbiseyi giymezdi, ama şu anda en uygun olanının bol bir elbise olduğunu düşünüyordu.

Sabah erken kalkmanın iyi bir tarafı vardı: bu kez o BooBoo'yu uyandıracaktı.

Kedicik güzellik uykusunun bölünmesini pek hoş karşılamadı. Önce öfkeyle tısladı, soma da uyuyacağı daha sessiz bir yer bulmaya çalıştı. Jaine gülümsedi.

Erken kalktığı için acele etmesi gerekmeyecekti; iyi de olmuştu böylesi: ağnyan kaslan acele etmenin günlük programa dahil olmayacağı ikna edici bir şekilde anlatıyordu. Pek fırsat bulamadı-

ğı bir şey yapıp kahvesini içerken oyalandı, her zamanki gibi sğuk gevrek yemek yerine, tost makinesine bir gözleme yerleştin üzerine koyacağı çilekleri dilimledi. Sokak kavgasma kanşmış b' kaçlının kendisim şımartması olağandı ne de olsa.

Gözlemeyi bitirip bir fincan kahve daha içtikten soma elbisesini kaldınp dizindeki yarayı inceledi. Aldığı talimata uyarak dizine buz koymuştu koymasına ama, yara şimdiden iyice çürümüş, di^ kaskatı kesilmişti. Bütün gününü buzlar içinde geçiremeyeceğini düşündü, iki aspirin yutup birkaç günlük bir sıkıntıya hazırlandı.

Günün ilk gerçek şaşkınlığını giyinmeye başlayıp sutyenini tarken yaşadı. Öndeki kopçayı takıp sutyeni sızlayan kaburgalarının üzerinde sıkıştım sıkıştırmaz sutyensiz idare etmesi gerektiğini anladı. Üzerinde sadece külotuyla aynanın karşısına geçip içinde bulunduğu karmaşık durumu düşündü: sutyen giymediğini belli etmek istemeyen bir kadın ne giymeli ?

Bürosu klimalıydı ama, yine de bütün gün ceket giyilmeyecek kadar sıcaktı. Öte yandan güzel elbiselerinin kumaşı meme uçları göstererek kadar inceydi. Meme başlarının üzerini plasterle kaplamakla ilgili bir şeyler okumamış mıydı bir yerlerde ? Denemeye değerdı. İki plaster çıkanp memelerinin başlarına yapıştırdı, elbiselerden birini üzerine geçirip aynaya baktı. Plasterler ayan beyan görünüyordu.

Tamam, olmadı. Belki yara bandı işe yarardı, ama evde yoktu. Üstelik yaralı dizinin elbisenin altından görünmesi de hoş değildi. Plasterleri çıkanp dolabım bir daha gözden geçirdi.

Sonunda haki rengi uzun bir etek, beyaz bir atlet ve deniz mavisi ipek bir bluzda karar kıldı. Gömleğin etek uçlarını göbeğinin üzerinde düğümledi, kollarına mavi ve yeşil bilezikler geçirdi; aynaya yemden baktığında etkilenmiş gibiydi.

- Fena değil, dedi yaptıklanmn sonucunu iyice görebilmek için dönerken. Hiç fena değil.

Allah'tan saçı sorun çıkarmayacaktı. Birkaç fırçadan başka bakım istemeyen koyu kıvrıla çalan kahverengi saçları gür ve parlaktı. Kollarım kaldırmak kaburgalarını sancıtıyordu, saç fırçalamayla fazla oyalanmadı.

Bir de elmacıkkemiğindeki çürük olmasa. Aynaya eğilip küçük mor lekeye hafifçe dokundu. Fazla ağrıımıyordu, ama mosmor görünüyordu işte. Genellikle makyajına özenmezdi -iş için gereksiz kaçardı- ama bu kez bütün ustalığım konuşurmanın zamanı gelmişti.

Göz alıcı kılığı ve savaş boyalarına bulanmış yüzüyle kapıya

yöneldiğinde oldukça alımlı görüldüğünden emindi.

Dışarı çıktığında herifin -Sam'in- evinin kapısını kilitlemekte olduğunu gördü. Herifin doğruca otomobiline binip gideceğini umarak döndü, uzun uzun kendi kapışım kilitlemeye koyuldu, ama talihi yine gülmedi yüzüne.

- İyi misin? dedi hemen omzundaki ses; o kadar yakından gelmişti ki Jaine olduğu yerde sıçradı. Çılgılığım bastırmaya çalışarak döndü. Yanlış hareket. Kaburgaları itiraz etti, genç kadın homurdandı, elindeki anahtarı düşürdü.

- Allah kahretsin! diye haykırdı nefes almayı becerebildiğinde. Arkamdan sessizce yaklaşmaktan vazgeç artık!

- Başka türlüünü bilmiyorum İd, dedi adam ifadesiz bir yüzle. Sen önüne dönene kadar bekleseydim sessizce yaklaşmamış olurum. Durakladı. Lanet okudun.

Sanki söylemek zorundaydı. Jaine homurdanarak elini çantasına daldırdı, bulduğu çeyrekliği adamın avucuna sıkıştırdı.

Adam çeyrekliğe bakıp gözlerim kırıştırdı.

- Bu da neyin nesi ?

- Küfrettim ya. Her yakalandığımda bir çeyreklik ödemek zorundayım. Lanet okumaktan vazgeçmek için bu yolu buldum.

- Öyleyse bana bir çeyreklikten çok daha fazla borcun var. Dün gece epey küfür ettin.

Adama bakıp dudaklarım büzdü.

- Geçmişe dönük tahsilat yok. Yoksa banka hesabımı boşaltmam gerekirdi. Beni her seferinde yakalaman gerekecek.

- Yakaladım ya; geçen cumartesi çim biçerken. O zaman da bir şey ödemedin.

Jaine sessizce dişlerini gıcırdattı, çantasından yeni bir çeyreklik çıkardı.

Herifyatım doları cebe atarken oldukça memnun görünüyordu.

Başka zaman olsaydı çoktan kahkahayı patlatırdı ama, arkadan sessizce gelip korkuttuğu için hâlâ öfkeliydi. Kaburgaları ağrıyordu işte, üstelik anahtarı almak için eğilmeye çalıştığında ağrı daha da arttı. Bununla da kalmadı, dizi bükülmeye direndi. Doğruldu, adama öylesine umutsuz bir öfkeyle baktı ki herifin dudağının bir köşesi kasıldı. Eğer gülerse, diye düşündü Jaine, yumruğumu çenesine yapıştırırım. Hafif eğik duruşu, yumruk açısının kusursuz olmasını sağlayacaktı.

Oysa gülmedi adam. Aynasızlara tedbirli olmaları öğretiliyordu belki de. Eğilip genç kadının anahtarlarını aldı.

- Dizini bükemiyorsun, değil mi ?

- Kaburgalar da, dedi Jaine homurtuyla karışık. Anahtarları alıp üç basamağı güçlkle indi.

Adamm kaşları kalktı.

- Kaburgalarında ne var?

- Herif yumruk atmıştı.

Adam öfkeyle soludu.

- Neden dün akşam bir şey söylemedin ?

- Ne söyleyecektim ki ? Krnk falan yok, sadece ezik.

- Eminsin, değil mi? Peki ya çatlak varsa?

- Çatlağa benzemiyor.

- Demek çatlak kaburgalar konusunda öylesine deneyimlisin ki, ne şekilde ağrıdığım biliyorsun.

Genç kadın çenesini srktı.

- Benim kaburgalarımından konuşuyoruz ve çatlak falan değil-ler. Tartışma bitmiştir.

- Söylesene, dedi adam hiçbir şey olmamışçasına; bir yandan da güçlkle arabasma doğru ilerlemeye çalışan genç kadirim yanında yürüyordu. Kavga etmediğin tek bir gün var mı?

- Seninle karşılaşmadığım günler, dedi Jaine sertçe. Üstelik kavgayı da sen çıkardın! Ben iyi bir komşu olmaya hazırdım, ama sen beni her gördüğünde hırladın, BooBoo arabanın üzerinde yürüdüğü için özür dilediğim gün bile. Kaldı ki ayyaşın teki olduğunu sanıyordum

Adam yüzünde büyük bir şaşkınlık, durdu.

- Ayyaş mı ?

- Kan çanağına dönmüş gözler, leş gibi elbiseler, sabahın köründe gürültüyle eve dönmeler, içkiden başı ağnyormuş gibi ger-ğin davranışlar... başka ne düşünebilirdim ki?

Adam yanaklarını srvazladı.

- Özür dilerim, düşüncesiz davrandım. Oysa ölüleri bile diriltecek kadar gürültü yaptığım söylemeden önce yıkanıp üraş olmam, soma da koyu takım elbise giymem gerekirdi.

- Temiz bir blucin giymen yeterdi. Viper'm kapırsını açtığında yeni bir sorunla karşı karşıya olduğunu anladı: bu, yerden bir karış yüksek füzeye nasü girecekti ?

- Mutfak dolaplarım elden geçiriyorum, dedi adam kısa bir duraklamadan soma. Son günlerdeki iş yoğunluğu yüzünden ancak geceleri vakit bulabiliyorum, bazen üzerimde iş kıyafetiyle uyuyakaldığım da oluyor.

- Dolapları tatil günlerine erteleyip biraz daha fazla uyumayı düşünmedin mi hiç ? Seni bu durumdan kurtarabilir de.

- Halimde şikâyet edilecek bir şey yok.
- Aksine, kuduz bir kokarca için iyi bile denebilir, dedi Jaine. Arabanın kapışım açtı, çantasını yan koltuğa fırlattı, kendini direksiyonun arkasına oturma fikrine hazırlamaya çalıştı.
- Güzel bir alet, dedi adam, gözlerini Viper'dan ayırmadan.
- Teşekkürler. Başını kaldırıp Pontiac'a baktı, tek bir kelime bile etmedi. Sessizlik bazen sözcüklerden daha şefkatlidir.

Adam Jaine'in bakışını görüp sırtıttı. Keşke böyle gülümseme, diye düşündü genç kadın; tebessüm onu neredeyse insanlaştırmıyordu. Sabah güneşinin altında böyle karşılıklı durmuyor olmayı tercih ederdi; aydınlıkta kara ldrpiklerinin gürlüğü, koyu gözlerindeki parlak kahverengi hareleri görebiliyordu ne de olsa. Tamam, gözleri kıpkırmızı olmadığı ve hırlamadığı zaman pek de çirkin sayılmazdı.

Birden adamın bakışı dondu. Elini uzattı, başparmağım usulca genç kadının elmacıkkemiğine dokundurdu.

- Burası da çürümüş.
- AH... Dudaklarım son anda kapatarak lanet sözcüklerinin çıkmasını engelledi. Hay Allah, oysa gizlediğimi sanıyordum.
- İyi iş becermişsin. Güneşte durmasaydın imkânı yok göremezdim. Kollarım kavuşturup azarlar gibi baktı. Başka yara falan?
- Sadece adale ağrısı. Umutsuzca otomobile çevirdi gözlerini. Arabaya binmek fikri bile ürkütüyordu.

Adam önce arabaya, soma kapıyı açıp sol bacağım ağır ağır kaldırıp yüzünü buruşturarak arabaya yerleştiren genç kadına baktı. Hoşuna gitmeyecek bir şey yapmadan önce cesaret topluyormuşçasına derin bir soluk aldı, soma da elini uzatarak direksiyonun arkasına yerleşmeye çalışan Jaine'e yardım etti.

- Teşekkür ederim, dedi genç kadın güç bir işi geride bırakmış olmanın verdiği rahatlıkla.
- Bir şey değil. Açık kapının üzerinden eğildi. Sana saldırdığı için şikâyetçi olacak mısın?

Jaine dudaklarım büktü.

- Ben saldırdım.

Adamın yine gülümsememek için çaba harcadığını düşündü. Umarım bunu başarır, diye geçirdi aklından, yoksa bu kadar kısa aralıklarla iki tebessüme dayanamayacaktı. Bir şey değil, onun da bir insan olduğuna inanmaya başlayacaktı.

- O da var ya, diye onayladı adam. Doğruldu, otomobilin kapışına kapatmaya çalışıyordu. İyi bir masaj ağırları azaltır. Bir de buhar banyosu.

Jaine şaşkınlıkla baktı.

- Buhar mı? Yoksa bu sabah boşuna mı soğuk suyla yıkandım?

Adam gülmeye başlayınca gerçekten, ama gerçekten bunu yapmamasını tercih edeceğini düşündü. Derinden gelen güzel bir kahkahası ve bembeyaz, düzgün dişleri vardı.

- Soğuk da iyidir tabii. Gevşemek için sıcak ile soğuğu sırayla kullanmaya çalış. Bir de, birini bulabilirsen masaj yaptır.

Hammerstead'de duvarların arkasında bir yerde bir sauna bulamayacağından emindi; yine de işten çıktığında gidebileceği bir yer aramaya karar verdi. Başını salladı.

- İyi fikir. Sağ ol.

Adam başını salladı, kapıyı kapatıp geri çekildi. Bir elini kaldırıp sallayarak otomobiline yöneldi. Daha arabanın kapışım açmadan Viper'ın motoru çalışmış, küçük otomobil sokağa çıkmıştı bile.

Demek adamlar geçinmek mümkün olacak, diye düşündü Jaine kendi kendine gülümseyerek. Ne de olsa hem kendi hem de kelepçeleri dün gece tam zamanında gelmişti.

Adamlar konuşup oyalanmış olmasa rağmen, işe erken vardı, böylelikle otomobilden çıkabilmek için gerekli zamanı bulabildi. Asansör düğmelerinin üzerindeki ilanda bugün, BAŞARISIZLIK SEÇİM DEĞİLDİR; ALDIĞINIZ YAZILIMLA BİRLİKTE SATILIR yazıyordu. Belki de yönetim dünkü ilanı bugünkünden çok daha zararsız bulacak, diye düşündü, yine de ilk iki kattaki dâhilerin yeni espriyi olağanüstü komik bulacaklarından emindi.

Büro giderek kalabalıklaştı. O sabahki tek sohbet konusu şirket gazetesindeki yazıydı, konuşmaların yarısı yazının içeriğiyle, diğer yansı da adı geçen kadınların gerçek kimlikleriyle ilgiliydi, insanların yarısı bunları yazan uydurduğuna, diğer yansı da gerçek olduğuna inanıyordu; Jaine'in işine geliyordu bu yaklaşım. Ağzım kapadı, parmakları birbirine kenetleyerek uğur diledi.

Koridordan geçerken birinin, "Yazıyı bilgisayarda tarayıp Chicago'daki kuzenime gönderdim" dediğini duydu. Adamın sözünü ettiği yazının *Detroit News'taki* köşe yazısı olmadığından adı gibi emindi.

Harika. Hâlâ yayılıyordu demek.

Öğle yemeğine gitmek için dört kez direksiyonun arkasına girip çıkmanın düşüncesi bile içini sızlattığından, nefisini kantinde, yerfıstıklı bisküvi ve meyve suyuyla köreltmeyi tercih etti. T. J.'den ya da ötekilerden bir şeyler getirmelerini isteyebilirdi istemesine de, arabasına binerken zorlanmasının nedenini anlatmaya bile üşeniyordu. Sarhoşun tekini benzettiğini söylemek övün-

mek gibi geliyordu, oysa aslında ne yaptığını düşünemeyecek kadar öfkelenmişti sadece.

Leah Street kantine girdi, buzdolabından özenle paketlenmiş öğle yemeğini çıkardı. Bir sandviç (mısır ekmeği içine tavuk göğsü ve marul), mikrodalgada ısıttığı bir fincan sebze çorbası, bir de portakal. Jaine nefret ve gıptayla karışık duygularla iç geçirdi. İnsan böylesine düzenli birini nasıl sever? Leah gibileri, diye düşündü, başka herkesin beceriksiz görünmesi için gelir dünyaya. Aklım başına toplayıp düşünseydi yerfıstık bisküvi ve meyve suyuna talim etmek zorunda kalmaz, öğle yemeğini hazırlamayı akıl ederdi.

- Yanına oturabilir miyim? diye sordu Leah. Jaine'in içi suçluluk duygusuyla buruldu. Kantinde sadece iki kişi olduklarına göre, Leah'yı masasına davet etmesi gerekirdi. Hammerstead'dekilerin çoğu izin almaya gerek bile duymadan masaya çökerdi, ama Leah birkaç kez insanları rahatsız ettiği duygusuna kapılmış, bu yüzden davet edilmesi gerektiğine inanmıştı anlaşılan.

- Tabii, dedi Jaine, sesine biraz da olsa sıcaklık katmaya çalışarak. Çok memnun olurum. Katolik olsa, günah çıkarmaya gidip bu söylediğinin babasının otomobillerden anlamadığı yalanından daha da büyük bir yalan olduğunu itiraf etmek zorunda kalırdı kuşkusuz.

Leah ağır sulandırıcı, besleyici yemeğim masaya koyup oturdu. Sandviçinden ufak bir lokma koparıp özenle çiğnedi, dudaklarını sildi, çorbadan küçük bir kaşık aldı, yine dudaklarını sildi. Jaine gözlerini ayırmadan izliyordu onu. Victoria Dönemi soyluları da masada böylesi kmallara uyuyor olmalıydı. Kendisi de görgülü birisiydi, ama Leah kendisini barbar gibi hissetmesine neden oluyordu.

Leah birkaç lokmadan soma, "Dünkü o iğrenç gazeteyi gördün herhalde" dedi.

Jaine "iğrenç" sözcüğünün Leah'mn gözde laflarından biri olduğunu fark etti.

- Yazıdan söz ediyorsun herhalde, dedi Jaine; konunun çevresinde dönmenin bir anlamı yoktu. Şöyle bir göz attım. Hepsini okumadım.

- Bu tür insanlar yüzünden kadınlığımdan utanıyorum.

İşte bu kadarı da fazlaydı. Jaine konuyu fazla deşmemek gerektiğini, Leah'mn Leah olduğunu, fikrini değiştirmeyeceğini biliyordu. Oysa içindeki o küçük şeytanın -ne zaman dilini tutması gerekse onu ağızım açmaya zorlayan o küçük canavarın- "Nedenmiş?" dedirttiğini duydu.

- Bana kalırsa oldukça dürüst davranmışlar.

Leah sandviçini indirdi, Jaine'e dehşet içinde baktı.

- Dürüst ha? Bana kalırsa orospu gibi davranmışlar. Bir erkekte aradıkları tek şey para ve büyük bir... bir...

- Penis, diye yardımına koştu Jaine. Leah'nın bu sözcüğü bilmediği belliydi. Bana kalırsa, tek istedikleri bunlar değil. Sanki sadakat, güvenilirlik ve espriyle ilgili bir şeyler de gördüm gibi.

Leah ummsamadığını belli eden bir el hareketi yaparak:

- Sen ne dersen de, o yazının tek konusu seks ve para dedi. O kadar belli ki. Üstelik çok kötü ve acımasız. Zavallı erkekleri düşün, paraları ve büyük bir... bir...

- Penis, diye tekrar araya girdi Jaine. Onun adı penis.

Leah dudaklarını büzdü.

- Bazı şeylerden uluorta söz etmemek gerekir, ama küfürbaz olduğunu duymuştum.

- Hiç de değil, dedi Jaine aceleyle. Tamam, arada bir lanet okuduğum oluyor, ama kurtulmaya çalışıyorum. Üstelik penis Mifür müfür değil, vücudun bir uzvuna verilen bir ad. Tıpkı "bacak" gibi. Yoksa "bacak" kelimesine de mi karşısın?

Leah iki eliyle masanın kenarlarını kavradı, eklemleri bembeyaz kesilene kadar sıktı. Derin bir nefes aldı.

- Söylediğim gibi, bazı erkeklerin kendilerini nasıl hissettiklerini bir düşün. Yeterince iyi olmadıklarını, bazı konularda değersiz olduklarını düşünüyorlardır.

- Bazıları gerçekten değersiz, diye homurdandı Jaine. Biliyordu. O değersizlerden üçüyle nişanlanmıştı; üstelik bunu söylerken cinsel organlarını kastetmemişti.

- Başkalarını değersiz olduklarını düşünmeye zorlamaya hakkımız yok, dedi Leah gittikçe yükselen sesiyle. Sandviçinden bir ısık daha aldığı anda Jaine karşısındaki kadının ehnin titrediğini görüp şaşırıldı. Gerçekten öfkelenmişti.

- Bak, dedi barışçı bir sesle. O yazıyı okuyanların çoğunun gülüp geçtiğini düşünüyorum. Matrakhk olsun diye yazıldığı besbelli.

- Hiç de aynı fikirde değilim. Bana kalırsa çirkin, iğrenç, kötü niyetli bir yazı.

Barış için bu kadar çaba yeterliydi.

- Kabul etmiyorum, dedi Jaine sertçe. Yemek artıklarını toplayıp çöp kutusuna boşalttı. Bana kalırsa insanlar görmek istediklerini görüyor. Kötü biri başkalarının da kötü olmasını bekler; aynen kafası pislik dolu birinin her baktığı yerde iğrençlik görmesi gibi.

Leah önce bembeyaz oldu, sonra kızardı.

- Kötü niyetli olduğumu mu söylemek istiyorsun ?

- Artık orası sana kalmış. Jaine aralarındaki anlaşmazlığın tırmanıp açık bir çatışmaya dönmesine fırsat vermeden bürosuna döndü. Şu son günlerde neler oluyordu? Önce komşusu, şimdi de Leah. Kimseyle geçinemiyor gibiydi, BooBoo'yla bile. Tamam, Leah'yla kimse geçinemiyordu, onun için Leah'yla tartışmanın önemli bir gösterge olup olmadığından da emin değildi, ama en azından Sam'le iyi geçinmek için daha çok çaba göstermeliydi. Aslında Sam onu kızdırmak için uğraşırken, onun da aynı şekilde davranması iyi olmuştu. Asıl sorun erkeklerin suyuna gitme alışkanlığını yitirmiş olmasıydı, üçüncü nişanın bozulmasından bu yana erkeklerden olabildiğince uzak duruyordu.

İyi de, böyle bir geçmişi olan hangi kadın erkeklerden uzak durmazdı ki ? Daha yirmi üçüneyken bozulan üç nişan oldukça parlak bir geçmiş oluşturunuyordu. Yüzüne bakımayacak bir kadın değildi; aynası vardı evde, o aynadan yansıyan da yanaklarında belli belirsiz gamzeler, çenesinde yarım bir çukur olan, ince ve güzel bir kadındı. Lisedeyken de çok popülerdi, öylesine popülerdi M, son sınıfta okulun beyzbol takımının yıldız oyuncusu Brett'le nişanlanmıştı. Ama Jaine üniversiteye gitmek, Brett ise beyzbola devam etmek istiyordu. Nasıl olduğunu pek anlayamadan birbirlerinden uzaklaşmışlardı. Brett'in beyzbol hayatı başlamadan bitmişti ya, bu ayrı hikâyeydi...

Soma Alan vardı. Jaine yirmi bir yaşındaydı, çiçeği burnunda bir üniversite mezunu. Alan düğünden bir önceki güne, kostümlü provaya kadar beklemiş, soma da Jaine'e, aslında eski bir kız arkadaşına âşık olduğunu, o kızla arasında hiçbir şey kalmadığını kendine kanıtlamak için Jaine'le flört etmeye başladığını, ama şimdi onu unutamayacağını anladığını, ona dönmek zorunda olduğunu söylemişti.

- Kusura bakma sakın, benden nefret de etme, olmaz mı ?

Tabii. Rüyanda görürsün bunu, serseri.

Alan'dan soma Warren'la nişanlanmıştı, ama kendisini bu yeni ilişkiye tümüyle veremeyecek kadar korkuyordu artık. Warren evlenme teklif edip Jaine teklifi kabul ettikten soma, nedendir bilinmez ikisi de sanM biraz geri çekilmiş, ilişkileri de yavaş yavaş ölüme terk edilmişti. Sonunda, nişanlarını gömdüklerinde, ikisi de rahatlamış gibiydi.

Karşılıklı heyecansızlığa rağmen, ilişkiyi sürdürüp Warren'la evlenebilirdi, ama evlenmediği için mutluydu yine de. Çocuklar doğduktan soma ne olacaktı, ayrılacaklar mıydı ? Jaine çocuğu

olacaksa sağlam bir ailede yetişmelerini istiyordu, tıpkı annesi ile babasının kurduğu gibi sağlam bir ailede.

Nişanların bozulmasmda kendi kusuru olabileceğini hiç düşünmüyordu; ikisi ortak kararla bitirilmişti, üçüncüsünde de kusurun Alan'da olduğu açıktı... açıktı da, kendisinde bir kusur, bir eksiklik yok muydu? Bırakın bağlılığı, birlikte olduğu erkeklerde arzu büe uyandırmıyordu.

T. J.'in odanın kapısından uzanan başı Jaine'i mutsuz düşüncelerinden uzaklaştırdı. Yüzü soluktu T. J.'in.

- *News'tan* bir muhabir gelmiş, Dawna'yla konuşuyor, dedi kesik kesik. Aman Tanrım, ister misin?..

T. J., Jaine'e, Jaine, T. J.'e bakakaldı.

- Allah kahretsin, dedi Jaine yüzünü buruşturarak, T. J. öylesine şaşkındı ki, çeyrek dolar istemeyi düşünmedi bile.

Corin o akşam şirket gazetesini aldı, tekrar tekrar okudu. Pislikti okudukları, gerçek pislik.

Elleri titriyor, sözcükler gözünün önünde dans ediyordu. Bunların ne kadar acı verdiğim bilmiyorlar mıydı? Bunlara nasıl gülebilirlerdi?

Gazeteyi fırlatıp atmak istedi, yapamadı. İcini büyük bir acı kemiriyordu. Bütün bu korkunçlukları dile getiren, alay eden, korkutan insanlarla birlikte çalıştığına inanamıyordu bir türlü.

Derin bir soluk aldı. Kendisine hâkim olmalıydı. Doktorlar da öyle söylemişti. "İlaçlarım düzenli al, kendine hâkim ol." Öyle yapıyordu o da. Uzun zamandır kendisim iyi hissediyordu, hem de çok iyi. Hatta ara sıra kendisim unutmayı bile başarıyordu.

Ama şimdi değil. şimdi unutamıyordu. Bu unutulamayacak kadar önemliydi.

Kimdi bunlar?

Öğrenmek zorundaydı. Mecburdu buna.

Sanki Jaine'in başının üzerinde Demokles'in kılıcı sallanıyordu; ertesi sabah hissettiği şey buydu. Henüz kopup düşmemiştii ama, düşeceği kesindi. "Ne zaman" düşeceği Dawna'mn ağzını ne kadar kapalı tutabileceğine, ağzındaki baklayı çıkarıp listeyi Marci'den aldığım söylemeden ne kadar durabileceğine bağlıydı. Marci'nin adı bir kez duyulmaya görsün, ellerine, üzerinde "suçluyum" yazılı pankartlar almaktan başka yapacak bir şeyleri kalmayacaktı.

Zavallı T. J.'in korkudan midesi bulanıyordu. Jaine, Galan Yot-her'la evli olsa, kendi midesinin de bulanacağım düşündü. Dört arkadaş arasında geçen masum bir eğlence nasıl olmuştu da bir evliliği bozacak kadar önemli bir konuya dönüşmüştü?

Bu gece de iyi uyuyamamıştı. Kaslarındaki sızı geçsin diye aspirin yutmuş, sıcak banyoya girmişti. Yatağa yattığımda kendisini çok daha iyi hissediyordu. O kahrolası gazete yazısını düşünmek. her zamanki uyku saatim geçirmesine, sabah da şafak sökmeden uyanmasına neden olmuştu. Sabah gazeteyi görmekten gerçekten de korkuyordu; işe gitmeye gelince, ikinci bir sarhoşla boğuşmayı buna tercih ederdi, hem de çakıl taşları üzerinde.

Kahvesini yudumlayıp göğün aydınlanmasını seyretti. BooBoo erkenden uyandırıldığını unutmuş olacak ki, Jaine'in yaranda oturup patüerini yalıyor, genç kadın dalgın dalgın kulakların arkasını kaşıdığımda mırıldanıyordu.

Daha soma yaşananlar onun kusuru değildi. Musluğun önünde durmuş, kahve fincamm çalkalıyordu ki yolun karşı tarafındaki evin mutfak ışığı yandı ve Sam göründü.

Jaine'in soluğu kesüdi. Ciğerleri söndü, nefes alamadı.

- Aman Tamım, dedi kesik kesik, soma nefes almayı başardı.

Sam'i görmeyi umduğundan çok daha ayrıntılı görüyordu, aslında her şeyini görüyordu. Adam cırılçıplak buzdolabının önünde durdu. Sam'in kalçalarına hayranlıkla bakıyordu ki, komşusu dolaptan bir şişe portakal suyu çıkardı, kapağını açıp ağzına dikerken, döndü.

Jaine o anda kalçaları malçalan unuttu. Adamın önü arkasından çok daha etkileyiciydi; üstelik kalçaları gerçekten de çekici olduğu halde. Adam yapılıydı.

- Aman Tanrım, BooBoo, dedi soluk soluğa. Bir bak şuna! İşin gerçeği, Sam neresinden bakılırsa bakılsın bayağı yakışıktı. Uzun boylu, ince belli, kaslı. Gözlerini hafifçe yukarı kaydırdı, adamın geniş, kıllı göğsünü gördü. Biraz yıpranmış da olsa, güzel bir yüze sahip olduğunu zaten biliyordu. Çekici koyu gözler, beyaz dişler, güzel bir tebessüm. Üstelik de yapü.

Elini göğsüne bastırdı. Kalbi her zamanki tıptırının dışında bir şeyler yapıyor, göğüs kafesini delip dışarı fırlayacak bir matkap gibi gümbürdüyordu. Vücudunun tüm organları da heyecana ortak gibiydi. Bir anlık çılgınlık sırasında, karşı eve koşup adamın şiltesi olmayı teklif etmeyi bile düşündü.

BooBoo Jaine'in içinde kopan fırtınanın, yolun karşı yanındaki nefes kesici manzaranın farkında bile değildi; patilerini yalamaya devam ediyordu. Onun öncelikler listesi bambaşkaydı elbette.

Jaine bir paçavra yığını gibi yere serilmemek için var gücüyle eviye kenarına yapıştı. Erkeklerden uzak durması iyi olmuştu, yoksa yolun karşısına geçip Sam'in mutfak kapışma dayanması işten bile değüdi. Erkeklerden uzak dursun durmasın, bir sanat eserinin keyfini çıkarmayı biliyordu hâlâ; komşusu da gerçek bir sanat eseri idi, klasik bir Yunan heykeli üe porno yıldızı arası bir tip.

Hiç istemediği bir şey yapacak, adama perdelerim kapatması gerektiğini söyleyecekti; iyi bir komşunun söylemesi gerekirdi bunu, öyle değil mi? Karşısındaki şovun bir anım bile kaçırmamak için el yordamıyla telefona uzandı, soma durakladı. Adamın telefon numarası bir yana, soyadını bile bilmiyordu. Ne iyi komşuydu ama; iki buçuk haftadan beri mahallede oturmasına rağmen ona kendisini tanıtmak aklına gelmemişti. Eğer adam dediği gibi bir çeşit polisse, Jaine'in adım bir yerlerden öğrenmiş olmalıydı. Elbette, adam da tanışmak için gayret göstermemişti pek. Bayan Kulavich olmasa, adamın adının Sam olduğunu bile bilmeyecekti.

Yine de yenilgiyi kabul etmedi. Kulavich'lerin numarasını telefonun yanındaki deftere not etmişti, numarayı okuyabilmek için bir süre gözlerini-yolun karşı tarafındaki manzaradan ayırmak zorun-

da kaldı. Numarayı tuşladı, zilin sesini dinlerken karşısındakilerin henüz uyanmamış olabileceğini düşündü. Ama çok geçti artık.

Bayan Kulavich telefonu ük zilden soma açtı. Öylesine neşeli bir "Alo!" dedi ki, Jaine kadıncağızın çoktan uyanmış olduğunu anladı.

- Günaydın, Bayan Kulavich, ben kapı komşunuzum, Jaine Bright. Nasûsınız? Ne de olsa nezaket kurallanna uymak gerekiyordu ve yaşlılarla bu biraz daha uzun sürebiliyordu. On-on beş dakikada konuya girebilmeyi umuyordu. Şam'ın boş portakal suyu şişesini çöpe atışını izledi.

- Ah, Jaine! Sesini duymak öyle güzel ki! dedi Bayan Kulavich uzaklarda bir yerlerde oturuyormuşçasına. Anlaşılan Bayan Kulavich telefonda ünlem işaretleriyle konuşanlardandı. İyiyiz, çok iyiyiz! Ya sen?

- İyiyim, dedi pek düşünmeden; manzaranın tek bir saniyesini bûe kaçırmak niyetinde değildi. Adam şimdi süt kutusunu çıkarıyordu. Öğğğğ! Portakal suyu üe sütü karıştırmayacaktı inşallah. Sam şişeyi açıp, kokladı. Kolunu kaldırdığında pazısı şişti. "Vay vay vay" diye mırûdandı Jaine. Süt sınavı geçememiş olmalı ki, Sam kafasını kaldırıp kutuyu bir yana itti.

- Ne dedin? diye sordu Bayan Kulavich.

- Şey... iyiyim, dedim, çok iyiyim. Aklım basma toplamaya çalıştı. Bayan Kulavich, Sam'in soyadı neydi? Onu bir konu hakkında aramam gerekiyor da. Abartmanın da bu kadarı olmazdı yani.

- Donovan, camm, Sam Donovan. Bende numarası var, burada. Büyükannesinin numarasını kullanıyor. Buna sevindim tabîi, yoksa numarayı asla hatırlayamazdım. Biliyorsun, yaşlanmak akıllanmaktan çok daha kolay. Kendi esprisine kendi güldü.

Jaine de güldü, aslında neye güldüğünü tam olarak anlamamıştı. Elini kaleme uzattı. Bayan Kulavich numarayı tane tane söylerken Jaine duyduklarını yazmaya çalıştı; ne yazdığını bakmadığından yaptığı iş oldukça güçleşiyordu. Ense kasları üeri uzanmaktan kaskatı olmuştu; dolayısıyla mutfak penceresinden dışarı bakmak dışında bir seçeneği yoktu.

Bayan Kulavich'e teşekkür edip vedafaştı, soma derin bir soluk aldı. Bunu yapmak zorundaydı. Ne kadar acı çekerse çeksin, kendisini nelerden yoksun bırakacak olursa olsun Sam'e telefon etmeliydi. Yeni bir soluk daha alıp numarayı tuşladı. Adamın mutfakta yürüyüp telsiz telefona uzandığını gördü. Tam profilden duruyordu şimdi. Off. Off M ne off.

Ağzında tükürük birikti. Herif neredeyse salyalarını akıtacaktı.

- Donovan.

Derinden gelen sesi, tam anlamıyla uyanamamış gibi paslıydı, söylediği tek sözcük de gerginlik yüklüydü.

- Şeyy... Sam?

- Evet?

Şimdiye kadar duyduğu en cesaretlendirici cevap değildi bu. Tükürüğünü yutmaya çalıştı, dili bir karış dışarıdayken yutkunmanın son derecede güç olduğunu anladı. Dilini içeri çekip pişmanlık dolu bir nefes aldı.

- Ben Jaine, karşı komşun. Bunu söylemek pek kolay değil ama, belki de... perdelerini kapamak istersin diye düşündüm.

Sam hızla pencereye döndü, yolun iki tarafından birbirlerini seyretmeye koyuldular. Adam kenara sıçramadı, olduğu yere çökmedi, rahatsız olduğunu belli edecek hiçbir hareket yapmadı. Tam tersine sırttı. Hay Allah, adamın böyle sırtmasını hiç istemezdi.

- Dilediğince seyrettin, değil mi ? dedi adam, pencereye doğru yürüyüp perdeye uzanırken.

- Evet. En azından son beş dakikadan beri gözünü knpmamıştı. Teşekkürler. Sam perdeleri çekip kapattı, Jaine'in tüm vücudu yasa büründü.

- Bir şey değil, diye kıkırdadı, Sam. Belki bir gün borcunu ödersin.

Jaine'e cevap verme fırsatı bırakmadan telefonu kapattı, iyi ki yapmıştı yoksa panjurları indirirken ne söyleyeceğim bilememişti. Hayalinde kendi kafasını yumrukladı. Tüh! Aslında tek yapması gereken, kendi panjurlarını kapamaktı.

- Evet, salağın tekiyim işte, dedi BooBoo'ya dönerek.

Elbiselerini Sam için çıkarıyor olma düşüncesi onu hem sarstı hem de heyecanlandırdı. Neydi o, teşhirci miydi yoksa? Geçmişinde vücudunu göstermekten hoşlanmazdı hiç, ama şimdi... Memme uçları sertleşmiş, ahududu gibi kabarmıştı, vücudunun geri kalanına gelince... Neyse. Şimdiye kadar hiç geçici ilişkilerden yana olmamıştı, ama taradığı erkekler arasında sadece Sam'e karşı duyduğu arzu tüm benliğini sarıyordu. Bir adam sadece elbiselerini çıkarmakla andavalhmn teki olmaktan çıkıp nasıl çekici biri olurdu ki ?

- Bu kadar sığ mıyım? diye sordu BooBoo'ya; soma söylediğini bir süre düşündü, başım salladı.

BooBoo onaylarcasma miyavladı.

Hem üstelik, çıplakken neye benzediğini düşünmeden Sam'in

gözlerine nasıl bakacaktı ? Yüzü kızarmadan ya da vücudundaki ateşin başlıca nedeni olduğunu belli edecek bir hareket yapmadan onunla nasü görüşecekti ? Halbuki onu bir rakip olarak görmek, bir arzu nesnesi olarak bakmaktan çok daha kolaydı. Arzu nesnelerinin güvenli bir mesafede bulunmasını tercih ederdi Jaine... örneğin sinema perdesinde.

Oysa Sam hiç de rahatsız görünmemişti; peki öyleyse Jaine'e neler oluyordu ? İkisi de yetişkin insanlardı, öyle değil mi ? Daha önce de çıplak erkek görmüştü. Daha önce sadece Sam'i çıplak görmemişti, ama taş gibi sert kaslar ve etkileyici bir sabah kaba-rıklığı yerine tombul bir göbek, pörsük bir alet görseydi fena mı olurdu sanki ?

Yine ağzı sulandı.

- İğrenç bir şey bu, dedi yüksek sesle. Otuz yaşma geldim artık, düşlerindeki yıldızları görünce çığlık çığlığa haykıran yeni-yetmelerden değilim. Tükürük bezlerime hâkim olmalıyım.

Tükürük bezleri aynı düşüncede değildi anlaşılan. Şam'ın görüntüsü gözlerinin önüne her geldiğinde, yani her on saniyede bir -dokuz saniye boyunca görüntünün keyfine varıyor, soma bir saniye boyunca aklından çıkarmaya çalışıyordu- üst üste yutkunmak zorunda kalıyordu.

Bir gün önce sabah işe erken gitmiş, yolda Sam'le karşılaşmıştı. Demek her zamanki saatinde çıksa, Sam çoktan gitmiş olacaktı, değil mi?

Oysa Sam özel bir timde çalıştığını, iş saatlerinin düzenli olmadığı söylemişti, kısacası evden her an çıkabilirdi. Jaine evden çıkış saatini Sam'le karşılaşmayacak şekilde ayarlayamayacaktı, yapması gereken, her zamanki programı uygulamak ve talihine güvenmekti. Belki de yarın onunla karşılaştığında kendisine hâkim olabilecekti, ama bugün, vücudu alev alev yanar, tükürük bezleri fazla mesai yaparken, hayır. Şimdi gördüklerini unutmaması ve işe gitmek için hazırlanması gerekiyordu.

Dolabının kapısını açıp karşısında durdu, içinde bulunduğu çelişkiye baktı. Biraz önce çırılçıplak gördüğü komşusuyla karşılaşacak biri ne giyer?

Tamı dizindeki sıyrıktan razı olsun, sonunda ne giyeceğine karar verdi. Dizindeki yara geçene kadar, zarif ve seçkin görünmek istediği partilerde giydiği ince askılı, dizüstü siyah kılıflar yerine, pantolon veya uzun eteklere bürünecekti. Siyah dar elbiseler "Bana bakın, beni çekici bulmuyor musunuz ?" gibi sorular sormakla birlikte, iş için kesinlikle uygun değüdi. Dizindeki yara onu

yanlış bir şey yapmaktan koruyacaktı.

Dikkatli olmakta yarar var, diye düşünerek, en ciddi görünüşlü, erkek kesimi pantolon takımında karar kıldı. Kalçalarını sımsıkı sarması, işyerindeki erkek kalabalığını beğeni dolu sözler söylemeye itmesi önemli değildi; nasıl olsa bugün Sam'le karşılaşmayacaktı. Aslında olanların Sam'i Jaine'den çok daha fazla rahatsız etmesi gerekirdi ya. Eğer karşılaşmak istemeyen biri olcaksa, bu Sam olmalıydı.

İyi de rahatsız olan biri o mendebur tebessümü takınabilir miydi? Vücudunun güzel olduğunu, güzelden de öte olduğunu biliyordu Allah'ın cezası.

Adamın ne kadar güzel olduğunu hatırlamamaya çalışarak giyinir ve makyajım yaparken, sabah haberlerini dinleyebilmek için televizyonu açtı.

Elmacıkkemiğindeki morluğu kapatmak için fondöten sürerken, yerel televizyon istasyonunun kadın spikeri cırtlak sesiyle, "Freud kadınların gerçekten ne istediğini asla bulamadı" dedi. "Oysa kentimizdeki kadınlardan dördüne rastlasaydı, o ünlü sorusunun cevabım bulmuş olacaktı. Kocanızın ya da erkek arkadaşınızın Bay Mükemmel olup olmadığını merak ediyorsanız bizden ayrılmayın. Şimdi reklamlar."

Jaine öylesine şaşırmıştı ki, uygun bir küfür bulamadı. Dizlerinin bağı çözöldü, klozet kapağının üzerine çöktü. O Dawna kaltağı onları daha ilk anda ele vermişti anlaşılan. Hayır, eğer isim vermiş olsaydı telefon sabahtan beri susmak bilmezdi. Şimdiye kadar kimliklerini korumayı başarmışlardı ama, durum her an değişebilirdi.

Yatak odasına koşup arkadaşımın işe gitmemiş olması için dua ederek T. J.'in numarasını çevirdi. T. J. Jaine'den biraz daha uzakta oturuyor, onun için de evinden biraz daha erken çıkıyordu.

- Alo. T. J.'in sesi biraz telaşlı, biraz da gergindi.
- Benim, Jaine. Bu sabahki haberleri gördün mü?
- Hayır, ne var?
- Bay Mükemmel.
- Aman Tanrım. T. J. bayılacak ya da kusacak gibi olmuştu. Belki de ikisi birden.

- Kimse aramadığına göre isimlerimizi bilmiyorlar, en azından şimdilik. Yine de Hammerstead'dekilerden biri bugün bulmacayı çözecektir. Kısacası bugün öğleden soma herkesin ağzına sakız olacağız.

- Televizyona çıkarmazlar, değil mi? Galan haberleri kaçırmaz da

- Kim bilir? Jaine alnını sıvazladı. Her şey bugünkü haberlerin yoğunluğuna bağlı. Senin yerinde olsam, bütün telefonları kapatır, telesekretere bağlı olanın da fişini çekerdim.

- Tamam, dedi T. J. Biraz duraklayıp güçsüzce ekledi. Sonunda Galan'la aramızda sürdürmeye değer bir şey olup olmadığı öğreneneceğim, öyle değil mi? Bu işten mutluluk duymasını bekleyemem ama, hiç olmazsa anlayışlı davranmasını istemek hakkım. Geçen hafta şu Bay Mükemmel'den bahsettikten soma, biraz düşündüm ve...

Anlaşılan Galan karşılaştırmada iyi derece alamadı, diye geçirdi aklından Jaine.

- Sakin kafayla düşünürsek telefonları kapatmanın bir anlamı yok. Eğer olacağı varsa, bir an önce olması iyi, dedi T. J. kararlı bir sesle.

Jaine telefonu kapatınca, hazırlanmak için çok az zamanı kaldığını hatırladı. Telefon konuşması fazla uzun sürmediğinden, reklamlar bitmek üzereydi. Haber spikerinin tiz sesini duyup irküdü.

- Kentimizden dört kadın, kusursuz bir erkekte aradıkları nitelikleri kamuoyuna açıkladı...

Üç dakika soma, Jaine gözlerini yumdu, hiçliği düşünüp güçsüzce ağladı. Üç dakika! Televizyonda sonsuzluk kadar uzun üç dakika. Koca bir gün boyu ateşlenen silahlar, yolları tıkayan bir kaza ya da bir savaş, ne bileyim böylesine önemsiz bir öykünün yayınlanmasını önleyecek herhangi bir şey olmaması!..

Haber kadınların saptadıkları en mahrem koşullarına gelince kesilmiş, ne var ki spiker izleyicilerin "liste"yi -öyle acılandırılıyordu- ve yazının tamamını televizyon istasyonunun web sitesinde bulabileceklerini eklemekten geri kalmamıştı. Erkekler ve kadınlarla röportajlar yapılmış, "liste"deki koşullara tepkileri sorulmuştu. Hemen herkes ilk beş koşulda hemfikir görünüyordu, ondan soması hakkındaki görüşlerse oldukça değişti; genellikle kadınlar ve erkekler birbirlerinden kesin olarak ayrılıyordu.

Hemen şimdi bir haftalık tatile çıksa, belki Dış Moğolistan'dan dönene kadar konu soğur, balon sönerdi.

Sönerdi de, bu korkakça bir kaçış olurdu. Eğer T. J.'in desteğe ihtiyacı varsa Jaine'in onun yanında olması gerekiyordu. Belki Marci de bir ilişkiyi sona erdirmek durumunda kalacaktı, ama Jaine'e kalırsa "tuğla kafa"yı yitirmek pek o kadar büyük bir kayıp değildi; hem Dawna'ya her şeyi anlatan Marci'ydi, biraz sıkıntı çekmesi hakçaydı açıkçası.

Ayaklarına kurşun bağlanmış gibi ağır atıyordu adımlarım, ara-

basma gitmek için dışarı çıktı. Otomobilin kapısını açarken arkasından bir kapının kapandığını duyup omzunun üzerinden bir göz attı. Bir an için dönüp mutfak kapısını kilitleyen Sam'e bakakaldı, soma hızla aklı başına geldi, panik içinde kapı kolunu aradı.

Bir kadının bir erkekten kaçmak istediğini unutturmak için, biraz kötü şöhretten iyisi olamaz, diye düşündü. Yoksa Sam onu izliyor muydu ?

- Bugün kendini daha iyi hissediyor musun ? diye sordu Sam usulca yaklaşırken.

- İyiyim. El çantasını yan koltuğa fırlatır gibi bıraktı, direksiyonun arkasına geçti.

- Çantam yan koltuğa koyma, dedi Sam. Trafik ışıklarında durduğunda biri yaklaşıp camı kırabilir ve sen ne olduğunu anlamadan çantayı kapıp kaçar.

Jaine güneş gözlüklerini alıp gözüne takarken sağladıkları güvene içinden acıklı bir teşekkür etti, soma da tüm cesaretini toplayıp adama baktı.

- Ya nereye koyayım ?

- En emniyetlisi bagaj.

- Bana hiç de uygun görünmüyor.

Sam omuz sükti. Bu hareketi genç kadına adamın omuzlarının ne denli geniş olduğunu ve vücudunun öteki taraflarını hatırlattı. Yanakları alev alev yanmaya başladı. Neden Sam düşündüğü gibi sarhoşun teki değildi ki ? Şimdiki gibi yulaf rengi pantolon ve gece mavisi ipek gömlek yerine neden o eşofman altı ve yırtık, lekelili tişörtüyle gezinmiyordu ? Boynunda bej, mavi ve kırmızı çizgü gevşek bir kravat, elinde de bir ceket vardı. O koca tabanca da sağ böbreğinin üzerindeki kılıfta uyuyordu. Güçlü ve etkili görünüyordu adam, Jaine'in iç huzurunu bozacak kadar mükemmel.

- Bu sabah seni rahatsız ettiysem özür dilerim, dedi Sam. Uyukluyordum, o yüzden pencerelere pek dikkat edemedim.

Jaine aldırımıyormuşçasına omuz silkmeyi basardı.

- Rahatsız olmadım ki. Herkesin basma böyle kazalar gelebilir. Arabayı çalıştırıp gitmek istiyordu, ama adam öyle yakın duruyordu ki, otomobilin kapısını kapatması imkânsızdı.

Sam araba üe açık kapının oluşturduğu V'ye eğildi.

- İyi olduğundan emin misin? Daha bana hakaret etmedin, üstelik -saatine bir göz attı- otuz saniyedir konuşuyoruz.

- Pek günümde değilim, dedi Jaine yorgunlukla. Enerjimi saklıyorum, bakarsın günün ilerleyen saatlerinde önemli bir şey olur.

Sam gülümsedi.

- İşte bu doğru. Şimdi rahatladım. Eğildi, hafifçe genç kadının elmacıkkemiğine dokundu. Çürük kaybolmuş.

- Hayır, kaybolmadı. Makyaj mükemmel bir şey.

- Anlaşılan öyle. Parmağı Jaine'in çenesindeki yaraya kadar kaydı, hafifçe okşadı. Jaine donmuş gibi oturuyor, adamın onunla flört ettiği düşüncesini kabullenmeye çalışıyordu. Aman Tanrım, o matkap yeniden göğüs kafesini zorlamaya başlamıştı.

Hele hele.

- Sakın beni öpme, dedi uyarır gibi. Sam'in hareket ettiğini görmese de, biraz daha yaklaştığım, harekete geçmeye hazırlanan erkeklerin yaptığı gibi gözünü ona dikip baktığım fark etmişti.

- Hiç niyetim yok, dedi hafifçe gülümseyerek. Kırbacım ve koltuğum yanımda değil. Doğruldu, eli kapatmak için otomobilin kapısında geriledi. Genç kadına bakarak durakladı. Kaldı ki şu anda hiç vaktim yok. İkimiz de işe gitmek zorundayız, hem acele etmeyi hiç sevmem. En azından iki saate ihtiyacım vardır.

Jaine çenesini tutmak zorunda olduğunun farkındaydı. Arabanın kapısını kapatıp geri vitese takmanın daha doğru olacağım da. Yine de, sordu:

- İki saat mi ?

- Evet. Yine o yavaş, tehlikeli tebessüm. Bana kalırsa üç saat çok daha iyi olurdu, çünkü seni öpmeye başladığımda sonunda çırılçıplak kalacağımızdan enürim.

- A, diye mırıldandı Jaine işyerine doğru ilerlerken, Detroit trafiği için oldukça tehlikeli bir şey yapmış, otomobili neredeyse otomatik pilota takmıştı. "A?" Bundan daha iyi bir cevap bulamamış mıydı yoksa? Neden, "Rüyada bile görsen hayra yorma" ya da "Yoksa ben bakmazken kıyamet falan mı koptu?" gibisinden akıllıca bir şeyler söyleyememişti? Neden "A" demek dışında herhangi bir şey gelmemiştii aklına? Uyurken bile bundan iyisini becerirdi oysa.

Öylesine aldırılmazca, hani bir bilgi istemiş de aldığı cevap pek ilgisini çekmemiş gibi de söylememişti bu "A"yı. Hayır tam tersine, o kahrolası hece öylesine güçsüz çıkmıştı ki ağzından, ünlemölçerin ibresini bile yerinden kıpırdatamamıştı. Adam yapılması gereken tek şeyin genç kadirim kapışım çalmak olduğunu düşünüyordu herhalde; kapıyı çalacak ve Jaine sırtüstü yere uzanacaktı.

İşin kötüsü haklıydı adam.

Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Şuadan ilişkilerin kadını değüdi o, ciddi ilişkilerde becerikli olduğu da pek söylenemezdi; ve romans konusu böylelikle kapanmıştı. Hem daha bir gün önce -yoksa iki miydi- "serseri", "ayı" olarak nitelediği kapı komşusuyla bir maceraya girmeye hiç mi hiç niyeti yoktu.

Daha adamdan hoşlanmıyordu bile. En azından fazla hoşlanmıyordu. Sarhoş herifi yüzüstü yere yapıştırma tarzına kesinlikle hayran olmuştu. Tek çarenin kaba kuvvete başvurmak olduğu durumlar vardı tabii; bu yüzden, sarhoşun yerdeki tozların içinde yuvarlandığını, soma da bir çocukmuş gibi dertop edilip kelepçelendiğini gördüğünde içi sevinçle dolmuştu.

Vücudu -bu konuda hiçbir kuşkusu yoktu- ve sarhoşlara gösterdiği muamele dışında, Sam'de beğendiği başka özellikler var

mıydı? Bir an düşündü. Mutfak dolaplarını elden geçiren erkekte çekici bir yan vardı galiba; o çekici yanın ne olduğunu tam olarak bilemese de, vardı. O maço kasıtmıgını dengeleyecek bir özelliğe ihtiyacı olmalıydı adamın. Olmalıydı da, kasılmıyordu ki, süzülür gibi yürüyordu. Zaten kemerinde neredeyse saç kurutma makinesi kadar büyük bir tabancayla dolaşırken kasılmasına gerek yoktu. Erkeklik organı sembolleri konusunda eksik olduğu söylenemezdi. Hoş pantolonunun ağmda gezdirdiğine bakınca, sembole ihtiyacı olduğu söylenemezdi ya...

Soluklarını düzenlemeye çalışarak ellerini direksiyona kenetledi. Havalandırmayı çalıştırdı, ızgaraları serin hava yüzüne gelecek şekilde ayarladı. Meme başları sertleşmişti, elini uzatıp dokunsa kurşun askerler gibi dimdik durduklarını anlayacağından adı gibi emindi.

Tamam. Şu anda karşı karşıya olduğu, başlı basma bir kızışma sorunuydu. Gerçek buydu, bu konuda sağlıklı ve mantıklı bir yetişkin gibi davranıp bir an önce doğum kontrol hapi satın alması gerektiği gerçeğini kabullenmek zorundaydı. Allah'tan regli her an başlayabilirdi; doğum kontrol haplarını satın alır, alır almaz da kullanmaya başlayabilirdi. Adama bir şey söyleyecek değildi tabii. Haplar, hormonlarının beyin hücrelerine üstün gelmeleri durumunda başvurulacak bir önlemdi, hepsi bu. Daha önce böylesi aptalca bir duruma hiç düşmemişti ama, aslına bakılırsa bir erkeğin kabank tarafını görüp erimek de ilk kez başına geliyordu.

Ne oluyor bana, diye düşündü öfkeyle. Daha önce de kabanklıklar görmüştü. Tamam. Sam'inki etkileyiciydi etkileyici olmasına, ama üniversitedeyken her meraklı kız gibi birkaç porno film seyretmiş ve *Playboy'ım* sayfalarını kanştınırken daha kocamanlarını görmüştü. Öte yandan Bay Mükemmel'den ve aletinin çok büyük olması gerektiğinden söz ederken ne kadar eğlenmiş olurlarsa olsunlar, penisi onu taşıyan erkek kadar önemli bir şey değüdi.

Bay Mükemmel. Hafızası yüzüne bir tokat attı. Allah kahretsin, nasıl da unutabilmişti ?

Kafası o kahrolası televizyon haberiyle meşgulken Sam'i ve Bay Mutlu'yu unuttuysa aynen öyle. Düşünme tuzağı olarak iki konunun önem derecesi, örneğin evinin yanmasımunki kadar yüksekti.

Bugün becerebüdüğü kadar sakın olması gerektiğini düşündü. Hammerstead'de çalışan sekiz yüz kırk üç kişi içinden onları tanıyanlardan çoğunun programı izleyip kimliklerini tahmin etmiş olmaları olasılığı oldukça yüksekti. Birinden birinin Dawna'ya

soru sorması, onun da ağzındaki son baklayı çıkarması, ondan soma haberlerin bütün binaya e-posta hızıyla yayılması işten bile değüdi. Ne var ki haberler Hammerstead'le sınırlı kaldığı sürece, hiç olmazsa T. J.'in Galan'ı işin dışında tutma imkânı olacaktı. Sıküdüğünü göstere göstere, bir köşeye çekilip tek basma dikildiği Noel partisi dışında, karısının iş arkadaşlarıyla bir araya gelmekten hoşlanmayan biriydi Galan.

Bugün önemli bir gelişme olacaktı mutlaka, ulusal anlamda olmasa bile, en azından yerel ölçekte. Ne var ki kahrolası yaz tatili günleri gelip çatmıştı; kongre tatile girmiş, senatörler ve temsilciler ya evlerine çekilmiş ya da dünyanın herhangi bir yerinde firik atmaya gitmişti; kısacası, bir felaket olmadığı sürece, ülke çapında önemli bir gelişme olmasını beklemek hayalcilikten de öteydi. Bir uçağın yere çakılmasını ya da benzer bir felaket olmasını dilemiyordu tabî; yine de insan hayatına mal olmayacak bir olayın olmasını istemiyor değildi.

İşe, borsada, insanların midelerini ekşitecek bir düşüş olması için dua etmekle başladı; tabu endeksin günün sonunda toparlanması koşuluyla. Endeks, tarihinin en yüksek değerine erişmeden önce gerçekleşecek bir düşüş güzel olurdu doğrusu. Böylesi bir gelişme habercileri yeterince meşgul eder, Bay Mükemmel de arada kaynar giderdi.

Oysa Hammerstead'in giriş kapışma yaklaşır yaklaşmaz, sakın bir gün hayalinin fazla iyimser olduğunu anladı. Girişin hemen yanma üç televizyon aracı park etmişti. Pejmürde kılıklı üç adam, arkalarında Hammerstead yazısı görülecek şekilde parmaklığa yaslanmış konuşan, biri erkek üç kişiyi kameraya çekiyordu. Üç haberci birbirlerinden, öteki kameraların görüş alanına girmeyecek kadar uzakta duruyor, ellerindeki mikrofonlara ciddi ciddi *bir* şeyler anlatıyorlardı.

Jaine'in midesi kasüdü. Ama borsadan umudunu kesmemişti henüz.

Binaya girerken kulağına çarpan ük ses, "Neler oluyor?" oldu. İki erkek koridorda, Jaine'in birkaç adım önünde yürüyordu.

- Televizyoncuların burada ne işi var? Biri bizi satm mı aldı, yoksa şirket mi kapanıyor?

- Bu sabah haberleri izlemedin mi?

- Vaktim olmadı.

- Anlaşüan burada çalışan kadınlardan birkaçı kendilerine göre bir Bay Mükemmel tarifi gehştirmiş. Galiba televizyon istasyonları haberin çok ilginç olduğunu düşünüyor.

- Peki, Bay Mükemmel nasıl biriymiş ? Klozetin kapağını kapatmayı unutmayan biri mi?

Hay Allah, diye düşündü Jaine, bunu bal gibi unutmuşlardı işte.

- Hayır, duyduğum kadarıyla her zamanki izci saçmalıkları; sadık, dürüst, sokakta yaşlı hanımlara yardımcı, bunun gibi bir sürü palavra.

- Ben bunları yapabilirim, dedi beriki, keşifte bulunurmuşçasma.

- Öyleyse neden yapmıyorsun ?

Birlikte güldüler. Jaine bir an için bir tekmeyle ikisini de karşıdaki kapıya yapıştırmanın hayalini kurdu, ne var ki, "Ne yani, yoksa sadık olmadığımı mı söylemek istiyorsun ?" diye sormakla yetindi. "Bak, işte bu bayağı iyi!"

İkisi birden onu arkalarında gördüklerine şaşırılmış gibi sıçrayarak döndüler, oysa kapının açıldığını, koridora birinin daha girdiğini duymuş olduklarına kuşku yoktu; Jaine adamların şaşkınlık numarasına hiç yüz vermedi. Sımarım tanıyor, ama adlarım bilmiyordu; ikisi de Fransız yapımı mavi gömlekleri ve muhafazakâr kravatlarıyla kaskatı yürüyen orta kademe yöneticilerdi.

- Özür dilerim, dedi adamlardan biri samimi olmayan bir sesle. Seni görmedik.

- Tabii, diye cevap verdi Jaine; bir taraftan da gözlerini deviriyordu. Soma kendisini tuttu, böylesi konuşmaların pek gereği yoktu. Cinsiyetler arası bu özel savaş onsuz da yapılabilirdi; o ve diğer üç arkadaşı gözden ne kadar uzak durabilirlerse o kadar iyi olacaktı.

İki adamla birlikte asansörlere doğru sessizce yürüdü. Asansörlerin girişinde hiçbir ilan görmeyince içi karardı.

Bürosunda onu gergin bir şekilde bekleyen Marci'yle karşılaştı.

- Haberleri izlemiştir, dedi Jaine'e.

Jaine başıyla onayladı.

- T. J.'e telefon edip durumu anlattım.

- Ne kadar üzülüğümü anlatamam, dedi Marci, kapımın açılıp birinin içeri girdiğini gördüğünde sesini alçaltarak.

- Biliyorum, dedi Jaine. İcini çekti. Marci'ye bozuk atmanın anlamı yoktu, olan olmuştu. Üstelik dünyanın sonu değildi, T. J. için bile. Eğer Galan olanları öğrenip işi boşanmaya kadar götürecekse, evlilikleri zaten pamuk ipliğine bağlı demektir.

- Dawna televizyonculara adımı vermiş, diye sürdürdü Marci sözlerini. Bu sabah telefon yüzünden neredeyse aklımı kaçıracaktım. Bütün istasyonlar benimle özel görüşme yapmak istiyor, hatta *News* bile. Durakladı. Bugünkü yazıyı gördün mü ?

Jaine birden gazeteyi tamamıyla unuttuğunu hatırladı; komşu gözetleme oyunu aklım başımdan almıştı. Başını salladı.

- Daha gazete okuyamadım.

- Aslında hiç de kötü değil. Genellikle yemek tariflerim yayımladıkları köşeye koymuşlar, bakarsın insanların gözüne çarpmaz.

İşte bu iyi haberdi; demek konuya haberden çok insanların ilgisini çeken konular açısından yaklaşacaklardı; çoğu insan genellikle "kadın bölümü" olarak anılan bu köşeyi okumazdı. İşin içinde bir hayvan ya da bir bebek yoksa insanların ilgisini çeken konular köşesi kısa zamanda unutulmaya mahkûmdu. Jaine'e göre bu konu da normal ömrünü çoktan tamamlamış olmalıydı.

- Onlarla konuşacak mısın? Habercileri kastediyorum.

Marci başım salladı.

- Söz konusu bile olamaz. Bir ben olsam, tamam, biraz eğlenmek, Brick'in paçası tutuşacak mı diye görmek için kabul edebilirdim ama, işin içinde sizler de olunca durum değişir.

- Asü başı dertte olan T. J. Bunları dün gece düşündüm, eğer adım duyulursa kaybedeceğim bir şey yok. O yüzden benim için tasalanma. Luna'nın da fazla taktığı yok. Ama T. J.... Jaine başını üzüntüyle salladı. İşte asü sorun orada.

- Doğru. Bana kalsa Galan'dan ayrılmasına üzülmem ama, buna karar verecek kişi ben değilim; üstelik onun da Brick hakkında aynı şeyleri düşündüğünden eminim. Marci sırttı. Allah kahretsin, Brick hakkında çoğu kez ben de aynı şeyi düşünüyorum.

Söylenecek bir şey yok, diye düşündü Jaine.

Bordro Bölümü'nde çalışan Gina Landretti odaya girdi. Marci ve Jaine'i konuşurken gördüğünde gözlerinde çakan şimşek jetonun düştüğünü belli ediyordu.

- Hey, diye bağdı yüzünü boydan boya kaplayan bir sırıtışla. Sizsiniz! O dört kafadar sizsiniz. Aslında bunu Marci'nin adım okur okumaz anlamalıydun ya, meseleyi şimdi çözdüm. Öteki ikisi de Satış'taki güzel kız üe İnsan Kaynakları'ndaki, değil mi? Birlikte yemek yerken gördüm sizi.

İnkâr etmenin bir yaran yoktu. Marci'yle bakıştılar, soma Jaine omuz sükti.

- İşte bu haıka! diye heyecanlandı Gina. Dün şirket haberlerini kocama gösterdim, "liste"deki sekizinci maddeyi okuduğunda öfkeden fokurdamaya başladı, hani "sokakta iri memeli bir kadın gördüğünde dönüp bakmayacak" bölümü vardı ya? Gülmekten katılacaktım. Hâlâ benimle konuşmuyor. Kadın fazla üzölmüşe benzemiyordu.

- Aslında niyetimiz sadece biraz gülmekti, dedi Jaine. Soma iş çığnndan çıktı.

- Ben hiç de senin gibi düşünmüyorum. Harika bir şey bu. Bu konuyu New York'taki kız kardeşimle de konuştum, benden yazının kopyasını istedi, sadece gazetede yayımlanan parçayı değil.

- Kız kardeşin mi ? Jaine'in midesindeki o kasılma hissi daha güçlüydü şimdi. Kız kardeşin büyük istasyonlardan birinde mi çalışıyor?

- ABC'de. "Günaydın Amerika" programını hazırlayan ekipte. Bu kez Marci de endişeliydi.

- Sadece şahsî bir merak, değü mi ?

- Hiç bu kadar komik bir şey duymadığını söylüyor. Eğer ABC'nin sizi aradığımı duyarsam hiç şaşırmam. Kız kardeşim "liste"nin çok ses getirebileceğini söyledi. Gina, iki arkadaşının ünlenmesine katkıda bulunmaktan mutlu, masasının başına döndü.

Jaine cüzdanından bir dolar çıkarıp Marci'ye uzattı, sonra ardı ardına dört galiz küfür savurdu.

- Üfff, dedi Marci. Etkilenmiş gibiydi. Bunları daha önce hiç duymamıştım.

- Acil durumlar için saklıyordum.

Telefon çaldı. Jaine alete bir göz attı. Saat sekiz olmamıştı, telefonun iş için çalmadığı açıktı. Cevap verdiği takdirde kötü bir haber duyacağı neredeyse kesin gibiydi.

Telefonun üçüncü çalışında Marci ahizeyi kaptı.

- Bordro Bölümü, dedi kısaca. Ah, T. J. Ben Marci. Biz de şimdi... Hay Allah canım, çok üzıldüm, dedi umarsız bir sesle.

Jaine ahizeyi Marci'nin elinden koparırcasına aldı.

- Ne oldu? diye sordu.

- Yakalandım, dedi T. J. güçsüz bir sesle. Bu sabah telesekreterimde gazetecilerden gelen yedi görüşme talebi vardı. Seninkinin de dolu olduğuna bahse girerim.

Jaine mesaj sinyaline baktı. Sanki tiki varmış gibi yanıp duruyordu.

- Marci ile ben adamlarla bir konuşsak, belki seni ve Luna'yı rahat bırakırlar, dedi. Onların tek istediği hikâyenin tamamı, öyle değil mi? Bir de hikâyeye uyacak bir yüz. O zaman rahatlayıp bir somaki hikâyeye giderler.

- İyi de, hepimizin adım biliyorlar.

- Ama bu dört ayrı söyleşi yapılmasını gerektirmez. Herhangi bir yorumun onları tatmin etmesi gerekir.

Konuşmanın sadece Jaine tarafını dinleyen Marci:

- Eğer söylediğin şey mümkünse, bütün söyleşilere tek başıma katılmaya hazırım, dedi.

T. J. Marci'nin önerisini duymuştu.

- Bana kalırsa denemeye değer. Ama arkamı dönüp kaçmak niyetinde değilim. Eğer sen ve Marci'yle ya da yalnız Marci'yle konuştuktan sonra ellerindekilerle yetinmezlerse, o zaman dördümüz bir araya gelir, istedikleri söyleşiyi yaparız, sonra da ne olacaksa olur. Eğlendiğimiz ve salakça bir liste hazırladığımız için endişelenmeyi ya da suçluluk duymayı kendime yediremiyorum.

- Tamam, dedi Marci, Jaine telefonu kapattığında. Önce Luna'yı arayıp gelişmeleri anlatacağım. Sonra da televizyoncularla konuşup öğle tatili için bir şeyler ayarlamaya çalışırım. Bütün sorularını yanıtlayıp işi olabildiğince önemsizleştirmeye bakacağım. Parmaklarım birleştirip uğur işareti yaptı. Bana kalırsa, işe yarayacak.

Sabahtan öğlene kadar insanlar başlarını kapıdan içeri uzatıp Jaine'e şakalar yaptılar, takıldılar; en azından kadınlar. Jaine birkaç ölçüm önerisi, bir de müstehcen fıkra da dinledi, tabii bunları söyleyenler erkekti ve böylesi laf atmalara hazırlıklıydı. Leah Street Jaine'e dehşetle bakıp olabildiğince uzak durmaya çalıştı; bu durum genç kadının işine geliyordu. Yine de odasına her döndüğünde masasının üzerinde "Babü Fahişesi" diye bir not görmeyi bekliyordu. Leah'ın bu konuda T. J.'den bile daha rahatsız olması epey manidardı.

Mesajların hemen tümü gazete ve televizyon muhabirlerindendi; mesajların hepsini südi, hiçbirine cevap vermedi. Marci etrafı toparlama çabalarında başarılı olmuş olacak ki, saat dokuzdan sonra yeni mesaj gelmedi. Kan kokusu alan köpekbalıkları, şimdi Marci'nin çevresinde dolanıyorlardı.

Barbarların hâlâ kapıda olmaları mtimalini göz önünde bulundurarak yemeğini kafeteryadaki makineden aldı. Şu saatler fırtına öncesi sessizlikten ibaretse; hiç olmazsa bu durumdan olabildiğine yararlanacaktı. Oysa beklediği sakinliği bulamayacaktı. Kafeterya, bütün öteki masaların dolu olmasına karşın tek basma oturmakta olan Leah Street de dahil, evden getirdiğini yemek için toplanan insanlarla doluydu.

Jaine kapıda görüldüğünde konuşmaların uğultusu bir dizi ıslık ve alkışa dönüştü. Anlaşıldığı kadarıyla alkışlayanlar kadınlardı.

Jaine'in yaralı dizinin ve ezik kaburgalarının izin verdiği ölçüde alçak bir reveranstan başka yapacak bir şeyi yoktu. En özenli Elvis taklidiyle, "Hepinize teşekkürler ediyorum" dedi.

Elindeki bozuklukları makinenin deliğinden atıp "O kadar komikti ki!" ya da "Evet, siz kadınlar bir erkek hakkında..." gibi satışmalara kulaklarını tıkayarak, oradan olabildiğince hızlı uzaklaşmaya çalıştı.

Yemek salonu kısa sürede bir savaş alanına dönmüştü.

Jaine ellerinde diyet içeceği ve bisküvülerle bürosuna doğru yürürken, "Allah kahretsin, kahretsin, kahretsin" diye homurdandı. Küfrettiğini kimse duymadığında ne yapması gerekiyordu? Yoksa bir fon oluşturup biriktirdiği paraları ileriki kabahatleri için mi kullanmalıydı?

Yemek bitmiş, saat ikiye yaklaşmıştı ki Marci aradı. Sesi yorgundu.

- Söyleşiler bitti. Bakalım hararet düşecek mi?"

Jaine işten çıktığında televizyoncular çoktan gitmişlerdi. Yerel haberleri kaçırmamak için arabasını hızla sürdü, garaj yolundaki çakıl taşlarını çevreye sıçratarak durdu. Sam'in evde olmamasına sevindi, yoksa gürültüyü duyup çıkacak ve kuşkusuz gözlerinden işlerin yolunda gitmediğini anlayacaktı.

BooBoo yine mindere saldırmıştı. Jaine hainim üzerindeki pamukları görmezden gelip uzaktan kumandaya sanldı, televizyonu açıp koltuğunun ucuna ilişti. Önce borsa haberlerini -ne panik, ne de beklenmedik bir düşüş vardı- dinledi, hava durumuna ve spor haberlerine katlanmak zorunda kaldı. Tam Marci'nin söyleşisinin yayınlanmayacağını düşünmeye başladığında spikerin sesi değişti, ciddileşti. "Az soma: 'liste'. Dört kadın bir erkekte neler aradıkları açıklıyor."

Homurdanıp koltuğa gömüldü. BooBoo eve geldiğinden beri ilk kez sıçrayıp kucığına yerleşti. Genç kadın farkında olmadan kedinin kulaklarını kaşıdı, hayvan mırlamaya başladı.

Haber programı reklamlardan soma yeniden başladı. "Kentimizde yaşayan dört kadın, Marci Dean, Jaine Bright, T. J. Yother ve Luna Scissum mükemmel bir erkekte aradıkları özellikleri liste haline getirdiler. Hammerstead Technology'de çalışan dört arkadaşın hazırladığı ve kısa zamanda herkesin duyduğu 'üste' öğle yemeği sırasındaki bir beyin fırtınasının ürünü."

Yanlış, diye düşündü Jaine. İşten soma, Ernie'nin yerinde hazırlamışlardı listeyi. Ya muhabir listenin ne zaman hazırlandığını sormayı unutmuştu ya da "öğle yemeği sırasında" demek, işten çıkınca, "barda" demekten daha hoş geliyordu kulağına. Aslında düşününce, öğle yemeğinin T. J.'in işine geleceğini hatırladı; Ga-

lan cuma akşamları işten sonra buluşmalarından haz etmiyordu.

Ekranda Marci'nin yüzü belirdi. Rahatlamış görünüyor, gülümseyordu. Muhabirin sorusunu duyduğunda kafasını geriye attı ve içtenlikle güldü.

- Bay Mükemmel'i kim istemez? diye sordu Marci. Tabii, her kadının değişik istekleri olabilir; yani bizim listemizde bulunan özelliklerin başka birinin üstesinde yer alması şart değil.

Tamam, diplomatça bir cevap, diye düşündü Jaine. Bu kadan iyi; tartışma yaratacak bir yanı yok.

Soma Marci için içine etti. Tepeden tırnağa doğrucu kadın muhabir, listedeki vücut özelliklerinin sıgılığına değindi. Marci'nin kaşları kalktı, gözleri boncuk boncuk bakmaya başladı. Seyrettikleri Jaine'in homurdanmasına neden oldu; Marci'yi tanıyan herkes bunun salamdandan önce verdiği uyan işareti olduğunu bilirdi.

- Sığ mı? diye tısladı Marci. Bence son derecede dürüst. Bana kalırsa her kadın, nasıl diyeyim, bazı organları etkileyici olan bir erkeğin hayalini kurar.

- Bunu nasıl yayınlarsınız? diye haykırdı Jaine televizyona bakarak. Ayağı fırladı, zavallı BooBoo'yu yere düşürdü. Kedicik dört ayağının üzerine düştü, kaçmadan önce dönüp genç kadına öfkeyle baktı. Jaine kediye aldırmadı büe.

- Aile programları kuşağında! Böyle bir konuşmayı nası yayınlarsınız?

Reyting, nedeni buydu tabii. Televizyon kanalları bedava verdikleri haberlerden soma ülke çapında reyting peşindeydi. En kolay satan cinsellik, Marci de tam onların umduğu gibi davranmıştı.

Telefon çaldı. Jaine açıp açmamak arasında bir süre tereddüt etti. Marci söylenecek her şeyi söylediğine göre arayanın televizyon ya da gazete muhabiri olmaması gerekirdi. Saate bakırsa. arayan, Jaine'i tanıyan, adım televizyonda duyduğunda telefon edip genç kadının on beş dakikalık kuşkulu ününden yararlanabilmek için onunla konuşmak isteyen biri olabilirdi. O Allah'ın belası üsteyi daha fazla konuşmak niyetinde değildi, tek istediği konunun küllenmesiydi.

Öte yandan, telefon eden Luna, T. J. ya da Marci olabilirdi.

Telefonun zıh yedinci kez çaldığında, İtalyan aksanıyla başka birisi olduğunu söylemeye hazırlanarak, açmaya karar verdi.

- Bunu bana nasü yapabüdin? diye bağırdı erkek kardeşi David.

Jaine vites değiştirmeye çabalayarak gözlerini kırptırdı. Hey Tanrım, yoksa babanım arabasma geçici olarak bakmakla görevlendirilmemesinin şokunu hiç atlatamayacak mı, diye geçirdi aklından.

- Ben sana hiçbir şey yapmadım. Babam arabasını burada bırakmaya karar verdiyse benim ne suçum olabilir ? Oysa arabayı sana bırakmasını tercih ederdim, biüyor musun? Arabamı sokakta bırakmak yerine garaja çekebilirdim.

- Ben arabadan bahsetmiyorum! diye neredeyse haykırdı David. Televizyondan bahsediyorum. Nasıl yapabildin? İnsanların bana ne gözle bakacaklarını hiç düşünmedin mi?

Giderek saçmalaşıyor, diye düşündü Jaine. Televizyonda yayınlananların David'i nasıl etkileyeceğini düşündü hızla. Belle de onu asıl düşündüren listedeki özelliklerin tümüne sahip olmaması ve Valerie'nin böyle ölçütler olduğunu öğrenmesini istememesiydi. Erkek kardeşinin vücut özelliklerini tartışma/

hiçbir zaman yapmak istemeyeceği bir şeydi kuşkusuz.

Olabilirdi diplomat bir tavrıyla:

- Valerie'nin karşılaştırma yapmayacağından eminim, dedi. Bir dakika, ocakta yemeğim var, onun için...

- Valerie mi? diye sordu David. Onun bunlarla ne ilgisi var? Yoksa bu... bu liste işine o da mı karıştı?

David giderek acayipleşiyordu. Jaine başını kaşıdı.

- Neden söz ettiğini anlamıyorum, dedi sonunda.

- Televizyondaki o şeyden!

- Ne olmuş? Seni neden ilgilendiriyor?

- Adını vermişsin! Eğer evlenmiş olsaydın soyadın Bright olmayacaktı; ama hayır, adının benimkiyle aynı olması için evlenmedin bile. Farkında değilsen söyleyeyim: Bright öyle sık rastlanacak adlardan değil! Bu televizyon programı yüzünden işyerinde yaşayacağım sorunları bir düşünsen!

Bu kadarı fazlaydı, söyleyen David olsa bue çok fazla. GeneUikle paranoyasını bu denli dışa vurmazdı. Jaine kardeşini seviyordu kuşkusuz ama, David'in kendisini evrenin merkezi olarak görme hastalığını pek anlayamıyordu. Lisedeyken uzun boyu ve yakışıklılığıyla bütün kızların gözbebeği olduğu sırada, biraz daha anlaşılır gibiydi bu tavrı, ama üseyi bitireü on beş yü olmuştu.

- Kimsenin fark edeceğini sanmıyorum, dedi olabildiğince dikkatli bir sesle.

- İşte senin sorunun da bu ya: o koca ağzım açtığmda sonrasında neler olacağım hiç düşünmüyorsun...

Jaine artık düşünmüyordu, dilinin ucuna gelenleri söyledi:

- Kıcıımı yala. Telefonu kapattı.

Telefon yemden çaldı. Kesildikle cevap vermemeye kararlıydı. İlk kez, arayan numarayı gösteren cihazı almadığına pişman oldu. Belki de o alete gerçekten ihtiyacı olacaktı bundan soma.

Telefonun zili susmak bümedi. Yirminci çalışma kadar saydıktan soma ahizeyi kapıp, "Ne var?" diye haykırdı. Eğer David onu böylesine rahatsız edebileceğine inanıyorsa, bakalım kendisi onu sabahın ikisinde aradığında ne düşünecekti. Kardeşmiş!

Arayan Shelley'ydi. Giriş cümlesi "İşte şimdi amacına ulaştın" oldu.

Jaine parmağın iki kaşımın arasına bastırdı; baş ağrısı kesinlikle geliyordu. David'le yaptığı konuşmadan soma, bu konuşmanın nasıl gelişeceğini düşünerek bekledi.

- Küisede başımı dik tutamam artık.

- Gerçekten mi? Ah Shelley, o kadar üzöldüm ki, dedi Jaine

tatlı bir sesle. Ense kasılması hastalığına yakalandığından habermiyoktu. Teşhisi ne zaman koydular ?

- Öylesine uslanmaz bir gösteriş budalasısın ki... Kendinden başka kimseyi düşünmüyorsun. Böylesi bir şeyin beni ya da çocukları nasıl etkileyebileceğini bir kerecik düşündün mü? Stefanie şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyor. Bütün arkadaşları senin teyzesi olduğunun tarlanda.

- Nereden büebilirler M? Stefanie'nin arkadaşlarıyla hiç karşılaşmadım.

Shelley durakladı.

- Belki de Stefanie söylemiştir.

- Yani o kadar şaşkın ki teyzesi olduğumu söyledi, öyle mi? Tuhaf.

- Tuhaf ya da değü, dedi Shelley kendisine gelerek. İnsanların karşısına çıkıp söylediklerin iğrenç.

Jaine Marci'nin televizyonda söylediklerim hızla kafasından geçirdi.

- O kadar da kötü değüdi canım. Bana kalırsa Marci bayağı iyi idare etti işi.

- Marci mi ? Sen neden bahsediyorsun ?

- Televizyondan. Biraz önce.

- Eyvah! Yani televizyona da mı çıktı ? diye sordu Shelley, sesinde giderek artan bir dehşetle. Hayır, olamaz!

- Televizyonda görmediysen nasıl öğrendin peki ?

- İnternetteki rezaletten! Stefanie haber verdi.

İnternet mi ? Ağrı tüm şiddetiyle yerleşti basma. Anlaşüan işyerindeki dâlülerden biri şirket gazetesindeki yazıyı siteye döşenmişti. On dört yaşındaki Stefanie'nin eğitimi kusursuzdu doğrusu.

- O yazıyı İnternet'e ben vermedim, dedi yorgun bir sesle. İşteküer yapmış olmalı.

- Kim yapmış olursa olsun, o listeden sen sorumlusun.

Jaine birden bardağın taşığım hissetti, sanki günlerden beri ince bir ipin üzerinde cambazlık ediyormuş gibi bitkin, alabildiğine gergindi; üstüne üstlük onu en fazla destekleyecek, en çok yardım edecek olanlar, hayatını daha da güçleştirmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Daha fazlasını dinlemeye dayanamayacaktı, söyleyecek etkileyici bir şeyler de bulamadı.

- Bak, dedi SheUey'rün heyecanlı konuşmasını sakın bir sesle bölerek. David'in ve senin bütün bunların nasü olduğunu sormaya gerek büe duymadan benim tek suçlu olduğuma karar vermenize dayanamıyorum artık. David bana araba yüzünden kızgın,

sen de kedi için öfkелisin; onun için ikiniz de listenin yarattığı bütün bu ilginin beni etkileyip etküemediğini sormak zahmetine bile katlanmaksızın saldırıya geçiyorsunuz. Oysa bir an düşünseniz, benim ikinizden de daha kötü durumda olduğumu anlardınız. David'e kıcıımı yalamasım söyledim, eğer illa bilmek istiyorsan Shelley, sen de kıcıımı yalayabilirsin. Böylece diğer kardeşinin yüzüne de telefon kapatmış oldu. Allah'tan bir üçüncüsü yoktu.

- Bu da en barışçı, en uzlaşmacı halim, dedi BooBoo'ya bakarak; sonra da o yabancı ıslaklık duygusunu uzaklaştırmak için gözlerini kırıştırmak zorunda kaldı.

Telefon yine çaldı. Gidip sesini kıstı. Mesaj göstergesindeki rakamlar bir sürü mesaj bırakıldığı gösteriyordu. Bir tekini bile dinlemeden tüm mesajları sildi, peşinde BooBoo yatak odasına geçip elbiselerim çıkardı.

Teselliyi BooBoo'da bulacağı kuşkuluydu; yine de hayvanı kucağına alıp çenesini kedmin kafasına dayadı. Kedi bu okşayışa bir dakika kadar dayandı -ne de olsa kulaklarının arkasını kaşımıyordu-; soma Jaine'in elinden kurtulup yavaşça yere atladı.

Bir yere oturup gevşeyemeyecek, hatta bir şeyler atıştırılamayacak kadar gergindi. Gerginliği atmanın en iyi yolunun arabayı yıkamak olduğunu düşünüp üzerine bir şort ile tişört geçirdi. Viper pek öyle kirli falan değildi -iki haftadır yağmur yağmamıştı- ama otomobüün parıl parıl parlamasını istiyordu. Araba yıkayıp parlatmak stresten kurtulmanın yam sıra, insanın ruhunun temizlenmesini de sağlıyordu. Şu an en çok ihtiyaç duyduğu şey ruhunu tatmin etmektir.

Viper'ı harikulade gösterecek malzemeyi toparlarken içi içini yiyordu. Aslında Shelley'ye yapılması gereken, BooBoo'yu arabaya atıp oraya götürmek, Shelley'mn minderlerini parçalamasını sağlamaktır; Shelley'nin eşyaları yeni olduğuna göre -Shelley'nin eşyaları hep yeni görünürdü- minderi boşaltıldığında Jaine'den çok daha sert bir tepki vereceğine kuşku yoktu. BooBoo'yu Shelley'ye götürmesini engelleyen tek düşünce annesinin kediye kendisine emanet etmiş olmasıydı, diğer kızına değil.

David'e gelince; onun için de hemen hemen aynı şey söz konusuydu. Babası otomobilini kendisine emanet etmemiş olsa seve seve o arabayı David'in garajının önüne çekerti, ama otomobilin basma bir şey gelmesi halinde suçunun ikiye katlanacağı kesindi. Kıscası, neresinden bakarsa baksın bir çıkış yolu görünmüyordu.

Güderiyi, kovayı, cilayı bozmayan özel araba sabununu, pastayı, cam temizleyicisini topladı, BooBoo'yu olan biteni rahatça iz-

leyebilmesi için mutfak sundurmasının altına yerleştirdi. Kediler sudan hoşlanmadığı için BooBoo'nun otomobilin yıkanmasıyla fazla ilgileneneceğini sanmıyordu ama, yine de bir yoldaşa ihtiyacı vardı. Kedi akşam güneşinin altına kıvrıldı, zaman geçirmeden şekerlemeye başladı.

Komşunun garaj yolu boştu, o yüzden kahverengi hurda Pontiac'ı ıslatıp Sam'in öfkesini kabartma tehlikesi yoktu. Oysa Jaine'e kalırsa Pontiac'ın gerçekten, esaslı bir yıkamaya ihtiyacı vardı. Ama yıkamanın fazla bir işe yaramayacağı da açıktı -herhangi bir makyajın işe yaramayacağı kadar çürümüştü araba- yine de tozlu ve kirli otomobiller genç kadının sinirine dokunuyordu. Sam'in arabasıysa büsbütün kir pas içindeydi.

Özenle, yıkama ve durulama işine girişti; sabunun kuruyup leke yapmaması için arabayı bölüm bölüm yıkıyordu. Kullandığı sabun leke bırakmayan cinsten olmasına rağmen her duyduğu reklama inanmıyordu. Babası arabayı bu şekilde yıkaması gerektiğini söylemiş, o da henüz daha iyi bir yöntem bulamamıştı.

- Hey.

- Allah kahretsin! diye bir çığlık attı, havaya sıçrayıp elindeki sabunlu bezi düşürdü. Yüreği neredeyse göğsünden dışarı fırlayacak gibiydi. Elinde hortum, olduğu yerde döndü.

Bacakları ıslanan Sam geriye sıçradı.

- Ne yaptığma dikkat etsene, diye öfkeyle söylendi.

Jaine anında gevşedi, söz dinler bir bakışla, "Olur" diyerek hortumu adamın yüzüne tutmaya başladı.

Sam bir çığlık atıp yana sıçradı. Jaine elinde hortum, kımüdamadan bekledi, adamın yüzünden damlayan suyu silmesini izledi. Kazayla da olsa, ilk saldırıda adamın blucininin dizden aşağısını ıslatmıştı. İkinci saldırıysa tişörtünü sırlıslam etmiş, tişörtünün önü adamın vücuduna yapışıp kalmıştı. Sam'in geniş göğüs kaslarına bakmamaya çalıştı.

Aralarında olsa olsa üç metre vardı ve tabancalı silahşörler gibi karşı karşıya duruyorlardı.

- Ne bok yiyorsun, çüdüldm mı ? diye haykırdı Sam.

Yeni bir saldırı daha. İntikamın alırcasına ıslattı adamı, eğilip kaçmaya çalıştıkça hortumu üzerine tuttu.

- Bana sakın delirdiğimi söyleme! diye bağırdı, parmağını hortumun ağzına dayayıp suyun daha uzağa, daha güçlü gitmesini sağlayarak. Sabahtan beri aMlarma gelen her şey için beni suçlayan insanlardan bıktım! Hortumu yine adamın suratına doğrulttu. Senden ve Sheiley'den ve David'den ve işteki herkesten ve o sa-

lak muhabirlerden ve minderlerimi mahveden BooBoo'dan bıktım usandım! Bıktım, usandım, duydun mu?

Adam birden taktik değiştirerek ricattan hücumla geçti. Bir futbol oyuncusu gibi eğildi, Jaine'in sıktığı sudan kaçmaya çalışmadan ilerledi. Jaine yana atılmaya karar verdiğinde yarım saniye kadar gecikmişti. Sam'in omzu genç kadının kamına çarptı, Viper'a dayadı. Yılan gibi çevik bir hareketle hortumu kızcağızın elinden çekip aldı. Jaine atılıp hortumu yeniden ele geçirmeye çalıştıysa da adam kımıldamasına bile izin vermedi, vücudunun bütün ağırlığıyla abanarak olduğu yere mıhladı onu.

İkisi de soluk soluğaydı. Sam tepeden tırnağa ıslanmış, elbisesinden damlayan sular göz açıp kapanıncaya dek Jaine'inkileri de sırlıslıkla etmişti. Genç kadın gözlerini kaldırıp adama baktı, adam da genç kadına. Burunları birbirlerine birkaç santim mesafedeydi.

Sam'in kirpiklerinde damlalar vardı. Söylediklerine kendisi de inanmıyormuş gibi:

- Beni ıslattın, dedi.
- Sen de beni korkuttun, dedi Jaine. Kazayla oldu.
- İlki öyleydi. İkincisini bilerek yaptın.

Jaine başıyla onayladı.

- Üstelik "Allah kahretsin" ve "Salak" da dedin. Bana yarım dolar borçlusun.

- Yeni bir kural getiriyorum. Beni isyan ettiren sensen ve ben de bunun üzerine küfretmişsem para falan talep edemezsin.

- Yoksa borcunu inkâr mı ediyorsun? diye sordu Sam inanmıyormuş gibi yaparak.

- Hem de nasıl. Her şey senin yüzünden.

- Ne demek bu şimdi?

- Beni isteyerek korkuttun, sakın inkâra kalkışma. Bu yüzden ilk küfrü hak ettin. Bir deneme yapmaya karar verdi, adamın ağırlığının altından kaçıp kurtulmaya çalıştı. Hay Allah, herif gerçekten de ağırdı, üstelik arkasındaki kaporta kadar da sert.

Sam genç kadının kaçmasını engellemek için, bütün ağırlığıyla abandı. Sam'in pantolonundan akan damlalar Jaine'in bacaklarını ıslatıyordu.

- Ya ikinci küfür?

- Sen de b... dedin. Kendini tuttu. Benim iki küfrümü toplasan bue seninki kadar etmez.

- Ne, yoksa yeni bir puanlama metodu mu?

Jaine adamın yüzüne şaşırtıcı bir sakinlikle baktı.

- Söylemek istediğim, a) beni korkutmasaydın, b) ük önce sen

küfür etmeseydin, hiç de o tür kelimeler çıkmazdı ağzımdan.

- Ben de, ıslatmasaydın küfür etmezdim, derim.

- Ben de, beni korkutmasaydın, seni ıslatmazdım derim o zaman. Gördün mü, hepsinin senin suçun olduğunu söylemiştim, dedi Jaine çenesini muzaffer bir edayla kaldırarak.

Sam derin bir soluk aldı, göğüsleri genç kadının memelerini biraz daha ezip meme başlarının biraz daha sertleşmesine neden oldu. Meme başları adamdan haberdardı, hem de tümüyle. Jaine'in gözleri beklenmedik bu tehlike karşısında açıldı.

Adam gözlerinde anlaşılmaz bir ifadeyle Jaine'i izliyordu.

- Bırak beni, dedi Jaine, istemese de gerginliğim belli edecek kadar sinirli bir sesle.

- Hayır.

- Hayır! diye tekrarlardı Jaine. Hayır diyemezsin. Beni iradem dışında tutman yasalara aykırı.

- Seni iradenin dışında değü, kendi otomobilinin dışında tutuyorum.

- Güç kullanarak.

Omuzlarını sükerek onayladı. Komşularına kötü davranarak bazı yasaları çiğniyor olmasına pek aldırdığı yoktu anlaşılan.

- Bırak beni, dedi Jaine yemden.

- Bırakamam.

Gözlerim kuşkuyla kaldırdı.

- Neden bırakamazmışım ? Aslında tahmin ettiğinin doğru olmasından korkuyordu. "Nedeni" bir dakikadan beri ıslak blucinin içinde kabarıp sertleşmesiydi. Jaine olan bitenin farkında değilmiş gibi davranmak için elinden geleni yapıyor, asi göğüs başlarının dışında, çabalarında neredeyse başarılı bile oluyordu. Göğüslerinden aşağısı iğrenç bir başarısızlık örneği idi.

- Çünkü sonradan pişman olacağım bir şey yapmış olurum. Sanki kendi söylediğini kendisi de anlamıyormuş gibi başım salladı. Hâlâ bir kırbacım ile bir koltuğum yok ama, ne olursa olsun deneyeceğim.

Jaine "Bekle" diye haykırdı ama, yine geç kalmıştı.

Kara kafa eğildi.

Jaine sokakta bir yerlerde bir çocuğun kahkaha attığını duydu. Bir araba geçti. Uzaklarda bir yerde biri çimlerini biçiyordu. Bütün sesler çok uzaklardan geliyordu ve gerçekten bir ilgileri yokmuş gibiydi. Gerçek olan, Sam'in ağzındaki dudaklarıydı, diliyle oynaşan dü, burun denklelerini ve ciğerlerini dolduran sıcak erkek kokusu. Bir de tadı tabii, ah onun tadı. Sanki biraz önce bir dilim

çikolatalı pasta yemiş gibi, çikolata tadındaydı Sam. Adamı yiyip bitirmek istiyordu.

Avuçlarının ıslak pamuklu kumaşla dolduğunu fark etti. Sam öpüşmeye hiç ara vermeden Jaine'in ellerini teker teker gömleğinden kurtardı, sonra yine teker teker kendi boynuna koyarak omuzdan dize kadar vücutlarının birbirine yapışmasını sağladı.

Bir öpüşme bir kadını nasıl bu kadar tahrik ederdi? Oysa sadece bir öpüş değüdi bu; adam bütün vücudunu kullanıyor, göğüslerini genç kadının meme başlarına sürüp açı verecek derecede sertleşmelerine neden oluyor, yavaş, ama bir dalga gibi karşı koyulmaz hareketlerle kabarıklığını Jaine'in kamına dayıyordu.

Jaine o kabarıklığın en etkili olacağı bölgeye yerleşmesi için adamın üzerine doğru tırmanırken, gırtlğından kopan o vahşi, boğuk sesi duydu. Sıcaktan cayır cayır yanıyor, cinsel arzu ve tatminsizliğin pençesinde kendi ateşinde ölecek gibi oluyordu.

Hortum hâlâ Sam'in elindeydi. Ellerini genç kadının beline doladı, vücudunu gerektiği kadar kaldırdı. Hortumdan fışkıran su BooBoo'yu ıslattı, hayvanı pıhlattıp kaçırdı, soma da arabanın kaportasına çarpıp iMsinin daha da ıslanmasına neden oldu. Jaine'in umrunda büe değildi. Ağzında Sam'in düi vardı, bacaklarını adamın beline dolamış, kabarıklığı tam da istediği yere yerleştirmişti.

Sam bir hareket daha yaptı, o belli belirsiz, dalga gibi hareketlerden birini. Jaine neredeyse orada orgazm olacaktı. Tırnaklarını adamın ensesine gömdü, Sam'in kollarında geriye doğru yaylanırken, gırtlğından boğuk bir ses çıktı.

Sam dudaklarını Jaine'inkilerden kurtardı. Gözlerinde sıcak ve vahşi bir ifade, soluk soluğaydı.

- İçeri gnelim, dedi. Sözleri öylesine kaba, öylesine boğuktu ki, neredeyse bir homurtu gibi çıkmıştı ağzından.

- Hayır, diye inledi Jaine. Durma! Aman Tanrım, öylesine yaklaşmıştı, öylesine yakındı ki... Adamm kollarında yine geriye doğru yaylandı.

- Hey Tanrım, dedi Sam gözlerini yumarak. Güçlkle frenlediği arzuları yüzünü yabanıl bir hayvana benzetmişti. Jaine seninle burada, sokak ortasında sevişemem. İçeri girmeliyiz.

Sevişmek? İçeride?

Aman Allahım, neredeyse onunla yatmak üzereydi, ama daha hap almaya başlamamıştı!

- Bekle! diye haykırdı. Panik içinde adamm omuzlarını itiyor, bacaklarını belinden çözüp kurtulmaya çalışıyordu. Dur! Bırak beni!

- Dur mu ? diye sordu Sam inanamayan, öfkeli bir sesle. Daha bir saniye önce durma diyordun.

- Fikrimi değiştirdim. Hâlâ adamın omuzlarını itiyordu. Bütün çabalarına rağmen adamı bir müim bile uzaklaştıramamıştı.

- Fikrim değiştiremezsin! Sesinde umutsuzluk duyuluyordu.

- İstersem değiştiririm.

- Frengili misin?

- Hayır.

- Belsoğukluğu ?

- Hayır.

- Cüzam ?

- Hayır.

- AİDS?

- Hayır!

- Öyleyse fikrini değiştiremezsin.

- İyi ama olgun bir yumurtam var. Büyük bir olasılıkla, yalandı söylediği. Neredeyse kesinlikle yalan. Kanamaları yarın başlayacaktı herhalde, rahmindeki o minik yumurta da büyük ihtimalle canlılığını yitirmiş olacaktı; yine de hamüe kalma konusunda hiçbir risk almamaya kararlıydı. Eğer o DNA paketinde bir nebzecek hayat var ise, o hayat Sam'in spermeleriyle harekete geçebilirdi. Bazı şeyler insanın basma böyle gelir işte.

Olgun yumurta haberi Sam'i bir an için durdurdu. Bir süre düşündü. Soma konuştu:

- Prezervatif kullanm.

Jaine adamın dengesini bozmak istiyormuş gibi baktı. En azından dengesini bozacağım umuyordu. Oysa o ana kadar adamın dengesi hiç bozulmamıştı.

- Prezervatifler en çok yüzde doksan ile doksan beş oranında güverdidir. Yani neresinden bakarsan bak, işe yaramama oranları yüzde altıdır.

- Hey, bu söylediğin bayağı iyi bir oran.

Yine denge bozacak bir bakış.

- Ya, öyle mi ? Senin küçük haydutlardan sadece bir tanesi bile küçük kızımı yakalasa neler olacağım, düşünebiliyor musun ?

- Bir araya gelip çuvala kapatılmış iki vahşi kedi gibi dövüşürler.

- Evet, biraz önce yaptığımız gibi.

Sam dehşetle baktı. Genç kadım bırakıp bir adım geriledi.

- Daha kendüerini tanıtmaya fırsatı bue bulamadan çuvala girmiş de olabilirler.

Jaine:

- Biz de tanışma fırsatı bulamadık, demek zorunda kaldı.
 - Allah kahretsin. Eliyle yüzünü sıvazladı. Benim adım Sam Donovan.

- Kim olduğunu biliyorum. Bayan Kulavich söylemişti. Ben de Jaine Bright.

- Biliyorum. Bayan Kulavich söyledi. Hatta adımı nasıl yazıldığını da.

Hay Allah, Bayan Kulavich bunu nereden öğrenmişti ki ?

- Aslında adım Janine olmalıydı, diye açıklamaya koyuldu. Ama birinci -n harfi doğum tutanağında düşünce, annem adınım böyle daha güzel olduğunu düşünmüş. Oysa Jaine, adımın Janine olmasını tercih ederdi. Shelley, David, Janine uyumlu isimlerdi. Ya Jaine ? Diğerlerinden farklı, dikkat çeken bir ad.

- Ben Jaine'i daha çok sevdim, dedi Sam. Sana yakışıyor. Sen bir Janine değilsin.

- Evet, diye üzüntüyle iç geçirdi. Sorun da bu ya.

- Peki şu sözünü ettiğin problemler neydi... kiminle demiştin? Hah, tamam. Shelley, David, işteki herkes, muhabirler, BooBoo. Başın muhabirlerle de mi dertte ?

Adamın hafızasına hayran olmamak elde değildi. Kendisi olsa, üzerine soğuk su sıkılırken öfkeyle haykırılmış birkaç ismi imkânı yok hatırlayamazdı.

- Shelley benim ablam. Annem BooBoo'yu bana emanet ettiği için bana bozuk; kediye benden daha iyi bakacağına inanıyor. David de abim. O da babam arabasına göz kulak olmak için onun yerine beni seçtiği için bozuk. BooBoo'nun kim olduğunu biliyorsun.

Sam omzunun üzerinden baktı.

- Arabanın üzerindeki kedi.

- Arabamın mı?.. Dehşetle döndü. BooBoo patilerini Viper'm kaputu üzerinde gezdiriyordu. Kediye kaçma fırsatı bile vermeden hayvanı yakaladı, öfkeyle eve götürdü. Sonra koşarak Viper'm basma döndü, kaportanın üzerinde en ufak bir çizik olmadığım görene dek arabayı inceledi.

- Demek sen de arabanın üzerinde kedi istemiyorsun, dedi Sam.

Adamın dengesini bozacak yeni bir bakış denedi; yumurta haberi gereğinden fazla sarsmıştı Sam'i.

- Senin arabanla benimki kıyas bile edilemez, diye homurdandı, sonra da şaşkınlıkla garaj yoluna baktı. Görünürde kahverengi Pontiac falan yoktu. Oysa Sam buradaydı. Araban nerede ?

- Pontiac benim değü. Valiliğe ait.

Jame'in içi rahatladı. O hurdanın sahibiyle sevişmiş olsaydı

kendine olan güveni onarımaz bir darbe alacaktı. Öte yandan, belki de o Pontiac cinsel güdülerini frenlemesine yardım edebilirdi. Pontiac başından beri orada olsaydı, biraz önceki olaylar bu kadar kolay yaşanmazdı kuşkusuz.

- Eve nasıl döndün? diye sordu, çevresine bakarak.

- Cipim hep garajda durur. Böylece tozdan, polenlerden ve kuş pisüklərmden korunmuş oluyor.

- Cip mi ? Nasü bir cip ?

- Chevrolet.

- 4x4 mü ? Adam 4x4'cü tiplere benziyordu.

Sam alayla baktı.

- Başka türlüünü gördün mü?

- Aman Tanrım, diye içini çekti. Görebilir miyim?

- Pazarlığımızı bitirmeden olmaz.

- Pazarlık mı?

- Evet. Biraz önce başladığımız işi ne zaman bitireceğimize dair pazarlığı.

Jaine'in ağzı açık kaldı.

- Yani ben seninle yatmayı kabul etmedikçe cipini göstermeyeceğini mi söylüyorsun?

- Üstüne bastm.

- Eğer cipini bu kadar çok görmek istediğimi sanıyorsan, çü-dürmüşsm demektir.

- Rengi kırmızı.

- Aman Tanrım, diye inledi Jaine.

Sam kollarım kavuşturdu.

- Ya kabul edersin ya da susarsın.

- Vazgeçmemi söylemek istemiyorsun, değü mi?

- Bir tarih belirleyeceğiz, dedim. Şimdi yapmamız gerektiğini söylemek istemedim. Dünyanın bütün parasını versen o yumurtanın semtine büe uğratamazsın beni.

Genç kadın merakla baktı.

- Cipini gösterirsen, ben de sana güç santralımı gösteririm.

Adam kafasını salladı.

- Pazarlık yok.

Babasının arabasından kimseye söz etmemişti. Arkadaşlarının büdiği tek şey babasının sedan otomobilini çüğünhk derecesinde sevdiğiydi. Ne var ki araba konusu pazarlık kozlarından en değerlisi, galibiyeti sağlayan son vuruştı. Üstüne üstlük Şam'ın poüs olması da önemliydi; böylelikle konuyu ve garajın günün her saatinde korunması gerektiğini öğrenmiş olacaktı. Araba bir servet

karşılığında sigortalanmıştı sigortalanmasına ama, çalınması halinde yeri doldurulamazdı.

- Eğer cipini gösterirsen, ben de babamın arabasını görmene izin veririm, dedi muzipçe sırtarak.

Belli etmemeye çalışsa da Sam'in ilgilendiği açıktı. Genç kadının yüz ifadesinden babasının otomobilinin sıradışı olduğunu anlamış olmalıydı.

- Nasü bir araba?

Jaine omuz sükti.

- Bunları uluorta anlatamam.

Sam eğildi, kulağı yaklaştırdı.

- Öyleyse fısılda.

Jaine ağzını adamın kulağına yapıştırdı, adamın sıcak erkek kokusunu yeniden burnuna çekti. İki kelime fısıldadı.

Sam öylesine ani doğruldu ki, başı Jaine'in burnuna çarptı. "Ah!" Jaine burnunun sızlayan ucunu sıvazladı.

- Göster şunu, dedi Sam kısıp sesle.

Jaine tıpkı Sam'in biraz önce yaptığı gibi kollarını kavuşturdu.

- Anlaştık mı? Babamın arabasını göreceksin, soma da cipini göstereceksin, tamam mı?

- Carım isterse kuşanabüürsün de. Dönüp sanki kutsal bir tapınakmışçasına garaja baktı. Orada mı?

- Orada ve güvende.

- Orijinal yapım mı? Yani, somadan bmeştjrilten kirlerden değil?

- Orijinal.

- Aman Tamım. Derin bir soluk alıp garaja yönelmişti büe.

- Gidip anahtarı getireyim. Jaine içeri koşup asma küidin anahtarını aldı, garajın kapısında sabırsızca bekleyen Sam'in yanına döndü.

- Kapıyı içeri girebilecek kadar aralamaya dikkat et, diye uyardı adamı. Sokaktan görünmesini istemiyorum.

- Tamam tamam. Sam, genç kadının elinden anahtarı alıp asma kilide soktu.

Karanlık garaja girdiklerinde, Jaine elektrik düğmesini aradı. Tavan lambaları yandığında üzeri kmfla kaplı alçak ve uzun otomobilin silueti aydınlandı.

- Nereden buldu? diye sordu Sam, sanki kilisedeymiş gibi yarı fısıltıyla. Kılıfın kenarına uzandı.

- Gehtirme ekibimdeydi.

Sam olduğu yerde kalıp döndü.

- Baban Lyle Bright mı?

Jaine başıyla onayladı.

- Aman Tanrım, diye içini çekip kılıfı kaldırdı Sam.

Gırtlğından boğuk bir inilti yükseldi.

Adamın neler hissettiğini biliyor, kendisi de arabaya her baktığında soluğı kesilecekmiş gibi oluyordu; bütün çocukluğunu bu otomobilin yanında geçirmiş olmasına rağmen.

Özellikle gösterişı bir araba değildi. O dönemin otomobü boyalarında bugünkülerin parlaklığından eser yoktu. Günümüz tüketicisinin olmazsa olmaz saydığı aksesuarlardan mahrum, sade ve gümüşî gri renkli bir araba. Örneğin, görünürde bardak koyma yeri falan yoktu.

- Aman Tanrım, diye tekrarladı, gösterge tablosunu yalandan görmek için eğürken. Arabaya dokunmamaya özen gösteriyordu. İnsanların çoğı, yüzde doksan dokuzu, dokunmadan duramazdı. Hatta bazıları bir bacaklarını otomobilin alçak kapısı üzerinden uzatıp direksiyonun arkasına sıkışmaya çalışacak kadar laubaü bile olabiliyordu. Şam'ın arabaya hak ettiğı saygıyı gösterdiğini hissedenden Jaine'in yüreğini garip bir duygu sıktı. Başımın biraz döndüğünü, Sam'in yüzü dışında garajda bulunan her şeyin uzaklaşıp kaybolduğunu hissetti. Bütün dikkatini soluk almaya yoğunlaştırdı, gözlerini hızla kırptırdı, sonunda çevresindeki dünya yerii yerine oturdu.

Bütün bunların anlamı neydi ?

Sam otomobilin kılıfım bir annenin uyuyan çocuğunun üzerini örterken göstereceğı özen ve sevgiyle örttü. Tek bir kelime bile etmeden elini pantolonunun cebine soktu, bir deste anahtar çıkartıp Jaine'e uzattı.

Genç kadın anahtarları aldı, soma eğilip üzerindeki giysüere baktı.

- Sırüsıklamım.

- Bifiyorum, dedi Sam. Meme başlarına bakıyordum.

Genç kadının ağzı açık kaldı, soma ellerim ıslak tişörtünün üzerine getirdi, münasebetsiz noktalan örttü.

- Neden söylemedin? dedi kızgın bir sesle.

Sam gırtlğının derinliğinden alaycı bir ses çıkardı.

- Ne, yoksa beni deü mi sandın ?

- Aslında cipini üzerimi değıştirmeden kullanmamı hak ediyorsun ya.

Adam omuz silkti.

- Bana bu arabayı ve meme başlanm gösterdin, samnm sana borçluyum şu an.

Önce meme başlarım isteyerek göstermediğini, onun izinsiz dikizlediğini söylemeye niyetlendi; soma o sabah adamın meme başlarından çok daha fazlasını gördüğünü hatırlayarak konuyu es geçmeye karar verdi.

Hevesi kursağında kaldı.

- Kaldı ki, dedi Sam, sen de penisimi gördün. Bana kalırsa penis meme başlarından çok daha fazla puan kazandırır.

- Hah, diye güldü genç kadın. Sana öyle geliyor. Üstehk gidip giyinmeni söyleyen bendim.

- Söylemeden önce kaç dakika dikizledin?

- Bayan Kulavich'i arayıp telefon numaram alacak kadar, dedi genç kadın. Doğruydu söylediği. Bayan Kulavich'le biraz çene çalmasından kime neydi? Hem sen penisinin örtülecek kadar önemli olmadığı görüşündeydin. Tam tersine, sanki bir yaşa başlamaya hazırlanıyormuş gibi sağa sola sallayıp duruyordun.

- Seni tahrik ediyordum.

- Etmiyordun! Baktığının farkında değildin.

Sam kaşlarından birini kaldırdı.

Jaine anahtarları adama fırlattı.

- Artık yalvarsan da cipini kullanmam! Allah bilir içi bitlidir. Seni alçak, seni iğrenç penis sanayicisi...

Sam anahtarları tek eliyle yakaladı.

- Yoksa tahrik olmadığım mı söylemek istiyorsun ?

Tahrik olmak bir yana, en ufak bir şey hissetmediğini söylemek için ağzım açtı, ne var ki dili hayatının en büyük yalanım söylemeyi reddetti.

Sam smttı.

- Haklıymışım.

Üste çıkmanın tek yolu kalmıştı. Jaine ellerini kalçalarına dayayarak, meme başlarının ince sutyenin ve tişörtün altından baş vermelerini sağladı. Sam'ın gözleri tıpkı lazer kumandalı bir roket gibi genç kadının gönueğinin ön kısmına küitlendi. Adamın yutkunduğunu gördü.

- Mızıkçılık ediyorsun, dedi zor duyulur bir sesle.

Sam'in biraz önceki smtişına aynı biçimde cevap verdi.

- Bunu hiç unutma, deyip garajdan çıkmak üzere döndü.

Sam hızla genç kadının yanından geçti.

- Ben önden çıkacağım, dedi. Güneşe çıkarken görmek istiyorum seni.

Genç kadının elleri göğüslerinin üzerinde kenetlendi.

- Mızıkçı, diye homurdandı Sam daracık aralıktan geçerken.

Sonra hızla içeri süzöldü, genç kadınla çarpıştı.

- Başında iki sorun var, dedi.

- Öyle mi?

- Evet. Birincisi suyu açık unuttun. Su faturanı tahmin etmek bñe istemiyorum.

Jaine içini çekti. Garaj yolu su altında kalmış olmalıydı. Anlaşñan Sam akimi başından almıştı, yoksa böyle mantıksız bir harekette bulunması söz konusu olamazdı.

- Ya ikinci sorun?

- Kapının önü o sözünü ettiğın muhabirlerle dolu.

- Allah kahretsin! diye homurdandı genç kadın.

Sam duruma el koydu. Garajdan çıktı, özellikle meraklı bir muhabirin gelip garajın içine göz atmaması için -Jaine'e kalırsa daha çok otomobili korumak için yapmıştı bunu- kapıyı sıkıca kilitlemişti. Kapının ardından Sam'in Viper'a doğru yürüyüp olağanüstü terbiyeli bir sesle karşısındakilere, "Özür dilerim ama suyu kapatmam için musluğun yanma kadar gitmem gerekiyor. Lütfen geri çekilir misiniz?" dediğini duydu. Jaine kendisiyle konuşurken neden böyle terbiyeli olmadığını düşündü. Tamam, sesinde ricadan çok buyruk havası vardı, ama yine de...

- Size nasfi yardımcı olabilirim ?

- Bayan Jaine Bright'a "liste"yle ilgili birkaç soru sormak istiyorduk.

- Jaine Bright diye birini tanımıyorum, diye yalan söyledi Sam.

- Burada oturuyor. Tapu kayıtlarına göre bu evi birkaç hafta önce almış.

- Yanlış. Bu ev benim, birkaç hafta önce ben aldım. Hay Allah, demek tapu işlemlerinde bir yanlışlık yapılmış. Yarın gidip düzeltmem gerekecek.

- Jaine Bright burada oturmuyor mu ?

- Size söyledim, Jaine Bright diye birini tanımıyorum. Şimdi, eğer sizler için bir sakıncası yoksa arabamı yıkamam gerekiyor...

- Ama...

- Belki de kendimi tanıtmam daha doğru olur, dedi Sam, sesi birden yumuşadı. Ben Detektif Sam Donovan, burası da özel bir mülk. Özel bir mülkün üzerinde duruyorsunuz. Tartışmaya devam etmenin bir yaran var mı ?

Elbette yoktu. Jaine motorların çalışıp arabaların uzaklaşmasını sessizce dinledi. Muhabmerin, garajda konuşurlarken onları

duymamış olmaları mucizeydi; kendi aralarında konuşuyor olmalıydılar, yoksa garajdan gelen sesleri duyarlardı mutlaka. Konuşmaya öyle dalmışlardı ki, adamların geldiğini duymamışlardı bile.

Sam'in gelip garaj kapısını açmasını bekledi. Gelmedi. Kaportaya sıçrayan suyun sesi ile akortsuz bir ıslık duydu.

Herif Viper'ı yıkıyordu.

- Umarım gerektiği gibi yıkıyordur, dedi sıkı dişlerinin arasından. Eğer çamurlukların üzerinde kurumuş sabun lekesi görürsem derini yüzerim.

Umarsızca bekledi; çevrede meraklı bir muhabir olabilir korkusuyla kapıyı yumruklamaya cesaret edemiyordu. O muhabirlerden birinin birazcık akli olsa, Sam'in güçlülükle de olsa Viper'ın direksiyonunun arkasına süaşıbüceğini, ama arabayı dizleri çenesinde kullanmak için bu kadar para harcamayacağını düşünürdü. Viper'lar uzun boylu, futbolcularinkine benzer bir vücuda sahip adamlar için değıdır. Böyleleri daha çok cip kullanırdı. 4x4 kırmızı Chevrolet'yi düşünüp somurttu. Viper akimi çelmeden önce, az daha buna benzer bir cip alıyordu.

Kolunda saati yoktu, ama neredeyse bir buçuk saattir garajda olduğunu düşünüyordu ki, kapı açıldı.-Hava kararmaya başlamış, tişörtü de kurumuştı, bu durumda özgürlüğüne kavuşmak için beklediği süreyi kolayca hesaplayabüirdi.

- Hiç acele etmedin, diye tısladı garajdan çıkarken.

- Bir şey değü, dedi Sam. Önce arabam yıkadım, soma da cüalayıp parlattım.

- Teşekkürler. İnşallah yanlış bir şey yapmamışsındır. Arabanın basma koştu, hava, kaportanın üzerinde bir iz kalıp kalmadığı göremeyecek kadar kararmıştı.

Sam genç kadının güvensizük gösterisine fazla aldırmadı. Tam tersine, "Bana muhabirleri anlatmak ister misin?" diye sordu.

- Hayır. Her şeyi unutmak istiyorum.

- Bunun kolay olacağım sanmam. Kayıtları inceleyip benim yandaki evde oturduğumu öğrenir öğrenmez buraya üşüşeceklerdir. Bu işi de sabah erkenden hallederler.

- Ben çoktan işe gitmiş olurum.

- Jaine, dedi. Bu kez poüs sesini kullanmıştı.

Genç kadın içini çekti, giriş mermveninin basamaklarına oturdu.

- Hep o salak üste yüzünden.

Sam genç kadının yanma yerleşip, uzun bacaklarını gerdi.

- Hangi salak üste ?

- Bay Mükemmel hakkındaki.

Sam birden dikildi.

- O liste mi? Hani gazetede çıkan?

Başıyla onayladı.

- Sen mi yazdın?

- Pek değil. Ben o listeyi hazırlayan dört kadından biriyim. Bütün bu patırtı bir yardışıktan kaynaklandı. O listeyi birilerine göstermek için hazırlamamıştık, oysa üste önce şirket gazetesinde, sonra da İnternet'te yayımlandı, ardından her şey çorap söküğü gibi geldi. KoUarmı kıvrık dizlerinin üzerinde kavuşturup başını koUarma yasladı. Her şey birbirine girdi. Liste böylesine ilgi gördüğüne göre başka önemü bir haber yok herhalde. Oysa borsanın çökmesi için dua bue etmişim.

- Dilini ısır.

- Sadece kısa bir süre için.

- Anlamıyorum, dedi Sam bir dakikalık bir suskunluktan sonra. Bu üste neden bu kadar Ugi çekiyor? Sadık, yakışıklı, iş gücü sahibi, ne var bunda?

- Gazetede yazıandan fazlası var, dedi üzgün bir sesle.

- Fazlası mı? Nasıl fazlası?

- Biüyorsun işte. Fazlası.

Bir an düşündü, sonra çekinerek sordu.

- Fiziksel anlamda bir fazlalık mı?

- Fiziksel anlamda, diye onayladı Jaine.

Bir sessizlik daha.

- Ne kadar fazlası?

- Bu konuda konuşmak istemiyorum.

- Ben de gider İnternet'ten bakarım.

- Tamam. Sana kalmış. Ben bu konuda konuşmak istemiyorum. Adamın koca eü Jaine'in ense kökünü sıvazlıyordu.

- Bu kadar mı kötü?

- Evet, o kadar. Bunun yüzünden T. J. boşanmak zorunda kalabilir. David üe Sheüey onları küçük düşürdüğüm için bana kızgınlar.

- Oysa ben araba Ue kedi yüzünden kızgın olduklarını sanıyordum.

- Doğru. Araba Ue kediyi bana daha fazla kızabilmek için mazeret olarak kuşanıyorlar.

- Söylediğine bakılırsa, gerçek baş belaları olma.

- Evet, ama onlar benim adam ve onları seviyorum. Sırtım kamburlaştırdı. Gidip param getireyim.

- Ne parası ?

- Küfürler için.

- Bana para mı vereceksin?

- Yapab e e im tek onurlu şey bu. Bana k frettirmekle  gili yeni kuralları b di ine göre, kabahat sende olduğu halde  deyece im son para bu, bundan soma yok. Yetmi  be  cent, tamam mı?  kisi daha  ncek er için, biri de muhabirleri g rd  n zaman ettiğim küfür için.

- Hesabm doğru gibi.

Jaine eve girip bozuk para çantasını aradı. Yirmi be li i kalmamıştı, o yüzden cezasım onluk ve be liklerle ödemesi gerekti. Geri döndüğünde Sam hâlâ basamaklarda oturuyordu, bozuklukları cebine koymak için ayağa kalktı.

- Beni içeri davet etmeyecek misin? Hatta yemek yapmayacak mısın?

Jaine yüzünü buru turdu.

- Gerçekçi ol.

- Evet, ben de aynı  eyi düşünüyordum. Tamam  yleyse, bir şeyler atı tırmak için ne zaman hazır olursun?

Genç kadın biraz düşündü. Yemek davetini kabul etmenin iyi ve kötü yanları vardı. En iyi tarafı, kendisinde bir şeyler hazırlama gücü bulsa b e, tek başına yemek yemek zorunda kalmayacak olmasıydı; Üsteük yemek yapmaya hiç mi hiç hali yoktu. En kötü tarafıysa, Sam'le bir kte biraz daha vakit ge  ecek olmasıydı. Sam'le vakit geçirmek teh ekli olabilirdi. Jaine'i daha önce kurtaran özel bir mek nda olmamalıydı. Sam Jaine'i cipinde yalnız yakalarsa neler yapacağım sadece AUah bilirdi. Ama  te yandan, er geç o cipe binecekti...

- Sana hayatm anlanını sormadım, dedi gergin bir sesle. Birer hamburger yemeğe ne dersin ?

- Eğer ge rsem bana dokunmayacaksın, diye uyardı adamı.

Sam iki elini de havaya kaldırdı.

- Yemin ederim. Daha önce de söylemiştim, d nyalan da versen o sperm canavan yumurtanın yanma bile yakla mam. Peki doğum kontrol hapına ne zaman ba layacaksın ?

- Ba layaca ımı kim söyledi?

- Bana kalırsa ba lasan iyi olur.

- Benden uzak dm, böylece benim için endi elenmekten kurtulursun. Ona doğum kontrol h pı kullanmayı d   nd   n  söylemesinin âlemi yoktu. Bugün doktoruna telefon etmeyi unutmu tu ama, sabah olunca yapacağı ilk i  bu olacaktı.

Sam smtti.

- İyi oynuyorsun bebeğim, ama maçm sonuna geldik, ben on sıfır galibim. Yapacağın tek şey sırtüstü uzanmak.

Eğer bunu bir başkası söylemiş olsaydı çoktan egosunu paçavraya çevirirdi. Şimdilik yapacağı en iyi şeyin onu oyalamak olduğunu düşündü.

- Top hâlâ bende, değü mi?
- Evet, ama maç bitmek üzere.
- Yine de şansımı deneyebifirim.
- Pek bir işe yaramaz ya...

Sam'in söylediklerine pek önem vermemesine kızdı.

- Bakahm, göreceğiz.
- Öf, sıkıdım. Bu işi bir yanşa çevirmek istiyorsun, değil mi?
- Başlatan sensin. Yok maçın sonuymuş, yok on sıfırmış, ne kıcım.

- Bir yünü beşük daha kaybettin.
- Kıçım, küfür değil ki.
- Bunu da nereden... Cümlemin ortasında durakladı, derin bir soluk aldı. Her neyse. Asü konudan ayrıldık. Bir şeyler yemek istiyor musun, istemiyor musun?

- Çin yemeğini tercih ederim.

Yeni bir iç çekiş.

- Tamam. Çin yemeği yiyeceğiz.
- Twelve Mue Caddesi'ndeki restoran çok iyi.
- Tamam, diye bağırdı Sam.

Jaine parü parü gülümsedi.

- Gidip üzerimi değişeyim.
- Ben de. Beş dakika.

Jaine eve koşarak güdi, Sam'in de acele ettiğinden emindi. Yoksa beş dakikada hazırlanabüceğine inanmamış mıydı? Gösterecekti ona.

Yatak odasına doğru koşarken soyunmaya başladı. BooBoo peşine taküdi, şikâyet eder gibi miyavladı. Yemek saati çoktan geçmişti. Jaine kuru bü külot buldu, göğüslerine kuru bü sutyen geçüdi, kısa koUu, kırmızı örgü bü bluz ile beyaz blucinini giydi, ayaklarına da sandaletlerini. Mutfığa koştu, bü kutu kedi maması açarak BooBoo'nun tabağına boşalttı, çantasına yapıştı, Sam mutfak sahanüğmdan atlayıp garaja yöneürken kapıdan çıktı.

- Geciktin, dedi Sam.
- Hayır gecikmedim. Üstelik, sen sadece üstünü değiştirdin; ben hem üstümü değiştüdim hem de kediye doyurdum.

Garaj kapısı oldukça moderndi. Sam eündeki uzaktan kuman-

daya bastığında kapı yağlı bir ipek gibi yükseldi. Jaine yeni bir garaj kapısı kıskançlığı hastalığına yakalanarak içini çekti. Sonra, kapı açılınca otomatik olarak yanan ışıkların aydınlığında pırfı pırfı parlayan kırmızı canavar görüldü. Kromajlı çift egzoz borusu. Krom takla demiri. Kısa boylu insanlar için yapmış krom basamaklar olmasa, arabaya binmek için sırık kullanmayı gerektirecek kadar büyük lastikler.

- Vay! diye derin bü soluk alıp ellerini kavuşturdu. Viper'ı görmeden önce rüyama güven tam da bunun gibi bir şeydi.

- Koltuk yok, kanepe var, dedi Sam, bir kaşım kurnazca kaldıracak. Eğer gerçekten iyiysen, haplarını yutup yumurtalarını kontrol altına aldıktan sonra, beni cipimde tavlama çalışmana izin veririm.

Bü tepki göstermemeyi başardı. Tann'ya şükürler olsun ki, Sam, kendisini ne denli iyi kontrol edebildiğinin farkında değüdi; aküm çelen bunun nerede gerçekleşeceğinden çok, onu tavlama düşüncesi olduğu halde.

- Söyleyecek bü şeyin yok mu?

Jaine başım salladı.

- Hay Analı, dedi Sam köiarmı genç kadının beline dolayıp hiç zorlanmadan kaldırarak cipin içme oturturken. İşte şimdi endişelenmeye başladım.

Marci'nin plam işe yaramamıştı. Üçüncü muhabirin telefonundan sonra, T. J. kaçınılmaz olanla karşı karşıya kaldı. Hey Tanrım, bu konu neden unutulup gitmiyordu? Gülnüç bü üstede bu kadar ilgi çekecek ne vardı? Galan'ın üsteyi pek de öyle eğlenceü bulmayacağını düşünürken içi sıkıldı. Galan bü süredir, işte yaşananların dışında eğlenmeye değer bü şey olmadığı kanısındaydı.

Oysa flört ederlerken öylesine eğlenceli, şakacı, esprili ve güler güzlü biriydi ki... O neşeu çocuk nereye gitmişti?

Artık bübüleriü de göremiyorlardı pek. T. J. sekizden beşe, Galan'sa üçten sekize çalışıyordu. Galan eve döndüğünde T. J. çoktan uyumuş oluyor, T. J. işe gitmeden önce de kalkmıyordu. T. J. için en kabul edilemez olan kocasının üç-on bü vardiyasında çalışmak zorunda olmamasıydı. Kendi seçmişti vardiyayı. Eğer niyeti karısından uzaklaşmaksa başardı olmuştu; karısı buna inanıyordu.

Belki de evüükleri çoktan bitmişti de gerçeği görmek istemiyordu. Belki de Galan bu evliüğün yürümeyeceğini çoktan görmüş, bu yüzden çocuk istememişti.

Bunu düşünmek T. J.'in yüreğini derinden yaraladı. Galan'ı seviyordu. Daha doğrusu, son yularda gördüğü tek şey olan o kalın kabuğun altında yattığım büdiği insanı seviyordu. Dalgın ya da kafası başka yerdeyken aklına büden Galan gelse, gözlerinin önünde canlandırdığı kişi lisedeyken çılgınca âşık olduğu, güler yüzlü, genç Galan oluyordu. Babasının Oldsmobile'nin arka koltuğunda Uk kez seviştiği, sakar, beceriksiz, iyi niyetü, sevgi dolu Galan'ı seviyordu o. İlk doğum gününde, bü düzme gül alacak parası olmadığı için tek bü kırmızı gül getiren genç adamı seviyordu.

Son kez ne zaman "Seni seviyorum" dediğini haüriyamadığı adamı sevmiyordu.

T. J. arkadaşlarına kıyasla öylesine çaresiz hissediyordu ki kendisini. Birinden biri Marci'ye bü yamuk yapmayı denesin hele, kadının herifi bü solukta süpürüp atacağı, soma da yatakta yerini dolduracak yeni birini bulacağı kesindi. Luna, Shamal'e bozuktı bozuk olmasma, ne var ki bütün gününü evde oturup adamı beklemekle geçirmiyor, hayatını yaşamaya devam ediyordu. Ya Jaine ? Jaine T. J.'in kendisinde olmadığı büdiği her şeye sahipti. Hayat ona ne sunarsa sunsun, Jaine gülerek, cesaretle karşılıyordu karşısına çıkanları. Üçünden hiçbirisi T. J.'in son iki yıldır Galan'dan çelctiklerini bü kısmına bü katlanmazdı.

Kendi güçsüzlüğünden nefret ediyordu. Galan'la aynısalar ne olurdu ki? Evi satmak zorunda kalırlardı, T. J. evi çok seviyordu, peki soma? Bü apartman daüesüide de oturabilirdi. Jaine yıllar boyu apartman daüesüide yaşamıştı. T. J. de yalnız yaşayabırdı, daha önce hiç yalnız olmamasına rağmen. Her şeyi kendi basma haüetmeyi öğrenüdi. Emniyet için bü kedi, hayır, hayır bü köpek alırdı. Soma da yeni biriyle çıkmaya başlardı. Ağzım her açtığında onu hor görmeyecek bü erkekle bülikte olmak nasıl bir duyguydu acaba?

Telefon çaldığında arayanın Galan olduğunu biüyordu. Ahizeyi kaldıran eü titremiyordu.

- Sen aküm mı kaçırdın? diye güdi söze Galan. Derin derin soluk alması, kendisini isteyerek kızdırıp öfkelenüdüğinin işaretiydi.
- Hayır, sanmıyorum, dedi sakince.
- Burada, fabrikada milletin alay konusu oldum...
- Eğer seninle alay eden biri varsa, bü ki izin verdiğin içindir, diye kesti kocasının sözünü. Bu konuyu telefonda tartışmayacağım. Eğer eve döndüğünde benimle medenî bir şeküde konuşmak istiyorsan seni beklerim. Yok eğer bağırıp çağırıcaksan, seni dinlemekten çok daha önemli işlerim var.

Galan telefonu yüzüne kapattı.

Ahizeyi yerine bırakırken, eli az da olsa titriyordu. Gözleri yaşla doldu. Eğer Galan, ondan özür dileyip yalvaracağını düşünüyorsa fena halde yanüyordu. T. J. son iki yılını Galan'ı istediği şeküde geçirmiş ve çok mutsuz olmuştu. Belki de hayatının gidişatına kendisinin karar verme zamanı gelmişti. Galan'ı yitirse de, kendisine olan saygısını korumuş olacaktı.

Telefon yarım saat soma yemden çaldı.

T. J. telefona doğru yürürken kaşlarım çattı. Galan'm yemden aramasını beklemiyordu, ama kansmm söylediklerini düşünmüş ve sesini her yükselttiğinde T. J.'in sırtüstü yatıp özür dilemeyeceğini anlamış olabiürdi.

- Alo, dedi.

- Sen hangisisin ?

Hayaletimsi fisütyı duyunca kaşlarım çattı.

- Ne? Sen de kimsin?

- Bayan A mısın? Yoksa B mi? Hangisisin?

T. J. "AUah belanı versin!" diye bağırıp telefonu kapattı.

Jaine ertesi sabah erkenden yataktan fırladı, Sam uyanmadan evden çıkmaya kararlıydı. Yüreği onunla yeniden karşılaşma düşüncesinin verdiği heyecanla çarparken, kafası önceki akşamki tatü Çin lokmalarından soma eve dönüşte İnternette listeyi indirmiş olacağım fısüdiyordu. Adam yakaladığı bu şeyi bırakmak konusunda bir buldogdan daha da inatçıydı, buna rağmen yemek boyunca üstedeki diğer özelükleri bu kez bile sormamıştı. Jaine üstede yedinci numaradan soma gelenler konusundaki düşüncelerini kesildikle duymak istemiyordu.

Sabah saat yediye doğru kapıdan çıkmak üzereyken telesekreterinin yine mesaj dolu olduğunu gördü. Silme düğmesine uzandı, ama bu an duraksadı. Annesi üe babası seyahatleyken her şey olabüirdi; birinden biri hastalanabilir ya da acil bu şey çıkabilirdi. Kim büü? Belki de Shelley ya da David özür dilemek isterlerdi.

- Ham hayal, diye mırıldandı, mesaj dinleme düğmesine basarken.

Biri gazeteden, ikisi televizyondan üç muhabirin görüşme isteği vardı. Mesaj bnakümamış peş peşe iki arama. Altıncı mesaj, kendisini Gina Landretti'nin kız kardeşi olarak tanıtan Pamela Morris'tendi. Jaine'e "Günaydın Amerika" programında ülkeyi yerinden oynatan "üste" konusunda konuşmak istediğini söylerken sesi bu televizyon spikerinüki gibi yumuşak ve dalgalıydı. Yedinci mesaj, benzer bu öneri getüen *People* dergisindendi.

Jaine öteki üç boş mesajı dinlerken içinde yükselen korkuyu bastırmaya çaüştü. Telefondaki her kimse kapatmadan önce uzunca bu süre ses çıkarmadan beklemişti. Salak.

Mesajları südi, hiçbirine cevap vermek niyetinde değildi. Hikâ-

ye salakça bir şakadan gerçek bir komediye dönüşmüştü.

Garaj yolunu Sam'in izine bile rastlamadan geçti; bu, güne fazla smüienmeden başlayacağı anlamına geliyordu. Kendisini öylesine iyi hissetti ki, arabanın radyosunu bu country müzik istasyonuna ayarladı, Earl'ün ölmesi gerektiğini söyleyen Dixie Chicks'i dinledi. Bu kadarla da kalmadı, Dixie Chicks'le büyükte şarkıyı söylerken, Poüs Sam'in Earl'ün ölümünü tahrik sonucu cinayet olarak görüp görmeyeceğini düşündü. Belki bu gün bu konuyu tartışabiliyorlardı.

Sam'le tartışma fikrinin, örneğin piyangoda kazanmak düşüncesinden bu daha heyecan verici olduğunu hissettiğinde, işinin bitik olduğunu anladı. Şimdiye kadar söylediklerini duyup da gözünü bu kırpmamak bu yana, onunla sonuna kadar tartışıp en ufak bu bezginlik göstermeyen hiç kimseye rastlamamıştı. İstediklerini söyleyip karşısındakini şoke etmeyeceğini bilmek, oldukça özgürleştirici bu duyguydu. Bazen, Sam'in onu sinirlendirmekten hoşlandığını düşünüyordu. Bütün balamdan kendisini beğenmiş, sinir bozucu, maço, zeki ve alabildiğine seksi bu herifti. Üstelik babasının arabasına gereken saygıyı göstermiş, Viper'ı da bu profesyonel gibi yıkayıp cilalamıştı.

O doğum kontrol haplarını almalıydı, hem de hemen.

Hammerstead'in kapısında bu gün öncesinden çok daha fazla muhabir vardı. Şüketten biri arabası hakkında ipucu vermiş olmak ki, otopark görevlisinin bariyeri kaldırmasını beklemek için yavaşladığı anda flaşlar bütünü ardına patladı. Park görevlisi genç kadına bakıp sırtıttı.

- Benimle bu deneme sürüşüne çıkıp beklentilerinizi karşılayıp karşılamadığımı görmek ister misiniz?

- Ben seni ararım, dedi Jaüie. Şimdilik iki buçuk yü doluyum.

- Tamam, dedi adam göz kırparak.

Öylesine erken gelmişti ki, kumuk yeşili koridorda in cin top oynuyordu. Yine de o bilgisayar dâhilerinden erken davranamamıştı. Asansör üzerindeki yeni üanı okumak için durakladı. UNUTMAYIN: ÖNCE YAĞMA EDECEK, SONRA YAKACAKSINIZ. BU KURALLARA UYMAYANLAR SALDIRI TİMİNDEN ÇIKARILACAKTIR.

İlam okuyunca rahatladı bu asansör ilam okumadan başlanan bu gün katlanılamayacak bu sıkıntıydı.

Muhabülere ve otopark görevlisine kızmadığını anladığında ofisine varmıştı. Düşünülmesi gereken onlar değildi. Sam'le olan savaş hepsinden çok daha mühimdi, özellikle her ikisi de savaşm

ne yöne meylettiğini öğreneli beri. Daha önce hiç aşk yaşamamıştı ama, Sam'le yaşayacaklarının yatak çarşaflarını tütsüleyeceğüvden emindi. Sam'e kolaylık göstermek niyetinde olduğu için değil; onu kazanması için Sam'in iyi bir mücadele vermesi gerekecekti, doğum kontrol haplarından soma bile. Önemi olan, prensiplerdi.

Kaldı ki, onu hüsrana uğratmak da eğlenceü olacaktı.

O gün Gina Landretti de işe erken geldi.

- İşte bu çok iyi, dedi, Jaine'i masasının başında görünce gözleri parlayarak. Seninle konuşmam gerekiyor, bugün işe erken geleceğini tahmin etmişim, böylece çevrede merakûlar olmayacak.

Jaine homurdandı. Olacakları küometrelerce öteden görüyordu.

- Pam dün gece beni aradı, diye başladı Gina söze. Pam, yani kız kardeşim. Her neyse, seninle konuşmak istiyormuş, bü bakalım ne için ? Seni programma çıkarmak için ! "Günaydın Amerika!" Ne kadar heyecan verici, değü mi? Dördünüzü birden tabu, ama sözcünün sen olduğunu söyledim ona.

- Bak, bü sözcüye gerek olduğunu sanmıyorum, dedi Jaine. Gina'nın varsayımına şaşırmıştı.

- Her neyse. Eğer bü sözcü seçmiş olsaydınız, bu herhalde sen olurdun.

Gina öylesine gururlu görünüyordu ki, Jaine "imkânsız" demenin diplomatça bü yolunu aramaya başladı.

- Kız kardeşinin programa çıkacakları seçenlerden olduğunu bilmiyordum.

- Değil zaten, ama konuştuğu seçici konuyla çok ilgüenmiş. Böyle bir başarı Pam'in kariyerinde önemli bir puan olur. Öteki kanaUarm da seninle bugün temas kuracaklarını duymuş, onun için hepsinden önce davranmak istemiş. Bu, mesleğinde gerçekten üerlemesini sağlar.

Başka bü deyişle, eğer yardım etmezse Gina'nın kız kardeşinin meslek hayatındaki başansızüklarm tümü Jaine'ü kapısının önüne yığüacaktı.

- Bir sorun çıkabilir, dedi Jaine, olabildiğince üzgün görünmeye çaüşarak. T. J.'in kocası bu şöhretten hiç de memnun değil...

Gina omuz sükti.

- Öyleyse şova sadece üçünüz çıkarsınız. Bana kalırsa en iyisi senin tek basma çıkman...

- Luna çok daha güzel...

- Evet, tamam, ama sen daha gençsin. Üsteük söylediğini de dinletiyorsun, onda sendeki otorite yok.

Harika. Şimdi de "otoritesi" olduğunu öğrenmişti.

Sesine bir kararlılık havası vermek için, o otoriteden yararlanmaya çalıştı.

- Bilmiyorum. Bütün bu reklamdan hoşlanmıyorum. Bu hikâyenin unutulup gitmesini tercih ederim doğrusu.

Gina arkadaşının yüzüne dehşetle baktı.

- Samimi olamazsın! Zengin ve ünlü olmak istemiyor musun?

- Zenginliğe bir diyeceğim yok. Üne gelince, hayır. Üsteük "Günaydın Amerika" programına çıkmanın beni nasü zengin edeceğini anlamış değilim.

- Böyle bü programdan yararlanabilir, bir anlaşma yapabilirsin! O duyduğun milyonlarca dolarlık avanslardan birini alabilirsin, hani kurallar kitabını yazan o kadınlar gibi.

- Gina! Neredeyse bağırıyordu. Büaz düşünmeye çaüş. Eğer bü erkeğin penis ölçülerini üç yüz sayfa boyunca anlatamazsak bu "liste" kitaba dönüşmez.

- Üç yüz mü? İşittiklerine inanamıyor gibiydi. Bana kalırsa, yüz elli sayfa yeter de artar bile.

Jaine çevresine bakındı, kadının kafasına vurmak için sert bir cisim arıyordu.

- Lütfen, lütfen Pam'e evet diyeceğini söyle, diye yalvardı Gina. Ellerini klasik yakan pozisyonlarındaki gibi birleştirmişti.

Jaine'ü beyninde bir şimşek çaktı, bir anda vereceği cevabı bulmuştu.

- Öteki üçüyle konuşmam gerek. Ya hep beraber çıkınız ya da hiç.

- Ama büaz önce T. J.'in...

- Ötekilerle konuşacağım, diye yineledi Jaine.

Gina mutsuz görünüyordu, yine de Jaine'de olduğuna inandığı otoriteye saygı duymak zorunda kaldı anlaşıdan.

- Heyecanlanacağım sanmıştım, diye mırddandı.

- Heyecanlanmadım. Bu benim özel hayatım.

- Öyleyse "liste"yi neden şüket gazetesinde yaymüadm?

- Yayımlamadım. Marci kafayı bulunca ağzından kaçırıldı, o Dawna var ya... Soyadı neydi?

- Ya... Sanki Jaüie'in bütün bu olaylar karşısında beklediğinden de az heyecanlandığını gören, Gina, daha da mutsuz görünüyordu.

- Bütün aüem bana bu nedenle bozuldu, diye homurdandı Jaine.

Kınlan umutlarına rağmen, iyi bü kadındı Gina. Jaine'ü masasının kenarına üştüğünde yüzünden anlayış okunuyordu.

- Neden? Bunun onlarla ne ilgisi var ki?
- Ben de aynısını söyledim. Ablam onu utandırdığımı, bundan böyle kilisede başını dik tutamayacağını söylüyor. On dört yaşındaki yeğenim bütün metni Internet'ten indirmiş, Shelley buna da kızmış. Erkek kardeşimse iş arkadaşlarının yanında gülünç duruma düştüğü için kızıyor...
- Neden, anlayamadım. Tabii eğer tuvalette birbirlerininkini ölçüp, senin kardeşininki diğerlerinden kısa çıkmadıysa, dedi Gina, sonra da kıkırdadı.
- Bunu düşünmek bile istemiyorum, dedi Jaine, soma da kendisini tutamayıp kıkırdadı. Gina'yla birbirlerine bakıp birer kahkaha patlattılar, sonunda gözlerinden yaş geüp makyajları bozuluncaya kadar katıla katıla güldüler. Burunlarını çekerek, hasarları onarmak için kadınlar tuvaletine yollandılar.

Jaine saat dokuzda bir üst amirinin bürosuna çağırdı.

Adamın adı Ashford M. deWynter'di. Jaine bu adı her duyduğunda, düşünde Manderley'i gördüğünü sarardı. Aslında M.'nin açılımının Max olup olmadığı sormak için çıldırıyordu, ama bunu soramayacak kadar da korkuyordu adamdan. Belki de yanılıyordu. Adam belirgin çok Avrupalı bir tarzda giyiniyor, hatta çoğu kelimeyi İngiliz aksanıyla telaffuz ediyordu.

Üstüne üstlük, alçağın tekiydi.

Bazıları doğuştan alçaktır. Bazıları da alçak olmak için bayağı uğraşır. Ashford deWynter'da bunların ikisi de vardı.

Jaine'e oturmasını söylemedi. Jaine oturdu, küstahhgırın karşılığını adamın çatılan kaşlarında gördü. Bu küçük konferansın konusunu tahmin etmiş, fırça yemeden önce rahat etmek istemişti.

- Bayan Bright, diye söze girişti adam. Pis bir koku almış gibi bir ifade vardı suratında.

- Bay DeWynter, diye karşılık verdi Jaine.

Konuşma sırasının gelmediğini belli eden yeni bir kaş çatış.

- Kapıdaki durum tahammül sınırlarım zorlamaya başladı.

- Aynı fikirdeyim. Bir mahkeme kararı çıkarmaya çalışsanız... Önerisinin havada kalışım izledi; adamın elinde sağlam nedenler bulursa bile, ki bulunmadığından neredeyse emindi, böylesi bir karar çıkarmayı başaramayacağım biliyordu. "Durum" ne kimseyi tehlikeye atıyor ne de haberciler insanların çalışmasına engel oluyordu.

Çatık kaşlar öfke dolu bir bakışa dönüştü.

- Şakacılığınızın hoş a gider bir yam yok. Bu durumun sizin

eseriniz olduğunu çok iyi biliyorsunuz. Hem yakışksız hem dik-kat dağıtıcı, üstelik insanlar giderek rahatsız oluyor.

"insanlar" denince "DeWynter'ın üstleri"ni anlamak gerek, di-ye düşündü Jaine.

- Nasıl benim eserim oluyor? diye sordu yumuşak bir sesle.

- O sizin kaba "liste"niz...

DeWynter ile Leah Street belki de doğumda ayrıldı, diye düşündü.

- O liste benim olmadığı gibi, Marci Dean'in de değil. Kolektif bir çabanın ürünü o. İnsanlara ne oluyordu böyle, niye o üsteden yalnız kendisini sorumlu tutuyorlardı ? Yoksa yine o esrarengiz "otorite" mi? Öyle bir gücü varsa şayet, belki de daha sık kullan-malıydı. Böylelikle alışveriş sırasında en öne geçer ya da kar yağ-dığında önce kendi sokağının kürenmesini sağlardı.

- Bayan Bright, dedi Ashford deWynter karşı koyulmaz bir ses tonuyla. Lütfen.

Sözün özü, lütfen beni aptal yerine koymayındı. Geç kalmıştı, çünkü Jaine onu çoktan aptal yerine koymuştu.

- Espri anlayışınızı fark etmemek mümkün değil, diye devam etti. Belki bu işte yalnız değüdiniz, ama başlıca sorumlusu oldu-ğunuz kesin. Bu sebeple durumu düzeltmek de size düşüyor.

Jaine, Dawna'yı arkadaşlarına şikâyet edebilirdi de, DeWyn-ter'a isim veremeyeceği açıktı. Adam öteküerin adım da biliyor-du kuşkusuz. Eğer suçun büyüğünün Jaine'den kaynaklandığını düşünüyorsa, genç kadının söyleyeceklerinden hiçbiri düşünce-sini değiştiremezdi.

- Peki öyleyse, dedi. Öğle tatili başlayınca ana kapıya gider ve böylesi bir reklamdı hoşlanmadığınızı, Hammerstead'in arazi-sinden çıkmalarım istediğinizi, yoksa onları tutuklatacağınızı söylerim.

Adam bütün bir usumru yutmuş gibiydi.

- Balon... İşleri halletmenin en iyi yolunun bu olduğundan emin değilim.

- Peki ne öneriyorsunuz?

İşte soru gibi bir soru. Adamın yüzü ifadesizleşti.

Jaine rahatlık duygusunu saklamaya çalıştı. Kendisi, işe yara-maz bir çözüm yolu bü bulamamışken, DeWynter'ın gerçek bir çözüm yakalamış olması genç kadının kendisine olan saygısını yok ederdi kuşkusuz.

- "Günaydın Amerika" programından bir yetkili aradı, diye sür-dürdü Jaine sözlerini. Cevap vermeyeceğim. *People* dergisi de her an arayabilir. Onlarla da konuşmayacağım. Böyle bedava bir

reklamın şirket için iyi olmayacağını düşünüyorum.

- Televizyon mu? Ulusal televizyon mu? diye sordu adam güçsüz bir sesle. Boynunu bir hindi gibi uzattı. Ah... bu harika bir fırsat olurdu, değil mi?

Jaine omuz silkti. Harika olup olmadığı konusunda bir fikri yoktu ama, bir fırsat olduğu tartışılmazdı. Kendi kazdığı kuyuya kendisi düşmüştü; reklam en son isteyeceği şeydi. Önemli bir kişilik sorununun pençesinde olmalıydı; Ashford deWynter'ın hangi konuda olursa olsun kendisine üstün gelmesine izin veremiyordu çünkü.

- Belki de konuyu gerçek güç odaklarına açarsınız... diye önerdi ayağa kalkarken. Eğer talihi varsa, üst yönetimden biri öneriyi veto ederdi.

Adam heyecan ile konuyu açacak kimsesi olmadığını söylemeye arzusu arasında gidip geliyordu; sanki Jaine adamın görevini ve bu görevin verdiği yetkileri bünyeliymiş gibi. Gerçekten de orta kademe yönetimin en ortasında idi, meslek hayatında ulaşacağı en üst nokta da buydu kuşkusuz.

Jaine masasının basma döner dönmez savaş meclisini topladı. Luna, Marci ve T. J. öğle tatilinde Marci'nin ofisinde toplanmayı kabul ettiler.

Gina'ya son durumu anlattı ve öğleye kadarki zamanı, Gina'nın da yardımıyla, telefonla arayanları atlatmakla geçirdi.

Öğlen, dördü de ellerinde bisküvi ve diyet kolalarla Marci'nin odasında toplandı.

- Sanırım durumun kontrol dışına çıktığını resmen açıklamanın zamanı geldi, dedi Jaine üzüntüyle, soma da Gina'nın kız kardeşi ile tam da Gina'nın tahmin ettiği gibi o sabah NBC ve *People* dergisinden gelen telefonları anlattı uzun uzun.

Hep birlikte T. J.'e döndüler.

T. J. omuz silkti.

- Bu saatten soma çabalamanın bir anlamı olduğuna inanmıyorum. Galan her şeyi biliyor. Dün gece eve gelmedi.

- Ah, canım, dedi Marci büyük bir sevgiyle. Elini uzatıp, T. J.'in koluna dokundu. O kadar üzgünüm ki.

T. J.'in gözleri bütün geceyi ağlayarak geçirmiş gibi mosmordu, ama oldukça sakin görünüyordu.

- Ben değilim, dedi. Bu olay gerçeklerin ortaya çıkmasını sağladı. Beni seviyor mu sevmiyor mu anlayacağız. Eğer sevmiyorsa, o zaman hayatımdan çekip gitmeli, ki ben de boşa zaman harcamayayım.

- Aman Tanrım, dedi Luna, güzel gözlerini kırpıştırıp T. J.'e bakarak. Sana neler olmuş böyle ?

- Ya sen ? diye sordu Jaine, Marci'ye. Brick'le aran nasıl ?

Marci her zaman yaptığı gibi, her şeyi gördüm, hemen her şeyi denedim tebessümünü takındı.

- Brick'le aram her zaman kötü. Bol haykırışlı ve biralı tipik bir Brick tepkisi gösterdiğini söylemem yeterli olur sanırım. Bu sabah kalktığımda hâlâ uyuyordu.

Hep birlikte Luna'ya baktılar.

- Hiçbir haber almadım ondan, dedi Luna, soma da Jaine'e bakıp gülümsedi. Ölçü önerileri ve şakalar konusunda haklıymışsınız. Konuştuğum herkese benim önerimin otuz santim olduğunu, uzunluğu sizin indirdiğinizi söylüyorum. Bu kadarı da onları susturmaya yetiyor.

- Yerel televizyona çıkmam bir işe yaramadı, dedi Marci, kahkahalar bittiğinde. Yangım söndürmeye çalışmak yerine bu işten keyif almaya ne dersiniz ?

- DeWynter üst kattaki ensesi kalınlara bedava bir ulusal reklam kampanyası yaptırmaya çalışıyor, dedi Jaine.

- Aç bir kadının çikolataya saldırdığı gibi atlayacaklardır bu fikrin üzerine, diye kıkırdadı T. J. Marci'yi destekliyorum. Listeyi geliştirelim, eğlenelim; birkaç madde ekleyelim, tartışmalarımızı ve açıklamalarımızı daha da yayalım.

David ile Shelley'nin gözleri yuvalarından fırlayacak, diye düşündü Jaine. Neyse, belki de bunu hak etmişlerdi.

- Tamam öyleyse, dedi.

- Benden de tamam, diye katıldı Luna.

Birbirlerine bakıp gülümsediler, soma Marci kalemini ve not defterim çıkardı.

- Başlayalım öyleyse, böylece onlara basılmaya değer bir öykü vermiş oluruz.

T. J. başım pişmanlıkla geriye attı.

- Bu dediğimiz bazılarım daha da kızdıracak. Hiçbiriniz dün akşam acayip telefonlar almadı mı? Herifin teki, bana kahrısa adamdı, ama kadın da olabüirdi, fısıldayarak durmadan "Sen hangisisin ?" diye sordu. Bayan A olup olmadığımı öğrenmek istiyordu.

Luna şaşırmış gibiydi.

- Beni de aradı. Bir de ondan geldiğim sandığım, mesaj bırakılmadan kapatılmış telefonlar var. Ama haklısın; fısıltısından erkek mi kadın mı anlamak kolay değildi.

- Benim telesekreterimde de mesaj bırakılmadan kapatılmış

beş telefon vardı, dedi Jaine. Sonunda telesekreteri kapattım.

- Ben gece çıktım, dedi Marci. Brick de telesekreteri duvara fırlatıp kırdı, onun için bir süre mesaj alamayacağım. Bugün işten eve dönerken, yeni bir makine almayı düşünüyorum.

- Demek dördümüzü de arayan aynı adam, dedi Jaine; kendisini hem rahatsız hem de kapı komşusunun polis olması nedeniyle güvende hissediyordu.

T. J. omzunu silkip gülümsedi. "Şöhretin bedeli" dedi.

Jaine dönüş yolu boyunca homurdanmayı kesmese de, klinikte durup üç ay yetecek kadar doğum kontrol hapı satın almayı unutmadı. Üst yönetim olaylardan yararlanarak bedava reklam yaptırmanın iyi olacağına karar vermiş, bundan sonra da gelişmeler daha da hızlanmıştı. Jaine diğer arkadaşları adına "Günaydın Amerika" programının söyleşi önerisini kabul etmiş, yine de üstedeki ağız sulandırıcı maddelere değinemeyecek bir sabah programının böyle bir olayla neden ilğüendiğini bir türlü anlayamamıştı. Belki de, televizyon kanallarının birbirlerine üstünlük sağlamak için uğraşmalarından başka bir şey değildi. Örneğin *Cosmopolitan'* m ya da bazı erkek dergilerinin konuyla ilğüenmelerini anlayabiliyordum. Ama *People* gibi dergiler dördünün kişisel hikâyeleri ile listenin hayatlarındaki etkileri dışında ne yayımlayabilirdi ki ?

Anlaşıldığı kadarıyla cinsellik, tartışılmadığında bue en iyi satan konuydu.

Dördünün sabahın dördü gibi makul bir saatte Detroit'teki ABC temsilciliğine gitmeleri ve söyleşinin banda alınması kararlaştırılmıştı. Televizyon stüdyosuna varmadan önce giyinecekler, saçlarını ve makyajlarını yapacaklardı. Söyleşiyi yapmak üzere Diane ya da Charlie değil, Detroit'e uçakla gelecek bir ABC muhabiri görevlendirilmişti; böylelikle boş bir platonun, kulaklarında kulaklıklar, New York'tan sorulacak soruları cevaplamak zorunda kalmayacaklardı. Söyleşinin yüz yüze yapıyor olması büyük bir onurdu anlaşılan. Jaine kendisini onurlandırılmış hissetmeye çalıştı, ne var ki sabahın ikisinde kalkıp giyinmek, saçını yapıp makyajını tazelemek fikri bile onu yoruyordu.

Kahverengi Pontiac komşu evin garaj yolunda görünmüyordu, evde de hayat belirtisi yoktu.

BooBoo onu karşılamaya çıktığında bıyıklarında pamuklar sallanıyordu. Jaine oturma odasına göz atmayı bue düşünmedi. Kanepeden geri kalanı kurtarmak için yapabileceği tek şey kapıyı kapatmak, böylelikle kedinin oturma odasına girmesini önlemektir, ama böyle bir hareket BooBoo'nun öfkesini başka bir eşyadan çıkarmasına neden olabilirdi. Kanepe nasıl olsa tamire gidecekti; onun için en iyisi onu BooBoo'ya bırakmaktır.

Ani bir kuşkuyla banyoyu ziyaret etmesi, tam da zamanında başladığını görmesine yetti. İçini çekerek rahatladı. Birkaç günlüğüne de olsa, Sam'e karşı o açıklanamaz zayıflığı hissetmeyecekti hiç olmazsa. Belki de bacaklarını tıraş etmemesi gerekiyordu; kıllı bacaklarla yeni bir ilişkiye başlamasına imkân yoktu. Kızdırmak için de olsa, onu hiç olmazsa bir iki haftalığına uzak tutmak istiyordu kendisinden. Sam'i kızdırmak fikri hoşuna gidiyordu.

Mutfağa gittiğinde dışarıya *bir* göz attı. Kahverengi Pontiac hâlâ görünürde yoktu; bir gece önceki gibi cipiyle çıkmış olabilirdi. Mutfak penceresinin perdeleri de celaliydi.

Orada olmayan bir erkeği kızdırmak zor işti.

Bir araba garaj yoluna girdi, Viper'm arkasında durdu. Arabadan biri erkek biri kadın iki kişi indi. Adamın boynunda bir kamera, omuzlarında da çeşitli çantalar asılıydı. Elinde alışveriş çantası olan kadın havanın sıcaklığına rağmen blazer bir ceket giymişti.

Muhabirlerden kaçmaya çalışmanın bir anlamı yoktu artık, yine de kıtık kaplı oturma odasına kimsenin girmesine izin vermeyecekti. Mutfak kapısını açarak dışarı çıktı, yorgun bir sesle:

- Gelin, dedi. Kahve içers misiniz ? Yeni yaptım da.

Corin aynadaki yüze baktı. Bazen haftalarca, aylarca ortadan kaybolurdu, ama işte şimdi oradaydı, sanki hiçbir zaman gitmemiş gibi. Onları elleriyle kemikleriyle karşısında görme korkusundan çalışamamıştı bütün gün. Dört orospu. Onunla alay etmeye, o "liste"yle onu aşağılamaya nasıl cüret ediyorlardı ? Kendilerini ne sanıyorlardı ? Onun mükemmel olmadığını düşünüyorlardı, ama günlerini göstercekti hepsine.

Ne de olsa, annesi yetiştirmişti onu.

T. J. geldiğinde Galan evdeydi. Genç kadının midesi bir an bulantıyla kasıldı, ne var ki tereddüt etme şansı yoktu. Söz konusu olan kendisine olan saygısıydı.

Garaj kapısını indirdi, eve her zamanki gibi soyunma odasından girdi. Soyunma odası mutfığa açılıyordu, beyaz dolap ve aletleriyle, ortadaki bölümün üzerinde asûi pırıl pırû bakır kaplarıyla sevgüi mutfığma. Mutfığı bir dekorasyon kitabından fırlamış gibiydi ve bütün evde en sevdiği yerd; yemek yapmaktan hoşlandığı için değü, mutfakta rahat ettiği için. Baharat ve yeşilliklerle, minik çiçekli bitkülerle dolu küçük bir girintiden yayılan tazelik kokusu bütün mekânı dolduruyordu. Girintiye bir koltuk ile yorgun ve ağırlı ayakları uzatıp cinlendirmeye yarayan bü puf da sığdırmıştı. Girmtinin neredeyse tüm yüzeyi, ışığı geçiren, ama sığağı ve soğuşu dışarıda bırakan sırlı camla kaplıydı. Elinde güzel bir kitap ve bir fincan sıcak çayla bu koltuğa kıvrılmaya bayılıyordu; özellikle de kışın, dışarıda her şey karla kaphyken, o bahçesinin ortasında, sıcak ve rahat.

Galan mutfakta değildi. T. J. çantasını ve anahtarlarını orta bölüme, her zamanki yerlerine bıraktı, ayakkabılarını çıkardı, çaydanlığı ocağı üzerine yerleştirdi.

Galan'a seslenmedi, gidip bakmadı. Çalışma odasında televizyon seyredip öfkesini kabarttığından emindi. Eğer karısıyla konuşmak istiyorsa ininden çıkması gerekecekti.

Üzerini değıştirip bir şort ile dar bir bluz giydi. Vücudu, kız futbol takımında geçen yılların sonucu biraz fazla kaslı olmasına rağmen, hâlâ güzeldi. Aslında Luna'nın yumuşak, yuvarlak hatlarını ya da Jaine'in zarif çizgilerini tercih ederdi ya, yine de memnundu halinden. Çoğu evli kadın gibi üzerine yapışan dar elbiseler giyme alışkanlığını bırakmış, kışın kazaklarla, yazın da bol tişörtlerle yetinir olmuştu. Belki de tipini değıştirip Galanla çıktıkları dönemdekine benzemenin zamanı gelmişti.

Galan'ın akşam yemeğine gelmesine pek alışkın değildi. Akşam yemeklerini genellikle ya dışarıdan ısmarlar ya da mikrodalgada ısıtırdı. Bir şeyler pişüse de Galan'ın yemeyeceğini düşünüp -aç durmakla karışım cezalandırmış oluyordu- mutfığa döndü, dondurulmuş yemeklerden birini seçti. Yağ ve kalori oram düşük olduğuna göre yemekten soma kendisini bir dondurmayla ödüllendirebiürdi.

T. J. dondurma çubuğunun üzerindeki son parçayı yalarken Galan çalışma odasından çıktı. Durup, sanki her an T. J.'in atılıp özür dilemesini, böylelikle içindeki öfke selinin kabarmasına yol açmasını bekliyormuşçasına karısını izledi.

T. J. umutlarını kırdı; tam tersine, "İşe gitmediğine göre hasta olmalısın" dedi. -----

Galan'm dudakları büzüldü. Hiçbir heyecan duymamakla birlikte, kocasının hâlâ yakışıldı olduğunu düşündü. Hâlâ zayıf ve yanık tenliydi, on sekiz yaşındaki haünden tek farkı saçlarının biraz seyrelemiş olmasıydı. Her zaman iyi giyinir, moda renkleri ve ipek kanşımın tercih eder, ayakkabılarını da pahalı deri moka-senlerden seçerdi.

- Konuşmamız gerek, dedi asık bir suratla.

T. J. kaşlarını terbiyeli bir merakla, tıpkı Jaine'in yapacağı gibi kaldırdı. Jaine'in bu hareketi bir balyozdan çok daha etkiliydi.

- Bunun için işe gitmemen gerekmezdi.

Galan'm yüz ifadesinden, senaryodaki cevabı vermediğini anladı. İlişkilerine -ve kocasının ruh haline- daha fazla önem vermesi gerekirdi.

- İştaki durumuma ne denli zarar verdiğinin farkında değilsin sanırım, diye girişti Galan söze. Beni alay konusu etmeni affedip etmeyeceğimi bilmiyorum. Yine de sana söylemek istediğim bir şey var: arkadaşım dediğin o üç orospuyla biriikte olmaya devam ettiğin sürece ilişkimizi toparlayamayız. Onlarla görüşmem istemiyorum, beni duyuyor musun ?

- Ya, demek öyle ? dedi T. J. birden uyanarak. Demek bundan yararlanarak bana kiminle arkadaşlık edip edemeyeceğimi söyleyebileceğini sanıyorsun. Peki. Bir bakalım... Eğer ben Marci'den vazgeçeceksem, sen de Jason'dan vazgeçebilirsin. Luna'ya gelince... Ah, Curt'e ne dersin? Jaine'e gelince; bak, eğer Jaine'le görüşmememi istiyorsan, senin de en azından Steve'den vazgeçmen gerekecek; bilirsin Steve'den hiç hoşlanmam, eşitliği sağlamak için fazladan birini daha bulman doğru olur.

Sanki karısı iki kafalıymış gibi şaşkınlıkla bakıyordu Galan. Steve'le liseden beri ayrılmaz dosttular. Yazın Tiger'lan, kışın da Lion'lan seyretmeye giderlerdi. Tüm erkek erkeğe zevkleri birlikte paylaşırlardı.

- Sen çüdürmüşsin! diye patladı sonunda.

- Arkadaşlarından vazgeçmeni istediğim için mi ? Fena değil. Eğer ben vazgeçeceksem, sen de vazgeçersin.

- En mükemmel adamın kim olduğunu anlatan saçma sapan listeler hazırlayarak evliliğimizi yıkan ben değilim, diye bağırıldı.

- Yanılıyorsun, "Mm" değil, "nasıl" diye düzeltti kocasını T. J. Biliyorsun ya, sevgi gibi şeyler işte. Bir de sadakat. Son kelimeyi söylerken Galan'm yüzünü dikkatle izledi. Birden, Galan'm iki yıllık sevgisizüğünün temelinde, uzaklaşmaktan çok daha önemli bir nedenin yarıp yatmadığını merak etti.

Galan gözlerini karısınınmkilerden kaçırdı.

T. J. bayıltıcı acıya karşı koymak için kendisini zorladı. Önündeki birkaç dakika, birkaç gün ya da birkaç hafta boyunca bütün gücünü kullanabilmek için, acıyı hapsettiği küçük kutuyu ta derinlerine gömdü.

- Adı ne ? diye sordu, sanki gelirken temizleyiciye uğrayıp uğramadığım soruyormuşçasma sakın bir sesle.

- Kimin adı ne ? Kimden bahsediyorsun ?

- O meşhur öteki kadından. Sürekli beni karşılaştırdığın kadından.

Galan'm yüzü kızardı, ellerim ceplerine soktu.

- Seni aldatmadım, diye mırıldandı. Konuyu değiştirmeye çalışıyorsun...

- Buna inandığımı sanmıyorum ama, fiziksel olarak beni aldatmadığım düşünsek bile çekici bulduğun biri var, öyle değü mi?

Galan'm yüzü daha da kızardı.

T. J. mutfak dolabına doğru yürüdü, bir fincan üe bir çay poşeti çıkardı. Poşeti fincanın içine yerleştirdi, üzerine kaynar su boşalttı. Bir dakikalık bir suskunluktan soma, "Bana kalırsa bir motele gitmelisin" dedi.

- T. J...

Galan'a bakmadan, bir elini kaldırdı.

- Boşanma, hatta ayrılık konusunda acele karar vermek niyetinde değilim. Tek söylemek istediğim, etrafımda dolanıp beni suçlamak için her şeyi kendine göre ters yüz etmene katlanmak zorunda kalmadan biraz düşünebilmek.

- Ya o kahrolası liste...

T. J. elini salladı.

- Liste önemli değü.

- Nasıl değü! İşteki herkes senin canavar penislerden ne kadar hoşlandığımı söyleyerek benimle dalga geçiyor...

- Tek söylemen gereken, "Evet karımı şımarttım" olmalıydı, dedi sabırsızca T. J. Demek liste tehlikeü oldu. Peki, soma? Ben oldukça komik olduğuna inanıyorum, benim gibi düşünen bir sürü insan var. Yarın sabah "Günaydın Amerika" programına çıkıyoruz. *People* dergisi de bir söyleşi yapmak istiyor. Olay olabildiğince çabuk unutulsun diye isteyen herkesle konuşmaya karar verdik. Birkaç gün soma yeni bir hikâye çıkacaktır mutlaka, o güne kadar eğlenebildiğimiz kadar eğlenmeye kararlıyız.

Galan gözlerini karısından ayırmadan, başım salladı.

- Sen benim evlendiğim kadın değilsin, dedi onu suçlarcasma.

- Önemli değil, çünkü sen de benim evlendiğim erkek değüsin.

Galan arkasını dönüp mutfaktan çıktı. T. J. göz yaşlarının akmasını engellemek için gözlerini kırptırdı, elindeki çay fincanına baktı. Evet, artık her şey ortaya dökülmüştü. Olup biteni çoktan görmesi gerekirdi. Âşıkken Galan'ın nasıl davrandığını kim ondan daha iyi bilebilirdi ki?

Marci eve geldiğinde Brick'in eski pikabım her zamanki yerinde, garaj yolunda buldu, ama Brick her zaman uzandığı kanepede değüdi. Genç kadın yatak odasına güdüğünde Brick'i bir çantaya eşyalarım doldururken buldu.

- Bir yere mi gidiyorsun? diye sordu.

- Evet, dedi Brick somurtarak.

Çantayı hazırlarken onu izledi. Gereğinden uzun koyu saçları, tıraşsız çenesi, büaz toplu vücudu, her zamanki dar blucinleri, dar tişörtü ve yıpranmış çizmeleriyle biracı sınıfından yakışıklı bü erkekti. Marci'den on yaş genç, bir işi becermek konusunda son derecede başarısız, içinde spor olmayan her şeye karşı ilgisiz... kabul etmek gerekir ki yüzyılın piyangosu değüdi. Tann'ya şükürler olsun, adama âşık falan değildi. Yıllar var ki kimseye âşık olmamıştı. Tek aradığı arkadaşlık ve cinsellikti. Brick işin cinsellik tarafım hallediyordu, ama arkadaş ihtiyacma fazla bir katkısı yoktu.

Çantanın fermuarım çekti, saplarına yapışıp kaldırdı, Marci'nin yarandan geçti.

- Geri dönecek misin? diye sordu Marci. Yoksa kalan eşyanı nereye gidiyorsan oraya mı göndereyim?

Brick dönüp gözlerini öfkeyle genç kadına dikti.

- Neden soruyorsun? Yoksa yerimi alacak birini ayarladın mı? Tam da istediğin gibi, yirmi beş santimük aleti olan birini?

Marci şaşkmhkla gözlerini açtı.

- Eyvaah, diye mırūdandı. Tanrım, beni yaralı erkek egolarından koru.

- Anlayamazsın sen, dedi Brick. Marci adamın kaba sesinde hafif bir mcmmişk tınısı duyup şaşırdı.

Brick evden koşarcasına çıkıp pikabının kapışım çarparcasına kapatırken, gözlerini kırptırarak bekledi. Pikabm lastikleri garaj yolunun çakü taşlarını çevreye sıçrattı.

Şaşkınlık içindeydi. Brick mcinmişti öyle mi? Kimin aklına gelirdi bu?

Her neyse, ya dönecek ya da dönmeyecekti. Aklından omuz

silmeye benzer bir düşünce geçti, sonra yeni telesekreterinin kutusunu açtı ve aleti ustalıkla yerine taktı. Cevap mesajım kaydederken, Brick'in eski makineyi duvara atıp parçalaması yüzünden kaç mesaj kaçırdığım düşündü. Brick'in içinde bulunduğu ruh halinde, telefonu açsa büe Marci'ye gelecek mesajları almayacağı kesindi.

Önemü bir şeyse, diye düşündü, yine ararlar.

Daha bunları düşünürken, telefon çaldı. Ahizeyi kaldırdı.

-Alo.

- Sen hangisisin? diye soruyordu o hortlak fısıltısı.

Jaine gözünün birini araladı, iç sıkıcı ve tiz bir bip sesi çıkaran saate baktı. Sonunda sesin çalar saatten geldiğini anladı -ne de olsa daha önce hiç sabahın ikisinde çalar saatle uyanmamıştı-uzanıp alarmı susturdu. Yeniden hâkim olan sessizliğin içinde kıvnldı, saatin böylesine münasebetsiz bir anda neden çaldığını düşünmeye başladı.

Çünkü saati böylesine münasebetsiz bir anda çalmak üzere kurmuştu.

- Hayır, diye söylendi odanın karardığında. Bu saatte kalkmam. Daha yatağa gireli dört saat oldu.

Yine de ayaklandı. Yatağa yatmadan önce akıllılık edip kahve makinesini doldurmuş, saatini de 01:50'ye ayarlamıştı. Kahve kokusunun peşine takılarak sendeleye sendeleye mutfağın yolunu tuttu. Işığı yaktı, aydınlık gözlerini kısmasına neden oldu.

- Televizyoncuların hepsi başka dünyalardan gelme yaratıklar, diye nunldandı fincana uzanırken. Gerçek insanlar bu şekilde yaşayamaz.

Midesinde bir fincan dolusu kahveyle duşa girmeyi başardı. Sıcak su başından aşağı akarken, saçını yıkamamaya karar verdiğini hatırladı. Sabah kaçta kalkacağına karar verirken saçım yıkayıp kurutmayı hesaba katmadığına göre, daha şimdiden programının gerisine düşmüştü. Homurdanıp duvara dayandı.

- Bunu yapamam.

Bir dakika soma, kendisini denemeye zorluyordu. Hızla saçım şampuanladı, vücudunu sabunladı, üç dakikada duştan çıktı. Elinin altında dumanı tüten bir fincan kahve, saçım kuruttu, soma da asi perçemleri yerlerine yerleştirmek için biraz spreyletti, insanın bu kadar erken uyandığında, yüzüne otomatik olarak yerle-

şen dehşet ve şaşkınlık ifadesini örtmek için makyaj yapması gerçekten şarttı; bu yüzden hızla, biraz önce partiden ayrıldım görüntüsü verecek bir makyaj yaptı. Sonuçta, akşamdan kalma birinin görüntüsünü elde edebildi, ama böylesi umutsuz bir vakaya daha fazla zaman ayırmaya niyeti de yoktu açıkçası.

Beyaz ya da siyah elbise giymemesini söylemişti televizyondaki hanım. Jaine kadıncağızın ekranda görünecek tek bölge olan belden yukarısını kastettiğim düşünüp uzun ve dar bü siyah etek seçti, üzerine de turvakar, devrik yakalı, kırmızı bir süveter giydi, siyah kemerim beline doladı, kulağına altm küpelerini takarken bü yandan da ayaklarına siyah iskarpinlerini geçiyordu.

Saatine baktı. Üç. Lanet olsun, iyi iş çıkarmıştı!

Peki, şimdi? Gözden ırak durmaya çalışan BooBoo'ya yemek hazırlayacaktı. Akıllı kedicik, diye düşündü.

Bu görevi de yerine getirdikten soma, saat üçü beş geçe kapıyı açtı. Yan komşunun garaj yolu hâlâ bomboştı. Kahverengi Pontiac ortalıkta görünmüyordu, zaten gece boyunca hiçbir şey duymamıştı. Sam eve dönmemişti anlaşılan.

Muhtemelen bü kız arkadaşı var, diye düşünüp dişlerini gıcırdattı. Pöh! Aptal yerine koyulduğunu hissetti. Tabu ki bü kız arkadaşı vardı. Sam gibüerin ağında her zaman bü ya da iki, hatta üç kadın bulunurdu. Doğum kontrol hapı eksiküğü sayesinde Jaine'le bü yere varamamış, bu nedenle de şudaki ük çiçeğe doğru uçmuştu anlaşılan.

- Pisük, diye homurdandı Viper'm cüreksiyonunun arkasına otururken. Bundan önceki üişki savaşlarından edindiği tecrübe-leri hatırlamalı, böyle heyecanlanmamalıydı. Hormonlarımn mantığına üstün geldiği, evrenin en güçlü, en akıl karıştırıcı maddesi olan yumurta şarabından sarhoş olduğu ortadaydı. Kısacası, adamın çıplak vücuduna bü göz atmış, soma da kızışmıştı.

- Unut bunları, dedi kendi kendisine, mahallenin karanlık ve sessiz sokaklarında üerlerken. Düşünme. Tabu. Sanki herifin gururla salladığı o joystick'in görüntüsünü unutmak mümkünmüş gibi.

O hayranlık uyandırıcı, ağız sulandırıcı kabarıklığın tadına bü bakamadan vazgeçme fikri neredeyse ağlatacaktı genç kadını, yine de gururun daha önemli olduğuna karar verdi. Yatağı bü tarafa bırakırsa, herhangi bü adamın kafasındaki kalabalık içinde herhangi biri olmayı asla kabul edemezdi.

Onu ancak hastanelerden birinde, telefon edemeyecek kadar ağır yaralı yatıyor olması halinde bağışlayabilirim, diye düşündü. Vurulmadığını biliyordu, bü aynasızın vurulması ya da yaralanma-

sı televizyonda flaş haber olurdu çünkü. Bu trafik kazası olmuş olsa, Bayan Kulavich çoktan haber verirdi. Hayır, hayır, hayatta ve sağlıklıydı, bir yerlerdeydi ve asü sorun da nerede olduğuydu.

Büaz hazırlıklı olabilmek adına, azıcık da olsa Sam için endişelenmeye çalıştı; ne var ki tek hissettiği adamı yaralama, sakat bırakma arzusuydu.

Aklını bir erkekle meşgul etmeyecek kadar tecrübeliydi, işte asıl yaralayıcı olan da buydu ya; tecrübeliydi. Bozulan üç nişan erkek emsi karşısında aklım başmda tutması gerektiğini, yoksa yüreğinin ciddi biçimde kırılacağını öğretmişti ona. Sam kalbini kırmamıştı -en azından fazla kırmamıştı-, ama Jaüie neredeyse gerçekten salakça bu hata yapmak üzereydi, bu denli saf olmaksızın nefret ediyordu.

Allah kahretsin, bu telefon da mı edemezdi ?

Elimde bükaç tel saçı olsa güçlü bir büyü yaptırırdım, diye düşündü, oysa adamın onu elinde bir makasla yüz metre yakınma bile yaklaştırmayacağından emindi.

Gene de birkaç tel saçı sahip olsa ne büyüler yaptıracağıнын hayalini kurdu. En çok, ciddi bu yumuşaklık hastalığına yakalanması fikrini sevdi. Hah! Görürdü o zaman keyifsiz bu makarnaya dönüşen o joystick'inden kaç kadının etküleneceğini.

Belki de büaz abartıyordu. Bu tek öpücükle ilişki kurulmazdı. Adamın, zamanı ve kabarıklıkları üzerinde bu hak iddiası olamazdı.

Öyle bu olurdu ki.

Tamam, bu kadar mantık yeterdi. Başka bu şey yapamayacağına göre bundan böyle güdüleriyle hareket edecekti. Sam'e karşı hisleri, olağanın dışında, neredeyse eşit ağırlıkta tutku ve nefret karışımı bu şeydi. Sam onu şimdiye kadar hiç kimsenin başaramadığı hızda, beceremediği kadar kızdırabüyüyordu. Üsteük onu bu kez öperse, kendilerini çırlçıplak bulacaklarını iddia ederken pek yarulmıyordu. Eğer yeri daha iyi seçmiş olsa, eğer garaj yolunun ortasında olmasalar, aklım basma toplayıp Sam'i durduramazdı.

Kendisine karşı dürüst olmaya başlamışken, aralarındaki çekişmeden de büyük bu zevk aldığım itiraf etmeüydi. Her üç nişanlısıyla da -aslında hemen herkesle- kendisini tutmuş, sözel yumruklarım sallamaktan sakımmıştı. Ağzının laf yaptığı iyi biliyordu; Shelley ile David her fırsatta bundan dem vururlardı. Annesi cevaplarında daha ölçülü olması için uğraşmış, bu bakıma başarılı da olmuştu. Okul hayatı boyunca beyninin şimşek hızıyla çalışması sınıf arkadaşlarım şaşırtıp düşüncelerini izlemelerim imkânsızlaştırdığından, ağzım kapalı tutmaya gayret etmişti. Üs-

telik aklından geçenleri söyleyerek insanlara acı çektirebileceğini çabucak öğrenmiş, böyle yaparak başkalarının kalbini kırma-maya karar vermişti.

Birbirlerinden ne denli farklı olurlarsa olsunlar, her üçü de *ze-hir* zıkkım gözlemlerine alınmadıkları, tam tersine sözlerine değer verdikleri için Marci, T. J. ve Luna'yla olan arkadaşlığına büyük önem veriyordu. Herhalde ağzı iyi laf yaptığı, aynı kıvraklık ve çabuklukla cevap verdiği için olacak, Sam'le olan ilişkisinde de neredeyse aynı rahatlığı duyuyordu.

Bunlardan vazgeçmek istemiyordu. Bunu kabul ettikten sonra sadece iki seçeneği olduğunu anladı; ya Uk başta düşündüğü gibi onu bırakıp uzaklaşacak ya da ona bu ders verecekti... duygularıyla oynadığı için gerçek bu ders! Eğer hiç kimsenin oynamasına izin vermeyeceği bu şey varsa, o da duygularıydı. Neyse, iki şey vardı; kimsenin Viper'la oynamasına da izm vermezdi. Ama Sam... Sam uğrunda mücadeleyi hak ediyordu. Eğer kafasında ya da yatağında başka kadınlar varsa, Jaine'in yapacağı tek şey o kadınları oradan kovmak, soma da ona *basma* açtığı dertlerin bedelim ödetmekti.

Tamam. Şimdi kendisini daha iyi hissediyordu. Hareket planı kararlaştırılmıştı.

Televizyon istasyonuna beklediğinden de erken vardı; ne de olsa sabahın o saatlerinde yollarda fazla araba yoktu. Luna ondan önce gelmiş, sabahın dördü değü de dokuzuymuş gibi taze ve dinlenmiş bu halde, beyaz Camaro'sundan iniyordu. Sütü kahverengi cüdini pırıl pırıl parılatan, altın rengi, dapdaracık ipek bir elbise giymişti.

- İnsanın içini ürpertiyor, değil mi? dedi yanma gelen Jaüre'e. Bükte, söylendiği gibi binanın arka kapışma doğru yürümeye koyuldular.

- Acayip, diye yanıtladı Jaine. İnsanın bu saatte ayakta ve iş başında olmasında normaldişi bir şey var.

Luna güldü.

- Yolda gördüğüm insanlardan hiçbirinin hayırlı bir iş için orada olmadığına eminim; yoksa bu saatte neden ayakta olsunlar ki?

- Hepsi de uyuşturucu satıcısı ya da sapık.

- Oropular.

- Banka soyguncuları.

- Katü ve magandalar.

- Televizyon çalışanları.

Marci'nin arabası geldiğinde hâlâ gülüyorlardı. Marci yanlarına varır varmaz sordu:

- Sokaktaki insanları gördünüz mü ? Sanki geceyansı ortaya çıkmış gibüer.

- Biz bu konuyu az önce kapattık, dedi Jaine sırtarak. Bana kalırsa hiçbünizüi sabahın köründe evine doğru sürünen parti hayvanlarından olmadığım söyleyebiliriz.

- Ben sürünme konusunda üzerime düşeni yaptım, dedi Marci neşeyle. Enerimin üzerindeki ayakkabı izlerinden sıkılana kadar. Çevresine bakındı. Buraya T. J.'den önce varmış olduğuma ulanmıyorum; genellikle o erken gelir, geç kalan hep ben olurum.

- Belki de Galan'ın tepesi attı ve T. J.'in buraya gelmesine izin vermedi, dedi Luna.

- Hayır, gelemeyecek olsa telefon ederdi, diye cevap verdi Jaine. Saatine bir göz attı; dörde beş var. İçeri güelim. Umarım kahveleri vardır, tutarlı konuşmam gerekecekse sürekli kahve içmem lazım.

Jaine daha önce de bü televizyon stüdyosunda bulunduğundan, mağaramsı boşluk, karardık ve yerlerde ydan gibi kıvrılıp uzanan kablolar onu şaşırtmamıştı. Kamera ve ışıklar setin üzerinde nöbetçi gibi duruyor, monitörler her yam izliyordu. Çevrede blucin ve lastik ayakkabı giymiş bir sürü insanın yam sua, şeftali rengi elbiseü şık bü kadın vardı. Yüzünde aydınlık ve profesyonelce bü gülümsemeyle yanlarına yaklaştı, elini uzattı.

- Merhaba, ben "Günaydın Amerika" programından Julia Belotti. Sanırım sizler de "üste" hanımlarısınız? Herkesin elini sıkarken kendi şakasına gülüyordu. Sizlerle söyleşiyi ben yapacağım. İyi ama dört kişi değil raiydiniz ?

Jaine her zamanki şakalarından birini yaparak, tek tek burun sayıp, "Hayır, bana kalırsa üç kişiyiz" demekten çekindi. Her zaman önlemeye çalıştığı hazırcevapük örneklerinden biri olurdu bu.

- T. J. gecikti, diye açıkladı Marci.

- T. J. Yother, değü mi ? Bayan Belotti ödevine çalıştığım belü etmek istiyordu. Sizin Marci Dean olduğunuzu biliyorum, o bölgesel programı gördüm. Gözlerim Jaine'e çevüdi, beğenerek inceledi. Siz de...

- Jaine Bright.

- Kamera yüzünüze baydacak, dedi Bayan Belotti, sonra da gülümseyerek Luna'ya döndü. Siz de Luna Scissum olmalısınız. Eğer Bayan Yother da uçünüz kadar çekiciyse program gerçek bü bomba olacak. Listenizin New York'ta yaptığı gürültüden haberiniz var, değü mi?

- Pek yok, dedi Luna, Gördüğümüz ilgiye şaşındık.

- Emin olun ve program sırasında bu konuda bir şeyler söyleyin, dedi Bayan Belotti saatine bakarak. Alını belli belirsiz bir endişeyle kırılmaya başlamıştı ki kapı açıldı, saçları ve makyajı kusursuz, parlak mavi elbisesi sıcak renklerine uygun T. J. göründü.

- Geciktiğim için özür dilerim, dedi ötekilerin yanına geldiğinde. Bu mazeret belirtmedi, sadece üzüntüsünü dile getirdi, Jaine dikkatle bakınca makyajın altodaki yorgunluk izlerini gördü. Saate bakılırsa her birinin yorgun görünmek için yeteri kadar vardı, ancak T. J.'de fazla olan, gerginlikti.

- Tuvalet ne tarafta? diye sordu Jaine. Zaman varsa dudak boyamı son bu kez kontrol etmek istiyorum, sonra da, eğer varsa, bu fincan kahve bulmak.

Bayan Belotti güldü.

- Bir televizyon stüdyosunda her zaman kahve olur. Tuvaletler bu tarafta. Koridoru gösteriyordu.

Kapı arkalarından kapamı kapanmaz, üçü de T. J.'e döndü.

- İyi misin? diye sordu Jaine.

- Eğer sorunuz Galanla ilgiliyse, evet, iyiyim. Dün gece gidip bu motelde kalmasını söyledim. Belki de kız arkadaşını arayıp geceyi onun yanında geçirmiştir, artık ona kalmış.

- Kız arkadaş! diye tekrarladı Luna, gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı.

- Orosu çocuğu, dedi Marci; Galan'ı mı kastettiği yoksa sadece heyecanımı mı düe getirdiği kararım T. J.'e bırakmıştı.

- Artık liste konusunda sana daha fazla baskı yapamayacak yani, değil mi? diye sordu Jaine.

T. J. güldü.

- Evet, üstelik bunun farkında. Arkadaşlarının endişeli yüzlerine baktı. Bırakın şimdi, ben iyiyim. Eğer evliliği bitirmek istiyorsa, bu müşkülün yürümesi için çabalayarak daha fazla zaman harcamak yerine, bunu bu an önce kabullenmeyi tercih ederim. Buna karar verdiğim an endişelerim kayboldu.

- Ne zamandan beri varmış bu ilişki? diye sordu Marci.

- Kimseyle ilişkisi olmadığımı, fiziksel olarak beni aldatmadığına yemin ediyor. İnanıp üanmadığımı bu de bana sor.

- Tabu, tabu, dedi Jaine. Ben güneşin batıdan doğduğuna da inanırım.

- Belki de doğru söylüyordur, dedi Luna çekinerek.

- Belki, ama sanmıyorum, dedi Marci tecrübenin sesiyle. Onların itiraf ettiği, buzdağının görünen kısmıdır sadece. İnsan tabiatı.

T. J. dudak boyasını kontrol etti.

- Fazla bir şey fark edeceğini sanmam. Başka birine âşıkla onunla yatıp yatmadığının bir önemi olamaz, değil mi? Her neyse, unutun onu. Ben unutuyorum; eğer yapılacak bir şey varsa bunu yapmak ona düşer. Ben bu liste işini gidebileceği yere kadar götürmek niyetindeyim. Eğer bir kitap önerisi falan gelirse, işe girelim derim. Bakarsınız bütün çektiklerimizin karşılığında biraz para kazanırız.

- Amin, dedi Marci. Brick gitti. Duygulan incinmiş.

Duygulu bir Brick düşüncesi ağızlarını açık buaktı.

- Eğer geri dönmezse, diye yakındı Marci. Bütün o buluşup çıkma hikâyesine yeniden başlamam gerekecek. Üff, nefret bir şey. Dans etmeye gitmek, erkeklerin bana içki ısmarlamalarına izin vermek... korkunç bir şey.

Tuvaletten çıkarken hâlâ gülüyorlardı. Bayan Belotti onları bekliyordu. Kahve tepsisinin yanına götürdü onları. Biri tepsiye dört fincan bırakmıştı.

- Haar olduğunuzda kayıt yapmak için küçük bir setimiz var. dedi; susun ve artık oturun demenin kibarcası. Ses teknisyeninin üzerinize mikrofon takıp seslerinizi kontrol etmesi gerekiyor, ışıkçılar da ışıkları ayarlayacak. Bu taraftan gelüseniz...

El çantaları görülmeyecek bir yere kaldırılmıştı, ellerinde kahve fincanları, bü kanepe ve iki koltuk, yapma çiçekler ve yakılmamış güzel bü lambayla rahat bü oturma odası havası verilmiş bü stüdyoya geçtüler. Yünü yaşlarında gösteren genç biri üzerlerine minik mikrofonlar takmaya girişti. Bayan Belotti kendi mikrofonunu ceketinin yakasma üştüdi.

Hiçbiri ceket giyme akılüğü göstermemişti. Luna'nın altın rengi dar elbisesi ile T. J.'in yakalı elbisesi çekim için uygundu. Marci'nü kolsuz ve kalkık yakalı elbisesi mikrofonun boynuna takılmasını gerektiriyordu. Kafasını döndürürken dikkat etmemesi halinde çıkacak gürültü eğerlerinin sesini boğabüüdi. Ses teknisyeni Jaine'in devrik yakalı süveterini görünce, "Oh, oh," dedi

Jaüie gülümseyip elini kaldırdı.

- Üzerine takarını. Kenarda mı, yoksa tam ortada olmasın r_ tercih edersiniz?

Teknisyen de gülümsedi.

- Tam ortaya lütfen.

- Asılmak yok, dedi genç adam mikrofonu süveterin altından geçirip iki göğsün arasına yerleştirirken. Daha çok erkem.

- Kendimi tutarım. Göz kırıp kordonu Jaine'in yanına ilüştirdi, aletlerinin basma döndü.

- Tamam, ses kontrolü yapmak için, hepinizin sırayla konuşmasını istiyorum.

Bayan Belotti hafif bir konuşma başlattı, Detroit bölgesinden olup olmadıklarını sordu. Ses gerektiği gibi kontrol edilip kameralar yerleştirildikten sonra Bayan Belotti yapımcıya baktı, yapımcı geri sayıma başladı, parmağıyla Bayan Belotti'yi gösterdi, genç kadın da bütün ülkede fırtınalar estiren, her eyalette kahvaltı masalarının baş konusu olan meşhur - "ya da bakış açımıza bağlı olarak, aşâğılık"- "liste" hakkında konuşmaya başladı. Sonra sırasıyla konuklarını tanıttı ve "İçinizden birinin hayatında bir Bay Mükemmel var mı?" diye sordu.

Hep bülükte güldüler. Bir büebilseydi!

Luna diziyle Jaine'ü dizme dokundu. İşareti alan Jaine, "Kimse mükemmel değildir. O sırada üstenin gerçek bü bilimkurgu hikâyesi olduğunu söyleyip gülüşmüştük" dedi.

- Bilimkurgu ya da değü, nisanlar listenizi ciddiye alıyor.

- O, onların büeceğı bir şey, diye araya güdi Marci. Sıraladığımız özellikler bü erkeğı mükemmel kılacak özelükler, ama bu sadece bizim düşüncemiz. Dört kadından oluşan başka bir grup muhtemelen bambaşka özellikler saptar ya da en azından farklı biçimde sıralardı.

- Kadın hakları örgütlerinin "üste"deki fiziksel ya da cinsel şartlar karşısında ayaklandıklarını büiyor musunuz ? Kadınlar sadece görünüşleri ya da göğüs ölçüleriyle değerdendirilmemek için bunca yü uğraş vermişken, erkekleri vücut özelliklerine göre değerdendirerek kazanımlarına zarar verdiğinizi iddia ediyorlar.

Luna kaşının tekini kusursuz bü hareketle kaldırarak konuştu:

- Ben kadın hakları hareketinin bü amacının da kadınlara istekleri konusunda dürüst olma özgürlüğünü kazandırmak olduğunu sanıyordum. Biz istediklerimizi sıraladık. Dürüst davrandık. Böyle bü sorgulama tam ona göre idi; poütik dürüstlüğün tiksüdüici bü şey olduğunu düşünür, bunu söylemekten de çekinmezdi.

- Üsteük "liste"nin bu kadar dikkat çekeceğini hiç düşünmemiştik, diye ekledi T. J. Kaza sonucu yayıldı.

- "Liste"nin yayımlanacağını bilseydiniz, daha dikkatli davranacağınızı mı söylemek istiyorsunuz ?

- Hayır, diye araya güdi Jaine. Beklentüerimizi daha da yükseltirdik.

Neden T. J.'in önerdiği gibi bu işin keyfini çıkarmayalım ki, diye düşündü.

- Hayatınızda Bay Mükemmel gibi biri olmadığımı söylediniz,

dedi Bayan Belotti tatlılıkla. Hayatınızda hiç erkek yok mu ?

Bu küçük tuzak profesyonel bü ustalıklı kurulmuş, diye düşündü Jaine; söyleşinin amacının onları bir erkeğe sahip olamayan kadınlar olarak göstermek olup olmadığını merak ediyordu. Biraz gülümsemekle bülükte, içinde bulundukları duruma bakınca tuzağın oldukça etkili olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ama eğer Bayan Belotti sadece büaz tartışma istiyorsa, isteğini yerine getirmenin ne sakıncası olabilirdi ki?

- Pek yok, dedi, isteklerime uygun pek erkek yok ortada.

Marci ile T. J. güldü. Luna tebessüm etmekle yetindi. Sahnenin ötesinden hemen bastırılan bü kıkırdama duyuldu.

Bayan Belotti T. J.'e döndü.

- Buradakı Uerin içinde sadece sizin evü olduğunuzu biliyorum, Bayan Yother. Kocanız üste hakkında ne düşünüyor?

- Pek iyi şeyler düşünmüyor, dedi T. J. neşeyle. Büyük göğüsleri dikizlemeye kalkıştığında benim ne düşüneceğimi düşünüyor.

- Kısacası, buna alışma verişim diyebilür miyiz?

Kelime seçinünün pek uygun olmadığını gereğinden geç fark eden Marci, "Alışımından çok verişim" dedi ciddiyetle. Söyleşinin canlı yayınlanmaması, somadan makaslanmak üzere banda alınması iyiydi.

- Burada önenü olan, diye araya güdi Luna, beklentüerünüzü büyük bölümünün herkesin sahip olması gereken özelükler olması. Hatırlarsanız, birinci şuada sadakat vardı. Eğer bir iüşki sürdürüyorsanız, sadık olmak zorundasınız. Nokta.

- Liste hakkındaki yazının tamamını okudum; eğer dürüst olmak istiyorsanız konuşmalarınızın ağırlığını sadakat ya da güvenilirlüğün oluşturmadığını kabul etmeniz gerekür. En çok erkeklerin fiziksel özeUikleri hakkında tartışmışsınız.

- Eğleniyorduk, dedi Jaine sakince. Üstelik deli değiliz, tabii gözümüze güzel görünecek erkekler istiyoruz.

Bayan Belotti notlarına baktı.

- Makalede adlarınız belirtilmemiş. A, B, C ve D olarak adlandırılmışsınız. Hanginiz Asmız ?

- Bunu açıklama niyetinde değüiz, dedi Jaine. Marci'nin büaz kasüdüğünü hissetti.

- İnsanlar kimin ne dediğiyle yalandan ilgüeniyor, dedi Marci. Bana kün olduğumu soran meçhul kişüerden telefonlar alıyorum.

- Ben de, diye ekledi T. J. Ama açıklamayacağız. Görüşlerimizde oybirliği yoktu, içimizden biri belüli bir özellik konusunda öteki üçünden çok farklı düşünmüş olabilir. Bu alanda mah-

remiyetimizi korumak kararındayız.

Yine kötü bir sözcük seçimi. Kahkahalar durulduğunda Bayan Belotti bir kez daha kişisel sorulara geçti.

- Çıktığınız biri var mı? dedi Luna'ya.

- Tek bir kişiye bağlı değilim. Bu Shamal'aydı.

Bayan Belotti, Marci'ye baktı.

- Ya siz?

- Şu anda yok. Bu da Brick'eydi.

- Demek sadece Bayan Yother'ın ilişkisi var. Bu beklentilerinizde aşırıya kaçtığınız anlamına gelmez mi?

- Standartlarımızı neden düşüreüm? dedi Jaine gözleri ateş saçarak; söyleşi ondan soma yokuş aşağı gitti.

- Off, uykum var, diyerek esnedi T. J. altı buçukta stüdyodan ayrılırırken. Bayan Belotti'nü elinde yayınlanacak kısa bölüm için yeterince malzeme vardı. Bir ara notlarını bir yana bırakmış ve kendi kadın hakları yanlısı görüşlerini tutkuyla savunmaya girişmişti. Jaine sabah kuşağı programlarından herhangi birinin söylenenlerin bu bölümünü bile yayınlayabileceğinden kuşkuluydu, ama stüdyo çaışanları büyülenmiş gibiydi.

Her ne kadan kullanılacaksa, söyleşinin ertesi pazartesi yayınlanması planlanmıştı. Belki de o güne dek konu unutulur, ilgi azalırdı. Hem "liste" daha ne kadar gündemde kaç tartışılacaktı ki? İnsanların yaşanacak hayattan vardı, hem "liste" yayın için ayrılan on beş dakikayı çoktan aşmıştı.

- O telefonlar beni büaz endişelendiriyor, dedi Marci parlak ve bulutsuz sabah göğünün altında gözlerini kırptırarak. İnsanlar bu tuhaf. Kimlerle karşı karşıya olduğumuzu bilmek imkânsız.

Jaine karşı karşıya kalmak istediğı bu kişi tanıyordu. Eğer söylediklerinden büazı yayımlamrsa, Sam bunu muhtemelen kişisel bu meydan okuma olarak alacaktı. Bunu Jaine de istiyordu, çünkü bunları söylemesinin tek nedeni buydu.

- Tamam, dedi Marci kahvaltı için gittikleri kafede ilk kahvelerini içip siparişlerini verdikten sonra. Bize Galanla aranda neler geçtiğini anlat bakalım.

- Anlatacak fazla bir şey yok, dedi T. J. omzunu silkerek. Dün eve döndüğümde oradaydı. İşe arkadaşlarımdan vazgeçmemi istemekle başladı; özellikle de üçünden. Tahmin edin bakalım hangüeri? Ben de cevap olarak, vazgeçeceğim her arkadaşıma karşı-ük onun da bü arkadaşım feda etmesini istedim. Soma, sanırım kadınca bü içgüdüyle, son iki yıl boyunca bana soğuk davranmasının nedenünün başka bü kadın olup olmadığını merak ettim.

- Salak mı bu adam? diye öfkeyle sordu Luna. Senin gibi bir kadınla beraber olmanın ne büyük bü şans olduğunu bümüyor mu?

T. J. gülümsedi.

- Teşekkürler. Tesüm olmak niyetinde değilim. Belki işleri hâlâ düzeltebiliriz, ama eğer düzeltemezsek bu işin beni yıkmasına izm vermeyeceğim. Dün gece bayağı ağı düşüncelere daldım, bu işin sadece Galan'ın suçu olmadığını anladım. O nasü Bay Mükemmel değüse, ben de Bayan Mükemmel değilim.

- Sen başka bü erkekle beraber olmadın, dedi Jaine hiddetle.

- İkünizin eşit derecede kusurlu olduğunu söylemedim. Eğer evliüğünüzü yürümesini istiyorsa yapması gereken çok şey var. Ama benim de yapmam gerekenler olacak.

- Ne gibi? diye sordu Marci.

- Ah... kendimi tam anlamıyla buakmadıysam da, ona çekici görünmek için özel bü çaba harcamadım. Onu memnun etmek istediğim için her söylediğini kabul ettim, ama şurada anlaşalım, eğer insan karşımdaküün kendisiyle eşit olmasını istiyorsa, çıldırtıcı bü şey olmalı. Sizinleyken tıpkı bü zamanlar onun yanın-

dayken olduğu gibi aklıma gelenleri söylüyorum, oysa şimdi sanki en iyi taraflarımı ondan saklıyormuşum gibi geliyor. Ona sevgü ve eş olmak yerine aşçı ve hizmetçi oldum; bu da bü evlilik için iyi değil. Sıkılmasına şaşmamak lazım.

- Bunun ne kadar tipik olduğunun farkında mısın? dedi Jaine, kızgın bir sesle. Olay ne olursa olsun kadınlar her zaman suç üstlenmeye hazır. Gözlerini fincanına dikerek kahvesini karıştırdı. Tamam, biliyorum, bazen böyle yapmamız gerekiyor. Kahretsin, yanılmaktan nefret ediyorum.

- Bü yirmi beşlik tosla, dedi üç ses.

Jaine çantasına elini attı, sadece kırk altı cent bulabildi. Soma masanın üzerine bir dolar buaktı.

- İçinizden biri bunu bozsun. Yine bozukluk toplamak zorundayım. Sam beni siüp süpürdü.

Üç çift gözün üzerine diküdüğü uzun bü sessizlik oldu. Sonunda Luna incelikle sordu.

- Sam mi? Sam de kim?

- Biliyorsunuz. Sam işte. Komşum.

Marci dudaklarını büzdü.

- Bu poüs olduğunu öğrendiğin ve değişik zamanlarda serseri, ayyaş, aşağılık, orospu çocuğu, bu milenyumda tıraş bıçağı ya da duş görmemiş kereste olarak tammladığım komşun olmasın sakın?

- Tamam, tamam, dedi Jaine. Evet, aynı adam.

- Şimdi de birbirinize adınızla hitap ediyorsunuz, öyle mi? diye şaşkınlıkla sordu T. J.

Jaine'in yanakları ısındı.

- Bü bakıma öyle, dedi.

- Aman Tanrım. Luna'mın gözleri yuvalarından uğrayacak gibiydi. Yüzü kızarıyor, diye ekledi.

- İşte bu korkutucu, dedi Marci. Üç çift göz şaşkınlıkla kırıştı.

Jaine oturduğu yerde kıvrandı, yüzünün daha da ısındığını hissetti.

- Benim kabahatim yok. Adamın kırmızı bü cipi var. 4x4.

- Bunun ne gibi bü önemi olduğunu anlayamıyorum, dedi T. J., tavam incelerken.

- Yani, o kadar da serseri değü, diye homurdandı Jaine. Ne olacak? Aslında serserinin teki ama, bazı iyi tarafları da yok değü.

- En iyi tarafı da donunun içinde, değil nü? dedi bir porsuk gibi hep belden aşağı vuran Marci.

Luna bü denizalü savaş mmmdeki gibi süen sesi çıkarıp "Dal! Dal! Dal! Dal!" diye bağnarak şaşırtıcı bü edepsizük örneği sergüedi.

- Kesin artık! diye tısladı Jaine. Böyle bir şey yapmadım!
- Ahaa! diye öne eğildi T. J. Peki yaptığın ne?
- Sadece bir öpücük cingözcüğüm, hepsi bu.
- Bir öpücük yüz kızartmaz, dedi Marci sırtarak. Hele senin yüzünü, hiç.

Jaine burnunu çekti.

- Tabii sen Sam'le öpüşmedin, yoksa böyle saçma bir şey söyleyemezdin.

- O kadar iyi demek?

Ciğerlerinden çıkan soluk, dudaklarının kıvrılmasını önleyemedi.

- Evet. O kadar iyi.

- Öyleyse, ne kadar sürdü ?

- Söyledim size, yatmadık! Sadece bir kere öpüştük. Viper'm sadece bir araba, Everest'in sadece bu tepe olduğunu söyler gibiydi.

- Öpüşmeyi sordum, dedi Marci sabırsızlıkla. Öpüşmeniz ne kadar sürdü ?

Jaine buna cevap veremedi işte. Öpüşmenin ne kadar sürdüğünü hesaplamak için saat tutmamıştı, ayrıca dikkatini çeken bu sürü başka şey de olmuştu.

- Bilmiyorum. Sanırım beş dakika falan.

Üçü de gözlerini kırıştırarak Jaine'e bakıyordu.

- Beş dakika? diye güçsüz bu sesle sordu T. J. Öpüşmeniz beş dakika mı sürdü?

O Allah'ın belası kızarıklık yine geldi, Jaine sıcaklığın yüzüne doğru tırmandığını hissediyordu.

Luna üanmıyormuş gibi başım yavaşça salladı.

- Umarım doğum kontrol haplarım almaya başlamışsındır, çünkü kesinlikle kırmızı alarım bölgesindesin. Her an bu gol atabilü.

- O da öyle düşünüyor, dedi Jaine, soma da suratım astı. Her neyse, dün gidip haplarımı aldım.

- Anlaşın böyle düşünen yalnız o değü, diyen T. J. gülümse-di. Hey, kutlanacak bu şey bu.

- Hepiniz kayıp bu vakaymışım gibi davranıyorsunuz.

- İstersen, sadece sosyal hayatının bittiğini söyleyelim.

- Bitmedi işte.

- Bu erkekle en son ne zaman çıkmıştın ?

İşte şimdi fena yakalamıştı. Jaine bu erkekle çıkau o kadar uzun zaman olmuştu ki, tam olarak ne zaman olduğunu söyleyemezdi.

- Peki, fazla çıkmıyorum. Bu bir zorunluluk değil, seçim sadece. Unutma, erkek seçme konusunda parlak bir geçmişim yok.

- Bu polis Sam'in ne farkı var peki ?

- Çok farkı var, dedi Jaine dalgın dalgın, adamın çıplak halini hatırlayarak. Bir an hayallere daldıktan sonra, gerçek dünyaya geri döndü. İki saatte bü, içimden onu gırtlaklamak geliyor.

- Ya öteki saatte ?

Sırttı.

- Elbiselerini parçalamak istiyorum.

- Bana güzel bü ilişkinin temeli gibi görünüyor, dedi Marci. Brick'le aramda bu kadarı büe yoktu, üstelik herifi neredeyse bir yü taşıdım.

Jaine konunun Sam'den uzaklaşmaya başlamasından memnundu. Ne olduğunu anlayamadığım nasü açıklayabilirdi ki? Adam aküm başından alıyordu, bübülerinden kıvılcımlar çıkarıyorlardı, bü gece önce de eve dönmemişti. Adamı her şeyiyle elde etmek için entrikalar çevirmeye çaışmak yerine, aksi istikamette konuşmaya başlaması daha doğru olacaktı.

- Ne dedi?

- Pek bir şey söylemedi. Asünda şaşüacak şey. Brick öfkelenildiğinde, iki yaşmda bü çocuk kadar mantıklı olur. Marci çenesini, kavuşturduğu ellerine dayadı. Kabul etmeliyim ki, beni gafil avladı. Bağırışlara, küfürlere hazudım, ama incinmiş duygulara değil.

- Belki de seni sandığından çok daha fazla seviyor, dedi Luna. Söylediğine kendi bile inanmamıştı.

Marci burun kıvrıdı.

- İkünizüki de uygun iüşküerdi ama, yüzyılın aşkı değildi. Ya sen ? Shamal'dan haber var mı ? Marci'nin konuşmanın yönünü değiştirmesi, Brick konusunu kesmede en az Jaine'm Sam'den başka biri hakkında konuşmak istemesindeki kadar karanı olduğunu gösteriyordu.

- Aslına bakarsan var. Luna düşünceli görünüyordu. Konuşurken... Biliniyorum..; Bütün bu olanlardan büaz etkilenmiş gibiydi. Sanki büden onun gözünde değerim artmış gibi, anlatabiliyor muyum? Her zaman yaptığı gibi geçerken uğrayacağını söylemek yerine yemeğe çıkmayı önerdi.

Masanın çevresini derin bü sessizük kapladı. Shamal'ın ani tavır değişiküğünden rahatsız, bübülerine baktüar.

Luna hâlâ düşünceHydi.

- Kabul etmedim. Eğer ona önceleri Uğınç görünmüyordusam,

şimdi nasıl ilginç görünebilirim, imkânsız bü şey bu.

- İşte şimdi oldu, dedi Jaine çok rahatladığını belli ederek. Masanın etrafından eUerini búbülerine vurdular.

- Şimdi ne olacak ? Shamal resmen geçmişte mi kaldı, yoksa hâlâ onu tutmak niyetinde misin?

- Evet. Ama onu aramayacağım; eğer beni görmek istiyorsa telefon etme zahmetine katlansın.

- Yine de onu reddettin, diye ısrar etti Marci.

- Defolmasını söylemedim; sadece hayır dedim, başka planlarım olduğunu söyledim. Omuzlarım sükti. Eğer aramızda herhangi bü ilişki olacaksa, kmallann değişmesi gerekecek, kısacası oyunu sadece onun istediği gibi oynamaktan vazgeçip kurallardan bazıalarını da ben koyacağım.

- Karmakarışık olduk, dedi Jaine içini çekerek; kahve fincanının içinde kendisine bir sığmak aradı.

- Normal insanlarız, diye düzeltti T. J.

- Ben de aynı şeyi söyledim.

Garson kız siparişlerini getirip tabakları önlerine koyduğunda hâlâ kıkırdıyorlardı. Aşk hayatları toptan felaketti, peki soma? Kendileri iyi hissetmeleri için ince layılmış patatesü omletleri vardı hiç olmazsa.

Cuma olduğu için, işten soma Ernie'nin yerinde yemek yeme geleneklerini bozmadılar. Jaine "liste"yi çıkardıkları o eğlenceü günden bu yana sadece bü hafta geçtiğine inanamıyordu. O bü haftada çok şey değişmişti. Her şeyden önce, Ernie'deki hava... içeri güçüklerinde alkışlar ve yuhalarla karşılanmışlardı. Kadın hakları bölümünden öfkeü bü grup kadın da yuhalayanlara katılmıştı.

- Olanlara inanabiliyor musunuz? diye homurdandı T. J. yerlerine oturduklarında. Eğer peygamber falan olsaydık bizi taşlarırdı herhalde.

- Ahlaksız kadınlar taşlanır, dedi Luna.

- Biz de öyleyiz ya, dedi Marci. Soma güldü. Demek insanların tepkisini çekti. Ee, soma? Eğer içlerinden biri gelip yüzümüze karşı bü şey derse, dilimizi tutacak değüz elbette.

Her zamanki garson her zamanki içkülerini getirdi.

- Hey, sizler artık ünlü oldunuz, dedi neşeyle. "Liste"deki bazı özelliklere bozulmuş olmasına rağmen bunu belli etmedi. Belki de bazı maddelerden haberi bü yoktu.

- Bü düşün, dedi, Jaine. Daha geçen hafta cuma akşamı bura-

ya gelip şu masaya oturmuştuk. Fikir de tam o şuada aklımıza gelmişti.

- Öyle mi ? Aman Tanrım. Garson söz konusu masaya baktı. Bekleyin de patrona bir haber vereyim.

- İyi fikir, bakarsın, masayı donatır.

Garson başını kuşkuyla salladı.

- Pek sanmam. Bu dediğin, ibnelere yapılan bir şey değil mi ? Sabahın köründe kalkmış olmanın yorgunluğu çıkıyordu işte. Bu yüzden bağlantıyı kurmakta biraz zorlandı.

- Senin dediğin, "domaltmak", "donatmak" değil.

- İyi. Garsonun rahatladığı belliydi. Ben de bir masa nasıl domaltılır diye merak ediyordum.

- Dört kişiyle, dedi Jaine. Herkes bir bacağına yapışır.

T. J. başım masaya dayamıştı, omuzları sarsılarak gülüyor, kahkahalarını bastırmaya çalışıyordu. Marci'nü gözleri büaz çılgınca bakıyordu, ama yine de sesini kontrol etmeyi başardı. İçlerinde kendisine en hâkim görüneni Lima'ydı; siparişlerin verilmesini, garsonun mutfak kapısında kaybolmasını bekledi, soma elle-riyle ağzını kapatıp gözlerinden yaş gelene kadar güldü.

- Herkes bü bacağa yapışır, diye tekrarlardı, güçlkle soluk alıp tekrar kahkahalara boğuldu.

İnsanlar masalarına geüp iğneleyici şakalar yaptıklarından, çoğunlukla da ütifat ettiklerinden, yemek her zamanki gibi rahat geçmedi. Siparişleri masaya geldiğinde yemeMerinin altının yanık olduğunu gördüler; anlaşılan aşçı da yuhalayanlar arasındaydı.

- Buradan gidelim, dedi Marci sonunda yüzünü buruşturarak. Şu kömür yığınını yemeye niyetlensek büe, gelip konuşanlardan başımızı alamayacağız.

- Parasını ödeyecek miyiz? dedi Luna, hamburger köftesi niyetine önüne koyulan tenis topunu incelerken.

- Başka zaman olsa, hayu derdim, dedi Jaine. Bu gece burada bü olay çıkarırsak, emin olun yarın bütün gazetelerde haber olur.

Hep bükkte iç çekerek onayladılar. Tabaklarına şöyle bü doku-nup hesabı ödedüer ve kalktılar. Genelikle yemek boyunca oyala-nırlardı, oysa bu defa, saat daha yeni altı buçuk olmuştu; yaz güne-şi ufka devrilmiş olsa da bunaltıcı sıcağını yaranda götürmemişti.

Herkes arabasına bindi. Jaine Viper'ı çalıştırdı, iyi ayarlanmış, güçlü motorun homurtusunu bü süre dinledi. Vantilatörü "yüksek" konumuna getirdi, serin havanın yüzüne gelmesi için ızgarayı ayarladı.

Listenin hâlâ ilgi çekiyor olmasından korktuğu için, eve dönüp

haberleri izlemek istemiyordu. Yarına kadar beklemek yerine alışverişini şimdi yapmaya karar verdi, kuzeye, Van Dyke'a dönüp Warren Poüs Müdürlüğü'ne sapmamak için büyük gayret harcayarak General Motors fabrikasının yanından şimşek gibi geçti. Polis müdürlüğünün otoparkında kırmızı bü cip ya da kah-verengi hurda bü Pontiac görmeye dayanamayacaktı. Yapmak istediği tek şey yiyecek bir şeyler aüp BooBoo'nun yanına dönmekti. Evden çıkalı o kadar zaman olmuştu ki, kedinin yeni bir min-dere sakındığından kuşkusu yoktu.

Jaüie gıda alışverişi şuasında oyalananlardan değildi. Alışverişten nefret ederdi, bu yüzden mağazaya yarış sahasıymış gibi davrandı. Koşarak bü alışveriş arabası yakaladı, meyve ve sebze bölümüne dalarak arabaya marul, lahana ve çeşit çeşit meyve attı, sonra da diğer bölümlere yöneldi. Bü kişi için yemek haznalamak gereğinden fazla zaman aldığından fazla bir şey pişirmezdi; arada şuada bü ızgara ya da onun gibi bir şey yapar, soma da bü hafta boyunca yaptığı şeylerden sandviçler haznlardı. Oysa Boo-Boo için kedi maması alması gerekiyordu...

Beline bü kol sarıldı, derinden gelen bü ses duydu.

- Beni özlemedin mi?

Jaüie büyük bü gayretle çığuğunu bastırdı. Çıkan ses çığıktan çok bü viyaklamaya benziyordu. Yine de havaya sıçradı, neredeyse Sheba kedi mamalarının içme düşüyordu. Olduğu yerde döndü, alışveriş arabasını önünde tutarak, gözlerini iri iri açtı.

- Özür dilerim, dedi, sizi tanımıyorum. Beni bü başkasıyla karıştırmış olmalısınız.

Sam yüzünü astı. Dükkândakilerden bazıları onları büyük bir üğiyle izüyordu; içlerinden yaşlı bü hanım, adam ters bü hareket yaptığında polis çağırmaya niyetli gibi bakıyordu.

- Çok komik, diye homurdandı Sam, soma ceketini çıkardı, kemerindeki kılıfı ve küıfm içindeki kocaman siyah tabancayı gösterdi. Poüs künüğü de kemerine takü olduğundan, gerginlik azaldı, hatta "Poüsmiş" mırütüarı kulaklarına kadar geldi*.

- Çekü git, dedi Jaüie. İşim var.

- Bana da öyle geldi. Nedir bu, "Markette Bin Küometre" yarışı mı? Beş dakikadır peşinden koşturup duruyorum.

- Hayır koştunnuyorsun, dedi Jaüie saatine bakarak. Buraya geleü beş dakika olmadı daha.

- Tamam, dediğin gibi olsun, üç dakika. Van Dyke'ta o kırmızı şimşeği görünce senin olduğunu anlayıp peşine düştüm.

- Arabanda radar mı var ?

- Cipimdeydim, polis arabasında değil.
 - Öyleyse hızlı gittiğimi kanıtlayamazsın.
 - Kahretsin, ceza kesmek niyetinde değilim, dedi Sam sıkıntıyla. Yavaşlamasaydım, bir devriyeye haber verip bu onuru ona bağışlayacaktım.

- Buraya beni taciz etmeye mi geldin peki ?
 - Hayı, dedi abartılı bir sabırla. Bir süredir uzakta olduğum ve yeni döndüğüm için geldim.
 - Uzakta mı ? diye sordu Jame, gözlerini olabildiğince açarak. Haberim yoktu.

Adam dişlerini gıcındattı. Belüydi dişlerim gıcırdattığı, çünkü çenesi oynuyordu.

- Tamam, telefon etmem gerekirdi. Sesi, kelimeler gırtlığından zorla sökülüyor gibi çıkıyordu.

- Öyle mi? Neden?

- Çünkü biz...

- Komşuyuz da onun için ? dedi Jaine, Sam'in aradığı kelimeyi bulamayacağım anladığında. Yeniden neşelenmeye başlamıştı, en azından gözlerinin altlarını gölgeleyen uykusuzluğunun imkân verdiği ölçüde.

- Çünkü aramızda şey var, dedi Sam öfkeyle. Aralarındaki "şey"den hiç de memnun olmadığı belliydi.

- Şey mi? Ben şey falan yapmam.

- Benimle yapacağım, dedi kendi kendisine konuşur gibi. Jaine adamın homurdanmasını duymuş, ağzının payım vermeye hazınlamıyordu ki, sekiz yaşlarında bu çocuk koşarak yaklaştı, elindeki plastik tabancayı genç kadının kaburgalarına dayadı. Tetiğe asıldıkça "zing" "zing" diye bir ses çıkıyordu.

- Öldün sen, diye bağırdı zafer kazanmış gibi.

Yorgun ve umutsuz görünüşlü anası peşinden yetişti.

- Damián, yapma, dım! Oğluna bakıp yüzünü buruşturur gibi sırttı, insanları rahatsız etme.

- Sen sus! dedi çocuk kabaca. Onların Vaniot'tan gelme Terronlar olduğunu görmüyor musun?

- Özür dülerün, dedi kadın, çocuğunu neredeyse sürükleyerek uzaklaştırmaya çakışırken. Damián, benimle gel ya da eve gittiğimizde basma gelecekleri düşün.

Jaine çocuğa bakıp kaşlarını çatmamak için zor tutuyordu kendisini. Velet tabancayı biraz daha dürttü. "Ahh!"

Genç kaşlarının rahatsız olmasından keyif alıyormuş gibi tetiği çekip yine aynı sesi çıkardı.

Jaine yüzüne donuk bir tebessüm oturttu, eğilip sevgili küçük Damian'a yakından baktı, sonra da yan uzaylı bir sesle konuştu.

- Bak, küçük bir Dünyalı, dedi. Sonra doğruldu, Sam'e dönüp emir verdi. Öldür onu.

Damian'ın ağzı açık kaldı. Sam'in belindeki koca tabancayı görünce gözleri açıldı. Açık ağzından yangın alarmım andınır tiz sesler yükseldi.

Sam homurdanarak küfretti, Jaine'in koluna yapıştı, neredeyse koşar adımla dükkânın girişine doğru iteklemeye başladı. Genç kadın alışveriş arabasının yarımından geçerken ancak çantasını kapacak kadar vakit bulabildi.

- Hey, yiyeceklerim! diye bağndı öfkeyle.

- Yarın üç dakika ayırır, istediğini alırsın, dedi Sam dizginlemeye çalıştığı bir öfkeyle. Şu anda seni tutuklanmaktan kurtarmaya çalışıyorum.

- Hangi nedenden tutuklanacakmışım? diye sordu genç kadın, döner kapılardan sürüklenir gibi çıkanlırken. insanlar dönüp dönüp bakıyorlardı, ama çoğunun kulağı reyondan gelen çocuk çığlıklarındaydı.

- Bir veledi ölümle tehdit edip ortalığı kanştırmaya ne dersin?

- Onu ölümle tehdit etmedim! Sadece sana öldür emri verdim. Sam'e ayak uydurmakta zorlanıyordu; uzun eteği koşmak için uygun değildi.

Sam genç kadını binanın bir yanına, gözlerden uzak bir yere sürükledi, soma çevirip duvara yapıştırdı.

- Bunu özlediğime inanamıyorum, dedi öfkeyle.

Jaine gözlerini adama dikti, ama bir şey söylemedi.

- Lansing'deydim, dedi Sam, burnunu neredeyse genç kadının burnuna değdirecek kadar eğilerek. Eyalet düzeyinde bir işle ilgili olarak.

- Açıklama yapmak zorunda değilsin.

Sam doğruldu, Yaradan'dan medet umar gibi göğe baktı. Jaine bir adım atmaya karar verdi.

- Tamam. Peki. Bir telefon etmek fazla zamanım almazdı.

Sam anlaşılabilir bir şeyler mınıldandı. Jaine adamın neler söylediğini tahmin ediyordu, ama her küfür için para ödemek zorunda olmaması şanssızlıktı doğrusu. Ödüyorsa Jaine çoktan büyük ikramiyeye konmuştu.

Adamın kulaklarını kavradı, kendisine çekti, dudaklarına yapıştı.

Sam genç kadını duvara yapıştırmış, kollarını beline öylesine

sıkı dolamıştı ki nefes almakta zorlanıyordu. Ama nefes almak genç kadının önceliklerinin başında gelmiyordu. Önemli olan vücuduna dayanmış vücudun tadını hissetmekti. Tabancanın belindeki kemere takılı olduğunu biliyordu, öyleyse midesine dayanan tabanca değildi. Emin olmak için midesindeki sertliğe iyice yaslanıp, kımıldandı. Hayır, kesinlikle tabanca falan değil.

Sam başım kaldırdığında güçlkle nefes alıyordu.

- Hep olmayacak yerleri seçiyorsun, dedi Sam çevresine bakarak.

- Ben mi? Ben kendi işime bakarken, aüşveriş yapmaya çalışırken bir değü iki manyağın saldırısına uğradım.

- Çocukları sevmiyor musun ?

Jaüie gözlerini kırptırdı.

- Ne dedin?

- Çocukları sevmiyor musun? O çocuğu öldürmemi istedin de.

- Çoğunu severim, dedi Jaüie sabusızhkla. Ama o çocuğu hiç sevmedim. Kaburgalarımı dürtüp duruyordu.

- Ben de mideni dürtüyorum.

Adama bakıp ürpertici tebessümüyle güldü.

- Evet, ama sen plastik bü lazer tabanca kullanmıyorsun.

- Gidelim buradan, dedi Sam umutsuz bü ifadeyle. Genç kadını arabasına doğru iteklemeye başladı.

- Kahve ister misin ? dedi Jaine kapının kmdini açıp konuğunu içeri alırken. Ya da buzlu çay ? Dışarıdaki kavurucu sıcaklığı düşününce, uzun, buzlu bir bardağı reddetmeyeceğinden emindi.

- Çay, dedi Sam, Jaine'in polislerin kahve ve çöreklerle yaşadıkları düşüncesini yerle bir etmek istercesine. Genç kadının mutfağını inceliyordu. Buraya taşmalı topu topu iki hafta olmasına rağmen nasıl oluyor da evin benimkinden çok daha fazla yaşanmış gibi görünüyor?

Jaine meseleye kafa yorar gibi yaptı.

- Samrımı, buna bavul boşaltmak diyorlar.

Sam gözlerini tavana kaldırdı.

- Özlediğim bu mu? diye homurdandı, söyleyecek bir şey ararken.

Jaine dolaptan iki bardak alıp içlerine buz doldururken, birkaç kez Sam'e bakma fusatı buldu. Damarlarındaki kan daha büyük bir güçle akıyordu şimdi; zaten Sam yanında olduğunda kanı ya öfkeden ya heyecandan ya arzudan ya da belki üçünden birden, daha hızlı akıyordu. Küçük mutfağa sıkışıp kalmışa benzeyen Sam şimdi çok daha iri görünüyor, geniş omuzlarıyla kapının boşluğunu kaphyor, üstü seramik kaplı dört kişilik mutfak masasına tepeden bakıyordu.

- Nasıl bü görüşmeydi katıldığın?

- Eyalet polisi, detektiflik bölümü.

Jaine buzdolabından sürahiyi çıkardı, iki bardak doldurdu.

- Limon?

- Hayır, sade. Bardağını aürken parmakları Jaine'in parmaklarına dokundu. Bu kadarı bü meme başlarının dikleşmesi, hazuola geçmesi için yeterüydü. Adamın bakışları Jaine'in ağzma Mittendi.

- Tebrikler.

Jaine gözlerini kırptırdı.

- Bir şey mi yaptım ? Listenin getirdiği ünden söz etmediğini umuyordu. Aman Tanrım, "liste". Hepsini okumuş muydu? Elbette okumuştı.

- Yarım saattir birükteyiz, hâlâ küfretmedin. Seni marketten sürükleyerek çıkarırken bile bela okumadın.

- Sahi mi? Kendisinden memnun, gülümsedi. Belki de ödediği bunca ceza büinçaltmda yer etmişti. Aklından hâlâ sürüyle küfür geçüyordu, ama yüksek sesle söylemedikçe ceza uygulanmıyordu. İlerleme gösteriyordu demek.

Sam bardağım kafasına dikip boşalttı. Adamın güçlü gırtlak kaslarını hayranlıkla seyretti. Sam'in elbiselerini parçalayıp çıkarmak için zor tutuyordu kendisini. Yine neler geçiyordu aklından ? Daha önce de bu şeyler için erkekler görmüş, başta eski nişanlıları olmak üzere hiçbiri onu bu kadar etküememişti.

- Büaz daha? diye sordu, Sam boş bardağı tezgâha bırakınca.

- Hayır, teşekkürler. O koyu, sıcak bakış yine gelip göğüslerine yerleşti. Bugün değişik bü havan var. Özel bü nedeni mi var?

Konu ne kadar hassas olursa olsun, olanları saklamak niyetinde değildi.

- Bu sabah "Günaydın Amerika" programında bir söyleşiye çıktık. İnanabiliyor musun, sabahın dördünde! İkide kalkmam gerekti, diye yakındı. O yüzden sabahtan beri komadaymış gibi dolaşıyorum.

- Liste bu denli meşhur mu oldu yani, diye sordu Sam şaşkınlıkla.

-Maalesef, dedi Jaine üzüntüyle; mutfak masasının basma oturdu.

Sam genç kadının karşısındakine değü, yanındaki iskemleye çöktü.

- İnternet'ten ürdüdü. Oldukça eğlenceliydi, Bayan C.

Şaşkınlıktan genç kadının ağzı açık kaldı.

- Nereden büdin?

- Hazucevap birinin neler söyleyebileceğini anlamak zormuş gibi konuşuyorsun, diye cevap verdi Sam, burnundan soluyarak okuduklarından bü bölümü tekrarlayarak, yirmi santimin üzerinde her şey böbürlenmek içindü, dedi.

- Sadece cinsellikle üğüü bölümleri hatırlayacağını düşünmeydim.

- Son günlerde aklımda cinsellikten başka pek bü şey yok. Üs-

telik tutanaklara geçsin diye söylüyorum, böbürlenecek hiçbir şeyim yok.

Sam'in yandan nasıl görüldüğünü özlemle hatırlayıp, eğer öyleyse, çok küçük bir farkla kaçırmış olmak, diye düşündü.

Sam devam etti:

- Parmakla gösterilip alay edilenlerden olmadığım için de çok mutluyum.

Jaine bir kahkaha attı, iskenuesinin arkalıgına dayanıp öylesine güldü ki, dengesini kaybedip yere yuvarlandı. Oturduğu yerde, acılan azalan ama böyle kaba bir muamele karşısında yeniden ağnmaya karar veren kaburgalarını tuttu, ama yine de kahkahalanm durduramadı. BooBoo dikkatle yaklaştı, genç kadına yaklaşımamaya karar verip Sam'in iskemlesinin altına sığındı.

Sam eğildi, kediyi kaldıp kucığına aldı, uzun, zarıfvücudunu okşamaya koyuldu. BooBoo gözlerini yumup elektrikli testere gibi nundandanmaya koyuldu. Kedi nundamrken, Sam de kahkahalan yatışıp kıkırdamalara ve gülücüklere dönüşene kadar genç kadım izledi.

Jaine kollan kaburgalannın çevresinde, gözleri yaşlı, oturuyordu. Eğer gözlerimde rimel kalmışsa, çoktan yanaklanmdan aşağı akmıştır, diye düşündü.

- Kalkmak için yardım istiyor musun ? diye sordu Sam. Seni uyanyorum, eğer ellerimi sana dokundurursam geri çekmekte çok zorlanabilirim.

- Teşekkürler, becerebilirim sanıyorum. Dikkatle, uzun eteği yüzünden biraz da güçlkle ayağı kalktı, bir peçeteyle yüzünü sildi.

- Güzel. Kediyi rahatsız etmek istemem. Adı neydi ? BooBoo muydu ? BooBoo bir kedi için biraz tuhaf bir isim değil mi ?

- Bana değil anneme sor.

- Bir kedinin adı ona ağır gelmemeli. Ona BooBoo demek, oğluna Alice adım vermek gibi bir şey. Bu kedinin ismi Kaplan ya da Romeo olmalıydı bence...

Jaine başını salladı.

- Romeo olamaz.

- Yoksa kedin?..

Genç kadın onayladı.

- Öyleyse BooBoo tam ona göre bir isim; bana kahrısa BooHoo daha uygun olurdu ya.

Daha fazla kahkaha atmamak için kaburgalarına sıkıca, sımsıkı sanlması gerekti.

- Ne adamsın be.

- Ya ne olmamı bekliyordun, balerin falan mı?

Hayır, olduğundan daha fazlasını beklemiyordu ondan. Şimdiye kadar hiç kimse damarlarındaki kanı şampanya gibi köpürtmeyi başaramamıştı. Daha bir hafta önce birbirlerine hakaret etmekten başka bir şey yapmadıkları düşünülürse, bayağı büyük bir ilerlemeydi bu. İlk öpüşmelerinden bu yana sadece iki gün geçmişti, markette kulaklarına yapışıp kafasını çekene kadar başka bir öpüşme olmadığından, yüzyıllar gibi geçen iki koca gün.

- Yumurtaların ne âlemde ? diye sordu Sam, düşündüklerinin genç kadımnkinden çok farklı olmadığını biliyormuş gibi, gözleri yarı kapalı.

- Tarihe karıştı.

- Öyleyse yatağa gidelim.

- Sırtüstü yatmam için "Haydi yatağa gidelim" demenin yeterli olacağını mı sanıyorsun? dedi Jaine öfkeyle.

- Hayır, sen sırtüstü devrilmeden önce bazı şeyler yapmaya fırsat bulacağımı ümit ediyorum.

- Sülüstü falan devrilmiyorum.

- Neden?

- Kanamam var. Hayret, bunu başka bir erkeğe, rahatsızlık duymadan söylediğini hiç hatılamıyordu.

Adamm kaşları indi.

- Neyin var? diye sordu giderek kabaran bir öfkeyle.

- Periyod. Âdet kanaması. Belki duymuşsundur. Hani kadınlar...

- İki kız kardeşim var benim; regl konusunda bir şeyler biliyorum. Bildiğim bir başka şey de yumurtanın dönemin ortasına doğru geliştiği, sona doğru değil!

Yine faka basmıştı. Jaine dudaklarını büzdü.

- Tamam. Yalan söyledim. Periyodun biraz gecikmesi her zaman mümkün, ben de tehlikeye atılmak istemedim. Oldu mu ?

Olmadığı besbelliydi.

- Beni dmdmdun, diye homurdandı Sam. Büyük bir sancısı varmış gibi gözlerini yummuştu. Neredeyse ölmek üzereydim, ama sen dmdmdun beni.

- Vatana ihanet kadar önemü bir suçtan bahseder gibisin.

Sam gözlerini açıp, Jaine'e dikti.

- Ya şimdi ?

Bü kaya kadar romantik, diye düşündü. Öyleyse, nasü oluyor da böylesine başım döndürebiliyordu?

- Anlaşüan sevişmeye hazırlıktan sadece "Uyuyor musun ?" diye sormayı anlıyorsun, diye homurdandı.

Sam sabırsızlığını belli etti.

- Ya şimdi?

- Hayır.

- Tanrım! İskemlesine yaslandı, gözlerini yeniden yumdu. Pe-
ki şimdi neden olmaz?

- Söyledim ya, kanamam var.

- Yani?

- Yanisi... hayır.

- Neden hayu?

- Çünkü istemiyorum, diye haykırdı. Beni rahat bırak!

Sam içini çekti.

- Anladım. Âdet öncesi gerginlik.

- Salak, o daha önceydi.

- Bu senin yorumun. İstedğin erkeğe sor, hepsi başka bir hikâ-
ye anlatır.

- Sanki bu konuda uzmanlarmış gibi, dedi Jaine sertçe.

- Bak hayatım, âdet öncesi gerginliğin uzmanları erkeklerdir.
Erkeklerin savaşta böylesine başarılı olmalarının nedeni de bu-
dur; kaç ve kurtul prensibini daha evdeyken öğrenirler.

Adamın kafasına bir tava atmayı düşündü; ne var ki BooBoo he-
defin tam ortasında duruyordu, üstelik önce bir tava bulması ge-
rekecekti.

Sam genç kadının yüzündeki ifadeyi görünce sırttı.

- Bu duruma neden âdet öncesi gerginlik dediklerini biliyor
musun?

- Sakın niyetlenme, diye tehdit etti Jaine. Bu konuda sadece
kadınlar şaka yapabilir.

- Deh dana hastalığı daha önce kapıldığı için!

Jaine çevresine bakıp bir bıçak aradı.

- Evimden defol.

Sam BooBoo'yu yere bnakıp, kaç ve kurtul düşüncesiyle ola-
cak, ayaklandı.

- Sakin ol, deyip iskemleyi aralarına koydu.

- Sakin olmuş! Allah kahretsin, et bıçağım nerede? Umutsuz-
ca etrafına bakındı. Burada biraz daha uzun süre yaşamış olsa,
neyi nereye koyduğunu hatırlayacaktı!

Sam iskenderun arkasından çıktı, masanın çevresinden dolan-
dı, genç kadın bıçaklan hangi çekmeceye yerleştirdiğini hatırla-
maya çakşırken gelip iki bileğinden tuttu.

- Bana elli cent borçlusun, dedi gülümseyip Jaine'i kendine çe-
kerken.

—

- Nefesini boşuna tüketme! Söyledim, kabahat sendeyken para falan ödemem. Adamın gözüne daha korkutucu bakabilmek için gözlerinin önündeki perçemleri kenara itti.

Sam başım eğdi, Jaine'i öptü.

Zaman yine durdu. Jaine'in bileklerim bırakmış olmalıydı; kolları adamm boynuna dolandı. Erkeğin ağzı sıcak ve açtı, hiçbir erkeğin öpemeyeceği gibi öpüyordu. Sevişme kadar sıcak ve güzel kokusu ciğerlerine doldu, cildinin içine sızdı. Sam kocaman elini Jaine'in poposuna dayayıp genç kadının ayaklarını yerden kesti, vücutlarını karın karma hizaya getirdi.

Jaine'in eteği hareketlerini engelliyor, bacaklarını Sam'in behne dolmasına izin vermiyordu. Neredeyse ağlayacak gibi umutsuzlukla belini gerdi.

- Yapamayız, dedi adam dudaklarını bir milimetre uzaklaştırmca.

- Başka şeyler yaparız, diye cevap verdi Sam mırıldanarak; soma koluna yaslanıp arkaya dayanmış genç kadının yanına, yere oturdu. Elini süveterin yakasından içeri soktu.

Nasırlı el memesinin başını okşarken, Jaine zevkten gözlerini yumdu. Sam'in ağzından uzun bir soluk boşaldı; Sam'in eli göğsünün biçimini öğrenir, ölçülerim, yumuşaklığım, cüdinin dokusunu ezberlerken, her ikisi de nefesini tuttu.

Sam sessizce elini çekti, süveteri genç kadının başından çıkardı, soma ustalıklarla Jaine'in sutyenini çözdü.

Yançıplak Sam'in kucığında yatıyor, adamm kendisini seyretmesini izlerken nefesi tıkanıyordu. Göğüslerinin neye benzediğini iyi biliyordu ya, bakalım bir erkek gözüyle nasü görünüyorlardı? Çok iri değillerdi iri olmasına, ama dik ve dolgundular. Meme başları küçük ve pembemsi kahverengiydi, çevrelerini pütür pütür kabartan kaba parmak ucundan çok daha yumuşak ve narin.

İçinden kabaran zevki kaçırmamak için bacaklarını daha da büyük bu güçle sıktı.

Sam genç kadını kaldırdı, geriye doğru yatırarak göğüslerine uzandı.

Yumuşak ve acelesiz davranıyordu. O canavarca öpüşlerini hatırladığında adamm gösterdiği dikkate şaşırmıştı. Sam yüzünü göğüslerin arasına gömdü, etini öpmeye, meme başlarını kızarıp artık daha fazla sertleşemeyecek ölçüde sertleşene kadar yalamaya başladı. Sonunda meme başlarını emmeye koyulduğunda sanki elektrik yüklü bu tele dokunmuş gibiydi Jaine. Vücudunu kontrol edemiyor kendisini Sam'in kollarında geriüp bükülmekten alıkoynamıyordu; yüreği gümbürdüyor, nabızı delirmiş gibi atıyordu.

Güçsüzdü artık, Sam ne isterse yapacak haldeydi. Adam kendi iradesiyle durmuştu, Jaine'in isteğiyle değil. Erkeğin ürperdiğini, o kocaman, güçlü vücudun sanki donuyormuş gibi titrediğini hissetti. Oysa tenine yaslanan ten dokunulamayacak kadar sıcaktı. Sam dikleşip alnım genç kadınmkine yasladı, gözlerim yumdu, elleriyle Jaine'in çıplak sırtım, kalçalarını kabaca okşadı.

- Eğer bir gün içme girebilüsem, dedi yorgun bü sesle. İki saniye falan dayanırım. Belki.

Jaine çıldırıyordu. Çıldırmak zorundaydı, çünkü Sam'le iki saniye şu anda düşünebüceği her şeyden çok daha iyiydi. Pırıl pırıl gözleriyle, olgun, kabarık dudaklarıyla adama baktı. O iki saniyeyi istiyordu. Hem de çok fena istiyordu.

Sam Jaine'in göğüslerine baktı, inleme ile iç çekiş arası bir ses çıkardı. İçinden küfrederek uzandı, yerdeki süveteri aüp genç kadının göğsüne bastırdı.

- Giysen iyi edersin.

- Bence de, dedi Jaine. Sesi kendisine büe çok uzak geldi. Kollarına söz geçüemiyordu, Sam'in boynuna kenetlenmiş, kalmıştı.

- Ya süveterim giyersin ya da yatak odasına gideriz.

Pek tehdit gibi gelmedi duydukları, özellikle de vücudunun her hücresi "Evet! Evet! Evet!" diye bağımken. Ağzını kapak tutabüdiği sürece duruma hâkim olabüceğini düşündü; oysa bırak iki haftayı, Sam'den iki gün büe uzak durabileceğinden kuşkuluydu. Ona eziyet etmek eskisi gibi eğlenceü gelmiyordu artık; böyle davranırsa nasü bü işkenceye maruz kalacağım biliyordu şimdi.

Sam genç kadının kollarım süveterine geçüdi, başından geçirip düzeltti. Süveterin içi dışına dönmüştü, ama kime ne ? Jaine aldırmiyordu.

- Beni öldürmeye çalışıyorsun, diye suçladı onu Sam. Sana bunu da ödeteceğim.

- Nasü? diye sordu merakla. Adamın göğsüne yaslanmıştı. Kollarındaki dert belkemiğine de bulaşmıştı anlaşılan; bir türlü dik duramıyordu.

- İstedüğün yarım saatük sevişmeyi yünü dokuzuncu dakikada bitireceğim.

Genç kadın küordadı.

- İki saniye süreceğini sanıyordum.

- Sadece birinci seferinde. İkincisinde çarşaf lar yanacak.

Sam'in kucağından kalkması gerektiğini düşündü. Adamın kaban küğü kalçasına dayanmış çeük bü çubuk gibiyken, sevişmekten söz etmenin bü yararı yoktu. Eğer onunla yatmayı gerçekten,

ama gerçekten istemiyorsa, kucagından kalkması lazımdı. Oysa gerçekten, ama gerçekten istediği Sam'le sevişmekti; beyrtinin sadece çok küçük bir bölümü dikkatli olmasını söylüyordu.

Ne var ki hayü inatçıydı o küçük bölüm. Yataktan soma mutluluk yaşanmadığım tecrübelerinden biliyordu; bübülerini arzu ediyor olmaları da aralarında cinsel istekten başka bir şey olduğu anlamına gelmezdi.

Gırtlakını temizledi.

- Kalkmam gerekiyor, değil mi?
- Eğer hareket etmen gerekiyorsa, çok yavaş ol.
- O kadar mı güç durumdasın ?
- Bana Etna Dağı da diyebilirsin.
- Edna da kim?

Sam, Jaine'in istediği gibi güldü, ama gırtlakından çıkan ses-te gerginlik okunuyordu. Çevik bir hareketle adamın kucagından kalktı. Sam yüzünü buruşturup ayaklandı. Pantolonunun ön kısmının biçimi bozulmuş, çadıra benzemişti. Jaine bakmamaya çalıştı.

- Bana ailenden söz et, dedi Jaine beceriksizce.
- Ne? Sanki konu değişikliğini izlemekte güçlük çekiyordu.
- Aüen. Bana aileni anlatsana.
- Neden?
- Aküm... şeyden... başka yere çekmek için. Gözleriyle şeyi gösterdi. İki kız kardeşin olduğunu söyledin.

- Dört de erkek.

Gözlerini kırıştırdı.

- Yedi. Vay vay.
- Evet. Büyük ablam Dorothy ailenin üçüncü çocuğuydu. Yalnız kalmaması için, bizimkiler bu kız çocuk daha yapmak istedi. Doro'ya bu kız kardeş doğurmaya çalışırken, búbiri ardından üç oğulları oldu.

- Sen kaç numarasın ?

-İki.

- Birbirinize bağlı mısınız?

- Oldukça. En küçüğümüz Angie'rün dışında, hepimiz eyalette oturuyoruz. Angie Chicago'da üniversiteye gidiyor.

Konu değiştirmek işe yaramıştı; gözleri sürekli Jaine'in sutyensiz göğüslerine takılsa da, büaz öncesine kıyasla çok daha rahat görünüyordu. Sam'i büaz daha meşgul edebilmek için bir buzlu çay daha doldurup eline tutuşturdu.

- Hiç evlendin mi?

- On yıl kadar önce.
- Ne oldu peki ?
- Meraklısın, değil mi? dedi Sam. Poks karısı olmaktan hoşlanmadı, ben de orospu kocası olmaktan. Hepsi bu. Kâğıtlar imzalanır imzalanmaz Batı'ya gitti. Ya sen?
- Meraklısın, değil mi ? dedi, soma tereddüt etti. Benim de bir orospu olduğumu mu düşünüyorsun ? Tanrı şahitti ya, Sam'e en iyi yanlarını pek göstermemişti. İyice düşününce, iyi yanlarını hiç göstermediğim hatırladı.
- Hayır. Epey delisin, ama orospu falan değilsin.
- İyi, sağ ol, diye mırıldandı Jaine, soma da dürüstlüğünden, sorulan soruya cevap verdi. Hayır, hiç evlenmedim ama üç kere nişanlandım.
- Sam bardağı ağzına yaklaştırmak istiyordu, şaşkınlıkla genç kadına baktı.
- Üç kere mi?
- Jaine başıyla onayladı.
- Galiba kadın-erkek işlerinde pek iyi değilim.
- Sam'in gözleri yine Jaine'in göğüslerine gitti.
- Pek emin değilim. Merakımı canlı tutmayı bayağı iyi beceriyorsun.
- Belki de evrim geçünenlerdensün. Jaine omuzlarını umarsızca sütti. İkinci nişanım eski kız arkadaşına âşık olduğuna karar verdim; bana kalırsa, o kız eski falan değildi ya neyse. Öteki ikisine ne oldu diye sorma, ben de bümüyorum.
- Belki de korktular, diye homurdandı Sam.
- Korktular mı? Neden bünmez bu duyduğunu, birazcık acıtmıştı içini. Altdudağının titrediğini hissetti. O kadar da kötü değilim, öyle değil mi ?
- Daha da betersin, dedi Sam neşeyle. Tekerlekli cehennem gibisin. Şansın varmış ki ben yarış arabalarından hoşlanıyorum. Her neyse, eğer elbiselerini doğru dürüst giyersen seni yemeğe götürürüm. Hamburgere ne dersin?
- Çin yemeğini tercih ederim, dedi Jaine, kısa koridordan odasına geçerken.
- Tahmin etmiştim.
- Sam bunu mınldanarak söylemişti ama, Jaine yine de duymuştu. Yatak odasının kapısını kapatıp kırmızı süveterini çıkarırken gülümsüyordu. Yarış arabalarından hoşlandığına göre, Sam'e ne kadar hızlı gittiğini gösterecekti. Asıl sorun, Sam'in ona yetişmekte bayağı zorlanacağıydı.

Corin bir türlü uyuyamıyordu. Yataktan çıktı, banyonun ışığını yaktı, hâlâ orada olduğundan emin olmak istiyormuşçasına aynaya baktı. Aynada gördüğü yüz yabancıydı, ama gözler tanıdık gelmişti. Hayatının büyük bir bölümünde o gözlerin kendisine baktığını görmüştü; ne var ki bazen Corin gider, gözler de onu görmez olurdu.

Musluğun yarımındaki masanın üzerinde bü alay yeşil ilaç şişesi, uyandığında üaçlarını almayı unutturmamak istercesine boy sırasına dizümiş duruyordu. Haplarını alalı bükaç gün oluyordu; tam olarak kaç gün olduğunu hatırlamıyordu. Şimdi kendisini görebiliyordu, ama hapları aldığında düşünceleri bulutlanıyor, görüntüsü de sislerin içinde kaybolup gidiyordu.

Sislerin içinde saklanmasının daha iyi olduğunu söylemişlerdi ona. Haplar öylesine etküiydi ki, bazen kendisi bile orada olduğunu unutuyordu. Yine de bü şeylerin yanüş gittiğini, dünyanın sanki yamuk durduğunu hisseder gibiydi. Neyin yanlış olduğunu da büüyordu üsteük. Haplar onu gözlerden saklıyordu, ama uzaklaştınamıyordu.

Hap almayı kestiğinden beri uyuyamıyordu. Uyukladığı oluyordu tabü, ama gerçek uyku kaçıyoru ondan. Bazen içinde bir yerlerin titrediğini hissediuyor, ama ellerini uzattığında parmaklarının kıpudamadığını görüyordu. Hapların bağımlılık yaptığı doğru muydu? Hap bağımlısı olmak istemiyordu; bağımlılık güçsüzlük belirtisidir, derdi hep annesi. Güçsüz olamayacağına göre, hap bağımlısı olması mümkün değildi. Güçlü olmak, mükemmel olmak zorundaydı.

Beyninin içinde, annesinin sesi yanküandı. "Benim küçük mükemmel erkeğim" derdi ona yanağını okşayarak.

Ne zaman davranışlarıyla onu hayal kırıklığına uğratsa, ne zaman mükemmellikten kusur etse öylesine öfkelenirdi ki, dünya parçalanacakmış gibi gelirdi. Annesini kızdırmamak için elinden ne geliyorsa yapardı, yine de ondan sakladığı korkunç bir sun vardı; bazen cezalandırılmak için bilerek kabahat işlerdi. O cezalan düşünmek, şu an bile içini ürpertiyordu. Bu gizli zevkinden haberi olsa, kuşkusuz çok üzüldü annesi; bu yüzden hep gizli tutmaya çalışmıştı.

Bazen onu öylesine özlüyordu ki... O her zaman ne yapılması gerektiğini bilirdi.

Mesela, o mükemmelük listeleriyle onu alaya alan o dört orospuya ne yapılması gerektiğini de bilirdi annesi. Sanki nasıl mükemmel olunur, biüyorlarmış gibi! Oysa o biüyordu. Annesi de bilmişti. Onun mükemmel küçük erkeği, mükemmel oğlu olmak için öylesine çabalamıştı ki... Oysa cezalandırılmak için azıcık kabahat işlediği zamanların dışında büe, hiç başaramamıştı mükemmel olmayı. İçinde düzeltmeyeceği bu kusur olduğunu, başından beri sadece yaşıyor olmasının büe annesini üzdüğünü biliyordu.

Kendilerim aküü sanıyordu o dört orospu; "dört orospu" demek hoşuna gidiyordu, sanki sapık Roma ilahlan gibi. Yüan Saçlılar, Üç GüzeUer, Orospular. Adlarının yerine A, B, C ve D kullanarak künüklerini gizlemeyi kurnazlık sanmışlardı. İçlerinden birinden "Eğer bu erkek mükemmel değilse, daha fazla çabalama-üdü" diyeründen nefret ediyordu. Onlar ne biürlerdi ki ? Sadece mükemmeUiğin erişebileceği kadar yükseğe konmuş bir çıtıya ulaşmaya çalışıp da her Allah'ın günü başansızüğa uğramışlar mıydı? Ha, uğramışlar mıydı?

Onun gibi birisi için her gün denemenin, çabalamanın, ama yine de içinden başansız olacağını bilmenin, sonunda birlikte yaşayabüceği tek şeyin ceza olduğunu anlayıp cezadan zevk almanın ne kadar güç olduğunu büebilüler miydi ?

Böylesi orospular yaşamayı hak etmiyordu.

Yine içinin titrediğini hissetti, kollanm bedenine dolayıp kendisine sanldı. Onlar yüzünden uyuyamıyordu. Onlan, söylediklerini düşünmeden duramıyordu.

Hangisiydi ? Bütün erkeklerin karşısında bir tanrıçaymış gibi kış sallayan, onlara istediği zaman kendisine koşup yaltaklanacak köpekler gibi bakan, saçlarını sanya boyamış o kadın, Marci Dean mi? İsteyen herkesle yattığını, ama çoğu kez erkekleri yumrukladığını duymuştu bir yerlerden. Böylesine iğrenç davranışlardan nefret ederdi annesi.

"Bazı insanlar yaşamayı hak etmez."

Annesinin asıltılarını kafasının içinde duyuyordu, haplarını almadığında sık sık olduğu gibi. İlaçlarını aldığı anda kaybolan sadece kendisi değildi; annesi de kayboluyordu. Belki de birlikte gidiyorlardı. Bilmiyordu, öyle umuyordu. Belki de ilaç alıp onu kaybettiği için oğlunu cezalandırıyordu. Belki de ilaçlarını almasının nedeni de buydu, böylece annesiyle birlikte uzaklaşacaklar ve... Hayır, bu doğru değildi. Hapları aldığı anda sanki hayatta değilmiş gibi oluyordu.

Düşüncelerinin dağıldığını hissetti. Tek bildiği ilaçlarını almak istemediğiydi. Hangi orospunun hangisi olduğunu bulmak istiyordu. Bunu düşünmek bile öylesine eğlenceli geldi M, birkaç kez yineledi, soma kendi kendisine güldü. Hangi orospu hangisiydi? Bu güzeldi işte.

Nerede oturduklarını biliyordu. Adreslerini işteki dosyalardan bulmuştu. Ne yaptığını bilen birisi için öylesine kolay bu şeydi ki bu. Tabii kimseye bu şey sormamıştı.

Kadının evine gidip o korkunç, o aptalca şeyi söyleyenin o olup olmadığını öğrenecekti. Marci olduğundan neredeyse emindi. O salak, korkunç karıya bu ders verecekti. Annesi öyle hoşlanacaktı ki bundan...

Marci baykuştan farksızdı; iş günlerinde bile. Fazla uykuya ihtiyacı yoktu; daha gençken -diyelim otuzlarında- olduğu gibi her akşam dışarı çıkmaya da, saat birden önce ender olarak yatağa girerdi. Televizyonda eski filmleri izler, haftada üç dört kitap okurdu; son zamanlarda kanaviçe işlemekten bile hoşlanmaya başlamıştı. Gergefini eline her aldığı anda gülmesi tutuyordu; öyle ya elindeki gergef, parti kızının yaşlandığının göstergesiydi. Yine de işlerken kafasının boşaldığını hissediyordu. Elinde iğne, modelin üzerindeki X işaretlerinin üzerinde gezinip iç huzura ulaşmak mümkünken kim meditasyona gider ki? Üstelik işi tamamladığında, arkadaşlarına gösterecek bir şeyi olacaktı.

Zamanında, insanların ondan hiç beklemeyecekleri bir sürü şey denemişti. Meditasyon. Yoga. Hipnotizma. Sonunda bu búa'nın aynı etkiyi yaptığına, içinin olabildiğince duru olduğuna karar vermişti. Neyse oydu o. Hoşlanmayan varsa cam cehennemeydi.

Cuma akşamları genellikle Brick'le çıkar, birkaç bar gezip dans eder, bu iki búa içerlerdi. Brick'in iyi dans ediyor olması da ilginçti doğrusu, kamyon sürücüsü ile bisikletçi kırması vücuduyla

dans pistine çıkmaktansa ölmeyi tercih edecek birine benziyordu çünkü.

Tek başına çıkmayı düşünmüş, ama bu fikri pek çekici bulmamıştı. Bütün bir hafta boyu, o kahrolası "liste"nin çıkardığı onca gürültüden sonra, kendisini biraz yorgun hissediyordu. Eline bir kitap alıp dinlenmek niyetindeydi. Belki de ertesi akşam çıkardı.

Brick'i özlüyordu. Kendisini değil de, varlığını özlüyordu. Yatak ya da dans pisti dışında oldukça sıkıcı biriydi. Uyur, bira içer, televizyon seyredirdi. Hepsi bu. Büyük bir âşık falan da değildi, ama hiç olmazsa gayretliydi. Hiç yorulmaksızın, Marci ne isterse denemeye hazu bir erkek.

Yine de erkek seçmede fazla başarılı olmadığının başka bir kanıtıydı Brick. Hiç olmazsa artık evlenmeyecek kadar akıllanmıştı. "Üç evlilik yeter, ben almayayım." Jaine evlenmediğini hatırlayıp sevineceği yerde, üç kez nişanlandığını söyleyip üzülmüyordu. Üstelik Jaine kendisine uygun birisiyle karşılaşmamıştı. Belki de o polis...

Hayır, hayır. Hayat Marci'ye işlerin hiç de beklendiği gibi gelişmediğini öğretmişti. Yolda hep bir çukur, bilgisayar programında hep bir hata olurdu.

Kapının zili çaldığında saat geceyansını çoktan geçmişti. Okuduğu yeri kaybetmemek için sayfaların arama bir araç koydu, uzandığı kanepeden kalktı. Bu saatte kim olabilirdi? Brick olamazdı, çünkü onun anahtarı vardı.

Anahtar deyince, birden aklına geldi; kihdi değiştirmesi gerekecekti. Anahtarım geri istemeden önce Brick'in bir yedeğim yaptırmadığına inanacak kadar saf değildi. Şimdiye kadar herhangi bir hırsızlık eğilimi göstermediği doğrudu, ancak erkeklerin bir kadma kızınca neler yapabileceğini kimse tahmin edemezdi.

Tedbirli bir insan olduğundan gözetleme deliğinden baktı. Kaşlarını çatı, bir adım gerileyip kilidi açtı, kapı zincirini çıkardı.

- Hey, dedi kapıyı açarken. Bir şey mi oldu?

- Hayu, dedi Corin; sonra bacağının üzerinde tuttuğu çekici kaldırıp Marci'nin kafasına indirdi.

Pazartesi sabahı, asansördeki duyuruda, XEROX VE WURLITZER ÜRETKEN ORGAN PAZARLAMAK ÜZERE BİRLEŞECEKLERİNİ AÇIKLADI yazıyordu.

Asansörün kapısı açıldığında Jaine hâlâ kıkırdıyordu. İçinde hissettiği köpürme, Sam'le dolu geçen bir hafta sonunun dolaysız ürünüydü. Sam genç kadının içini dolduramamıştı ama, Jaine daha o sabah doğum kontrol haplarını almaya başlamıştı. Sam'e bunu söylememişti tabii. Umutsuzluk onu dek ediyor, ama beklenti tüm dünyasını aydınlatıyordu. Sanki her bir hücresi uyanmış, türkü söyler gibiydi; ömründe böylesine canı hissetmemişti kendisini.

Jaine asansöre güerken, Derek Kelünan inmeye çalışıyordu.

- Merhaba, Kellman, dedi neşeyle. Nası gidiyor?

Adam kıpkırmızı kesildi, Âdemelması oynamaya başladı. Kafasını omuzlarının araşıma gömüp koridora dalarken "Şeyy... iyi" diyebüdi.

Jaine gülümseyerek başını salladı, üçüncü katın düğmesine bastı. Derek Kellman'da Marci'nin poposunu avuçlayacak cesareti göstermiyordu; onun gibi, binadaki herkes Derek'i böyle bu şey yaparken görebilmek için avuç dolusu para vermeye hazı olıyordu.

Her zamanki gibi büroya ilk gelen oydu; pazartesi sabahları, hazırlanması gereken maaş bordrolarını düşünerek herkesten önce gelmekten hoşlanıyordu. Eğer aklını işine verebiürse, epey zaman kazanacaktı.

Liste unutulmaya başlamıştı, belki de. *People* dergisi dışında, söyleşi yapmak isteyenler muratlarına ermişlerdi. O sabah televizyon izlemediğinden, cuma sabahı yapılan çekimin neye benzediğini görememişti. Biri mutlaka anlatacaktı programı, hem seyretmek isterse -isteyeceğini hiç sanmıyordu- diğerlerinden

biri muhakkak kaydetmiş olurdu nasılsa.

Bu denk ilgisiz olmasına şaşıtı. Sam zamanım ve kafasını böyle-sine doldururken, "liste"yi hatulayıp endişelenmek ne mümkün-dü? Çıkartıcı biriydi Sam; aynı zamanda eğlenceli ve çekici. Sam'i arzuluyordu kısacası.

Cuma akşamı birlikte yemek yedikten soma, cumartesi sabahın altısında uyandırmıştı Sam onu; yatak odasının camım hortumla ıslatmış, genç kadını arabasını yıkamaya çağırmıştı. Sam'in birkaç gün önce Viper'ı yıkadığım hatulayıp adama borçlu olduğunu düşünmüş, üzerine bir şeyler geçirip çaydanlığı ocağa koyduktan soma onun yanına gitmişti. Sam cipi yıkamak niyetinde değildi anlaşılan; daha soma aracı cilalayıp parlatmış, bütün krom aksamı temizlemiş, camlarını yıkamıştı. İki saatlik yoğun bu çalışmanın sonunda cip pırıl pırıl olmuştu. Soma aracı garaja çekmiş, Jaine'e kahvaltı için ne hazınladığını sormuştu.

Bütün bu günü tartışıp gülüşerek, televizyonda birlikte maç izleyerek geçirmişlerdi; akşam yemeğine çıkmaya hazırlanıyorlardı ki, Sam'in çağrı cihazı çalmıştı. Adam Jaine'in telefonunu kullanarak merkezi aramış, genç kadın daha ne olduğunu anlayamadan dudağına baştan savma bu öpücük kondurmuş ve "Ne zaman döneceğimi bilemiyorum" dedikten soma çıkıp gitmişti.

Bu adam bu poks, diye düşünmeye çağırmıştı Jaine. Poüs olarak kaldığı sürece -eyalet poksiyle görüştüğü düşünülürse, mesleğinde yükselmek amacındaydı- hayatı ani çağrılar, acele gidişlerle doluydu. Gerçekleşmeyen buluşmalar da vardı pakette. Jaine bütün bunları düşünüp fazla aldatmamaya, böylesi zorlukların üstesinden gelebilecek güçte olduğuna karar vermişti. Peki ama ya Sam tehkedeyse... Bunu düşündüğünde üstesinden geüp gelemeyeceğinden emin olamıyordu. Hâlâ o özel tünle mi çakşıyordu? Bu tim, onun sürekli olarak görevlendirildiği bu bükk miydi, yoksa geçici bu iş mi? Güvenük konusunda o kadar az şey biliyordu ki; neyse, öğrenecekti mutlaka.

Sam pazar öğleden soma yorgun ve neşesiz dönmüş, neler yaptığını anlatmak istememişti. Jaine adamı sorularıyla sıkboğaz etmek yerine, büyük koltukta şekerleme yapmasma izin vermiş, kendisi de kanepenin geriye kalan iki nünderinin üzerine kıvrılıp kitap okumuştı.

Onun yanında olmak, çıkmadan, eğlenceye gitmeden, sadece yanında olmak bir bakıma... doğru gelmişti Jaine'e. Onu uyurken izlemek. Nefes alışından hoşlanmak. Bu de hissettiklerine o A harfiyle başlayan kelimeyi koyamamak, hiç olmazsa şimdilik.

Hem daha çok erkendi, onunla birlikte olduğunda hissettiklerinin sonsuza kadar süreceğine gözü kapak ulanmayacak kadar örselenmişti geçmiş Uışküerinde. Sam'le yatmaktan çekinmesinin gerçek nedeni de o örselenmişükti. Evet, onu kızdırmak gerçekten eğlenceydi, Sam'in ona bakan gözlerindeki sıcaküğü görmekten çok hoşlanıyordu, ama onu kendine fazla yaklaştırmaktan korkuyordu.

Belki gelecek hafta.

- Hey, Jaine!

Gözlerini kaldırdığında, Domenica Flores'in başım aralıktan uzattığını, kaşlarım bü soru işareti gibi kaldırdığını gördü.

- Bu sabah televizyondaki şeyin sadece bir bölümünü seyredildim; bitmesini beklemeden çıkmam gerekiyordu, ama videoyu ayarladım. Nefisti! Gerçekten harikaydın şekerim, harika. HEPİNİZ İYİDİNİZ, ama sen hepsinden daha iyiydin.

- Ben seyretmedim, dedi Jaine.

- Ne ? Sahi mi ? Ben ulusal televizyona çıkacak olsam kendimi görmek için işi misi asardım.

Eğer bu konu seni benim kadar hasta etse aşmazdın, diye düşündü Jaine. Yine de gülümsemeyi başardı.

Sekiz buçukta Luna telefon etti.

- Marci'yle hiç konuştun mu? diye sordu. Hâlâ işe gelmedi, telefonu da cevap vermiyor.

- Hayır, cuma aksanımdan beri konuşmadık.

- İşe geç kalacaklardan değüdü pek. Luna'nın sesi endişeüydi. Büyük yaş farkına rağmen aralarından su sızmazdı. Şüketi arayıp gecikeceğini, hasta olduğunu falan da büdirmemiş.

İşte bu Marci'ye hiç uymuyordu. Muhasebe müdürü olmasını güveniürüğüne borçluydu. Jaine kaşlarım çatı; şimdi o da endişelenmişti.

- Cep telefonundan aradın mı?

- Kapak.

Jaine'in aklına Uk gelen trafik kazası oldu. Kalabalık saatlerde Detroit'in trafiği gerçekten korkunç oluyordu.

- Sağı solu arayıp bü bakayım, belki bulurum, dedi, aklından geçenleri Luna'ya açmaksızın.

- Tamam, bana da büdü.

Jaine telefonu kapatırken, Sterling Heights ile Hammerstead arasındaki otoyolda bü trafik kazası olup olmadığını kimden öğrenebüceğini düşündü. Peki ya Marci I-696'ya ulaşmak için Van Dyke'tan geçmişse ? Ya da Van Dyke'tan kaçıp I-75'e çıkmak için

Troy'dan geçen Mile yollarından birini kullanmışsa?

Sam bu bilgiye nereden ulaşılacağını bilebilirdi.

Zaman geçirmeden Warren Polis Müdürlüğü'nün numarasını bulup çevirdi, Detektif Donovan'ı istedi. Beklemeye alındı. Birkaç dakika boyunca kalemini not defterine vurarak beklemek zorunda kaldı. Sonunda karşısındaki ses Detektif Donovan'a ulaşamadığını söyleyip bir mesaj bırakmak isteyip istemediğini sordu.

Jaine duraksadı. Kolaylıkla yersiz bir endişe olduğu anlaşılabilir bir konuda Sam'in başım ağrıtmak istemiyordu; yine de şüphelerini ciddiye alacak başka birini tanıımıyordu. Bir arkadaşı işe yaran saat geç kalmıştı; bu birlikleri alarma geçirmeyi gerektiren bir durum değildi. Belki Sam de önemsemeyecekti söylediklerini, ama yine de bir şeyler öğrenmeye çalışırdı herhalde.

- Çağrı numarasını biliyor musunuz? dedi sonunda. Çok önemli. Kendisi için önemliydi ama, belki de onlar önemsemezdi.

- Konu nedir ?

Cam sıkın bir halde kadınların Sam'i işten sık sık arayıp aramadıklarını düşündü.

- Muhbirlerinden biriyim, deyip bir ayağını kaldırdı.

- O zaman çağrı numarasını bilmeniz gerekir.

- Allah aşkına, lütfen! Şu sırada biri ölmek üzere belki de... Kendini tuttu. Peki öyleyse, hamileyim de. Belki bümek ister diye düşündüm.

Karşıdaki ses güldü.

- Siz Jaine misiniz ?

Aman Tanrım, demek herkese anlatmıştı! Yüzü ateşe kesti.

- Şeyy... evet, diye kekeledi. Özür dilerim.

- Sorun değil. Eğer ararsanız, mutlaka onunla görüşmenizi sağlamamızı söylemişti.

Tamam da, nasıl bir tarifle ? Kendisini tuttu, sormadı; çağrı numarasını not etmekle yetindi. "Teşekkürler" dedi sonunda.

- Bir şey değil. Şeyy... Şu hamilelik meselesi...

- Yalan söyledim, deyip sesine utangaç bir ton yüklemeye çalıştı. Karşısındaki kadının güldüğünü duyunca başarılı olamadığını anladı.

- Sen devam et kızım, deyip telefonu kapadı kadın, Jaine'i ne demek istediğine dair merak içinde bırakarak.

Masasındaki telefonun düğmesine bastı, soma da Sam'in çağrısına çevirdi. Sam'in o sayısal çağrısından kuUandığını görüp numarasını bıraktı. Sam'in numarayı taramayacağım hatırladı, aramasının

ne kadar zaman alacağını düşündü. Bu arada muhasebeyi aradı.

- Marci geldi mi ?
- Hayır. Cevap endişe yüklüydü. Hiç haber alamadık.
- Ben Jaine, dahili numaram üç bin altı yüz yirmi bir. Eğer gelirse, derhal beni aramasını söyleyin.
- Merak etmeyin.

Telefonu çaldığında saat dokuz buçuktu. Marci'nin nihayet göründüğünü umarak telefonu kaldırdı: "Jaine Bright."

- Duyduğuma göre yakında baba oluyormuşum. Sam'in derinden gelen sesiydi bu.

- Allah'ın cezası dedikoducu karı, diye düşündü.
- Bir şeyler atmak zorundaydım. Muhtemelen olduğuma inanmadı.
- Allah'tan herkesi uyarmıştım. Nedir mesele ?
- Umarım önemsizdir. Arkadaşım Marci...
- Meşhur "liste" haramlarından Marci Dean mi ?

Her biri hakkında tüm ayrıntıları öğrenmiş olduğunu talurdu etmeliydi.

- İşe gelmedi, haber vermedi, ev telefonu ve cep telefonu da cevap vermiyor. İşe gelirken kaza geçirmiş olmasından korkuyorum, ama kime başvuracağımı bilemiyorum. Bana doğru yolu gösterebilir misin ?

- Sorun değil. Trafik bölümüyle temasa geçip kayıtları araştırmalarını isteyeceğim. Sterling Heights'ta oturuyordu, değil mi?

- Evet. Jaine arkadaşının adresini verdi, soma kafasından geçen korkunç düşünceyle durakladı. Sam... erkek arkadaşı "liste" işine gerçekten çok bozulmuştu, dedi. Perşembe akşamı evi terk etmişti, ama geri dönmüş olabilir.

Karşı tarafta kısa bir sessizlik oldu; soma Sam'in sesi profesyonelleşip ciddileşti.

- Hem şerifin bürosunu, hem de Sterling Heights Polis Müdürlüğü'nü arayıp sorarım. Büyük olasılıkla hiçbir şey olmamıştır, ama emin olmakta yarar var.

- Teşekkürler, diye fısıldadı Jaine.

Sam kafasında oluşan düşünceleri pek sevmedi; ne de olsa, Jaine'in endişelerini aşırı merak diye bir kalemde silip atamayacak kadar uzun süredir içindeydi polislik mesleğinin. Evi terk etmiş bir sevgili -üstelik o kahrolası "liste" nedeniyle gururu kırılmış sevgili- ve kayıp bir kadın birçok şiddet olayının başlıca kaşık malzemelerindendi. Belki de Bayan Dean'in arabası bozulmuştu. Jaine herhangi bir konuda panikleyecek birine benzemiyordu.

ama bu kez sesinden gerçekten endişeli olduğu anlaşılıyordu.

Belki de kadınca bir sezgiyle hareket ediyordu, ama Sam bu sezgiyi hafife almadı. Annesinin de ensesinde gözleri vardı; Sam ve kardeşlerinin başı ne zaman belaya girse kadıncağız sanki olanları önceden bilmiş gibi hazır bekliyor olurdu. Bugün bile annesinin bütün bunları nasıl sezdiğini bilmiyordu, ama yine de böylesi sezgüerin gücünü reddetmeye yanaşmıyordu.

İki telefon konuşması yaptı; birincisi Sterling Heights Polis Müdürlüğü'yle, ikincisi de sabahki trafik kazalarında ölen ve yaralananların isimlerini araştırabilecek olan bir arkadaşıyla. Sterling Heights'taki polis memuru Bayan Dean'in evine hemen bir araba gönderip durumu inceleteceğini söylediğinden, şerifi aramaya gerek görmedi. Her ikisine de numarasını bıraktı.

İlk arayan trafikteki arkadaşı oldu.

- Bu sabah önemli bir kaza olmadı, dedi. Birkaç yamulmuş çamurluk, bir de Gratiot Caddesi'nin ortasında motosikletinden düşen biri, hepsi bu.

- Teşekkürler, dedi Sam.

- Lafı bile olmaz.

Onu çeyrek geçe cep telefonu çaldı. Sterling Heights'taki polis memuru, "Hakhymışsınız, Detektif" dedi. Sesi endişeliydi.

- Ölmüş mü?

- Evet. Çok şiddetli bir darbeyle. Erkek arkadaşının adım biliyor musunuz? Komşulardan hiçbiri evlerinde olmadığı için sormadık, ama o herifle biraz konuşmamız gerektiğine inanıyorum.

- Adım bulurum. Kız arkadaşım Bayan Dean'in en iyi arkadaşı... idi.

- Yardımınız için teşekkürler.

Sam başkalarının alanında dolaştığının farkındaydı, ama olayı o ihbar etmişti ve polis memurunun bazı bilgileri ondan esirgeyemeyeceğine inanıyordu. "Bana ayrıntıları anlatabilir misin?"

Karşısındaki durakladı. "Cep telefonunuz ne tip?"

- Dijital.

- Güvenli mi?

- Hacker'lar sinyalinin yakalamayı başarana kadar, evet.

- Tamam. Çekiç kullanmış. Olay yerinde bırakmış. Belki sapında parmak izlerine rastlarız.

Sam yüzünü buruşturdu. Bir çekiç oldukça büyük bir hasar bırakabilirdi.

- Yüzünden geriye pek fazla bir şey kalmamış, birden fazla bıçak darbesi yemiştir. Üstelik tecavüz de var.

- Eğer erkek arkadaş ardında spermlerini bıraktıysa, işi bitikti.
- Sperm falan?
 - Şimdilik bilmiyoruz. Adli tıp uzmanı araştırmalarına başlamadı daha. Ama... işi çekicin sapıyla yapmış.
- Aman Tanrım. Sam derin bir nefes aldı.
- Peki, teşekkürler.
 - Asıl ben teşekkür ederim. Kız arkadaşınız... Bayan Dean'in erkek arkadaşının adını ona mı soracaktınız ?
 - Evet. Bu sabah Bayan Dean'in işe gelmediğini söylemek için beni arayan oydu.
 - Ona sadece erkek arkadaşının adım sorup geri kalanları es geçebilir misiniz ?
 - Güneşin batışını geciktirmek bundan daha kolay olurdu, diye homurdandı Sam.
 - Anladım, dedi polis memuru. Peki çenesini tutabilir mi? Cesedin Bayan Dean'e ait olduğundan eminiz ama, resmen teşhis etmemiz gerekiyor. Ailesine de haber vermedik henüz.
 - İşten erken ayrılmasını söylerim. Oldukça sarsılacak. Jaine'e haberi yüz yüze verecekti nasıl olsa.
 - Tamam. Detektif... eğer aileden kimseyi bulamazsak arkadaşınızın cesedi teşhis etmesi gerekecek.
 - Sizde numaram var, dedi Sam sükûnetle.
- Telefonu kapattıktan soma, bir dakika öylece kaldı. Korkunç ayrıntıları gözünde canlandırmakta zorlanmıyordu; şimdiye kadar öylesine çok cinayet görmüştü ki, bir çekiç ya da beyzbol sopasının bir kafaya ne tür hasarlar vereceğini biliyordu. Birden fazla darbeden soma yaranının nasıl görüldüğünü de. Polis memuru gibi Sam de cinayetin kurbanı tanıyan biri tarafından işlendiğine inanıyordu; saldırı kişisel olmuş, hedef olarak kurbanın yüzü seçilmişti çünkü. Birden fazla darbe nefret göstergesiydi. Üstelik kadın kurbanlardan çoğu tanıdıkları biri tarafından, genellikle koca ya da erkek arkadaş ya da eski bilmem ne tarafından öldürüldüklerinden, katilin Bayan Dean'in erkek arkadaşı olması ihtimali yüksekti.
- Derin bir soluk alıp Jaine'in numarasını çevirdi. Genç kadın cevap verdiğinde, "Bayan Dean'in erkek arkadaşının adım biliyor musun?" diye sordu.
- Jaine'in aldığı nefesi duydu. "Marci iyi mi?"
- Şimdilik hiçbir şey bilmiyoruz, diye yalan söyledi. Erkek arkadaşının adı ?
 - Ah. Adı Brick Geurin. Soyadını kodladı.
 - Brick gerçek adı mı, yoksa takma mı ?

- Bıltıyorum. Ben Marci'nin Brick'ten başka bir isim kullandığımı duymadım.

- Peki. Bu kadarı yeterli. Bir şey öğrendiğimde seni ararım. Ha, bu arada, birlikte öğle yemeği yemeye ne dersin ?

-Tabii. Nerede?

Jaine hâlâ endişeli görünüyordu, ama Sam'in ondan beklediği gibi iyi tutuyordu kendisini.

- Eğer kapıdan geçmemi sağlarsan, gelip seni alırım.

- Sorun değil. On iki iyi mi ?

Sam saatine baktı. On buçuktu. "Daha erken olabilir mi, mesele on biri çeyrek geçe falan ?" Hemen yola çıkıp aradaki zamanı Hammerstead'e gitmek için kullanacaktı.

Jaine belki büüyordu, belki de Sam'in sesinden bir şeyler anlamıştı.

- Seni giriş katında beklerim.

Nöbetçi Sam'i giriş kapısından içeri bıraktığında, Jaine binamın önünde bekliyordu. Üzerinde milyon dolarlık gibi duran, cipe yardımsız binmesini engelleyen o uzun, ince eteklerden biri vardı yine. Sam cipten indi, çevresinden dolaşıp Jaine'e kapıyı açmaya gitti. Jaine'in Sam'i inceleyen gözleri endişe doluydu. Sam polis maskesini, en duyarsız maskeyi takındığını biliyordu, yine de genç kadının yüzünün solduğunu gördü.

Ellerim Jaine'in incecik beline dolayıp kaldırdı, cipin sağ kol tuğuna oturttu, soma da arabanın çevresini dolanarak direksiyonun basma geçti.

Bir damla gözyaşı Jaine'in yanağından aşağıya kaydı. Kısık bir sesle, "Anlat" dedi.

Sam içini çekti, soma elini uzattı, genç kadını kollarının arasına aldı.

- Ne söyleyeceğimi bilemiyorum, dedi Jaine'in saçlarının arasından.

Jaine adamın gömleğini avuçladı. Sam genç kadının titrediğini hissetti, kollarını daha fazla sıktı.

- Öldü, değil mi? dedi Jaine titrek bir sesle. Bu bir soru değüdi. Biliyordu.

Jaine o kadar çok ağlamıştı ki, şişen gözleri neredeyse kapanmıştı. Sam Hammerstead'in otoparkında ilk ağlama fırtınasının dinmesini beklemiş, genç kadın birazcık kendine gelince de, "Bir şeyler yiyebilecek durumda mısın ?" diye sormuştu.

Jaine başım salladı.

- Hayır. Sesi yapış yapıştı. Luna'yla konuşmam gerek... Bir de T. J.'yle.

- Daha değil, sevgiüm. Anlattıkların anında binaya yayılır; sonra biri bir gazeteyi, radyo ya da televizyonu arar ve haber alır başım gider. Henüz aüesinin haberi yok, bu şekilde öğrenmeleri doğru olmaz.

- Pek öyle aile diyebileceğin kimsesi yoktu. Jaine çantasından bir kâğıt mendil çıkardı, gözlerini silip sümküdü. Saginaw'da bir ablası, bir de galiba Florida'da yaşlı bir teyzesi ile eniştesi var. Başka birilerinden bahsettiğini hiç duymadım.

- Ablasının adı ne ?

- Cheryl. Soyadını bilmiyorum.

- Evdeki adres defterinden buluruz herhalde. Polislere Saginaw'da Cheryl adlı birini aramalarını söylerim. Cep telefonunda bir numara tuşladı, karşı taraftan cevap veren her kimse ona alçak sesle bir şeyler söyledi, Marci'nin ablası hakkında öğrendiklerini anlattı.

- Eve gitmek istiyorum, dedi Jaine, ön camdan dışarıya bakarak. Uzanıp kapı tokmağım tuttu; ama Sam elini genç kadının koluna koyup dmdurmuştu bile.

- Bu halde araba kullanamazsın, dedi. Eğer bir yere gitmen gerekiyorsa, ben götürürüm.

- Ama, ya arabam...

- Burada bir şey olmaz. Burası güvenli. Eğer bir yere gidecek-sen ben götürürüm.

- İyi de, senin bir işin çıkabilir.

- Hallederim, dedi Sam. Sen araba kullanmayacaksın.

Böylesine yıkılmış olmasaydı Sam'le tartışırdu mutlaka; oysa gözleri yine yaşarınca, araba kullanırsa önünü göremeyeceğini anlamıştı. Büroya dönmesi de söz konusu değildi; insanların karşısına çıkacak, hıçkırıklara boğulmadan sorulan yanıtlayacak durumda değildi.

- Bürodakilere eve gittiğimi söylemek zorundayım, dedi sonunda.

- Becerebilecek misin? Benim haber vermemi ister misin?

- Beceririm, dedi titrek bir sesle. Ama... şimdi değil.

- Tamam. Kemerini bağla.

Söz dinleyen çocuklar gibi kemerini bağladı, Sam arabayı vitese takıp otoyol trafiğiyle boğuşurken sakince oturup bekledi. Jaine Marci'nin öldüğü gerçeğini kabullenip ağlarken, Sam acılı genç kadını rahatsız edecek bir şey yapmadı, sessizce arabayı kullandı.

- Sen... bunu Brick'in yaptığıma inanıyorsun, değil mi?

- Sorguya çekilecek, dedi Sam. Şu sırada bir numaralı zanlı Geurin gibi görünüyordu, ama bunu destekleyecek kanıtlara ihtiyaç vardı. En yüksek ihtimalin peşinden koşarken bile, gerçek ile yüzde hesaplarının birbirinin tersi çıkabileceğini unutmamak gerekiyordu. Kim bilir? Belki de Bayan Dean'in başka biriyle görüşüğünü ortaya çıkarabilirlerdi.

Jaine yeniden ağlamaya koyuldu. Elleriyle yüzünü kapattı, öne eğülp hıçkırıklarla sarsıldı.

- Böyle bir şeyin olabileceğine inanamıyorum, demeyi becerdi bir ara ve aynı anda, bir kriz anında milyonlarca kişinin aynı şeyi söyleyeceğini düşündü.

- Biliyorum, sevgüm.

Bildiği belli, diye düşündü Jaine. Yaptığı işte buna benzer durumlarla defalarca karşılaşmıştır.

- Na... nasıl olmuş?

Sam tereddüt etti, Marci'nin hem darbe aldığı, hem de sivri bir aletle yaralandığını söylemek istemedi. Kesin ölüm nedenini bilmiyordu, cinayet yerini görmemişti, o yüzden Marci'nin kafasına yediği darbelerden mi, yoksa bıçak yaralarından mı öldüğünü söyleyecek durumda değildi.

- Bütün ayrıntıları bilmiyorum, dedi sonunda. Sadece bıçak-

landığını söylediler. Kesin ölüm saatini falan bilmiyorum. Söylediği üç şey de doğrudu, ama gerçeğin sadece çok küçük bir bölümüydü.

- Bıçaklanmış, diye tekrarladı Jaine, sanki sahneyi kafasında canlandırmak istiyormuş gibi gözlerini yumdu.

- Yapma, dedi Sam.

Genç kadın soran gözlerle adama baktı.

- Neler olduğunu, cesedin neye benzediğini, acıyıp acımadığını görmeye çalışıyorsun, dedi istediğinden de sert çıkan bir sesle. Yapma.

Jaine derin bir soluk alınca genç kadının öfkelenmesini, bütün hıncım ve Mitini ondan çıkarmasını bekledi, ama Jaine bu konularda kendisinden çok daha tecrübeli olduğunu kabul edercesine başım salladı.

- Çahşırm, dedi. Ama düşünmemek kolay değil.

- Marci'yi düşünmeye çalış, dedi Sam. Öyle olacağından emindi nasü olsa. Yas sürecinin bilinen bir parçasıydı bu.

Genç kadın bir şey söylemeye çalıştı, boğazı düğümlendi, gözlerinden yaşlar akmaya başlayınca başım sallamakla yetindi. Warren'a gelene kadar tek kelime etmedi.

Garaj yolundan eve yürümek tuhafına gitti. Sam bir kolunu beline dolamış, yaranda yürüyordu; mutfak kapışma çıkan birkaç basamağı beceriksizce tırmanırken, Sam'in yanında kalıp ona destek olmasma şükretti. BooBoo kuyruğunu dikmiş bir halde, sanki bu saatte evde ne işi olduğunu anlamamışçasma miyavlayarak geldi. Genç kadın eğilip kedinin kulaklarını arkasına kaşdı, çevik vücudunun sıcaklığında, kürkünün yumuşaklığında teselli aradı.

Sam telefonda yardımcısına kısık sesle talimatlar verirken Jaine mutfak iskemlelerinden birine çöküp kucağındaki BooBoo'yu okşamayı sürdürdü. Marci'yi düşünmemeye çalışıyordu, hiç olmazsa şimdilik. Onun yerine Luna ile T. J.'i düşündü, Marci'den haber alamadıklarına göre endişeleri daha da artmış olmalıydı. Arkadaşlarının öğleden soma işe gelmeyeceğim öğrendiklerinde bir yerde büyük bir sorun olduğunu anlayacaklarını düşünerek, Marci'nin ablasının bir an önce bulunması için dua etti. Arkadaşları telefon ettiğinde ne diyeceğini bilemiyordu; tabii konuşacak halde olursa.

Sam önüne bir bardak çay koydu.

- İç, dedi. Susuz kalacak kadar ağladın.

İmkânsız olan gerçekleşti, söyledikleri sarsak bir tebessümle karşılandı. Genç kadının başını öptü, elinde çay bardağı, yanına oturdu.

Jaine BooBoo'yu yere bıraktı, burnunu çekip gözlerini yumdu.

- Polis müdürlüğünde benim hakkımda tam olarak ne söyledin? diye sordu, değişik bir sohbete başlamak umuduyla.

Sam masum görünmeye çalıştı. O sert yüz için başarısız bir çabaydı bu.

- Pek bir şey söylemedim. Eğer ararsan, beni nasıl bulacağım söylemelerini istedim. Aslında akıl edip de çağrı numaramı vermem gerekirdi ya.

- Fena değü, dedi Jaine.

- İnanırdıcı değil mi?

- Değil.

- Peki öyleyse, onlara bir denizci gibi küfrettiğini...

- Etmiyorum!

- Rocky Dağlarının bu tarafındaki en tatlı popoya sahip olduğunu, eğer ararsan zaman geçirmeden bana haber vermelerini/çünkü ne zamandan beri yatağma girmeye çalıştığımı, belki de evet demek için arıyor olabileceğini...

Beni neşelendirmeye çalışıyor, diye düşündü Jaine. Çenesinin titrediğini hissetti.

- Çok tatlısın, deyip hıçkırıklara boğuldu. Dizlerine sarıldı, ileri geri sallanmaya başladı. Bu kez ağlaması, böylesi bir acıya uzunca bir süre katlanamayacakmış gibi şiddetliydi, ama kısa sürdü.

Sam genç kadını kucağına aldı, başını omzuna yasladı.

- Özel biri olduğunu söyledim, diye mınıldandı. Eğer ararsan, nerede ve hangi işle meşgul olursam olayım seninle konuşmak istediğimi de.

Muhtemelen yalan, diye düşündü Jaine, ama en az bir önceki kadar tatlı bir yalan. Yutkunup, "Özel bir operasyonda olduğun zaman da mı?" demeyi başardı.

Sam durakladı.

- Belki o zaman değil.

Ağlamaktan başı ağrıyor, yüzü ateş gibi yanıyordu. Şu anda Sam'e onunla sevişmesini söylemek istiyordu, ama kelimelerim yuttu. Hayatın devam ettiğini hissetmeye, teselli ve yakınlığa ne denli ihtiyacı olursa olsun, sevişmek doğru gelmeyecekti; ilk sevişmeleri çok farklı koşullarda gerçekleşmeliydi. Onun yerine burnunu Sam'in boynuna gömüp sıcak erkek kokusunu içine çekti, yakın olmanın verdiği rahatlığı tattı.

- Bir tim ne iş yapar?

- Belli olmaz. Değişik nedenlerle özel tim kurulabilir.

- Senin timin ne iş yapıyor?
- Bölümler arası, şiddet içeren suçlar timi. Şiddete başvuran suçluları tutukluyoruz.

Duydukları hoşuna gitmedi. Sam'i soru sorarken, küçük not defterine bir şeyler yazarken, kısacası detektiflik yaparken hayal etmeyi tercih ederdi. Şiddete başvuran suçluları tutuklamak kapı kırmak, ona ateş etmeye hazır kötü insanlarla karşılaşmak anlamına geliyordu.

- Sana bu konuda bazı sorular sormak istiyorum, dedi başım kaldırıp kaşlarını çatarak. Ama şimdi değil. Daha soma.

Sam rahat bir nefes aldı.

Genç kadını uzunca bir süre kucağında tuttu. Jaine büroyu arayıp öğleden soma gelmeyeceğini bildirirken ona sıkı sıkı sarıldı. Sesinden bir şey belli etmemeye çalışmıştı, ama Bay DeWynter orada olmadığından telefona Gina çıkmış, birbiri ardına sorular sormuş, o arada da hem Luna'nın hem de T. J.'in tekrar tekrar aradıklarını söylemişti.

- Ben onları ararım, dedi Jaine telefonu kapatırken. Soma üzüntüyle yüzünü Sam'in omzuna yasladı. Onlardan daha ne kadar kaçabilirim ki ?

- En azından mesai bitimine kadar. Sterling Heights'taki polis memurunu arayıp Marci'nin ablasını bulup bulamadıklarını sorayım. Sen sakın telefonlara cevap verme; bana ihtiyacı olanlar ya çağrı cihazıma mesaj bırakır ya da cep telefonumu arar.

Sonunda Sam'in rahat kucağından kalkıp banyoya gitti, yüzünü soğuk suyla yıkadı. Aynadaki görüntüsüne baktı. Gözleri kızarmış, yüzü ağlamaktan şişmişti; felaket görünüyordu, ama aldırmadı. Yorgun hareketlerle üstünü değiştirdi, blucin üe tişört giydi, başının ağrısını kesmek için iki Aspirin aldı.

Yatağının kenarında otururken Sam geldi. Kapının boşluğunda iri ve erkeksi, bir kadının odasında bulunmaktan rahatsız olmadan durdu. Gelip genç kadının yanına oturdu.

- Yorgun görünüyorsun. Neden biraz uyumaya çalışmıyorsun? Yorgundu, ayakta duramayacak kadar yorgun. Yine de uyuyabileceğini sanmıyordu.

- Hiç olmazsa uzan biraz, dedi Sam, yüzündeki kuşkuyu görerek. Sakın meraklanma; eğer sen uyuyakalır da ben bir şeyler öğrenirsem, ilk işim seni uyandırmak olur.

- İzci sözü ?

- İzci sözü.

- Hiç izcilik yapmı mı ?

- Hayır. Başımı belaya sokmakla meşguldüm o sıralar.

Öylesine tatlıydı ki, içinden koca adama sarılıp unufak etmek geldi Jaine'in. Ama onu öpmekle yetinip "Teşekkürler, Sam" dedi. "Sen olmasaydın bugünü nasıl atlatırdım bilemiyorum."

- Yine de bir şeyler yapardın, deyip öpücüğünü aynı şiddetle iade etti Sam, ama sıcaklığın tehlikeli boyutlara varmasına izin vermeden geri çekildi. Eğer uyuyabilirsen uyu. Sessiz adımlarla odadan çıktı, çıkarken de kapıyı kapadı.

Jaine sırtüstü uzanıp yanan gözlerini yumdu. Bir süre sonra Aspirin baş ağrısının hakkından geldi. Gözlerini yemden açtığı-nda saatin ikindiye yaklaştığını anladı. Şaşkınlıkla saatine baktı; üç saat geçmişti. Uyuyabilmişti anlaşılan.

Şiş ve yorgun gözleri rahatlatmak için kullandığı tamponları bulup iki tanesini gözlerinin üzerine yerleştirdi, bir süre daha uzandı, önündeki yorucu günler için güç toplamaya çalıştı. Yeniden doğrulup tamponları kaldırdığında şişlerin gözle görülür derecede indiğini gördü. Saçlarını tarayıp dişlerini fırçaladı, soma salona gitti, Sam'i televizyon izlerken buldu. BooBoo kucığında uyuyakalmıştı.

- Bir haber var mı ?

Sam'in elinde daha önceye göre oldukça önemli ayrıntılar vardı, ama hiçbirini Jaine'e anlatmak istemiyordu.

- Ablasına haber verildi, basm da artık Marci'nin kimliğini biliyor. Akşam haberlerine yetiştirirler herhalde.

Genç kadının yüzü üzüntüyle kasıldı.

-Luna?T. J.?

- Sen uyuyunca telefonun sesini kıstım. Yine de telesekreterde bir iki mesaj olmalı.

Jaine yine saatine baktı.

- İştten çıkmış, eve gidiyor olmalılar. Birkaç dakika soma evden ararım. Haberi televizyondan öğrenmelerini istemiyorum.

Daha sözlerini tamamlamamıştı ki, garaj yoluna birbirinin peşi sıra iki araba girdi: Luna'nın Camaro'su ile T. J.'in Buick'i. Jaine bir an gözlerini yumdu, birkaç dakikalığına toparlanmaya çalıştı, arkadaşlarını karşılamak için yalınayak ön kapıya yürüdü. Sam peşinden geldi.

- Bütün bunlar ne demek oluyor ? dedi T. J. bağırarak. Güzel yüzü gerginlikten yamulmuştu. Marci'yi bulamıyoruz, sen de telefonlara cevap vermiyorsun. Allah kahretsin, Jaine...

Jaine yüzünün buruştuğunu hissetti. Elini ağzma götürdü, göğsünden yükselen hıçkırıkları durdurmaya çalıştı.

Luna gözleri yaş dolu, olduğu yerde donakaldı.

- Jaine? dedi titrek bir sesle. Ne oldu?

Jaine peş peşe birkaç derin soluk aldı, kendisini kontrol etmeye çalıştı. Sonunda, "Mar... Marci" demeyi başardı.

T. J. bir ayağı alt basamakta, durdu. Ellerini kavuşturdu, ağlamaya başlarken bir yandan da sordu.

- Ne oldu ? Yaralı mı ?

Jaine başım salladı.

- Hayır... Öldü. Biri Marci'yi öldürdü.

Luna ve T. J. koşarak yaklaştı; üç kadın birbirlerine sarıldılar, sevdikleri, bir daha görmemek üzere yitirdikleri arkadaşları için gözyaşı döktüler.

Corin televizyonun karşısındaki koltuğa kurulmuş, ileri geri sallanıyor, bekliyor da bekliyordu. Üç gündür tüm haber programlarını izliyordu, ama şimdiye kadar kimse ne yaptığını öğrenememişti, o yüzden patlayacak gibi hissediyordu kendisini. Dört orospudan birinin öldüğünü bütün dünyaya duyurmak istiyordu.

Ölenin doğru insan olduğundan emin değildi. Kadının hangisi olduğunu da bilmiyordu. C olmasını umuyordu sadece. Mükemmel olmak için daha fazla çabalamak konusundaki o iğrenç cümleyi eden C'ydi. Gerçekten, ama gerçekten ölmesi gereken C'ydi.

Peki amanasü emin olabilirdi? Kadınları aramıştı, ama içlerinden biri telefonunu hiç açmıyor, öteki üçü de sorularını cevapsız bırakıyordu.

Ama artık birini dert etmeyecekti. Biri gitmiş, geriye üçü kalmıştı.

İşte! Haber spikeri, çok ciddi bir ifadeyle, "Sterling Heights'ta işlenen korkunç bir cinayet Detroit bölgesinin yeni ünlülerinden bMsinin hayatına mal oldu. Ayrımtüar az soma" demişti.

Nihayet! İçi rahatladı. Artık herkes annesinin küçük mükemmel erkeği hakkında böyle şeyler söylememesi gerektiğini öğrenecekti.

Koltuğunda sallanırken kendi kendisine bir şarkı mırıldanmaya başladı.

- Biri gitti, geriye üç kaldı. Biri gitti, geriye üçü kaldı...

Meldon Geurin'i ya da takma adıyla "Brick"i bulmak uzun sürmedi. Birkaç soruyla her zaman gittiği bar bulundu, oradan arkadaşlarından bazılarına ulaşıldı, o arkadaşlardan biri de, "Evet, Brick'le, şey... eski hanım arkadaşı, şey... kavga mı ne etmişler. Brick de şimdi Victor'la takuyormuş" dedi.

- Bu Victor'un soyadı ne ? diye sordu Detektif Roger Bernsen büyük bir nezaketle; ne kadar nazikçe sorarsa sorsun, sorusu tehdit kokuyordu; öyle ya Detektif Roger Bernsen bir seksenlik bir iskeletin taşıdığı yüz yirmi kilo ağırlığında, boynu yetmiş santim kalınlığında, kurbağa sesli, öfke nöbetine tutulmasına ramak kalmış gibi görünen bir adamdı. Sesi konusunda yapacağı bir şey yoktu, kilolarına aldırıyor, öfkeli görünüşünü daha da etkili kılmaya çalışıyordu. Toplamında oldukça korkutucuydu.

- Şeyy... Ables. Victor Ables.
- Victor'un nerede oturduğunu biliyor musun?
- Şehirde.

Böylece Sterling Heights detektifi Detroit Polis Müdürlüğü'yle temasa geçti, Meldon "Brick" Geurin sorgulanmak üzere gözaltına alındı.

Detektif Bernsen'in karşısına oturduğunda Bay Geurin'in yüzünden düşen bin parçaydı. Gözleri kan çanağı gibiydi, nefesi ekşi alkol kokuyordu; bu nedenle suratsızlığını üzümlerin gazabına bağlamak nuimkündü.

- Bay Geurin, dedi detektif, nazik olduğu kadar ürpertici bir sesle. Bayan Marci Dean'i en son ne zaman gördünüz ?

Bay Geurin başını kaldırdı; bu hareketinden pişman olacaktı. Konuşmayı başardığında, somurarak, "Perşembe gecesi" dedi.

- Perşembe mi? Emin misiniz?

- Evet, ne olmuş ? Yoksa bir şey çaldığımı mı söyledi ? Ben evden ayrılırken oradaydı, eğer bir şeyini aldığımı söylüyorsa yalandır.

Detektif Bernsen cevap vermedi. Tersine, "Perşembe gecesinden beri neredeydiniz ?" diye sordu.

- Kodeste, dedi Bay Geurin somurtarak.

Detektif Bernsen oturduğu yerde geriye kaykıldı, şaşkınlığının görünen tek belirtisi buydu.

- Hangi hapishanede ?

- Detroit.

- Ne zaman tutuklandınız ?

- Perşembe gecesini.

- Ne zaman serbest bırakıldınız ?

- Dün öğleden soma.

- Yani üç gününüzü Detroit Polis Müdürlüğü'nde konuk olarak mı geçirdiniz ?

Bay Geurin burun kıyırdı.

- Konuk olarak. Evet.

- Neyle suçlandınız ?

- Alkollü araç kullanmak, bir de polise karşı gelcüğümü söylediler.

Bütün bunlar doğru olup olmadığı kolaylıkla kontrol edilebilecek sözlerdi. Detektif Bernsen Bay Geurin'e bir fincan kahve önerdi, Bay Geurin'in teklifini geri çevirmesine şaşırmadı. Bay Geurin'i yalnız bırakarak Detroit Polis Müdürlüğü'ne telefon etmek üzere odadan ayrıldı.

Gerçek, Bay Geurin'in anlattığı gibiydi. Bay Geurin perşembe gecesini 23.34'ten pazar günü 15.41'e kadar hapishanede kalmıştı.

Kolay kolay çürütülemeyecek bir kamt.

Bayan Dean en son cuma akşamı, üç arkadaşıyla birlikte Ernie'nin yerinden çıkarken görülmüştü. Cesedin durumu ve ölüm sertliğinin gelişmesiyle birlikte klimalı evin içindeki sıcaklık göz önüne almdığında, Bayan Dean'in cuma gecesini ile cumartesi sabahı arasında öldürüldüğü anlaşıyordu.

Ne var ki katil Bay Geurin değüdi.

Bu basit gerçek, detektifi daha önce düşündüğünden çok daha karmaşık bir sorunla karşı karşıya bırakıyordu. Bay Geurin olmadığına göre kim işlemişti cinayeti ? Romantik bir ilişki ya da Bay Geurin'den ayrılmamasına öfkelenen kıskanç bir sevgili bulma çabaları da sonuçsuz kalmıştı. Üstelik Bay Geurin ilişkiyi perşembe akşamı bitirdiğine göre, bu varsayımın güvenilir bir tarafı yoktu.

Oysa saldırı çok kişisel olmuştu; nefret, kesin öldürme niyeti ve kurbanın kimliğini yok etme dürtüsüyle tanımlanacak kişisel

bir cinayet. Bıçak yaraları ölümden sonrasına aitti; kurban çekiç darbeleri sonucu ölmüş, ama katil hıncını ancak bıçak kullanarak çıkarabilmişti. Yaralar çok az kanamıştı, böylelikle bıçaklandığında kadıncağızın yüreğinin çarpmadığı anlaşılmıştı. Tecavüz de ölümden soma gerçekleşmişti.

Kapıda zorlama izi bulunmadığına göre, Marci'nin katili tanıdığını, muhtemelen onu eve aldığını düşünmek gerekiyordu. Bay Geurin'in listeden silinmesi detektifi başladığı yere geri döndürmüştü.

Cuma akşamından başlayarak kurbanın izini sürmenin doğru olacağını düşündü. Ernie'nin yerinden başlamalıydı. Oradan nereye gitmiş olabilirdi? Bir iki bara uğramış, orada bir erkekle karşılaşıp eve götürmüş olamaz mıydı ?

Düşünmekten alını kırıkmış bir halde, gözleri kapalı sandalyesinde oturmakta olan Bay Geurin'in yanına döndü. Geurin Detektif Bernsen'in odaya girdiğini görünce doğruldu.

- Yardımlarınız için teşekkür ederim, dedi Detektif Bernsen nazikçe. Eğer istiyorsanız, sizi arabayla bıraktırabilirim.

- Hepsi bu kadar mı? Bana sormak istediğiniz sadece bunlar mı? Bütün bunların bir nedeni olmalı.

Detektif Bernsen tereddüt etti. Nefret ettiği bir şey varsa o da ölüm haberi vermektir. 1968 yılında evin kapısını çalıp annesine kocasının Vietnam'dan dönmeyeceğini bildiren askerî din görevlisini hatırladı. Bu üzüntünün anısı beynine kazınmıştı.

Ama Bay Geurin belli bir sıkıntıya sokulmuştu zaten; bu yüzden de bir açıklama duymaya hakkı vardı.

- Bayan Dean evinde saldırıya uğradı...

- Marci mi? Bay Geurin birden dikildi, çevikleşti, bütün görünüşü değişti. Yaralı mı? iyi mi?

Detektif Bernsen insan duyarlılığının rahatsızlık verici tuzaklarından birine yakalanmış, tereddüt ediyordu yine:

- Ne kadar üzgün olduğumu anlatamam, dedi olabildiğince yumuşak bir sesle; haberin, karşısındakini düşündüğünden çok daha derinden sarsacağı biliyordu şimdi. Bayan Dean saldırıdan sağ kurtulamadı.

- Kurtulamadı mı? Yoksa siz... öldü mü?

- Çok üzgünüm, dedi detektif tekrardan.

Brick Geurin bir an yüdüğü çarpmış gibi durdu, soma yavaşça yığıldı. Tıraşsız yüzünü ellerine gömüp hıçkırmaya başladı.

Ablası Shelley, saat sabahın yedisi buie olmadan Jaine'in kapışma dayandı.

- Seni işe gitmeden önce yakalamak istedim, dedi Jaine kapıyı açtığımda.

- Bugün işe gitmiyorum. Jaine düşünmeden dolaptan yeni bir fincan alıp doldurdu ve Shelley'ye uzattı. Ne olacaktı şimdi? Ablasının sitemleriyle uğraşacak hali yoktu.

Shelley kahve fincanını masanın üzerine bıraktı, kollarını Jaine'e dolayıp sıkı sıkı sarıldı.

- Haberi ancak bu sabah televizyondan öğrenebildim, öğrenir öğrenmez de buraya geldim. İyi misin?

Jaine'in gözleri, tam da dökecek gözyaşı kalmadığını düşündüğü bir sırada yeniden doldu. Oysa göz pınarlarının kurumuş olması gerekirdi.

- İyiyim, dedi. Pek uyumamış, pek bir şey yememişti, motorundaki silindirlerden sadece yansı çalışıyor gibi geliyordu; yine de ayaktaydı. Marci'nin ölümü ne kadar acı verirse versin, yine de bu acıyı atlatacağım biliyordu. Hayatı durmadığı masalı, gerçek bir masaldı işte.

Shelley kız kardeşinin kolunu tuttu, soluk yüzüne, kırmızı ve şiş gözlerine baktı.

- Sana salatalık getirdim, dedi. Otur.

- Salatalık mı ? Neden ? diye sordu Jaine yorgun bir sesle. Salatalıkla ne yapacaksın ?

- Duimleyip gözlerine koyacağım, küçük aptal, dedi Shelley sabırsızlıkla. Jaine'le konuşurken genellikle sabırsızlık gösterirdi. Şişini mdirir.

- Göz tamponlarım var.

- Salatalık daha iyi. Otur.

O kadar yorgundu ki, oturdu. Shelley'nin çantasından dev gibi bir salatalık çıkarmasını, yıkamasını seyretti. Ablası etrafına bakıyordu.

- Bıçaklar nerede ?

- Bilmem. Çekmecelerden birinde.

- Bıçakların nerede olduğunu bilmiyor musun?

- Lütfen. Daha buraya taşmak bir ay bile olmadı. Sen ve Al yeni evinize taşındığınızda bavulları açıp yerleşmeniz ne kadar sürdü?

- Bir düşüneyim, sekiz yıl önce taşınmıştık, demek sekiz yıl oluyor. Mutfak çekmecelerini birbiri ardından açıp kapatırken gözleri muzip bir ifadeyle parlıyordu.

Mutfak kapısı kabaca çalındı, Jaine kalkmaya fırsat bile bulmadan kapı açıldı. Gelen Sam'di.

- Yabancı bir araba görünce muhabirler zannettim; başım ağ-

ntmalanna engel olmak için gelmiştim, dedi Jaine'e. Bir gece önce, başta dört büyük televizyon kanalının temsilcileri olmak üzere sürüyle muhabir telefon etmişti.

Shelley elinde kocaman salatalıkla döndü.

- Siz de kimsiniz? dedi pat diye.

- Jaine'in polis komşusu, dedi Sam. Gözü salatalığa takıldı. Yoksa işinize engel mi oluyorum?

Jaine adama vurmak istedi, ama yeterince güç yoktu kollarında. Yine de Sam'i görünce içinde bir şeylerin hafiflediği hissetti.

- Gözlerime koyacak.

Sam yan yan, şaka ediyor olmalısın der gibi baktı.

- Olmaz M, düşer.

Jaine gerçekten adama vurması gerektiğine karar verdi, ama daha soma, dedi içinden.

- Salatalık dilimleri, diye düzeltti.

Sam'in yüzündeki ifade değişip "bunu görmem gerek" der gibi bir hal aldı. Mutfak dolabından bir fincan çıkarıp kahve doldurdu. Uzun bacaklarından birini ötekinin üzerine atarak mutfak tezgâhına yaslandı, bekledi.

Shelley şaşırmıştı, Jaine'e döndü.

- Kim bu? diye sordu.

- Komşum, dedi Jaine. Shelley, bu Sam Donovan. Sam, bu da ablam Shelley.

Sam elini uzattı.

- Tanıştığımıza memnun oldum.

Shelley elini uzattı, ama bakışından tokalaşmak istemediği belli oluyordu. Bıçak aramaya devam etti.

- Buraya geleli üç hafta oldu ve kahve fincanlarının nerede olduğunu bilen bir komşun var, öyle mi?

- Ben detektifim, dedi Sam sırtarak. Benim işim arayıp bulmak.

Shelley Sam'e Kraliçe Victoria bakışıyla, duyduğunu komik bulmadığını belirten o bakışla baktı.

Jaine ayağa kalkıp kendisini daha iyi hissetmesini sağladığı için Sam'e sarılmak istedi; ne yapacağını bilemiyordu. Kaya gibiydi, gelen telefonlar ile onun arasında bir duvar gibi durmuştu. Üstelik bir daha telefon etmemelerini söylediğinde, sesinde insanları de&Merini yapmaya zorlayan bir şey vardı.

Ama bugün burada kalmayacaktı, belliydi kalmayacağı. İşe gitmek üzere açık kahverengi pantolonunu, kar beyazı gömleğini giymişti. Çağrı cihazı kemerine, o kocaman tabancası da sağ böb-

reğinin üzerine takılıydı. Shelley sanki yarı egzotik bir yaratık görmüş gibi bakışlarım Sam'den ayıramıyor, bıçak arama işine de dikkatinin ancak yansıma verebiliyordu.

Sonunda doğru çekmeceyi açtı, içinden bir bıçak çıkardı.

- Oh, dedi Jaine fazla aldırmaksızın. Demek oraya koymuşum.

Shelley bir elinde bıçak, ötekinde salatalık Sam'in karşısına dikildi.

- Yatıyor musunuz ? diye sordu düşmanca bir bakışla.

- Shelley! diye bağırdı Jaine.

- Daha değil, dedi Sam büyük bir güvenle.

Mutfakta bir sessizlik oldu. Shelley hızlı hızlı salatalığı soymaya başladı.

- Kardeş olduğunuz pek belli değil, dedi Sam sanki biraz önceki sessizliğin sebebi o kendisi değilmiş gibi.

Ömürleri boyunca duymuşlardı bu cümleyi ya da benzerlerini.

- Shelley babama benzer, ama annemin renklerini almıştır; ben ise babamın renklerini almakla birlikte anneme benzerim, dedi Jaine düşünmeden. Shelley uzundu, Jaine'den neredeyse on iki santim daha uzun; üstelik sıska ve sarışındı. Boyalı sarışındı, ama kahverengi gözlerine çok yakışıyordu saç rengi.

- Bugün burada mı kalacaksın ? diye sordu Sam Shelley'ye.

- Kimsenin kalmasını istemiyorum, dedi Jaine.

- Evet, dedi Shelley.

- Araya gir ve muhabirleri ondan uzak tutmaya çalış, tamam mı? dedi Sam.

- Kimsenin benimle kalmasını istemiyorum, diye tekrarladı Jaine.

- Tamam, dedi Shelley Sam'e.

- İyi vallahi, dedi Jaine. Burası benim evim ama kimse söylediklerimi duymuyor.

Shelley salatalıktan iki dilim kesti.

- Başım arkaya yasla ve gözlerini kapat.

Jaine söyleneni yaptı.

- Bunu yapmak için sırtüstü yatmak gerekir sanıyordum.

- Çok geç artık. Shelley yeşil ve soğuk dilimleri Jaine'in şiş gözkapaklarına yerleştirdi.

Ah, ne kadar da iyi geliyordu, soğuk, ıslak ve inatlmayacak kadar rahatlatıcı cümler. Marci'nin cenaze töreni bitene kadar bir torba dolusu salatalığa ihtiyacı olacağım düşündü ve birden yeniden üzüntü kapladı içini. Sam ve Shelley bir süre için de olsa ona üzüntüsünü unutturduklarından, bu birkaç dakika için onlara minnettardı.

- Bu sabah olayı soruşturan detektifle konuştum, dedi Sam. Marci'nin erkek arkadaşı, Brick, perşembe gecesinden pazar öğleden somaya kadar Detroit Hapishanesi'ndeymiş. Temiz yani.

- Yani, eve bir yabancının girdiğini ve Marci'yi öldürdüğünü mü söylemek istiyorsun ? diye sordu Jaine; salatalıkları eline almış, başım kaldırmıştı.

- Saldırgan kim bilmiyoruz, kapının zorlandığını gösterir bir işaret bulamamışlar.

Jaine bu kadarım gazetede de okumuştı.

- Bildiklerinin hepsini anlatmıyorsun, değil mi?

Sam omuzlarını silkti.

- Polisler hep söylediklerinden fazlasını bilirler.

Ayrıntıyı açıklayacak değildi; bu kadarım Sam'in polis maskesine bürünmüş yüzünden anlamıştı Jaine. Anlatmadığı ayrıntıların ne olabileceğini düşünmemeye çalıştı.

Sam kahvesini bitirip fincanı çalkaladı, damlalığın üzerine baş aşağı yerleştirdi. Soma eğilip genç kadını öptü, dudaklarındaki temas, sıcak ve kısaydı.

- Sende hem çağrımın hem de cep telefonumun numarası var. Bana ihtiyacın olursa hiç çekinmeden ara.

- Ben iyiyim, dedi Jaine; doğru söylüyordu. Bu arada... Marci'nin ablasının gelip gelmediğinden haberin var mı ?

Sam başını salladı.

- Saginaw'a geri döndü. Burada yapabileceği hiçbir şey yok, en azından şimdiük. Ev hâlâ kordon altında, üstelik cinayetlerde otopsi gerekir. Ne kadar süreceği adli tıbbi iş yüküne bağlı. Cennaze hafta sonundan önce kaldırılamaz gibime geliyor.

Jaine'in düşünmek istemediği ayrıntılardan biri de buydu; Marci'nin bedeni günlerce morgda kalacaktı.

- Öyleyse, yarın işe giderim. Eğer istiyorsa ablasına yardıma hazırım, ama şimdilik yapacak bir şey olduğunu sanmıyorum.

- Şimdilik yok. Sam genç kadını yeniden öptü, soma hâlâ salatalık dilimlerini tutan ellerini kaldırdı, gözkapaklarının üzerine yerleştirdi. Bırak orada kalsınlar. Harika görünüyorsun.

- Aman ne güzel, dedi Jaine öfkeli bir sesle. Sam'in çıkarken kıkırdadığını duydu.

Yeniden bir sessizlik oldu. Soma Shelley, "Değişik bir adam" dedi.

Eski nişanlısından farklı, demek istemişti.

Ciddi bir sesle, "Evet" dedi Jaine.

- Oldukça ciddi bir ilişkiye benziyor. Oysa daha yeni tanıştınız.

Shelley bir bilebilseydi! Herhalde Jaine'in burada yaşadığı üç haftayı düşünüyordu. Jaine'in ilk iki hafta boyunca Şam'ın ayyaş ya da uyuşturucu satıcısı olduğunu düşündüğünü bir bilseydi.

- Ne kadar ciddi olduğunu bilemiyorum, dedi Jaine, yalan söylediğini bile bile. Hiç acele etmek niyetinde değilim. Kendi adına bundan daha ciddi olamazdı. O dev adama âşıktı. Onun neyi nasıl hissettiğiye tartışmaya açıktı.

- İşte bu iyi, dedi Shelley. Senin için isteyeceğim son şey dördüncü nişanını da bozmandır.

İstese, Jaine'in o felaket UışMerinin sözünü bile etmeden bütün bir gün geçirebilirdi, ama Shelley sözünü sakınan biri değildi. Öte yandan, Jaine ablasının kendisim sevdiğinden kuşku duymuyordu, bu da, Shelley'nin patavatsızlığını büyük ölçüde affettiriyordu.

Telefon çaldı. Jaine gözkapaklarınm üzerindeki salatalık «tilimlerini kaldırdı, Shelley'yle aynı anda telsiz telefona uzandı.

- Sam telefonlara benim cevap vermemi söyledi, diye fısıldadı Shelley, sanki telefon eden her kimse, onu duyabilirmiş gibi.

Telefon çalmaya devam ediyordu.

- Ne zamandan beri dikkat edilmesi gerektiğim söylediğin binden emir alıyorsun? diye sordu Jaine kızgınlıkla.

Telefon hâlâ susmamıştı.

- Aslında seni uyardığım söylenemez...

Jaine mini tartışmanın yarım saat sürebileceğini düşünerek, telesekreter devreye girmeden ahizeyi kaldırdı.

-Alo.

- Sen hangisisin?

- Efendim? dedi Jaine şaşkınlıkla.

- Sen hangisisin ?

Telefonu kapatıp kaşlarını çatı.

- Arayan kimdi ? diye sordu Shelley.

- Sapığın biri. listenin yayımlandığı günden beri Marci, T. J. ve Luna da benzeri telefonlar alıyor. Marci'den bahsettiğinde, sesi biraz burulmuştu. Aynı herif, hep aynı şeyleri söylüyor.

- Sapık telefonlar aldığını telefon şirketine bildirdin mi?

- Sapıkça bir şey yok ki. Sadece "Sen hangisisin ?" diyor sinir bozucu bir fisütiyla. Fisütıdan ayırt etmek zor, ama erkek olduğunu sanıyorum.

Shelley gözlerini devirdi.

- Liste yüzünden arayan bir sapık, ha ? Erkek olduğuna bahse gkebilirsin. Al işyerindeki erkeklerin listenin bazı bölümlerine ger-

çekten taktıklarını söylüyor. Hangi bölümlerden hoşlanmadıklarını tahmin ediyorsundur herhalde.

- Şeyleriyle ilgili bölümden mi ? dedi Jaine, tahmin etmek zorundaymış gibi.

- Erkekler konusunda tahmin yapmak ne kadar da kolay, değil mi? Shelley çekmece ve dolapları açıp kapatarak mutfakta dola-
nıyordu.

- Ne yapıyorsun?

- Yemek pişirmeye başladığımda aramakla zaman kaybetmek için, neyin nerede olduğuna bakıyorum.

- Yemek mi pişireceksin ? Ne hazırlayacaksın ? Jaine kısa bir sü-
reliğine Shelley'nin o akşam için pişirmeyi tasarladığı her neyse,
malzemesini de yarımda getndiğini düşündü. Öyle ya, biraz önce
çantasından dev gibi bir salatalık çıkarmamış mıydı? O çantada
başka neler olduğunu Tanrı bilirdi. Belki de kızarmış et vardı?

- Kahvaltı, dedi Shelley. İkimiz için. Kahvaltı edeceğiz.

Jaine bir önceki akşam yemeğini atladığından kendisini aç his-
sediyordu. Yoksa Shelley deli olduğunu mu düşünüyordu? Yemek
konusunda tartışması söz konusu büe olamazdı.

- Çalışırım, dedi güçsüz bir sesle; ablası yoktan var edilmiş krep-
lerle uğraşırken gözkapaklarına salatalık (lilimlerini yerleştirdi.

Corin oturmuş telefona bakıyor, öfkesinin dalgalar halinde vü-
cuduna yayıldığı hissediyordu. Bu da söylememiştii. Hiç değilse,
ötekiler gibi azarlamamıştı onu. Oysa azarlayacağım düşünmüş,
cevabım önceden hazırlamıştı. Annesinin deyimiyle, suratında ko-
ca bir ağız vardı o kaçlının. Konuşma tarzım, devamlı küfretmesi-
ni hiç tasvip etmiyordu. Annesi de hoşlanmazdı bu tür şeylerden.

Şimdi ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Birinci orospuyu öl-
dürmek öylesine... manımaz olmuştu ki. O vahşi zevk dalgasını,
neredeyse kendinden geçmesine neden olan keyfi hiç beklemi-
yordu. O dalganın üzerinde zirvelere çıkmış, soma da korkmuş-
tu. Bundan zevk aldığım bilse, annesi ne derdi? Cezalardan aldığı
gizli zevki öğrenir diye o kadar korkmuştu ki.

Ama öldürmek, öldürmek... Cinayetin her arımı yemden yaşar-
ken koltuğunda bir geri bir ileri sallanmaya başladı. Çekiç kafası-
na inmeden bir saniye önce orospunun gözünde beliren şaşkın-
lık, o ıslak gümbürtüler, damarlarım dolduran neşe, çok güçlü ol-
manın, çok güçlü olduğu için orospunun onu durduramayacağım
bilmenin keyfi... Gözleri yaşlarla doldu, böylesine zevk aldığı şey
artık bitmişti.

Annesini öldürdüğü günden beri böylesine bir zevk yaşamamıştı.

Hayır... Düşünme bunu. Bunu düşünmemesini söylemişlerdi. Haplarını almasını söylemişlerdi, ama bu konuda yanılmışlardı, öyle değil mi? Haplar öteye gönderiyordu onu. Öyleyse, belki de annesini düşünmesi gerekiyordu.

Banyoya gidip aynaya baktı. Evet, hâlâ oradaydı.

Orospunun evinden bir dudak boyası almıştı. Neden aldığı bilmeden. Kadını öldürdükten soma çevreyi dolaşmış, orospunun eşyalarına bakmış, banyosuna girip aynada kendisini seyrettiğinde, hemen her yeri kaplayan, banyoda ne kadar yüzey varsa hepsine yayılmış inanılmaz miktarda makyaj malzemesiyle karşılaşmıştı. Anlaşılan orospu güzelleşmeye inanıyordu, öyle değil mi? Her neyse, artık buna ihtiyacı olmayacak, diye düşünmüştü dudak boyasını cebine atarken. Dudak boyası o geceden beri, banyosundaki etajerin üzerinde duruyordu.

Dudak boyasının kapağını açıp, altındaki burguyu çevirdi. Ahlaksızca sepilendirilmiş kızıl parmak, bir köpek penisi gibi çıktı dışarı. Köpek penisinin neye benzediğini biliyordu, çünkü eskiden... Hayır, düşünme bunu.

Öne eğilerek dudaklarını dikkatle parlak kırmızıya boyadı. Doğruldu, aynada kendisine baktı. Sırıttı, dudaklarını dişlerinin üzerinde gerdi ve "Merhaba, anne" dedi.

Ne tuhaf, diye düşündü Jaine ertesi sabah işyerinin asansörüne binerken, Hammerstead'de çalışanların hemen hiçbirisi Marci'nin ölümünden etkülenmemişken, kendi hayatının böylesine değişmesi ne tuhaftı. Tabii, Luna ve T. J. de en azından onun kadar üzüntülüydü, Marci'nin bölümündekiler de öyle, ama işe gelirken karşılaştıklarından çoğu ya cinayetten hiç bahsetmemiş ya da "Evet, duydum" demişlerdi. "Korkunç bir şey, değil mi?"

Bügisayar fareleri, içinde gigabyte olmayan hiçbir şeyle ilgilenmiyorlardı tabii. Bu sabahki asansör ilanında şöyle diyordu: FEDERAL İLAÇ YÖNETİMİNİN SON BASIN AÇIKLAMASI: KIRMIZI ET SAĞLIĞINIZA ZARARLI DEĞİL. TEST SONUÇLARI SAĞLIĞA ZARARLI OLANIN KIVIRCIK YEŞİL ET OLDUĞUNU GÖSTERİYOR.

Kıvırcık yeşil et, ortalama bir bilgisayar dâhisinin buzdolabının içindeki manzarayı anımsattığına göre, diye düşündü Jaine, bu ilanın muhtemelen onlar için özel bir anlamı olmalı. Başka herhangi bir gün olsa gülerdi buna. Oysa bugün tebessüm etmeyi bile başaramadı.

Önceki gün T. J. ile Luna da işe gelmemişti. Saat sekizi biraz geçte, gözleri neredeyse Jaine'inküler kadar şiş, genç kadının evinin kapısında belirivermişlerdi. Shelley salatalıktan birkaç dilim daha kesmiş, soma Jaine kadar konukların da hoşuna giden krepler hazırlamıştı.

Shelley Marci'yi hiç tanımamıştı, yine de gün boyu onun hakkında anlatılanları dinlemekten sıkılmadı. Marci'nin arkadaşları bol bol ağlamış, biraz gülmüş, Brick hiçbir kuşku bırakmayacak şekilde temize çıktığı için, cinayete ilişkin kuramlar geliştirmişlerdi. Gerçeğe böyle ulaşamayacaklarımn farkında olsalar da, bu konu hakkında konuşmanın kenmlerini rahatlatacağını biliyor-

lardı. Marci'nin ölümü öylesine inanılmazdı ki, ancak bu ölümden konuşarak Marci'yi yitirdikleri fikrine alışabilirlerdi.

İlk kez, erken gelmemiştii işe. Bay DeWynter daha önce gelmişti, Jaine'i görür görmez bürosuna gelmesini söyledi.

Jaine içini çekti. Bordro Bölümü'nün başındaydı, ama ne yazık ki bulunduğu görev sadece sorumluluk yüklüyordu, yetki değil. Pazartesi öğlen işten ayrılıp salı günü işe gelmemekle arkadaşlarım güç durumda bırakmıştı. DeWynter ter dökmüş, işler zamanında yetişmeyecek diye kaygılanmış olmalıydı; insanlar maaş çeklerini zamanında alamadıklarında mantıksız davranma eğiliminde olurlardı.

DeWynter'in eleştirilerini dinleyip kabullenmeye hazırlanırken, adamın, "Arkadaşının ölümüne ne kadar üzüldüğümü bilemezsin" demesine çok şaşırmıştı. "Bütün bu olanlar çok korkunç."

O gün ağlamayacağına yemin etmişti, ama DeWynter'm bu beklenmedik yakınlığı gözlerini yaşartmaya yetmişti. Gözyaşlarını tutmak için gözlerini kırptırdı.

- Teşekkür ederim, dedi. Gerçekten de çok korkunç. Pazartesi günü işten habersiz ayrıldığım için sizden özür...

DeWynter başım salladı.

- Anlıyorum. Biraz fazla mesai yapmak zorunda kaldık, ama kimse şikâyetçi olmadı. Cenaze töreni ne zaman?

- Daha kararlaştırılmadı. Önce otopsi...

- Ah, tabii, tabii. Belli olduğunda lütfen bana bildirin; Hammerstead'de cenazeye katılmak isteyecek bir sürü insan var.

Jaine başını sallayarak söz verdi, soma da masasının başına, dosya yığınlarının arkasına kaçtı.

O günün zor geçeceğini tahmin etmişti de, bu denli güç olacağını hiç düşünmemişti. Başta Gina olmak üzere onunla aynı bölümde çalışanların hepsi gelip üzüntülerini bildirdi, bu da yeniden ağlamasına neden oldu tabii. Yanında salatalığı olmadığından, bütün gün gözleriyle ügilenmek zorunda kaldı.

Daha önce hiçbir şey konuşmamış olmalarına rağmen, öğlen olduğunda T. J. Ue Luna kapıda gölündüler. "Railroad Pizza?" diye sordu T. J. Hep birlikte T. J.'in arabasına doluştular.

Vejetaryen pizzaları henüz önlerine gelmişti ki, telefon sapıgım hatırladı Jaine.

- Sonunda ben de o "Sen hangisisin?" sorusuyla karşılaştım, dedi arkadaşlarına.

- Tüyler ürpertici bir şey, değil mi? Luna isteksizce ısırdı pizzasım. Güzel yüzü son iki günde on yıl yaşlanmış gibiydi. Bizler

en azından iki ya da üç kere arandık, seni bulmasının bu kadar uzun sürmesi şaşırtıcı.

- Aslında telesekreterimde bir sürü sessiz mesaj vardı, ama ben onları muhabirler sanmıştım.

- Belki de. Peşimizde ne kadar muhabir olduğunu Tanrı bilir. T. J. alnını ovuşturdu. Başım zonkluyor. Galiba ancak dün gece farkına vardım olanların, eve döndüğümde. Soma da midem bulanana kadar ağladım. Galan...

Jaine başım kaldırdı.

- Sahi, Galan işi ne oldu? Hâlâ motelde mi kalıyor?

- Hayır. Pazartesi, biz haberi duyduğumuzda isteydi, ama bana bir sürü mesaj bırakmış, o gece de eve geldi. Bence ilişkimiz hâlâ sallantıda. Marci'yi düşünürken Galanla kozlarımızı paylaşma gücünü bulamadım kendimde. Şu bir iki gündür çok sessiz ve de çok... sevgi dolu. Belki de unutacağımı umuyor. Pizzasmdan koca bir parça kopardı.

- Bana kalırsa, buna pek ihtimal yok, dedi Jaine kızgınlıkla. Luna gülümsedi.

- Hayatta yok, dedi T. J. Neyse, biz daha ilginç konulardan konuşalım, mesela Sam'den. Gözlerinde mendeburca bir parıltı vardı. O çekici adamın uyuşturucu satan bir ayyaş olduğunu sandığına inanamıyorum bir türlü.

Jaine artık yeniden gülümseyebildiğinin farkına vardı.

- Ne diyeyim ki? Temizlendiğinde adama benziyor. Siz onu bir de yırtık ve lekeli elbiselerle, tıraşsız ve cam siklonken görün.

- O koyu gözler, off, Luna elini yelpaze gibi salladı. Bir de, eğer farkında değilsen söyleyeyim, gerçekten etkileyici bir çift omza sahip.

Jaine hepsinin farkında olduğunu söylemek gereğini duymadı. Mutfak penceresi sahnesini bümeseler de olurdu. Tuhaf, diye düşündü, Sam'in ayyaş bir herif olduğunu düşündüğü günlerde, onunla karşılaştığında yaşadıklarım anlatıp arkadaşlarını eğlendiriyordu, ama aralarındaki ilişki kişiselleşmeye başlar başlamaz Sam'den bahsetmekten vazgeçmişti.

- O da sana bayılıyor, dedi T. J. O herifin aklı senin vücudunda. Bana inanabilirsin.

- Belki de, dedi Jaine dalgın dalgın. Kendi aklının da o herifte olduğunu ya da sevişmeye ne denli yaklaştıklarım anlatmak istemiyordu.

- Bunu görmek için müneccim olmaya gerek yok, dedi Luna T. J.'e. Kendisi itiraf etti ya.

T. J. güldü.

- Söyledi değü mi ? Hiç de utanmıyor.

Hayır, utangaçlık Sam Donovan'ın yanından geçmemiști kesinlikle. Küstah, kendini beğenmiş, saldırgan, zeki, çekici, tatlı... işte Sam'i iliklerine kadar tanımlayacak sıfatlar. Jaine adamın vücudunda bir tane bile utangaç gen olmadığından emindi, Tann'ya şükür.

T. J.'in cep telefonu çaldı.

- Herhalde Galan'dır, dedi içini çekip çantasından telefonu çıkarırken. Kapağı açıp "Yes" düğmesine bastı. Alo ?

Jaine T. J.'in yüzünün kızıla kesmesini seyretti.

- Numaramı nereden buldun? diye bağırıp kapatma düğmesine bastı. Pezevenk, diye homurdandı telefonu yeniden çantasına yerleştirirken.

- Bana kalırsa, Galan değildi, dedi Jaine.

- Yine o sapıktı. T. J.'in sesi öfkeden titriyordu. Cep numaramı nereden bulduğunu merak ediyorum. Bilirsiniz, pek kimseye vermem.

- Cep telefonları için bilinmeyen numaralar servisi var mı ? diye sordu Luna.

- Telefon Galan'm adına kayıtlı, benim değil. Öyleyse bu herif telefonun benim yanımda olduğunu nereden biliyor?

- Ne dedi? diye sordu Jaine.

- Her zamanki gibi "Sen hangisisin ?" diye zırvaladı. Soma da "Marcı" dedi, sadece adım söyledi. Allah kahretsin, hasta bu herif.

Jaine pizza dilimini tabağına bıraktı. Birden bütün vücudu buz kesmiş, ense kökündeki saçlar dikilmişti. Ya bu telefonların Marci'nin ölümüyle bir ilişkisi vardiysa? Belki kuruntuydu, ama belki de değil. Belki de adam "liste" yüzünden onlardan gerçekten, ama gerçekten nefret eden, soma da teker teker peşlerine düşen bir sapıktı...

Derin derin soluyordu. T. J. ve Luna gözlerini ona dikmiş, şaşkınlıkla bakıyordu.

- Neyin var? dedi Luna korkuyla.

- Birden korkunç bir şey düşündüm, diye fısıldadı Jaine. Ya Marci'yi öldüren şu telefon sapığıysa? Ya hepimizin peşindeyse?

Karşımdakilerin yüzlerinde katışıksız bir şok ifadesi belirdi.

- Mümkün değil, diye kestirip attı Luna.

- Neden?

- Çünkü! Çünkü bu dediğin çılgınca bir şey. Böyle şeyler oluyor hayatta. Belki ünlülerin basma gelir, ama bizim gibi normal insanlara olmaz.

- Marci öldürüldü, dedi Jaine, sesine istediği kadar güç vereme-

diğine şaşırarak. Bu normal mi sence? Ürperdi. Eve gelen telefonlara ben de aldırmiyorum, ama T. J. haklı, senin numaram nasıl buldu? Numara bulmanın yolları olduğundan eminim, ama insanların çoğu bunlardan habersizdir. Yoksa izleniyor muyuz ?

iki arkadaşı yeniden şaşkınlıkla ona baktı.

- işte şimdi ürktüm, dedi Luna bir süre soma. Sen yalnızsın, ben yalnızım, Galan eve geceyansından soma geliyor, Marci yalnız yaşıyordu.

- iyi ama bütün bunları nasü biliyor? Brick bir gece öncesine kadar Marci'nin evinde kalıyordu, diye itiraz etti T. J.

Sezgileri Jaine'in bağırsaklarına bir yumruk daha indirdi. Hastalanacağım hissetti.

- Gazetede yazıyordu... kapıda zorlama izi yok diye. Sam'i telefonda konuşurken duydum. Brick'in yaptığım sanıyorlardı, erkek arkadaşı olduğu, anahtarı olduğu için... Ama Brick değildi, şimdi Marci'nin tanıdığı biri olduğunu düşünüyorlar. Marci kapıyı açıp içeri aldı, o da Marci'yi öldürdü. Yutkundu. Hepimizin taradığı biri.

- Aman Tanrım. Luna iki eliyle ağzım kapadı. Gözleri dehşetle açılmıştı.

T. J. elindeki pizza düimini düşürdü. O da hasta gibi görünüyordu, çok korkmuş bir hasta. Gülümsemeye çalıştı.

- Kamp ateşi çevresinde hayalet öyküleri anlatan veletler gibi búbirimizi korkutmaya çalışıyoruz.

- İyi. Eğer korkarsak daha dikkatli davranırız. Büroya döner dönmez Sam'e telefon edeceğim...

T. J. çantasından cep telefonunu çıkarıp açtı.

- Al, dedi. Hemen şimdi ara.

Jaine Sam'in numaralarını yazdığı kâğıt parçasını bulabilmek için çantasını karıştırdı. Cep telefonunun numarasını tuşlarken elleri titriyordu. Bağlantı sağlandı, kulağında bir zil sesi çınladı. İkincisi. Üçüncüsü.

- Donovan.

Küçük telefonunu iki eliyle sıkı sıkı kavradı.

- Ben Jaine. Sam... korkuyoruz. Sapığın teki "liste" yayımlandığından beri hepimizi arıyor, kimseyi tehdit etmediği için sana anlatmaya gerek görmedim. Sadece hangimizin kim olduğunu soruyor, biliyorsun ya, A, B, C, D hikâyesi. Ama biraz önce T. J.'in cep telefonunu arayıp Marci'nin adım söyledi. T. J.'in numarasını nereden buldu? Telefon kocası adına kayıtlı, öyleyse telefonun Galan'da değil de T. J.'in yaranda olduğunu nasıl biliyor? Senin. Marci'nin muhtemelen katili taradığını, onun için de kapıyı açtığımı

söylediğini duydum; telefon eden her kimse T. J.'i de tanıyor, yoksa telefon numarasını bulamazdı. Belki de saçmalıyorum, ama çok korkuyorum, onun için de hayal gücümün bana oyun oynadığını söylemeni istiyorum...

- Neredesiniz ? diye sordu Sam sakın bir sesle.

- Railroad Pizza. Lütfen hayal gücümün bana oyun oynadığını söyle.

- Bana kalırsa kimin aradığım gösteren bir cihaza ihtiyacın var, dedi Sam aynı sakın sesle. Eğer yoksa Luna ve T. J.'in de hemen bir tane edinmelerini söyle. Hemen bugün. Büroya gidince hazırlamaları için telefon şirketine telefon edin, eve dönerken de uğrayıp alm.

Jaine derin bir nefes aldı.

- Tamam arayan numarayı gösteren cihaz.

- Cep telefonun var mı ? Lima'nın var mı ?

- Hayır, sadece T. J.'in var.

- Her ikinizin de birer cep telefonu alması gerekecek. Hep yanınızda bulunsun ki, ihtiyacınız olduğunda kullanabilesiniz. Yanınızda derken, gerçekten yarımızda demek istiyorum, yani cebinizde; çantada ya da arabada değil.

- Cep telefonu. Tamam. Eve dönerken bir sürü yere uğramaları gerekecekti.

- Sesinde tamdık gelen bir şey var mıydı ?

- Hayır, çünkü fısıldıyor, ama gürültüye benzeyen bir fısıltı. Garip bir şey.

- Arka planda bir uğultu falan ?

Jaine, Luna ve T. J.'e sordu. Her ikisi de başlarını salladı.

- Hayır, yok.

- Peki. T. J. ve Luna nerede oturuyor?

Adresleri söyledi. T. J. Mount Clemens'te, Luna da Royal Oak'ta oturuyordu, yani her ikisi de Detroit'in kuzeyinde.

Sam küfretti.

- Royal Oak, Oakland bölgesinde. Bu işle uğraşmak için iki ayrı bölgede dört değişik müdürlüğün işbirliği yapması gerekecek.

- Bana delikliği söylemeliydin, dedi Jaine titrek bir sesle; oysa Sam'in bir şey demeyeceğini zaten biliyordu.

- Marci öldürüldü, dedi Sam kabaca. Dördünüz de aynı sapık tarafından arandınız. Yoksa hayatınızı rastlantılara mı bırakacaksınız?

Jaine söylenenleri duyunca deli olmadığını anladı. Derin bir nefes aldı.

- Sence ne yapmamız gerek ?
- T. J. ile Luna'ya bu telefonları Idmin ettiğini bulana kadar akrabaları dışında kimseyi eve sokmamalarını, arabaları bozulsa da kimseden yardım almamalarım, akrabaları dışında kimsenin arabalarına binmelerine izin vermemelerini söyle. Kapıları ve pencereleri kilitli olsun, eğer garaj kapıları otomatikse, kapı açıldığında kimsenin girmediğinden emin olsunlar.
- O sapığı bulmak ne kadar sürer?
- Belli olmaz. Eğer sadece telefon numarası çeviren pezevenğin biriyse, numarasından yakalanır. Olmazsa, telefonlarınızı dinlemeye alırız.
- Ama eğer p... Kelimeyi söylemeden önce kendini tuttu. Eğer şeyin tekiyse, T. J.'in cep telefonunu nereden buldu?
- Söylediğin doğru, T. J.'i tanıyor.

T. J. arabayı Hammerstead'in önünde park ettiğinde, hep birlikte başlarını kaldırıp büyük tuğla binaya baktılar.

- Muhtemelen burada çalışan biri, dedi Jaine.
- Mutlaka, dedi Luna. Bizi korkutmanın eğlenceli olacağını düşünen bir hıyar.
- Sam hiçbir şeyi rastlantıya bırakmamamızı söyledi. Gerçeği öğrenene kadar, bize telefon edenin Marci'yi öldürenle aynı insan olduğunu düşünmemiz gerek.
- Bir katüle aynı çatı altında çalıştığımıza inanamıyorum, dedi T. J. belli belirsiz bir sesle. Elimde değil işte. İnanılmayacak bir şey. Kırolar, tamam. Mesela Bennett Trotter'ı düşünün yeter. Marci o heriften nefret ederdi.
- Biz de öyle. Bennett Trotter kadrolu bir pislikti. Son olayları düşünürken Jaine'm kaşları çatıdı. "Liste"yi hazırladığımız akşam... bir düşünün, Marci bize Kellman'm kırım avuçladığını anlatıyordu, değil mi? Bu konuda yorum yapan Bennett değü miydi?
- Bence de, dedi T. J. kuşkuyla. Ama tam olarak hatırlamıyorum.
- Ben hatırlıyorum, dedi Luna. Marci zor durumdaysa Kellman'm yerini alabileceğini söyleyen Bennett'ti.
- Kışlara meraklıdır, ama onu birini öldürürken düşünemiyorum, dedi T. J. başım sallayarak.
- Neler döndüğünü bilmiyoruz, onun için herkese suçlu gözüyle bakmak zorundayız. Eğer Sam o telefonları edeni bulur, o sapık da, her kimse, cinayet günü nerede olduğunu kamtlayabilirse, işte o zaman rahat ederiz. O zamana kadar, herkese karşı dikkatli olacağız. Jaine'm içinden T. J.'yi sarsmak geliyordu; kızcağız

tehlikede olabileceğini anılamıyordu bir türlü. Büyük bir olasılıkla tehlikede değillerdi, olmamayı umuyordu. Ama bugünkü telefon, durumu bambaşka bir boyuta taşımış, bu da Jaine'i gerçekten rahatsız etmişti. İçinden bir ses T. J.'in haklı olduğunu söylüyordu; bütün bunlar gerçek olamayacak kadar hayalîydi, inanılmazdı. Ona bu oyunları oynayan hayal gücünün çalışmasına engel olamıyordu, hepsi bu. Beyninin başka bir bölümü Marc'i'nin öldüğünü, öldürüldüğünü, onu öldüren her kimse, hâlâ ortalıkta dolaştığını söylüyordu. Bu düşünce ötekenden de inanılmazdı, ama doğrudur işte.

Değişik bir taktik denedi.

- Eğer Sam aşırı dikkatli olmamızı söylüyorsa, benim diyecek bir şeyim yok. Bu konularda bizlerden çok daha fazlasını biliyor.
- İşte bu doğru, dedi T. J. Sam endişeleniyorsa, tavsiyelerine uymamız gerekir.

Jaine gözlerini devirdi. T. J., Luna, hatta Shelley bile Sam'le ilk karşılaşmalarından soma adam büyük reismiş gibi davranmaya başlamışlardı. Her neyse, önemli olan hepsinin dikkatli olmasıydı.

Birlikte binaya girdiler, soma ofislerine gitmek üzere birbirlerinden ayrıldılar. Jaine Sam'in söylediklerini hatırlayıp telefon şirketini aradı, zil ve düdük sesleri, çağrı aktarma da dahil arayan numarayı belirleme cihazı sipariş etti. İşte o sırada çağrı aktarmanın işe yarayabileceğini, örneğin gelen çağrıları Sam'in evine aktarabileceğini düşündü.

Sam Detektif Bernsen'e telefon etti.

- Roger, içimden bir ses sandığımızdan çok daha karmaşık bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu söylüyor.
- Bu da ne demek şimdi ?
- Bayan Dean'in o "üste" hanımlarından biri olduğunu biliyordun, değil mi ?
- Evet de, bunun gazetecilere etrafında koşturacakları bir konu sağlamak dışında ne önemi var?
- Anladığım kadıyla dördü de aynı telefon sapığının tacizinden şikâyetçi. Hepsine hangisi olduğunu soruyormuş.
- Hangisi mi ?
- Listeyi gördün mü ?
- O onma erişemedim. Ama maalesef karım bazı bölümleri anlattı.
- Dört kadın kendilerini A, B, C ve D olarak tanıtıyor. Bu herif de hangisinin hangisi olduğunu sorup duruyor, sanki onun için

çok önemliymiş gibi. Bugün, öğle yemeğinde herif T. J.'in cep telefonunu arıyor, aynı soruyu sorduktan sonra Bayan Dean'in adını söylüyor. Tehdit falan yok, sadece adım söylüyor.

- Ee? dedi Roger. Düşündüğü belliydi.

- T. J.'in cep telefonu kocasının adına kayıtlı olduğundan, normalde telefonun kocasında olduğunun düşünülmesi gerekir. Bu herif sadece numarayı bilmekle kalmıyor, telefonun T. J.'de olduğunun da farkında.

- Demek ya haramları yakından tanıyor ya da kocayı.

- Bir erkek karısının cep numarasını başka bir erkeğe niye versin?

- Haklısın. Peki, sapık haramları arıyor. Ee?

- Bana kalırsa Marci Dean katili tanıyordu. Kapıyı açıp onu içeri aldı, değil mi?

- Doğru. Kapıda bir gözetleme deliği var. Kapıdakinin kim olduğunu görebilirdi.

- Telefon sapığı sesini değiştiriyor, sadece fısıldayarak konuşuyor.

- Demek normal konuşsa sesini tanıyacıklarını düşünüyor. Katil ile telefon sapığının aynı insan olduğunu mu düşünüyorsun?

- Ya öyle ya da olmayacak bir rastlantı bu.

- Orosu çocuğu! Çoğu polis gibi Roger da rastlantılara inananlardan. Bu herif kaçanlar hakkındaki bilgileri nereden alıyor? Kadınlar aynı yerde falan mı çalışıyor?

- Evet, Hammerstead Technology'de, Southfield'de, I-696'ran hemen güneyinde. Bence adam da orada.

- Büyük bir olasılıkla kişisel bilgilere ulaşabilecek konumda. Bu da araştırma alanını daraltır.

- Hammerstead bilgisayar teknolojileri üretiyor. Orada çalışanların çoğu kişisel dosyalara nasıl ulaşacağına biliyordur.

- Yine de çok kolay olmamalı, değil mi? diye sordu Roger bezgin bir sesle.

- İçimdeki ses adamın "liste"deki bir şeye bozulduğunu ve kadınların peşine takıldığını söylüyor.

- Aman Tanrım. Belki de haklısın. Adlarım ve adreslerini biliyor musun?

- T. J. Yother, Mount Clemens'te oturuyor kocasının adı Galan. Luna Scissum, Royal Oak'ta oturuyor, bekâr, yalnız yaşıyor. Roger'a açık adresleri verdi. Üçüncüsü, Jaine Bright, kapı komşum. O da bekâr.

- Ya? Kız arkadaşın mı?

- Evet.

- Demek "liste" hammlarından biriyle çıkıyorsun, ha? İşte bunun için insanın taşakk olması gerekir. Kendi şakasma kendi güldü.

- Bir bilsen. Sam, Jaine'i, inatçılığım, çenesinin ortasındaki sevimli küçük yarığı, belli belirsiz gamzelerim ve parlak mavi gözlerini düşünerek sırttı. Hayatı seyretmiyor, her şeyin üzerine üzerine gidiyordu; daha önce bu kadar baş ağntıcı, bu kadar eğlenmeli ve zeki birine hiç rastlamamıştı. Jaine hakkında önemli planları vardı, bunlardan en önceliklisi de kızı altına almaktı. Jaine'e bir şey olmasına kesinlikle izin vermeyecekti; bunun için işinden ayrılıp yirmi dört saat gorillik yapması gerekse bile.

- Tamam. Eğer haklıysan en azından nereden başlayacağımızı biliyoruz demektir, dedi Roger asü konuya dönerek. Hammerstead Technology. İşe kişisel dosyalara erişimle başlayacağım, bakalım ağacı salladığımızda neler düşecek; ama eğer o bilgisayar fareleri konusunda söylediklerin doğruysa sonuca varmamız zaman alır. Resmî olarak, hanımların güvenliğini sağlamak için ne yapacağımızı biliniyorum. Dört değişik adresten söz ediyorsun...

- İki değişik bölgeden, biliyorum. İdarî formaliteler Sam'in gözünü korkutuyordu. Olacakları düşünürken basma bir ağrı saplandığını hissetti.

- Gayrıresmî olarak bir şeyler yapacağız elbette. Bakarsm nöbetçilik yapmaya gönüllü birileri çıkar. Hanımlar dikkatli olmaları gerektiğinin farkındalar, değil mi ?

- Her üçü de bugünden tezi yok arayan numarayı gösteren cihazlardan ve cep telefonu almak zorunda olduklarını büiyor. İçlerinden birini ararsa şansımız var demektir. Akrabaları dışında kimseyi eve almamalarım, kimseden yardım kabul etmemelerini de söyledim. O orospu çocuğunun kadınların yanma yaklaşması- nı istemiyorum.

Jaine o gün kendisini işyerindeki erkekleri incelerken, katilin kim olduğunu düşünürken yakaladı. İçlerinden birinin katil olması ihtimali havsalasını zorluyordu. Öylesine normal görünüyorlardı ki; en azından bilgisayar sektöründe çalışan herhangi bir erkek grubu kadar normal. Bazılarını tanıyor ve seviyor, bazılarını sevmiyordu; yine de içlerinden herhangi birini katil olarak düşünmüyordu. Erkeklerden birçoğunu, özellikle de ilk iki katta çalışanları sadece simaen tanıyordu, isimleriyle değil. Marci içlerinden birini evine alacak kadar iyi tanıyor olabilir miydi ?

Jaine gecenin köründe tanıdığı birinin kapısını çalıp örneğin arabasının bozulduğunu söyleyerek yardım istemesi durumunda ne yapacağını düşündü. Bu olayları yaşamamış olsaydı, insanlara yardım etmek dürtüsüyle hiç düşünmeden kapıyı açardı kuşkusuz. Katil, yabancı biri olduğu ortaya çıksın ya da çıkmasın, içindeki o güven duygusunu sonsuza kadar çalmıştı. Zeki ve uyamk olduğunu, hayatında gereksiz risk almadığını düşünmekten hoşlanırdı; şimdiye kadar kim olduğunu sormadan, sadece çaldı diye kapıyı kaç kez açmıştı kim bilir? Bunun düşüncesi bile ürkütücüydü.

Ön kapımda gözetleme deliği bile yoktu. Kapıda kimin olduğunu görmek için kanepeye çıkması, perdeyi sonuna kadar çekip iyice sağa eğilmesi gerekecekti. Mutfak kapısının üst yansında da kolayca kmlacak dokuz küçük camı vardı; saldırganın yapacağı tek şey camı kırdıktan sonra elini uzatmak ve kapının tokmağını çevumekti. Evinde alarm sistemi ya da güvenliğini sağlayacak hiçbir şey yoktu! Birinin içeri girmesi durumunda yapmayı umabileceği tek şey pencereden kaçmaktı; tabii açabilirse.

Kendisim yemden güvende hissetmek için yapması gereken çok şey olduğunu düşündü.

İşte değilken biriken kâğıt yığınlarını eritmek için her zaman-kindenden yarım saat fazla çalıştı. Otoparkta yürürken, sadece bir avuç araba olduğunu görüp, işten yalnız basma ve böyle geç bir saatte ayrılmasının ne denli tehlikeli olabileceğim anladı. Üçü de geMşgidişlerini kalabalığa göre ayarlamalı, kalabalık içinde olmanın verdiği emniyetten yararlanmalıydı. Arkadaşlarına fazla mesai yapmayı düşündüğünü bile söylememişti.

Şimdi düşünmesi gereken o kadar çok şey, daha önce farkına buie varmadığı ayrıntılarda yatan öyle büyük tehlikeler vardı ki...

- Jaine!

Otoparkta yürürken adının söylendiğini duymak onu gerçeğe döndürdü, bu arada da isminin en az iki ya da üç kez söylendiğini fark etti. Arkasına baktığında aceleyle yaklaşan Leah Street'i görüp şaşırdı.

- Öür dilerim, dedi, bir yandan da Leah'nın ne istediğini tahmin etmeye çalışıyordu. Bir şeyler düşünüyordum, onun için seslendiğini duymadım. Ne var?

Leah zarifelleri titreyerek, yüzünde rahatsız bir ifadeyle durdu.

- Sadece Marci için ne kadar üzüldüğümü söylemek istemiş-tim. Cenaze ne zaman ?

- Henüz bilmiyorum. Otopsi hakkında konuşmak istemiyordu. Bu işlerle Marci'nin ablası ilgileniyor.

Leah başım sıkıntıyla salladı.

- Lütfen bana da haber ver. Cenazeye gelmek istiyorum.

- Tabî.

Leah sanki bir şeyler söylemek istiyor ya da ne söyleyeceğini büemiyormuş gibi öylece duruyordu; sonunda başım salladı, arabasının yanma gitmek üzere döndü. Uzun eteği bacaklarının çevresinde dalgalandı. Bugünkü elbisesi özellikle umutsuzdu: ten rengine hiç uymayan, boynu farban, lavanta rengi bir basma. Mahalle pazarlarından alınmış bir elbise gibi görünüyordu; oysa Leah'nın maaşı bayağı dolgundu - Jaine kadının ne kadar kazandığını kuruşu kuruşuna büüyordu- ve ünlü mağazalardan alışveriş ettiğinden haberdardı. Anlaşılan modadan hiç arılamıyordu.

- Öte yandan, diye mırıldandı Jaine Viper'ın kmdini açarken, ben de insanlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bu konudaki yargüan kesinlikle yanlış olmalıydı, çünkü en az duyarlılık ve ilgi beklediği iki insan - Bay DeWynter ve Leah Street- Marci'nin ölümüne ne denk üzüldüklerini söylemek için özel gayret göstermişlerdi.

Sam'in söylediklerini hatırladı, bir elektronik eşya mağazasının önünde durarak arayan numarayı gösteren cihazı satm aldı,

cep telefonu almak için gerekli formları doldurdu; sonunda sıra telefonu seçmeye geldi. Seçme işi epey bir zamanını aldı: ÜST kapğı açılan küçük telefonlardan mı istiyordu, yoksa kapaksız olanlardan mı? Çılgın bir katimi elinden kaçarken numaralar, tuşlamadan önce kapakla uğraşamayacağını düşünerek kapaksız modellerden birini seçti.

Rengine de karar vermesi gerekiyordu. Siyahı, çok alışılmış di-yerek daha başından reddetti. Neon sarısı? Kanştırılması zordu. Mavi olanı da çok sevimliydi, mavi telefona pek rastlamamışa Öte yandan kırmızı gibisi yoktu.

Kırmızı bir telefon seçtikten soma, programlanmasını bekle-mek zorunda kaldı. Elektronik eşya mağazasından ayrıldığında, yaz güneşi neredeyse kaybolmuş, gökyüzü güneybatıdan gelir. bulutlarla kaplanmıştı. Kamı zil çalıyordu.

Yağmur habercisi serin bir rüzgâr estiğinden ve eve gitmeden iki yere daha uğraması gerektiğinden bir hamburger üe kola aldı otomobilini kullanırken yemeye çalıştı. Hamburger çok iyi değil-di, ama yine de yemekti işte, midesinin yiyeceğie ihtiyacı vardı.

Bir sonraki durağı, evlere güvenlik sistemleri takan bir sirkeni orada çeşitli soruları cevapladı, istediğı sistemi seçti, koca bir çek imzaladı. Sistem gelecek cumartesinden bir hafta soma takılacaktı

- İyi ama bu on gün eder, dedi Jaine kaşlarını çatarak, hıyarı adam elindeki deftere baktı.

- Yapacak bir şey yok. En erken o tarihte takabiliriz.

Jaine elini uzattı, masanın üzerinden çekini aldı.

- Sağa sola telefon edip daha erken takabilecek birileri var mı bir araştırayım. Zamanınızı boşa harcadığım için özür dilerim.

- Bir dakika, bir dakika, dedi adam aceleyle. İşiniz çok mu acü? Eğer bir müşterimizin başı dertteyse, onu üstemizin en ba-sma koyarız. Neden daha önce söylemediniz ?

- İşim acil, dedi kararlılıkla.

- Tamam, ne yapabüiriz bakayım. Elindeki defteri daha dikkat-le inceledi, kafasını kaşdı, kalemi deftere vurdu. Acü olduğuna göre, bu cumartesi takarız, dedi.

Jaine sevmemi belli etmemeye çalışarak, çeki adama uzattı. İç-tenlikle, "Teşekkür ederim" dedi.

Üçüncü durak inşaat malzemeleri satan bir dükkândı. Ev yap-mak isteyenlerin, para dışında bütün ihtiyaçlarını bulabüecekleri kocaman bir yer. Ön kapı için bü gözetleme deliğı -kutunun arkasında "takması kolay" deniyordu-, camsız bir mutfak kapısı ve iki sürgülü kilit satm aldı. Kapının cumartesi günü teslim edil-

mesi işini ayarladıktan ve bu servis için ekstra bir para ödedikten sonra, derin bir soluk alıp evin yolunu tuttu.

Ev karanlıktı. Genellikle eve hava kararmadan girdiğinden, ışığı açık bırakmak gibi bir alışkanlığı yoktu. Başka zaman olsa kardık eve girmekten korkmazdı, ama bu kez belkemiğinde buz gibi bir ürperti hissetti. Ne denli korumasız olduğunun farkındaydı, endişeliydi.

Motoru durdurdu, bir süre arabada oturdu. Sam'in garaj yolunda araba yoktu, ama mutfak ışığı yanıyordu; belki de evdeydi. Cipini garaja almak yerine garaj yolunda bırakmasını, böylelikle evde olup olmadığını belli etmesini tercih ederdi.

Farları söndürürken solunda bir hareket gördü. Yüreği ağzma geldi, soma evin merdivenlerinden inenin Sam olduğunu anladı.

İçini büyük bir huzur duygusu kapladı. Çantasına ve plastik aüşveriş torbalarına yapışıp arabadan indi.

- Nerede kaldm ? diye bağırdı Sam, Jaine otomobünün kapısını kilitlerken arkasına geçerek.

Jaine Sam'in bağırmasını hiç beklemiyordu, şaşırdı, elindeki torbalardan birini düşürdü.

- Allah kahretsin! dedi, eğilip torbayı alırken. Mesleğinde beni korkutarak mı üerliyorsun ?

- Birinin seni korkutması gerekiyor.

Jaine'in kollarım kavrayıp çenesini kaldırdı. Üzerinde gömlek yoktu, Jaine kendisini onunla burun-göğüse buluverdi.

- Saat sekiz, peşinde seni izleyen bir katü olabüir, telefon etmeyi, nerede olduğunu söylemeyi aklından bile geçilmiyorsun, değil mi ? Korkutulmaktan fazlasını hak ediyorsun!

Jaine yorgun ve gergindi, yağmur da her geçen dakika şiddetleniyordu; üstüne üstlük kendisine bağınlaşmı kaldıracak durumda değildi. Kafasını kaldırıp Sam'in gözlerinin içine baktı, yağmur damlaları yanaklarından aşağı süzülür.

- Arayan numarayı gösteren cihazlardan ve cep telefonu almamı söylememiş miydin ? Geç kalmamın nedeni sensin!

- Normal bir insanın yarım saatte halledeceği bir şeyi yapmak üç saatim mi aldı?

Normal bir insan olmadığını mı söylüyordu yoksa? Öfkeyle iki elini Sam'in çıplak göğsüne dayadı, bütün gücüyle itmeye çalıştı.

- Ne zamandan beri sana hesap veriyorum?

Sam yaklaşık iki santim kadar geriledi.

- Bir haftadan beri, dedi kızgımla soluyarak, soma Jaine'i öptü.

Dudakları sert ve öfkeliydi, elinin altında yüreği bir balyoz gibi gümbürdüyordu Jaine'in. Her öpüştüklerinde olduğu gibi, zaman kavramı yok olmuş, geriye sadece şimdi ve burası kalmıştı. Bütün tadıyla genç kadının ağzım doldurdu, üzerlerine boşanan yağmura rağmen çıplak teni dokunulamayacak kadar sıcaktı. Jaine'i bütün gücüyle kendisine çekti, öyle sıkı sarılıyordu ki genç kadın soluk alamıyordu, kanunun üzerinde adamın kabaran sertliğini hissetti.

Koca adam tir tir titriyordu, Jaine birden Sam'in ne kadar endişelendiğini anladı, iri ve kaba görünüşlüydü, bir boğayla başa çıkacak kadar güçlüydü, muhtemelen normal bir insanı dehşete düşürecek sahnelere her gün gözünü kırpmadan bakmaya alışkındı. Ama bu akşam korkmuştu. Jaine için korkmuştu.

Sanki yüreği sıkışmışçasma, birden göğsü ağrımaya başladı. Dizleri titredi, Sam'e dayanarak sendeledi, erkeğin içinde eridi, onu aynı güç, aynı tutkuyla öpebilmek için ayak parmaklarının uçlarına yükseldi. Sam gırtlığının derinliğinden homurdandı, öpüşü değişti, öfke kaybolmaya, yerini şiddetli bir açlığa bırakmaya başladı. Jaine bütünüyle teslim olmuştu, ama bu kadarı Sam için yeterli görünmüyordu; elini genç kadının saçlarına geçirip kafasını geriye bükte, boynunu bütün çıplaklığıyla ortaya çıkarıp öptü. Yağmur damlaları Jaine'in yüzüne düştü, gözlerini yumdu, adamın çelik pençesinde çaresizdi, başka bir yerde olmak aklına bile gelmiyordu.

Son üç günün duygusal sarsıntısından soma kendisini fiziksel yorgunluk içinde yitirmek, tüm üzüntüyü, tüm korkuyu uzaklaştırmak, sadece Sam'i hissetmek, sadece Sam'i düşünmek ihtiyacıydı. Sam genç kadının ayaklarını yerden kesip yürümeye başladı, Jaine'in itiraz ettiği tek şey öpmeyi kesmiş olmasıydı, adama yakınlaşmak dışında bir çaba göstermedi.

- Allah kahretsin, kıvranmadan duramaz mısın? dedi Sam yorgun bir sesle. Basamakları tırmanırken genç kadını öteki koluna aldı.

- Neden? Sesi dumanlı, seksiydi. Gırtlığından bu tür bir ses çıkarabüleceğini daha önce hiç düşünmemişti.

- Çünkü eğer durmazsan blucinime boşalacağım, dedi kızgınlıktan yarı bağırarak.

Jaine Sam'in sorununu sadece yarım saniye düşündü. Adamı tamik etmemenin tek yolu elinden kurtulup ona hiç dokunmamaktı, ama bu kendisini cezalandırmak anlamına da geliyordu.

- Acı çek, dedi Sam'e.

- Acı mı çekeyim? Sam mddetlenmişti. Kapıyı öfkeyle açıp

genç kadını içeri taşıdı. Oturma odası karanlıktı, sadece mutfak kapısının altından bir ışık sızıyordu. Adam sıcaktı, yağmur ve ıslak saç kokuyordu. Ellerini o geniş omuzların üzerinde gezdirmek istedi, ama çantasının ve alışveriş torbalarının hareketlerini engellediğini gördü. Ellerindekileri derhal yere bıraktı, sonra bir kukla gibi Sam'e yapıştı.

Adam küfredip sendeleyerek birkaç adım attı, Jaine'i duvara çiviledi. Kaba elleriyle genç kadının pantolonuna girişti, düğme kopup fermuar pes edene dek onunla uğraştı. Pantolon yere kayıp ayaklarının çevresine yığıldı. Genç kadın bir tekmede ayakka-bılarım fırlattı, Sam de onu kaldırarak yerdeki kumaş kalabalığından kurtardı. Jaine vakit kaybetmeden bacaklarını adamın kalçalarına doladı, olabildiğince yakınlaşmaya, vücutlarını birleştirip içinde yanan arzu ateşini hafifletmeye çalıştı.

- Daha değil! Sam derin soluklar alarak bütün ağırlığıyla genç kadına abanıp duvara mıhladı, beline dolanmış bacakları açtı. Kaburgaları Sam'in ağırlığı altında ezilen Jaine daha itiraz etmeye fırsat bulamadan adam parmaklarını külotun lastiğine geçirip aşağı çekti.

Oh.

Sam'i neden iki hafta ya da koskoca bir ay daha bekletmek istediğini hatırlamaya çalıştı. Onu bekletmenin kendisini de bekletmek olduğunun farkına vardıkdan, hele de Marci'nin katilinin geri kalanların da peşinde olabileceğini, Sam'le sevişmenin nasü bir şey olduğunu öğrenemeden ölebileceğim düşündükten soma aklına mantıklı hiçbir neden gelmedi. Burada, hemen şimdi, karşısındaki adamı denemekten daha önemli bir şey yoktu.

Külotunu tekmeleyerek çıkardı, Sam ayaklarını yerden kesince bacaklarını tekrar adamın beline doladı. Adam pantolonunun kemerini çözüp yere bırakırken parmakları bacaklarının arasma sür-tündü. Aralarındaki son engel de düşüp Sam'in çıplak, sıcak ve araştırıcı aleti göbeğine yaslandığında soluğunu tuttu Jaine. Vücudunu dolaşan zevk akımı sinir uçlarını sızlattı. Daha fazla isteyerek, daha fazlasına ihtiyaç duyarak umarsızca arkasına yaslandı.

Sam usulca, fışıldayarak küfretti, soma Jaine'in duruşunu ayarlayabilmek için genç kadını biraz daha kaldırdı. Jaine önce penisin kaygan, sert ve sıcak ucunu hissetti, soma da Sam vücudunu yavaşça bırakıp mdirirken inanılmaz bir baskı duydu. Genç kadının vücudu başta direndi, soma gerilerek adamı santim santim içine aldı. İçindeki her şeyin kasıldığı, tüm vücudunun ürperdiğini hissediyordu ki...

Sam durakladı, soluk soluğa, ensesi genç kadının boynuna gömük, kısık bir sesle sordu.

- Hap almaya başladın mı?

Jaine neredeyse hıçkırıklarını koyuverecek halde, tırnaklarını adamın çıplak omuzlarına gömdü. Şimdi durmak da ne demek oluyordu? Daha sadece penisin başı girmişti içine, bu kadarı yeterli değildi, hem de hiç yeterli değildi. İç kasları gerildi, penisin çevresini sarıp daha içerilere çekmeye çalıştı. Sam'in gırtlığından patlar gibi bir küfür çıktı.

- Allah kahretsin, Jaine, hap almaya başladın mı ?

Sonunda, "Evet" demeyi başarabildi. Sesi en az Sam'inki kadar kısıktı.

Sam genç kaçlının sırtını duvara yapıştırdı, tek bir abanışla bütün kabankkğım soktu.

Jaine çığkk atan sesini duydu; ses çok uzaklardan geliyordu. Vücudunun her hücresi içinde hızlı ve güçlü, ileri geri gümbürdeyen o kalın alete kilitlendi; zevkin doruğuna da öyle vardı. Duygu içinde patladı, kalçaları sarsılarak, tüm vücudu kasılarak adama yapıştı. Dünyanın geri kalanı dönüp uzaklaştı.

Sam bir saniye soma, genç kadının içine hayvani bir şiddetle girerek boşaldı. Her harekette Jaine'in sırtı duvara çarptı, vücudu aşağı kayarak penisin daha da derine girmesini sağladı; o kadar derine ki, genç kadın kasılarak dikUdi, bir kez daha orgazma ulaştı.

Soma, terden ve yağmurdan sıırıslıkla vücuduyla Jaine'e yaslanarak dinlendi Sam. Derin derin soluklanıyor, havayı çekerken göğsü inip inip kalkıyordu. Çatıya çarpan yağmur damlaları ve yorgun ciğerlerinden yükselen soluklar dışında ev sessiz ve karanlıktı. Sırtını dayadığı duvar serindi serin olmasına ama, rahatsız edecek kadar sertti.

Jaine söylenecek zekice bir şey aradı, ama kafası çalışmamakta direniyordu. Durum espri konusu olamayacak kadar önemliydi, hem de çok önemli. Gözlerim kapattı, yüreğinin dörtunal koşusu yavaşlar, penisi sarmalayan karın kasları gevşerken çenesini Sam'in omzuna dayadı.

Sam anlaşılmas bir şeyler mınıldamp Jaine'e daha sıkı sarıldı, bir elini genç kadının beline, ötekim de kalçalarına dolayıp blucininin içinden çıktı, sarsak adımlarla yatak odasına doğru yürüdü. Hâlâ Jaine'in içindeydi, Jaine'in vücudu da Sam'inkine demirlemiş gibi. Genç kadını yatağa yatırdı, soma üzerine çıktı.

Oda karardık ve serin, yatak genişti. Gömleğini ve Jaine'in sütyenini çıkardı, her ikisini de yere attı. Şimdi ikisi de çıplıçıplaktı:

diğine şaşırarak. Bu normal mi sence? Ürperdi. Eve gelen telefonlara ben de aldırmiyorum, ama T. J. haklı, senin numaram nasıl buldu? Numara bulmanın yolları olduğundan eminim, ama insanların çoğu bunlardan habersizdir. Yoksa izleniyor muyuz ?

iki arkadaşı yeniden şaşkınlıkla ona baktı.

- İşte şimdi ürktüm, dedi Luna bir süre sonra. Sen yalnızsın, ben yahuzım, Galan eve geceyansmdan soma geliyor, Marci yalnız yaşıyordu.

- İyi ama bütün bunları nasıl biliyor? Brick bir gece öncesine kadar Marci'nin evinde kalıyordu, diye itiraz etti T. J.

Sezgileri Jaine'in bağırsaklarına bir yumruk daha indirdi. Has-talanacağım hissetti.

- Gazetede yazıyordu... kapıda zorlama izi yok diye. Samı telefonda konuşurken duydum. Brick'in yaptığım sanıyorlardı, erkek arkadaşı olduğu, anahtarı olduğu için... Ama Brick değildi, şimdi Marci'nin tanıdığı biri olduğunu düşünüyorlar. Marci kapıyı açıp içeri aldı, o da Marci'yi öldürdü. Yutkundu. Hepimizin taradığı biri.

- Aman Tanrım. Luna iki eliyle ağzını kapadı. Gözleri dehşetle açılmıştı.

T. J. elindeki pizza dilimini düşürdü. O da hasta gibi görünüyordu, çok korkmuş bir hasta. Gülümsemeye çalıştı.

- Kamp ateşi çevresinde hayalet öyküleri anlatan veletler gibi bhbirimizi korkutmaya çalışıyoruz.

- İyi. Eğer korkarsak daha dikkatli davranırız. Büroya döner dönmez Sam'e telefon edeceğim...

T. J. çantasından cep telefonunu çıkarıp açtı.

- Al, dedi. Hemen şimdi ara.

Jaine Şam'ın numaralarını yazdığı kâğıt parçasını bulabilmek için çantasını karıştırdı. Cep telefonunun numarasını tuşlarken elleri titriyordu. Bağlantı sağlandı, kulağında bir zil sesi çınladı. İkincisi. Üçüncüsü.

- Donovan.

Küçük telefonunu İM eliyle sıkı sıkı kavradı.

- Ben Jaine. Sam... korkuyoruz. Sapiğın teki "liste" yayımlandığından beri hepimizi arıyor, kimseyi tehdit etmediği için sana anlatmaya gerek görmedim. Sadece hangimizin kim olduğunu soruyor, biliyorsun ya, A, B, C, D hikâyesi. Ama biraz önce T. J.'in cep telefonunu arayıp Marci'nin adım söyledi. T. J.'in numarasını nereden buldu ? Telefon kocası adına kayıtlı, öyleyse telefonun Galan'da değil de T. J.'in yanında olduğunu nasıl biliyor? Senin, Marci'nin muhtemelen katili tanıdığım, onun için de kapıyı açtığını

beyaz gölge sutyeni olabilirdi. Yere eğilip aldı, ne var ki elindeki bir çoraptı, kokmuş bir çorap. Çorabı Sam'e fırlattı. Sam çorabı bir hamlede savuşturdu, yataktan fırlayıp Jaine'e uzandı.

- Allah'ın belası elbiselerimi ne yaptın? diye bağırdı Jaine Sam'in elinden kurtulup karanlık odada sağa sola koştururken. Hem kahrolası elektrik düğmesi de nerede ?

Sam bakıp gülüyordu. Jaine'in gözleri yaşla doldu.

- Kahrolası, hayır, sakinleşmeyeceğim! deyip kapıya döndü. O Allah'ın belası elbiseler senin olsun. Burada bir dakika daha kalmaktansa, eve çıplak giderim daha iyi. Anladın mı, duygusuz serseri?

Sert kaslı bir kol beline dolanıp havaya kaldırdı onu. Bir çığlık attı, kollarım salladı, yatağa düştüğünde ciğerlerindeki hava ıslak bir ıskla boşaldı.

Sam üzerine düşmeden nefes alacak fırsatı buldu, soma adamın ağırkkı altında ezüdi, ciğerlerindeki havayı tekrar boşaltmak zorunda kaldı. Sam gülünç denecek bir kolayklla genç kadına hâkim oluyor, bir yandan da gülüyordu. Beş saniye içinde Jaine'in gözünü knpnası bile imkânsız hale gelmişti.

Şaşkmhk ve öfkeyle Sam'in yeniden kabardığım gördü. Sertleşmiş penisi, sıkı sıkıya kapattığı baldırlarına dayanmıştı. Bütün bunlardan soma Jaine'in bacaklarım açacağım düşünüyorsa...

Sam yer değiştirdi, bir dizini ustaca bastırdı, Jaine'in bacakları açüdi. Yeni bir hareket ve ardından yavaşça genç kaçlının içine kaydı. Jaine kendini iyi hissettiği, adamı sevdiği ve adamı bir serseri olduğu için bağmnak istedi. Erkekler konusundaki talihsizkkî devam ediyordu.

Gözyaşlarına boğuldu.

- Bebeğim, lütfen ağlama, dedi Sam yumuşak bir sesle. İçinde yavaşça gidip geüyordu.

- İstersem, ağlarım. Sam'e sarılırken içini çekti.

- Seni seviyorum, Jaine Bright. Benimle evlenir misin ?

- Aklından büe geçirme!

- Evlenmek zorundasın. Bu akşamki Mfürlerinden soma ma-aş çekini bana vermen gerekecek. Evlenirsek ödemekten kurtulursun.

- Böyle bir kural yok.

- Var, şimdi koydum. Jaine'in başım kocaman ekerinin arasına aldı, başparmaklarıyla yanaklarım okşadı, gözyaşlarını sildi.

- Sen de "Kahretsin" dedin.

- Bekârkk güüerinin ani ve yüz kızartıcı bir şekilde sona er-

mekte olduğunu gören bir erkek başka ne diyebilirdi ki ?

- Daha önce de evlenmiştin.

- Evet ama o sayılmaz. O zaman ne yaptığımı bilemeyecek kadar gençtim. Sevişmek ile sevmenin aynı şey olduğunu sanıyordum.

Şam'ın hareketsiz durmasını tercih ederdi. Ona bunları yaparken, nasıl oluyor da konuşmaya devam edebiliyordu? Hayır, hayır... susmasını tercih ederdi, bir de ne yapıyorsa yapmaya devam etmesini. Belki biraz daha hızlı, o kadar. Biraz da sert.

Sam genç kadının şakaklarını, çenesini, çenesinin ucundaki küçük yarığı öptü.

- Hep insanın sevdiği kadınla sevişmesinin bambaşka bir şey olduğunu söylerlerdi de inanmazdım. Sevişmek sevişmektir, dedim. Soma senin içine girdim; aletimi elektrik prizine takmak gibi bir şeydi.

- Ah. Demek bütün o bağırımların, tepinmelerin nedeni buydu, öyle mi? Jaine burnunu çekti. Can kulağıyla Sam'i dinkyordu.

- Hazırcevap. Evet, nedeni buydu da, bağırıp tepinen sadece ben değildim. Üstekk değişik bir şeydi. Daha sıcak. Daha güçlü. Bittiği zaman da her şeye yeni baştan başlamak istedim.

- Yeni baştan başladın zaten.

- Demek haklıymışım. Tamı aşkına, iki kere geldim, ama bak, yine sertleştim. Bu ya bir düzüşme mucizesi, sakın üzerine alınma, ya da aşk. Düini kullanarak Jaine'in dudaklarım yavaşça ve derinden öptü. Seni öfke nöbetlerine tutulurken izlemek beni her zaman tahrik ediyor.

- Öfke nöbetine tutulmuyorum. Hay Allah, bir erkek sinirlendiğinde, neden "kızdı" deniyor da, aynı şey kadınlar için öfke nöbetine tutulmak oluyor? Durdu, Sam'in söyledikleri dikkatini çekmişti. Her zaman mı dedin?

- Her zaman. Hani çöp tenekemi devirdiğinde, soma bana bağırıp göğsümü dürttüğünde.

- Kalkmış mıydı ? diye sordu şaşkınlıkla.

- Kaya gibi, dimdikti.

Hayran hayran, "O... çocuğunun silahı" dedi Jaine.

- Sen soruma cevap ver.

"Evet" demek için ağzını açtı, ama tedbirii davranmaya karar verip sustu.

- Nişanlılık bana göre bir şey değil pek. Erkeklerle çok fazla düşünme zamanı tanıyor.

- Ben nişan kısmını atlıyorum. Biz nişanlanmıyoruz, sadece evleniyoruz.

- Öyleyse evet, evlenirim. Yüzünü Sam'in boynuna çevirdi, dünya parfümcüleri Sam'in tenindeki neyse şişelemeyi becerse kadın nüfusunun sürekli kızışmış dolaşacağını düşünerek, vücudunun sıcaklığını ve kokusunu içine çekti.

Sam düş kırıklığına uğramış gibi homurdandı.

- Beni sevdiğin için mi ? diye zorladı.

Dudaklarını Sam'in teni üzerinde kaydırarak gülümsedi.

- Sana çılgınca, mantıksızca, ölçüsüzce ve kesinlikle âşığım, diye doğruladı.

- Gelecek hafta evleniriz.

- işte bu imkânsız! dedi Jaine dehşetle, geriye çekilip üzerinde gelgitte salman yosunlar gibi Heri geri hareket eden adamın yüzünü seçmeye çalıştı.

- Nedenmiş ?

- Çünkü annem ve babamın tatilden dönmelerine... gününü unuttum... galiba daha üç hafta var.

- Daha erken dönemezler mi? Hem neredeler ki?

- Avrupa'yı dolaşıyorlar. Üsteük bu annemin rüyasını gördüğü bir tatildi. Babamın parkinsonu var, ilaçlar biraz fayda etse de son zamanlarda kötüledi, annem de bunun son fırsatları olduğunu düşünüyor. Babam emekliye ayrılmadan önce, böyle uzun bir tatile çıkamayacak kadar çok çakşıyordu; kısacası bu tatü ikisi için de çok özel, ankyor musun ?

- Tamam, tamam. DöndüMerinin ertesi günü evleniriz.

- Annem bavullarım büe açmamış olacak!

- Yazık. Nişanlanmadığımıza göre, görkemli bir kiüse düğünü yapamayacağız...

- Şükürler olsun, dedi Jaine neşeyle. Böylesi bir tecrübeyi iki numarayla, o pezevenkle yaşamış, bütün masraflara, planlamalara, sıkımtüara katlanmıştı. Peki ne için ? Herif son dakikada tüksün diye.

SanM Jaine'in "büyük" bir düğün istemesinden korkuyormuş gibi, derin bir nefes aldı Sam.

- Her şeyi ayarlarız. Anne babanın yapacağı tek şey nikâhta olmak.

Sam dilediğini yaparken, Jaine onun söylediklerine kulak verip anlamak için insanüstü bir gayret gösteriyor, bir yandan da Sam'in bu şartlar altında konuşmanın kendisine düşen bölümünü ustalıklarla ymlitebilmesine şaşıyordu. Soma birden vücudu geri dönülmez noktaya vardı. Derin bir soluk aldı, kalçalarını oynatıp yükselterek Sam'e yaklaşmaya çakştı.

- Daha sonra konuşuruz! dedi boğuk boğuk. Şam'ın kıcım kavrayıp kendisine doğru çekti.
Bir süre hiç konuşmadılar.

Jaine esneyerek gerindi. Bütün gece Sam'in kollarında yatmak isterdi, ama aklına gelen şey bir anda dikilmesine neden oldu.

- BooBoo!

Sam homurtu ile inilti arası bir ses çıkardı.

- Ne?

- BooBoo. Açkıktan ölmüş olmak. Onu unuttuğuma inanamıyorum. Sürüklenerek yataktan indi. Elektrik düğmesi nerede? Hem neden baş ucu lamban yok?

- Kapının yaranda, sağda. Baş ucu lambası ne işime yarayacak?

- Kitap okumaya. Elini duvar boyunca gezdirdi, düğmeyi buldu, bastı. Odayı parlak bir aydınlık doldurdu.

Sam gözlerini kapattı, kırıştırdı, soma karnının üzerine döndü.

-r Oturma odası ne güne duruyor.

Jaine'in gözlerinin ışığa alışması birkaç saniye sürdü. Görüşü netleştiğinde yatağı ne hale getirdiklerini gördü, gözbebekleri büyüdü. Yorgan buruşmuş, bir yandan sarkıyor, yastıklar -yastıklar ne cehennemdeydi?- ve çarşaf yataktan kurtulmuş, ortaya toplanmıştı. "Aman Allahım" dedi şaşkınlık içinde, soma da kendisini toparlayıp elbiselerim aranmaya başladı.

Sam gözlerini açıp dirseğinin üzerine dayandı, uykulu, ama ışı ışü gözleriyle odayı arşınlayan kadım izlemeye koyuldu. Jaine etekğini buruş buruş yatak örtüsünün arasında buldu. Sutyenini aramak için dizlerinin üzerine çöküp yatağın altına baktı; Sam de havaya kalkmış kıcı daha iyi görebilmek için yaklaştı.

- Yatağm altına nasü girdi acaba? diye söylenerek çekti sutyenini saklandığı yerden.

- Sürünerek, dedi Sam.

Adama bakıp sırttı, çevresine bakınmaya devam etti.

- Ya külotum? O da...

- Oturma odasında.

Jaine oturma odasma girdi, bir lamba yaktı; külotunu tersyüz etmeye çakşırken, Sam geldi. Çırılçıplaktı, elinde bir çift spor ayakkabısı vardı. Jaine sutyeniyle vakit kaybetmedi, külotunu giyip üzerine gömleğini ve pantolonunu geçirdi. Sam blucinini giydi, soma da oturup ayakkabılarım bağlamaya koyuldu.

- Sen nereye gidiyorsun? diye sordu genç kadın.

- Seni geçirmeye.

Bunun gerekli olmadığını söylemek üzere ağzım açtı, ama sonradan gerekli olduğunu hatırladı, en azından şimdilik. Ayakkabılarım giydi, sutyenini çantasma tıktırdı, alışveriş torbalarım topladı. Sam tabancasını kılıfından çıkarıp sağ eline aldı.

- Anahtarları ver, arkamdan ayrılma, dedi.

Jaine çantasından anahtarlığını çıkardı, evin anahtarım bulup uzattı.

Yağmur dinmiş, geride sıcak ve rutubetli bir gece bırakmıştı. Ağustosböcekleri ötüyor, köşedeki sokak lambasının ışığının etrafında nemli bir hale görünüyordu. Her iki garaj yolunu geçip mutfak kapışma vardüar. Sam kapının Midini açarken tabancasını kemerine sıkıştırdı, soma anahtarları Jaine'e uzatıp tabancayı çekti. Kapıyı açtı, içeriye uzanıp elektrik düğmesini çevirdi.

Sam korkunç bir küfür savurdu. Jaine tavan lambasının aydınlattığı enkaza bakü, soma da "BooBoo!" diye bağırıp Sam'in yarımından geçmek istedi. Sam kolunu uzatarak genç kadının yolunu kesti, tüm vücuduyla girişi kapatacak gibi döndü.

- Benim eve gidip 911'i ara, dedi sert bir sesle. Acele et!

-Ama BooBoo...

- Çabuk! diye bağırdı Sam, kızı basamaklardan yuvarlayacakmış gibi itti. Soma dönüp eve girdi.

Ne de olsa poksti, ona güvenmek zorundaydı Jaine. Dişleri takırdayarak Sam'in evine koştu, telsiz telefonun mutfakta olduğunu biliyordu, oraya gitti. Telefonu kaldırarak açma düğmesine bastı, soma da 911'i tuşladı.

- Nereden arıyorsunuz ? Karşıdaki ses kişiliksiz, bir o kadar da ilgisizdi.

- Yan taraftan... Jaine gözlerini kapattı. Yani, yan komşumun evinden arıyorum demek istedim. Evim altüst edilmiş. Adresini verdi. Komşum poks, şu anda içeride. Elinde telefon girişe doğru yürüdü, garaj yoUarmm ötesinden, şimdi iki penceresinde ışık görünen küçük evine baktı. Süahk...

- Kim süahk ? Santraldaldnin sesi birden değişmişti.

- Komşum! Pokslere söyleyin, tabancak, yan çıplak birini görürlerse ateş etmesinler. O da onlardan! Derin bir soluk aldı, yüreği öylesine gümbürdüyordu ki, bayılacağını sandı. Şimdi oraya gidiyorum.

- Hayır Bayan! Sakın oraya gitmeyin. Komşunuza engel olmayın. Bayan, beni dinkyor musunuz ?

- Buradayım. Dinlediğim söylemedi. EH titriyor, telefon dişlerine çarpıyordu.

- Lütfen telefonda kalın, böylece poks memurlarına son durumu bildirmeme yardımcı olursunuz. Devriyeler adresinize gönderildi; birkaç dakikada orada olurlar. Lütfen sabırlı olun.

Sabırlı olması imkânsızdı da, mantıklı olabilirdi. Yanaklarından damlayan gözyaşlarıyla ön kapının sundurmasının altında durdu, Sam'in ustalıkla aradığı, girdiği her odada yeniden tehlikeye atıldığı eve, kendi evine baktı. BooBoo'yu düşünmek bue istemiyordu. Santral bir şeyler daha söyledi, ama dinlemiyordu artık, yine de kadına orada olduğunu beki etmek için bir ses çıkardı. Uzaktaki siren seslerini duyabikiyordu şimdi.

Sam sol kolunda BooBoo'yla mutfak kapısında göründü.

- BooBoo! Jaine telefonu yere atıp onlara doğru koştu. Sam kediye kucağına almasına izin verdi, soma da tabancasını keme-rine geçüdi.

- Her kim yapmışsa fazla oyalanmamış, dedi kolunu kızın beki-ne dolayıp onu kendi evine doğru yürümeye zorlarken.

Kucağındaki BooBoo'nun artık güvende olduğunu bildiğinden, evine bakmak için direndi Jaine.

- Gidip görmek istiyorum.

- Daha değil. Bırak da uzmanlar işlerini yapsın. Bakarsın o pezevengin İdmüğünü ortaya çıkaracak bir şeyler bulurlar.

- Ama sen girdin ya...

- Evet ama hiçbir şeye dokunmadım, dedi sabırsızlıkla Sam. Haydi gel oturalım. Bizimkiler bir dakikaya kalmaz burada olurlar.

Jaine telefonu bir yerlere attığıııı hatırladı. Gidip aldı, Sam'e uzattı.

- 911 hâlâ hatta.

Sam telefonu kulağına götürdü, durumu özetler ve evin temiz olduğunu anlatıp telefonu kapatırken bile Jaine'i sıkı sıkı tutuyordu. Kolunu Jaine'e -ve BooBoo'ya- dolayıp kendisine çekti.

- BooBoo'yu nerede buldun?

- Holdeki o rafk şeyin altındaydı.

Jaine kedinin kafasını okşadı, başına bir şey gelmemesine öylesine sevinmişti ki, yemden ağlamaya koyuldu. BooBoo'ya bir şey olsaydı annesi kesinlikle affetmezdi onu.

- Bunu onun yaptığını mı düşünüyorsun? diye sordu Sam'e alçak sesle.

Sam bir an sessiz kaldı. Sirenler artık çok yalandı, tiz sesleri gecenin sessizliğinde büyüyerek gekyordu. İki araba köşeyi dönüp sokağı girdiğinde Sam:

- Aksini düşünmek imkânsız, dedi.

Sokağın şurasında burasında ışıklar yanar, kapı aralıklarından insan başları uzanırken, Sam ile Jaine devriyeleri karşılamaya çıktılar.

- Detektif Donovan, dedi polislerden biri sırtarak. Demek ateş etmememiz istenen yarı çıplak adam, sendin.

Sam Jaine'e öfkeyle baktı. Genç kadın BooBoo'ya daha sıkı sarıldı.

- Elinde tabanca vardı, diye açıkladı. Yanlışlıkla seni vurmalarım istemedim.

Sadie ve George Kulavich kaldırımından yürüyerek yaklaştılar, döner ışıkları izlemeye koyuldular. Her ikisi de üzerlerine ropdöşambrlarını giyinişti; Bayan Kulavich'in ayağmda terlik vardı. Bay Kulavich yağmur çizmelerini tercih etmişti. Bayan Kulavich boyununu uzattı, soma daha da yaklaştı. Jaine sokağın karşı tarafından, Bayan HoUand'm da ön kapıdan çıktığım gördü.

Sam içini çekti.

- Evi aradım, dedi devriyelere. Epey zarar var ama, içeride kimse yok. Ben gidip üzerime bir gömlek geçireyim, siz de o sırada gidip bir balon.

Bayan Kulavich konuşulanları duyacak kadar yaklaşmıştı. Sam'e bakıp gülümsedi.

- Salon benden çekinme, dedi.

- Sadie! dedi Bay Kulavich azarlar gibi.

- Lütfen sus, George! Yaşlıyım ben, ölü değil.

- Bunu sana Playboy kanalım izlemek istediğimde hatırlatırım, diye homurdandı adam.

Sam öksürüp eve yokandı, parlak gözlü yaşk komşularının genç heyecanlanmamaları için tabancasını bacağının önüne saklamıştı

Jaine komşulannın meraklı gözlerindeki ifadenin anlamım kavradı birden. Sutyenini takmadığım hatırladı, ipek gömleği sutyensiz olduğunu belli ediyordu herhalde. Emin olmak için eğikp bakmadı, göğüslerini gizlemek için BooBoo'yu kullandı. Elini uzatıp saçını da kontrol etmedi; karmakarışık olduğundan emindi. Saçları yağmurdan ıslanmış, Sam'le yatakta yuvarlanarak geçirdikleri iki saatten soma da diken diken olmuştu kuşkusuz. Sam'in çıplaklığım da düşününce... neyse. Komşuların vardığı sonuçların oldukça gerçekçi olduğunu düşündü.

Komşuları düşünmek, evi düşünmekten çok daha kolaydı.

Mutfakta gördüğü korkunç sahneden soma evin geri kalanım görmek isteyip istemediğinden emin değildi. Marci'nin ölümünün yarattığı sarsıntıdan bu kadar kısa bir süre soma, böyle bir şeye katlanabilmesi imkânsızdı; bu yüzden dikkatini başka şeylere yöneltti. Örneğin Sam üzerinde etekleri blucinin içine sokulmuş tiril tiril beyaz bir gömlek, kemerinde polis kokarcayla evden çıktığında Bayan Kulavich'in kendisine nasıl baktığını gördü; kadın Sam'in pantolonunun altında külot olup olmadığını merak ediyordu.

- Resmî görevde misin? dedi gözleriyle kokardı işaret ederek.
- Fark etmez. Hem olay mahallimdeydim hem de on birden sonra hepimiz göreve hazır olmak zorundayız.

Jaine'in ağzı şaşkınlıktan açıldı.

- On bkdenden son... peki ama saat kaç?
- Neredeyse geceyarısı.
- Zavalk BooBoo, dedi Jaine dehşetle. Gidip mama kutularından birini bulabilir misin? Hiç olmazsa biraz karnım doyururdum.

Sam yüzünü genç kadına çevirdi, koyu renk gözlerindeki ifade Jaine'in evinin ne halde olduğunu düşünmemeye çalıştığını anladığım, aynı zamanda da bu kaçıışı anlayışla karşıladığım söylüyordu.

- Tamam. Gidip bir şeyler bulmaya çalışırım. Dönüp Bayan Kulavich'e baktı. Sadie, sen ve Eleanor Jaine'i benim eve götürüp kahve yapsamz, ha?

- Tabii, hayatım.

İki yaranda Bayan Kulavich ile Bayan Holland, Jaine Sam'in evine girdi, mutfaka yöneldi. BooBoo'yu yere bırakıp ilgiyle çevresine bakındı; aslında evi ilk kez görüyordu. Daha önce, Jaine giyinene kadar ışık yakmamayı tercih etmişlerdi, bu yüzden de temel eşyalar dışında bir şey yokmuş gibi duran yatak ve oturma odaları haricinde bir yer görememişti genç kadın. Kendi mutfağındaki gibi, burada da bir kenarı kaplayan küçük bir masa ile dört iskemle vardı, fırın da en az yirmi yıkıktı. Oysa buzdolabı yeni gi-

biyeli, kahve makinesi de öyle. Sam'in öncelikleri vardı anlaşılan.

Bayan Kulavich usta hareketlerle kahveyi hazırlayıp makineyi çalıştırdı. Jaine birden acil bir ihtiyacı olduğunu hissetti.

- Şeyy... banyo nerede, biliyor musunuz?

- Tabii, tatkm, dedi Bayan Holland. Büyük banyo koridorda, soldan ikinci kapı; bir de Sam'in odasına açılan küçük banyo var.

Benim bilmediğm şeyleri bilmeleri tuhaf, diye düşündü Jaine. Yine de seksen küoluk bir adamın altında sırtüstü yatarken ev gezmek pek kolay olmasa gerekti.

Yakında olduğu için büyük banyoyu tercih etti; çantası elindeydi. Hızla elbiselerim çıkardı, suyu kullandı, soma da bulduğu bir bezle sevişme izlerim temizledi. Sam'in deodoranını kullandı, saçım -gerçekten de cadı gibi olmuştu- fırçaladı, giyinirken de sut-yenini unutmadı.

Kendini çok daha rahat hissederek, uzun zamandır ihtiyacını duyduğu kahveden bir fincan içebilmek için mutfığa yöneldi.

- Basma gelenler korkunç, tatlım, dedi Bayan Hokand. Ama Sam'le olanlar harika. Tebriklerin yersiz olmadığm düşünüyorum, ne dersin?

- Eleanor, diye azarladı Bayan Kulavich komşusunu. Zaman değişti. Gençler sırf bübMerinin koynuna girdikleri için evlenmek zorunda hissetmiyorlar kendülerini.

- Bu doğru bir davranış değil, dedi Bayan Holland ciddiyetle.

Jaine boğazım temizledi. O kadar çok şey olmuştu ki, hepsini anlamakta güçlük çekiyordu, yine de Sam'le geçirdiği saatler akıldan çıkmıyordu.

- Bana evlenme teklif etti, diye açıkladı. Ben de evet dedim. O uğursuz "nişamn" lafım büe etmedi.

- Aman Tanrım! Bayan Kulavich neşeyle gülümsüyordu.

- Harika bir haber! Düğün ne zaman ?

- Üç hafta soma, annem ve babam tatilden dönünce. Jaine o an acele bir karar verip sokaktaki herkesin davetk olacağım söyledi. Demek küçük düğünleri biraz kalabakk olacaktı. Ne vardı bunda?

- Bü armağan günü yapmaksın, dedi Bayan Holland. Bana bir defter ve kalem ver. Plan yapmamız gerek.

- iyi ama ihtiyacım... diye başladı Jaine, sonra yüzlerindeki ifadeyi görüp cümlesini yanda kesti. Kınkp dökülenlerin yerine yemlerine ihtiyacı olacağını geç de olsa hatırlamıştı.

Çenesi titredi. Polislerden biri elinde İM kutu kedi mamasıyla mutfığa girince toparlandı.

- Bunlan Detektif Donovan gönderdi.

Jaine konunun değişmesine şükrederek BooBoo'yu aradı. Görünürlerde yoktu. Muhtemelen yabancı *bir* yere getirildiği için kızmış, saklanmıştı. Kendi evinde olsa, kedinin saklanmaktan hoşlandığı bütün delikleri arardı, ama burada, Sam'in evinde, nerede olabileceğini kestiremiyordu.

Yem olarak mama kutusunu açtı, soma da burnunun ucunda kutu, usulca kedinin isnünü söyleyip sürünerek bütün evi dolaştı. Sonunda hayvanı kanepenin arkasında buldu. Mama kutusunu görmesine rağmen BooBoo'nun saklandığı yerden çıkmaya razı olması neredeyse on beş dakikayı aldı.

Artık Shelley'nin evine gidecek, diye düşündü. Daka fazla tehlikeye atamazdı kediciği.

Gözleri yaşannca beki etmemek için eğildi, kediyle meşgul oluyormuş gibi yaptı. Evde olmadığım gören sapık hıncını eşyalarından almıştı. O sırada kendi yatağında değil de Sam'inkinde bulunuyor olmaktan tarifsiz mutlu olmakla birlikte, BooBoo'yu ve babasının arabasını riske atamazdı.

Araba. Aman Tanrım, araba.

Öyle bir fırladı ki, BooBoo korkudan yine kanepenin arkasına kaçtı.

- Hemen dönerim, diye bağırdı Bayan Kulavich ile Bayan Holland'a. Dışarı çıktı.

- Sam! diye haykırdı. Araba! Arabaya baktın mı ?

Kendi bahçesi de Sam'inM de komşularla doluydu. Viper'ın garaj yolunda olduğunu görenler şaşkın gözlerini genç kadına çevirdiler. Viper'ı kontrol etmek aklından bile geçmemişti; arabasını ne denk severse sevsin, babasınıninki en azından beş kat daha değerli ve yeri doldurulamaz *bir* otomobildi.

Sam mutfak kapısında göründü. Garaja bakıp sahanlıktan atladı. Birlikte garaja koştular.

Asma kilit yerindeydi.

- İçeri gümüş olamaz, değil mi? diye sordu Jaine sıkmtüü bü fı-sıldamayla.

- Arabanı garaj yolunda görünce denemeyi bile düşünmemiştir. Muhtemelen garajın boş olduğunu düşündü. Başka bir giriş yolu var mı?

- Hayır, duvarı delmedikçe yok.

- Öyleyse araba emniyette demektir. Sam elim genç kadının omzuna atıp eve doğru götürdü. Bütün bu insanlar seni seyrederken garajı açmak istemezsin, değil nü ?

Jaine üzüntüyle başını saüadı.

- Arabayı buradan çıkarmam gerekecek, dedi bir plan yapıyor-muş gibi. Onu David almalı. Shelley de BooBoo'yu. Annem ve babam olanları öğrenince bunu anlayışla karşılayacaktır.

- İstersen arabayı benim garaja alırsın.

Öneriyi düşündü. Araba hiç olmazsa yakınında kalacaktı, bunu yapan her kimse arabadan habersiz olduğundan babasının sevgili-si emniyette olacaktı.

- Tamam. Herkes gidince yerini değiştiririz, dedi.

Yarımdan geçerken Viper'a bakamadı; yine de durdu. Gözlerini devriye otomobikerinin mavi ışıklarına dikerek, Sam'e sordu:

- Arabamda *bir* şey var mı? Ben bakamıyorum da.

- *Bir* şey görülmüyor. Çizik falan göremiyorum. Ezik falan da yok.

Derin bü soluk akp Sam'e daha da sokuldu. Sam genç kadına sarıdı, soma mutfığa, Sadie üe Eleanor'un yanına gönderdi.

Jaine'in evine girmesine izin verildiğinde şafak söküyordu. Esas olarak vandakık olan bir saldırıya bu kadar önem verilmesine şaşırılmıştı, ama bu Ugiyi Sam'e borçlu olduğunu tahmin etti. Tabu, Sam bunun sadece vandakık olduğu fikrinde değildi.

Kendisi de öyle.

Evin içinde gezip verilen zarara bakarken, yapıları ne den-k kişisel olduğunu anladı. Televizyonuna dokunulmamıştı -tuhaf, oysa oldukça pahak bü aletti- ama bütün elbiseleri, bütün çama-şnıan lime lime doğranmıştı. Buna karşılık blucinler ve pantolon-lar kurtulmuştu.

Yatak odasındaki çarşaf, yastıklar, şütelere doğranmış, par-füm şişeleri lorılmıştı, mutfaktaki cam eşyalar da öyle: tabaklar, çanaklar, fincanlar, katta hiç kullanmadığı kurşun-kristal tepsiler. Banyodaki havlulara dokunulmamış, buna karşılık makyaj malze-meleri yere saçılmış, ezürek un ufak edilmişti.

- Kadını her şeyi parçalamış, diye mırıldandı çevresine baka-rak. Yatağı dışarıda tutulabilirdi belki, ama kenarları işlemeli, pastel renkk çarşaf, kesinkle kadınsıydı.

- Kadınlardan nefret ediyor, diye onayladı Sam. Yanına gelip durdu. Yüzü asıktı. Bir psikiyatrist bütün bü gününü bu odada ge-çüebikr.

Jaine uykusuzluktan bitkin, yapüacak işlerin korkunçluğu karşı-sında içini çekti. Göz ucuyla Sam'e baktı; Sam de fazla uyumamış-tı, topu topu bükaç kısa şekerleme.

- Bugün işe gidecek misin? diye sordu Jaine.

Sam şaşırmış gibi baktı.

- Tabii. Marci'nin dosyasıyla ilgilenen detektifle buluşup bu işi de incelemesini isteyeceğim.

- Ben çalışmaya bile çalışmayacağım. Burasını temizlemek en az bir hafta sürer.

- Hayır sürmez. Bir temizlik şirketi çağır. Başparmağıyla genç kadının çenesini kaldırdı, gözlerinin altındaki yorgunluk izlerine baktı. Hadi git uyu -benim yatağımda- ve temizlik işim Bayan Kulavich'e bırak. Görürsün bayılacak buna.

- Eğer dediğin doğruysa, bu Bayan Kulavich'in acilen terapiye ihtiyacı olduğu anlamına gelir, dedi Jaine bir zamanlar evi olan harabeye bir daha göz atarken. Esnedi. Akşverişe de gitmem gerekecek. Elbiselerimi ve makyaj malzemelerimi yenilemem lazım.

Sam sırttı.

- Mutfaktakiler bekleyebilir, değil mi?

- Hey, neyin önemk olduğunu biliyorum. Sam'e yaslanıp kollarım sevgilisinin geniş göğsüne doladı, bunu özgürce yapabümesine, adamın otomatik olarak ona sarılmasına şaşı.

Büden kasıldı. Bütün gece boyunca Luna ve T. J.'i bir kere bile olsun düşünmediğine inanamıyordu. Anlaşılan beyni tutukluk yapmaya başlamıştı; başka bu açıklaması olamazdı bu yaptığının.

- Luna üe T. J.'i unuttum! Aman Tanrım, onları derhal arayıp uyarmam gereküdi.

- Merak etme, ben düşündüm, dedi Sam genç kadım kollarında sıkarak. Dün gece cep telefonumdan aradım. İMsinin de keyfi yerinde, sadece seni merak ediyorlardı.

Jaine esnedi, Sam'e dayanarak gevşedi, başım göğsünün üzerine yerleştirdi. Sam'in yüreği gümbür gümbür atıyordu. Yorgunluktan bitkindi, ama düşüncelerinin leşlerin çevresinde dönen akbabalar gibi uçuşmasma engel olamıyordu. Eğer hemen gevşemezse kesinkkle uyuyamayacaktı.

- Şifa amaçlı sevişmeye ne dersin ? diye sordu Sam'e. -

Sam'in gözleri merakla parladı.

- Buna yutmak da dahü mi ?

Jaine ağzım adamın gömleğine gömüp kıkırdadı.

- Şündiük değü. Belki bu akşam. Amaç beni bu gece uyuyacak kadar gevşetmek. İlgüenir misin ?

Sam cevap vermek yerine, genç kadının elini aldı, pantolonunun fermuarının üzerine bıraktı. Eknin altmda uzun, kaim bü kabarıkkk vardı. Jaine elini aletin üzerinde yukarı aşağı gezdirip Sam'in bü türlü engelleyemediği küçücük ürpertileri hissederken zevkten mırıldandı.

- Aman Tanrım, ne kadar kolay sertleşiyorsun, dedi.
 - Yutmayı düşünmek beni hep tahrik eder.
- El ele Sam'in evine yürüdüler. Sam Jaine'i gevşetti.

- Uzmanlar işe yarar bir parmak izi bulamadı, dedi Sam, Roger Bernsen'e iki saat kadar soma. Yine de yarım bir ayakkabı izi var ellerinde. Koşu ayakkabıma benziyor; taban biçiminden ayakkabının markasını öğrenmeye çalışıyorum.

Detektif Bernsen Sam'in bildiği şeyi yineledi.

- Eve kadını öldürmek için girdi; orada olmadığım görünce de her yeri kırıp dağıttı. Ne zaman olduğu hakkında bilgin var mı ?

- Aşağı yukarı akşam sekiz ile geceyarısı arasında. Sokağa girip çıkanları sürekli izleyen Bayan Holland, Sam'in gelişine kadar sokakta yabancı bir araba görmediğini söylemişti. Hava karardık-tan soma herkes evine çekiliyordu.

- Allah'tan evde değilmiş.
- Evet. Sam aksi takdirde olabilecekleri düşünmek bile istemedi
- Hammerstead'deki personel dosyalarma bir göz atmamız ge-rekecek.

- İlk arayacağım kişi genel müdür olacak. Kimsenin dosyalara baktığımızı bilmesini istemiyorum. Genel müdür kimseyi meraklandırmadan dosyaları isteyebilir. Üstelik belki de bügisayanmıza kopyalatabilir, böylelikle oraya gitmek zorunda kalmayız.

Roger homurdandı.

- Bu arada, adli tıp Bayan Dean'in cesediyle işini bitirdi. Ben de ablasına haber verdim.

- Sağ ol. Birinin cenaze törenini videoya alması gerekecek.
- Geleceğim mi düşünüyorsun?
- İddiaya girerim, dedi Sam.

Corin bir türlü uyuyamamıştı, yine de kendisini hiç yorgun hissetmiyordu. Öfke beynini kemirir gibiydi. Neredeydi o kan?

Belki de söylerdi, diye düşündü. Çoğu zaman hiç hoşlanmazdı ondan, ama bazen iyi davranmayı becerirdi. Eğer iyi bir günün-deyse, söylerdi belki.

Kadın hakkında ne düşüneceğini bilemedi. Marci Dean gibi, orospu gibi giyinmiyordu, oysa erkekler onu her gördüklerinde, pantolon giydiği günlerde bile, gözlerini üzerinden alamıyorlardı. İyi gününde olduğu zaman severdi Corin onu; ama bir de o sivri di-liyle inşam yerin dibine geçirdiğinde, işte o zaman içinden ona vur-mak, vurmak, kafası yumuşacık olana dek, o şeyleri söyleyemeye-cek hale gelene kadar vurmak gelirdi... Ama o muydu bu, yoksa annesi mi ? Hatırlamaya çakşırken kaşlarım çattı. Bazen her şey karmakarışık oluveriyordu. Anlaşılan, hâlâ hapların etkisindeydi.

Erkekler Luna'ya da bakıyorlardı. Luna Corin'e her zaman iyi davranırdı, ama çok fazla makyaj yapıyordu, bir de annesi etekleri-nin çok kısa olduğunu düşünüyordu. Kısa etekler erkeklerin aklına kötü fikirler getirir, derdi annesi. İyi kadınlar kısa etek giymez.

Belki de Luna iyi davranırken rol yapıyordu. Belki gerçekten de kötüydü. Belki de bütün o şeyleri söyleyen, Corin'i alaya alan, annesinin canım yakmasına neden olan Luna'ydı.

Gözlerim kapattı, annesinin elinde ne kadar acı çektiğini dü-şündü, vücudu heyecanla ürperdi. Elini amma sürdü; oysa bu ha-reketi yapmaması gerekiyordu, ama o kadar iyi geliyordu ki, ba-zen yasaklara aldırmiyordu.

Hayır. Kötüydü bu. Annesi canım yaktığında, bunun ne kadar kötü bir şey olduğunu göstermişti ona üstelik. Bundan zevk al-mamalıydı.

Yine de geceyi tümüyle boşa geçirmiş sayılmazdı. Yeni bir dudak boyası vardı şimdi. Kapağını açtı, dibindeki burguyu çevirdi, o adi şey dışarı çıktı. Marci'ninki gibi parlak kırmızı değildi, daha çok pembemsiydi, bu yüzden elindeki dudak boyasından Marci'ninkinin yansı kadar bile hoşlanmadı. Dudaklarım boyadı, aynadaki görüntüye sinirlendi, sonra da iğrenerek boyayı sildi.

B e M de ötekilerden birinin daha uygun bir dudak boyası vardı.

Hammerstead Technology'nin genel müdürü Laurence Strawn gürültüyle gülen, resmin tamamım görmekte usta biriydi. Ayrıntılarla uğraştığımda başanlı sayılmazdı, ama görevi ayrıntılarla uğraşmak değildi zaten.

Daha o sabah adının Donovan olduğunu söyleyen bir detektif aramıştı. İkna edici bir adamdı şu Detektif Donovan. Hayır, ellerinde Hammerstead'in personel kayıtlarına bakabilmeleri için çıkartılmış bir mahkeme izni yoktu, bu işi olabildiğince sessiz halletmek istiyorlardı. İstedığı tek şey birini daha öldürmeden katili yakalamak için biraz yardım almaktı; canının Hammerstead'de çalıştığını düşünüyorlardı.

- Neden? diye sordu Bay Strawn. Cevap olarak, T. J. Yother'ın hakkındaki bilgilere erişmek imkansızsa cep telefonunun numarasını nasıl öğrenebileceği sorusu geldi. Hem Marci Dean'in katili çok yalandan tanıdığı hem de T. J.'in cep telefonunu arayanın aynı kişi olduğu neredeyse kesin olduğundan, her ikisinin, hatta dördünün de katili tanıdığı sonucunu çıkarmak gerekiyordu. Bu da katilin dört kadınla birlikte Hammerstead'de çalıştığına işaret ediyordu.

Bay Strawn'ın ilk tepkisi, bunun basma sızmasını istemediğini söylemek oldu. Ne de olsa şirketin genel müdürüydü. Ardından, o manyağın çalışanlarından bir başkasını daha öldürmesini engellemek için elinden geleni yapmaya hazır olduğunu belirtti.

- Benden ne istiyorsunuz ? diye sordu.

- Eğer gerekirse dosyaları incelemek için Hammerstead'e de geliriz, ama ortalıkta dolanıp insanların paniklemesini istemiyoruz. Dosyalara ulaşip e-postayla bana gönderebilir misiniz ?

- Dosyalar çevrimdışı bir platformda kayıtlı. Bir CD'ye aldırır, soma da size gönderirim. E-posta adresiniz neydi? Şirket genel müdürlerinin, yönetim kurulu başkanlarının çoğunun tersine, Bay Strawn kendisini bilgisayarların dünyasında oldukça rahat hissediyordu. Zaten birinci kattaki zırdelilerin neler yaptıklarını anlayabilmek için bilgisayar hakkında epey bilgilenmesi gerekmişti. T. J.

Yother, İnsan Kaynakları Bölümü'nde çalışıyor, diye devam etti Bay Strawn, Detektif Donovan'ın e-posta adresini not ederken. Bir ikinci yeteneği de, aynı anda iki şeyi birden yapabilmektir. Bu işi ona yaptırırım. Böylece haber sızmasını önlemiş oluruz.

- İyi fikir, dedi Sam. Bu işi şaşırtıcı bir kolaylıkla hallettikten -Laurence Strawn'dan hoşlanacağını düşünüyordu- sonra, dikkatini uzmanların Jaine'in banyo zemininden çıkardıkları yarım ayakkabı izine yöneltti. Pezevenk, genç kadının makyaj malzemesinden geri kalanları ayağıyla çiğnemiş, geriye de oldukça belirgin bir ayak izi bırakmıştı. Bu kadarının ayakkabının markasını belirlemeye yeteceğini umuyordu. O. J. Simpson bir tarafa, herifi yakaladıklarında böyle bir iz bırakan, üstelik de aynı numara bir ayakkabıya sahip olduğunu kanıtlamaları işe yarayabilirdi. Ayakkabının tabanında makyaj malzemesi parçaları bulurlarsa daha da iyi olurdu kuşkusuz.

Öğlene kadarki zamamın çoğunu telefonda geçirdi. Detektifliğin tehlikeli ve heyecanlı bir iş olmadığını kim söyleyebilirdi ?

Önceki gecenin istediğinden biraz daha tehlikeli ve heyecanlı geçtiğini düşündü içi sıkılarak. Senaryo oyunları oynamaktan hoşlanmazdı ama, bu kez düşünmeden edemiyordu işte. Ya bir göreve çağılmış olsaydı ? Ya Jaine geç kalmamış olsa, ya onu merak etmese, tartışmasalardı ? Bir iyi geceler öpücüğüyle ayrılırlar, Jaine de kendi evinin yolunu tutardı. Evdeki tahribatı gözünün önüne getirdiğinde genç kadının evde olması durumunda basma gelebücekleri düşünür ürperdi. Marci Dean, Jaine'den hem daha uzun hem daha yapılıydı, ama saldırganı durdurmayı başaramamıştı işte; Jaine'in adamı durdurma ihtimali sıfıra yalandı.

Arkasına yaslandı, ellerini ensesinde kenetledi, gözlerini tavana dikip düşündü. Bütün bu hikâyede akimi çelen bir şey vardı ya, ne olduğunu bulamıyordu. Ya da şimdilik yakalayamıyordu; er ya da geç anlayacaktı neyin sıradışı olduğunu, çünkü cevabı bulana kadar kendisini yiyip bitirecekti. Ablası Doro, Sam'in kaplumbağa ile av köpeği kırması olduğunu söylerdi hep; dişlerini bir şeye geçirmeye görsün, bir daha bırakmazdı. Tabii Doro bunu iltifat olsun diye söylerdi.

Doro'yu düşününce, ailesini, onlara vereceği müjdeyi hatırladı. Not defterine "Anneye Jaine'i bildir" diye yazdı. Son konuşmalarında, Sam'in düzenli olarak çıktığı bir kız arkadaşı bile olmadığını öğrendiklerinden, bu haber onlara büyük bir sürpriz olacaktı. Sırttı; ne var yani, hâlâ düzerdi çıktığı bir kız arkadaşı yoktu. Hem bu bölümü hem de nizam atlıyor, doğrudan evlenmeyi düşünüyor-

du; belki de Jaine'i nikâh masasına oturtmanın tek yolu buydu.

Aile işleri bekleyebilirdi oysa. Tam şu sırada öncelikli iki konu vardı kafasında; katili yakalamak ve Jaine'in güvende olmasını sağlamak. Bu iki görev başka bir şeye zaman bırakmıyordu.

Jaine öğlen saat biri biraz geçe Sam'in yatağında uyandığında kendisini yeterince dinlenmemiş, ama pilini bir sonraki krizle uğraşacak kadar doldurmuş hissetti. Blucin ve tişörtünü giydikten sonra, temizlik çalışmalarının nasıl gittiğini kontrol etmek için evine gitti. Bayan Kulavich yönetimi ele almış, en ufak bir kaytar-maya meydan vermemek için bir odadan diğerine seğirtiyordu. Temizlikle görevli iki kadın da, Bayan Kulavich'in denetimini normal karşılıyor gibi görünüyordu.

İşlerini gerektiği gibi yaptıkları kesin, diye düşündü Jaine. Yatak odası ve banyo çoktan temizlenmiş, parçalanmış şilte ile somya kaldırılmış, yırtılmış kumaş parçaları da duvarın dibine sıralanmış şişkin çöp torbalarına doldurulmuştu. Uykuya dalmadan önce sigorta acentesini aramış, kısa süre önce kiracı poliçesinden ev sahibi poliçesine çevirttiği sigortasının eşyalardaki zararın bir bölümünü karşılayacağını öğrenmişti. Elbiseleri sigorta kapsamının dışındaydı.

- Sigortacın bir saat önce buradaydı, dedi Bayan Kulavich. Çevreye bakıp fotoğraf çekti, soma da resmî raporun bir nüshasını almak üzere polis müdürlüğüne gitti. Sigorta ödemelerinde herhangi bir sorunla karşılaşacağını sanmadığını söyledi.

Tanriya şükürler olsun. Son günlerde epeyce masrafa girmiş, bankadaki hesabı dibi görmüştü.

Telefon çaldı. Telefon zarar görmemiş kadınsı olmayan şeylerden biriydi, Jaine gidip ahizeyi kaldırdı. Satın aldığı, arayan numarayı gösteren cihazı takacak zaman bulamadığını hatırladı, ki-min aradığını bilmeden telefona cevap veriyor olmak düşünce-siyle ürperdi.

Arayan Sam de olabilirdi. Telefonu kulağına götürdü.

- Alo?

- Jaine'le mi görüşüyorum? Jaine Bright?

Şöyle böyle tamdık gelen bir kadın sesi.

Rahatladı,

- Evet, benim, dedi.

- Ben Cheryl... Cheryl Lobello, Marci'nin ablası.

Vücudunda acılı bir yanma hissetti. Sestin tamdık gelmesinin nedeni buydu demek, ona Marci'nin sesini hatırlatıyordu. Cheryl'in

sesinde yularca sigara içmenin verdiği bir çatlaklık vardı, ama tını aynıydı. Jaine avucundaki telefonu sıkıttı.

- Marci sizden çok bahsederdi, dedi. Pazartesi gününden, Sam'in Marci'nin ölüm haberim verdiği andan beri akmaya hazır gözyaşlarını durdurabilmek için gözlerini kırttı.

- Ben de sizin için aynı şeyi söyleyecektim, dedi Cheryl, üzüntüyle de olsa gülmeyi başararak. Devamlı onu nasıl katıla katıla güldürdüğünüzü anlatırdı. Luna'dan da çok bahsederdi. Aman Tanrım, bütün bunlar gerçek değil sanki, değil mi ?

- Hayır, diye fısıldadı Jaine.

Cheryl hıçkrnh bir suskunluktan soma kendisini kontrol etmeyi başardı.

- Her neyse, adli tıp yetkilisi Marci'nin ce... vücudunu bana teslim etti, ben de cenaze töreninin ayrıntılarıyla ilgilenmeye başladım. Annem ile babam Taylor'da yatıyor, Marci'nin de onların yaranda olmaktan hoşlanacağım düşündüm. Siz ne dersiniz ?

- Tabî, tabî, dedi Jaine. Sesi hiç de Marci'ninkine benzemiyor, diye düşündü, Cheryl'in sesi ağlamaktan yapış yapıştı.

- Cumartesi sabahı on birde mezarı başında bir ayin düzenlenecek. Cheryl cenaze şirketinin adını söyleyip mezarlığa nasıl gideceğini tarifetti. Mezarlık Detroit'in güneyinde, Detroit Metro Havaalanı'ran hemen doğusundaydı. Jaine bölgeyi pek iyi tanımasa da, tarifle gitmek ve yön bulmak konusunda oldukça ustaydı.

Cheryl'in acısını hafifletmek için söyleyecek bir şeyler bulmaya çalıştı, ama kendi acısının üstesinden gelemiyorken, başkasınınkini nasıl hafifletebilirdi ki?

Soma Luna ve T. J.'le birlikte ne yapacaklarına karar verdi. Marci duysa bayılırdı.

- Marci için bütün gece uyanık kahrp onu bekleyeceğiz, dedi kekeleyerek. Siz de katılmak ister misiniz ?

- Bütün gece mi? Cheryl'in sesinden çok şaşırdığı anlaşılıyordu. İrlanda'da yaptıkları gibi mi ?

- Ona benzer bir şey. Hiçbirimiz İrlandalı olmasak da bütün gece oturup onun şerefine birkaç bira içeceğiz, onunla ilgili hikâyeler anlatacağız.

Cheryl güldü, bu kez gerçekten güldü.

- Mutlaka çok sevinirdi. Bayıla bayıla gelirim. Ne zaman ?

Jaine, konuyu Luna ve T. J.'e henüz açmadığından, saat kaçta başlayacaklarını bilemiyordu, ama emin olduğu tek şey vardı, o da en uygun gecenin cuma olduğuydu.

- Yarın gece, dedi. İzin verirseniz yerini ve saatini daha soma

bildireyim. Tabii eğer cenaze şirketinin orada oturmamıza izin vermeyeceğini düşünüyorsanız o başka.

- Sanki bana izin vermezlermiş gibi geliyor, dedi Cheryl. Sesi şimdi Marci'ye o kadar çok benziyordu ki, Jaine gırtlığında bir şeylerin düğümlendiğini hissetti.

Jaine Cheryl'in numarasını yazdıktan sonra Sam'in evine geçti, arayan numarayı gösteren cihazın ve hâlâ konuşmaya, açılmamış cep telefonunun bulunduğu torbaları aldı.

Masanın basma oturup talimatı dikkatle okudu, kaşlarını çatı, sonra elindeki kâğıtları buruşturup çöp sepetine fırlattı.

- Bu kadar karışık olamaz, diye mırıldandı. Tek yapacağım, şu cihazı telefon ile telefon prizi araşma takmak. Başka nasıl çalışır ki?

Mantıklı düşünüldüğünde bu kadar basitti. Telefonun fişini duvardan söktü, cihazla birlikte verilen kabloyu alıp cihazı duvar girişine, telefonu da cihaza bağladı. Şipşak. Sam'in evine gitti, aletin çalışıp çalışmadığını kontrol etmek için kendi evinin numarasını tuşladı.

Çalışıyordu. Gösterge düğmesine basıldığında ekranda Sam'in adı ve numarası göründü. Şu teknolojinin işine bak!

Listesi konuşacağı insanlarla doluydu, ilk iş olarak Shelley'i aradı.

- Annem ve babam tatüden dönene kadar BooBoo'yu evine almam istiyorum, dedi.

- Neden ? diye sordu Shelley kızgın bir sesle. Duygularının ne kadar yaralandığı sesinden belliydi.

- Çünkü dün gece evim saldırıya uğradı; BooBoo'nun zarar görmesinden korkuyorum.

- Ne ? diye neredeyse çılgık attı Shelley. Evine biri mi girdi ? Sen neredeydin ? Ne oldu ?

- Sam'le birlikteydim, dedi Jaine; daha fazla bilgi vermeyi gerekli görmedi. Evin altım üstüne getirmiş.

- Tann'ya şükürler olsun ki evde değilmişsin! Soma durakladı, Jaine neredeyse ablasının kafasındaki düşüncelerin vızıltısını işitti. Bir dakika. Evdeki eşyalar zarar gördü, ama BooBoo'ya bir şey olmadı değil mi?

- Hayır, ama olmasından korkuyorum.

- Geri dönüp tekrar salıracaklarını mı düşünüyorsun ? Shelley yine çılgık çılgıydı. Hep bu "üste" yüzünden, değil mi ? Peşinde bir alay sapık var.

- Bence, sadece bir tane, dedi Jaine. Sesi güçsüzdü.

- Aman Tamım. Yoksa evine girenin Marci'yi öldüren adam ol-

duğunu mu düşünüyorsun? Jaine, aman Tanrım, ne yapacaksın? Oralardan uzaklaşmalısın. Gel bizde kal. Otelde kal. Ne bileyim, bir şeyler yap!

- Davetin için teşekkürler, ama Sam daha erken davrandı, onun yanımdayken kendimi güvende hissediyorum. Tabancası var. Hem de kocaman.

- Biliyorum, gördüm. Shelley bir an sustu. Korkuyorum.

- Ben de, diye itiraf etti Jaine. Sam katili bulmaya çalışıyor, elinde bazı ipuçları varmış. Ha, bu arada, evlenmeye karar verdik.

Shelley yeniden çılgık atmaya koyuldu. Jaine telefonu kulağından uzaklaştırdı. Ortalık sessizleşince kulağını yeniden yapıştırıp konuştu.

- Tarih olarak, şimdilik annemlerin döndüğü günün ertesi düşünüyoruz, dedi.

- İyi ama topu topu üç hafta var! Hazırlık yapmak imkânsız! Ya kilise ne olacak? Davet? Asıl en önemlisi, gelinliğin?

- Kilise de olmayacak, davet de, dedi Jaine kararlılıkla. Gelinliğe gelince, bir şey bulurum. Gelinlik diktirmeyi düşünmüyorum. Zaten alışverişe çıkmam gerekecek. O serseri neyim varsa parçalamış.

Daha güçlü çılgınlıklar. Jaine Shelley'nin coşkusunun dinmesini bekledi.

- Ha, bu arada, sana cep telefonumun numarasını vereyim, dedi.

- İlk öğrenen kişi sensin.

- Öyle miyim, sahi mi? Shelley bütün o çılgınlıklardan sonra yorulmuş gibiydi. Ya Sam?

- Ona bile vermedim.

- Üff, işte şimdi onurlandım. Vermeyi unuttun, değil mi?

- Evet,

- Neyse. Bir kalem bulayım. Telefonun öbür ucundan tıkırtılar geldi. Bulamıyorum. Yeni tıkırtılar. Tamam, söyle.

- Kalem buldun mu?

- Hayır, ama elimde bir kutu Cheez-Whizz var. Numaranı onlarla tezgâha yazarım; bir kalem bulduğumda deftere geçiririm.

Jaine numarasını söyledi, Shelley'nin Cheez-Whizz'le numarasını tezgâha yazmasını dinledi.

- Evde misin, yoksa işte mi? diye sordu Shelly.

- Evde.

- Birazdan BooBoo'yu almaya gelirim.

- Teşekkürler, dedi Jaine omuzlarından en azından bir yükün kalkmış olmasının rahatlığıyla.

Soma Luna ile T. J.'yi aradı, cuma günkü programım anlara.

Her ikisi de heyecanlandı, Jaine seslerinden her ikisinin de aynı şeyin kendi başlarına da gelebileceğini düşündüklerini anladı. Tam Jaine'in beklediği gibi, ikisi de Marci'nin anısına bir gece uyanık kalma fikrinden çok hoşlandı. Luna hemen kendi evini önerdi, hep birlikte saati kararlaştırdılar. Jaine onlara da cep numarasını verdi.

- İldnize de söyleyecek bir şeyim var, dedi T. J. sesini alçaltarak. Ama şimdi olmaz.

- İşten çıkınca bana gel öyleyse, dedi Jaine. Luna, sen de gelir misin?

- Tabii. Shamal yine aradı, ama onunla yemek yemek gelmiyor içimden. Hele Marci'ye olanlardan... Sustu, duyulur biçimde yuttu.

- Onunla zaten çıkmaman gerekiyordu, dedi Jaine. Sam'in söylediklerini sakın unutma; sadece akrabalar. Bunun anlamı da, çıkmak falan yok.

- İyi ama Shamal... Luna yine sustu. Korkunç bir şey. Emin olmak mümkün değil, öyle değil mi? Tehlikeyi göze alamam.

- Hayır, alamazsın, dedi T. J. Aynı şey hepimiz için geçerli.

Jaine arkadaşlarıyla konuşmasını bitirir bitirmez, telefonu tekrar çaldı. Küçük ekranda Al'in adı ve numarası görüldü. Jaine telefonu kaldırıp, "Söyle Shelley" dedi.

- Demek sonunda cihazı aldın, dedi Shelley. Bak, bana kalırsa annemleri aramamız gerek.

- Eğer evlenmeye karar verdiğimi söylemek istiyorsan, bana göre hava hoş; ama bunu ben söylemek isterim. Eğer o sapık yüzünden tatillerini yarıda kesip eve dönmelerini söyleyecekse bunu sakın yapma.

- O sapık bir katil, dahası senin peşinde! Burada olmak isteyeceklerini mi düşünüyorsun?

- Olup da ne yapacaklar? Üstelik o herifi yanıma yaklaştırmaya hiç niyetim yok. Evime alarm sistemi takılıyor ve bu aralar Sam'in evinde kalıyorum. Onlara haber vermek korkutmaktan başka bir işe yaramaz; annemin bu seyahati nasıl iple çektiğini hatırlasana.

- Burada olmaları daha doğru olur, diye ısrar etti Shelley.

- Hayır olmaz. Bırak da tatilin keyfini çıkarsınlar. Yoksa sapığın birinin evlenmeme engel olmasına izin vereceğimi mi sandın? Onu kargatulumba edip sunağın üzerine yatırmam gerekse de bu evlilik olacak. Ya da onun gibi bir şey, dedi, birden kilisede evlenmeyeceğini hatırlayarak.

- Beni kandırmaya çalışıyorsun, ama işe yaramayacak. Annemlere telefon etmek istiyorum.
- Ben istemiyorum, üstelik bu benimle ilgili bir konu; o yüzden benim dediğim olacak.
- David'e anlatacağım.
- İstersen anlat, ama hiç kimse, kesinlikle hiç kimse anneme ve babama bir şey söylemeyecek. Bana söz ver, Shel. İster dost, ister düşman, ya da David'in ailesinden hiç kimse annem ile babama bu konuda tek bir kelime bile etmeyecek. Ekspres mektup da göndermeyecek. Ne de telgraf, e-posta, duman işareti dahil herhangi bir iletişim aracı. Aklıma gelmeyen bir şey kaldı mı ?
- Maalesef kalmadı.
- İyi öyleyse. Bırak da tatülerinin tadım çıkarsınlar. Dikkatli davranacağıma söz veriyorum.

Laurence Strawn öğleden hemen soma Sam'e telefon etti.

- Kişisel bğilerin gizliliğini ihlalden açılacak bir davayı kaybetmek için ne mümkünse yaptım, dedi. Öte yandan mahkeme kararı çıkarmak hem zaman alır hem de herifi uyandırır, onun için cam cehenneme dedim. Eğer bu bir şey bulmanıza yardımcı olarsa mahkeme falan vız gelir.

Sam adamdan kesinlikle hoşlanmıştı.

- E-postanızı kontrol edin, diye sürdürdü Sıramı sözünü. Odukça uzun bir ek, mdirmek epey zaman alacaktır.

- Bu kadar çabuk davrandığınız için teşekkürler.

-Bayan Yother'm gayreti, dedi Strawn telefonu kapatmadan önce.

Sam bilgisayarının basma oturup e-postasını kontrol etti. Ekteki dosyanın RAM'den kaç küobayt yuttuğunu görünce yüzünü buruşturdu.

- İnşallah hafıza yeterlidir, diye homurdanıp dosyayı açtı.

Otuz dakika geçmişti, ama dosya hâlâ yükleniyordu. Bir fincan kahve içti, masasının üzerindeki evrakı inceledi, soma bir fincan kahve daha. Bernsen dosyadan bir kopya almak üzere yoldaydı; Sam adam gelmeden dosyayı yükleyeceğini umuyordu.

Sonunda ekran boşaldı. Yazıcıdaki kâğıt kartuşunu doldurup yazdır simgesini tıkladı. Kartuş boşaldığında, yeniden doldurdu. Bernsen işini gücünü bırakıp sadece bu konuyla ilgünse bue böyle bir dosyayı incelemek sonsuza dek sürebilirdi. Anlaşılan Bernsen bu sıralar gecelerim kâğıt okumakla geçirecekti.

Yazıcının mürekkebi bitti. Sam küfrederek yazdırma işini dm-

durdu, yeni bir mürekkep kartuşu arandı, kartuşu yerleştirmek için kan ter içinde uğraşırken, büro memurlarından biri insafa geldi, kartuşu yerine oturttu. Yazıcı kâğıt kismaya devam etti.

Bernsen geldi, oturup yazıcıyı seyretmeye koyuldular.

- Buna bakmak bile yoruyor insanı, dedi Bernsen, gözlerini giderek yükselen kâğıt yığınının ayırarak.

- Yansım sen alırsın, yansını da ben. İsimleri girer, bilgisayarın ne tepki verdiğine bakanz.

- Allah'tan sadece erkeklerle uğraşmamız gerekecek.

- Evet, ama bilgisayar endüstrisinde çalışanların neredeyse tamamı erkektir. Erkeklerin dosyaları çoğunlukta olacak. Yani fazla bir kârımız yok.

Bernsen içini çekti.

- Bu akşam maçı seyretmek istiyordum. Durakladı. Adli tıbbın Bayan Dean'le ilgili raporu geldi. Sperm yok.

Sam pek şaşırmadı. Cinsel saldırı olaylarının büyük bir çoğunluğunda sperm izine rastlanmazdı; saldırgan ya prezervatif kullanır ya da boşalmazdı. Ellerinde, gereğinde kullanmak ve kanıt olarak değerlendirmek üzere bir DNA örneği olsa iyi olurdu.

- Öte yandan Bayan Dean'e ait olmayan bir saç teli bulunmuş. Uzmanın onu nası gördüğüne şaşıtı doğru; Bayan Dean şansındı, bu herif de öyle.

Sam'ın yüzünde acı bir sırıtış belirdi. Bir saç teli. Tek bir saç teli, ama gerekli DNA örneğini sağlayacak bir parça. Dosya yavaş yavaş toparlanmaya başlıyordu. Yanm bir ayakkabı izi, bir saç teli; henüz yeterli değildi, ama ilerliyorlardı işte.

Sam o akşamüstü eve döndüğünde, Luna ile T. J.'i kapının eşiğinde buldu. Bu, Jaine'in kendi evinde değil, Sam'inkinde olduğu anlamına geliyordu. Bu düşünce hoşuna gitti. Marci'nin katilini yakalamadan Jaine'in kendi evine dönmesini uygun bulmadığı için, genç kadının burada kalmasını istiyordu. Hoş, Marci'nin katili yakalanınca Jaine'in evine dönmesi fikrinden pek hoşlanmıyordu ya... Onunla bir arada olmak, kolay kolay vazgeçilemeyecek bir keyif haline gelmeye başlamıştı.

Hava nefes aldırmayacak kadar sıcaktı; Sam eve girerken belkemiğinden aşağı ter damladığını hissetti. Elindeki kaim kâğıt destesini, yani Hammerstead personel dosyalarının yarısını kahve tepsisinin üzerine bıraktı, bir dakika kadar durup içerideki serin havanın zevkini çıkardı. Ciğerlerinin sıcağın etkisinden kurtulmuş olması gerektiğini düşününce, bir silkinmede ceketini omuzlarından attı ve gelen gürültüyü takip ederek mutfağa geçti.

Jaine'in dört bardağa buzlu çay dolduruyor olması, geldiğini gördüğünün işaretiydi.

- Tam zamanında geldin, dedi genç kadın.

Tabancasını ve kokardım çıkardı, kahve makmesinin yanma, tezgâhın üzerine bıraktı.

- Ne için? Buzlu çay bardaklarından birine uzandı, gırtlığını aşağı yukarı oynatarak kocaman bir yudum içti.

- Marci için bir gece düzenlemeyi planlıyoruz. Ablası Cheryl de gelecek.

- Nerede, ne zaman ? diye sordu Sam kısaca.

- Yarın akşam, benim evde, dedi Luna,

- Tamam, gelirini.

Jaine şaşkınlıkla sordu:

- Hep birlikte olacağız, güvende sayılmaz mıyız ?
 - Belli olmaz. Herife üçünüzü bir arada bulmak gibi altın bir fırsat da sunuyor olabilirsiniz. Sizinle oturmam, ama orada olacağım.
 Jaine somurttu. Sam'in çevrede bir yerlerde bulunması bile, aralarında olması demekti. Öyle kolaylıkla yok sayılacak tiplerden değildi.

T. J. Sam'e anlamlı anlamlı baktı.

- Konuya girmeden önce verecek haberlerim var.
- Benim de var, dedi Jaine.
- Benim de, dedi Sam.

Hepsi bekledi. Kimse lafa başlamadı. Sonunda Luna sessizliği bozdu.

- Verecek haberi bulunmayan tek kişi ben olduğuma göre, bu konuşmayı ben yöneteceğim. Parmağım T. J.'e uzattı. Sen başla. Telefonda konuştuğumuz andan beri merak içindeyim.

T. J. sanki gün boyu yaptıklarını ötekilere anlatmanın doğru olup olmadığını sorarmış gibi Sam'e baktı. O gelmemiş olsa yaptıklarım nasıl olsa anlatacağına göre, "Anlat" dedi genç adam.

- Bay Strawn için herkesin kişisel dosyasının kopyalarını çıkardım, dedi T. J. Bir detektifin dosyaları görmek istediğini, kendisinin de izin verdiğini söyledi.

Üç çift göz Sam'e döndü.

Sam yüzünü astı.

- Yanımda dünya kadar belge getirdim. Bütün isimlere bakıp sabıka kayıtlarım, cevapsız celpleri inceleyeceğiz.

- Ne kadar sürer? diye sordu Jaine.

- Eğer bilgisayarda bizi doğru yöne gönderecek bir şey çıkmazsa, bütün dosyaları elden geçirdikten sonra başka araştırmalar yapmak zorunda kalabiliriz.

- Bir gün ? İki ? diye sordu Jaine.

- Sen iyimser bir kızsın, değil mi ? dedi Sam. Buzlu çayından büyük bir yudum daha aldı.

Luna eliyle mola anlamında bir T işareti yaptı, sonra Sam'e döndü.

v..

- Sıra sende.

- Adli tıp yetkilisi Marci'nin cesedinin üzerinde ona ait olmayan bir saç teli bulmuş.

Üç kadın tıs kesti. Sam neler düşündüklerinin, beyinlerinin tüm gücüyle Hammerstead'de çalışan sarışın erkekleri hatırlamaya çalıştıklarını farkındaydı.

- Aklınıza gelen biri var mı ? diye sordu.

- Pek yok, dedi Jaine. Hem senin sarışın dediğine, biz kumral diyor olabiliriz. Ötekilere döndü, arkadaşları omuz silktiler. Hammerstead'de bu tanıma uyacak bir sürü adam var.

- Hemen teslim bayrağı çekmeyin, diye onları uyardı Sam. O saç teli başka bir yerden de gelmiş olabilir. Yine de bir ipucu, katili yakaladığımızda, DNA örnekleri de tutuyorsa, herifin işi bitik demektir. Siz sadece sarışınlarla dikkat edin.

- Ne kadar iç açıcı bir düşünce, dedi Luna yüzünü buruşturarak. Galiba Satış Bölümü'nde koyu renk saçlı bir ben varım.

- Dosyaları bölüm bölüm inceleyeceğim. İlk kurban Marci, bu yüzden işe Muhasebe'den başlayacağım. T. J.'e döndü. Bu arada dosyaları bölümlere göre sınıflandırdığım için teşekkürler, dedi.

T. J.'in yüz ifadesi acılıydı.

- Bir işe yaradıysa...

Luna yeniden söze girdi, bu kez Jaine'e baktı.

- Sıra sende.

Jaine derin bir nefes aldı. Üç kez nişan bozduktan sonra, yeniden... evlenmeye karar verdiğini açıklayabilmek için tüm gücünü toplaması gerekiyordu. Sam'e baktı, adamın göz kırptığını gördü.

- Sam ile ben evleniyoruz, dedi bir solukta, kelimeleri birbiri ardına sıralarsa daha az dikkat çekeceğini düşünüyordu.

Sam yükselen çığlıklardan korunmak için parmaklarıyla kulaklarını tıkadı. T. J. Jaine'e sarıldı. Luna Sam'e sarıldı. Sonunda döndü de kendisini birbirlerine sarılmış halde buldu. Marci olmadan bu çember çok küçük, diye düşündü Jaine; ama gözyaşlarının bu mütevazı kutlamayı zehir etmesine izin vermeyecekti. Hayat devam ediyordu. Marci'siz biraz üzücü, biraz boştu ama, yine de devam ediyordu.

- Nasıl? Yani, ne zaman? diye sordu T. J.

- Üç hafta sonra, onunkiler döner dönmez, diye cevapladı Sam. Hâkimin çalışma odasında evlenmeyi düşünüyordum ama, bizimkilerin oraya sığamayacaklarını anladım. Hepsi de gelmek istiyor.

- Bakarsın, parkta evleniriz, dedi Jaine.

- Neden parkta? Birinin evinde olmaz mı? Annemlerin evi çok büyük; zaten büyük olmak zorundaydı, malum yedi tane çocuk.

Jaine girtlağını temizledi.

- İyi ya, seninkiler var, benimkiler var, T. J. ile Luna, senin polis arkadaşların, bir de... bizim sokaktakileri davet ettim.

- Doğru, haklısın, dedi Sam. George ile Sadie gelmezse olmaz, bir de Eleanor var... Tüh, bizim küçük nikâh yüz kişilik bir davet oldu desene, diye tamamladı cümlesini üzüntülü bir sesle.

- Korkarım öyle oldu.
- Bu da yemek falan demek.
- Kesinlikle.
- Bütün bunlarla kim uğraşacak ? Sam'in yüzünden bu işlerle uğraşmak niyetinde olmadığı belliydi.

- Shelley. Böyle işlerden çok hoşlanır. Gösterişli bir davet olmayacak. Bütçem zaten sarsılmış durumdaydı, üzerine bir de evin ödemeleri, yeni alarm sistemi, cep telefonu geldi. Şimdi de kendime yeni elbiseler, yeni bir somya ile şilte...

- Yeni somya üe şilteye ihtiyacm olmayacak, dedi Sam, T. J. ile Luna kahkahayı patlatırken. T. J. çantasından bir beş dolar çıkarp Luna'nın avucuna vurdu.

- Ne demiştin? diye böbürlendi Luna.

Jaine gözlerini kısarak arkadaşlarına baktı.

- Aşk hayatım üzerine iddiaya girdiniz, diye suçladı onları.
- Evet, hem de beni düş kırıklığına uğrattın, dedi T. J. sesinin ciddi çıkmasına gayret ederek. Hâlâ güldüğünden, gayreti boşa gitti. Onu en azından iki hafta daha bekleteceğini sanıyordum.
- Bana dayanamadı, dedi Sam gururla. Bardağına yeniden buzlu çay doldurdu.
- Ona acıdım, diye düzeltti Jaine. Öylesine inleyip yalvardı ki... kim olsa içi parçalanırdı.

Sam'in sırtışı intikam habercisiydi. Jaine başına gelecekleri özlemle düşündü. Zavallı adamın kırık kalbim onarmak için onunla üç, belki de dört kere sevişmek zorunda kalacaktı. Ne fedakârlık ama!

Sam'in arkadaşlarının yanındaki rahatlığına bayılıyordu. Masaran basma oturup cuma gecesini planlamalarına yardımcı olurken katkısı, "Bira ve patlamış mısır. İnsanın başka neye ihtiyacı olur ki ?"yle sınırlı kaldı; böylelikle kadınlar ve yemek konularında bilgisiz olduğunu kanıtladı.

T. J. üe Luna gittikten sonra Jaine'in babasının arabasını Sam'in garajına çektiler. Genç adam arabanın üzerindeki kılıfı kaldırır, o gümüş füzenin ortaya çıkmasına yardım ederken sordu:

- Anahtarlar yaranda mı ?

Jaine elini blucininin cebine daldırdı, çıkardığı anahtar destesini Sam'in burnunun ucuna tuttu.

- Kullanmak istiyor musun?
- Yoksa o inleyip yalvarma yalanım affettirmek için beni yumuşatmaya mı çalışıyorsun?
- Hayır, ö işi bu gece yapacaktım.

Sam sırttı, anahtarları Jaine'in elinden kaptı.

- Aman Tanrım, deyip ayakkabılarını çıkardı, uzun bacaklarından birini kapının üzerinden aşırđı, soma da ötekini. Sürücü kol-tuğuna yerleşti. Küçük araba sanki onun için yapılmış gibiydi. Avuçlarım direksiyon simidi boyunca gezdirdi.

- Baban bunu nereden aldı demiştin ?

- 1964'te almıştı, özel konumu sayesinde. Biliyorsun, Shelby tarafından tasarlandı, motoru Ford. Babam motoru geliştiren grupta çalışıyordu. Arabaya âşık oldu. Bebekleri -Shelley- daha yeni doğmuştu ve daha büyük bir ev almaları gerekiyordu; bir arabaya bunca para sarf etmesi annemi çılgına çevirmişti. Bu otomobilden sadece bin tane yapıldı. Aslında, bin on bir. Senin anlayacağın, babam orijinal Cobra'lardan birinin sahibi, aldıkları evden çok daha değerli bir otomobil.

Sam omzunun üzerinden garaj yolundaki Viper'a baktı.

- Otomobüine servet harcayan yalnız baban değıl.

- Ben de aynı soyun b...yum. Hem üstelik Viper'ı ikinci el aldım, yani onun gibi, bir arabaya altmış dokuz bin dolar saymadım, ama yine de taksitleri ödemek için üç yıl boyunca hamburger ve ton balığı konservesine talim ettim.

Sam ürperdi.

- Borcu bitti, değıl mi?

- Tümüyle. Araba taksiti ödüyor olsaydım bu evi alamazdım. Viper'ı da babam yüzünden aldım.

- Nasıl yani ?

Jaine Cobra'yı gösterdi.

- Araba kullanmayı nasıl öğrendim sanıyorsun?

Sam'in ağızı şaşkınlıkla açıldı.

- Araba kullanmayı bilmeyenlere Cobra'yı lomandurr mıydı?

- Hepimiz bu arabayla öğrendik. "Eğer bir Cobra'yı kullanabiliyorsamz, dünyadaki bütün arabaları kullanabilirsiniz" derdi. Ama Shelley ile David Cobra'dan fazla hoşlanmadılar, onlar daha çok annemin Lincoln'ünde rahat ediyorlardı. Bazıları rahatı hıza tercih ediyor. Yüzünden bu tercihin nedenini anlayamadığı, yine de olduğı gibi kabul ettiğı anlaşılıyordu.

- Aman Tamım. Üç genci böyle bir arabanın direksiyonunda düşününce Sam'in yüzü solmuştu.

- Babam Viper'dan nefret ediyor, diye açıklayıp gülümsedi Jaine. Bir nedeni arabamn Ford üretimi olmaması, ama asıl sebep Viperin azamî hızda Cobra'dan üstün olması. Cobra kalkışta hızlı, ama uzun yolda onu geçıyorum.

- Yoksa yarıştınız mı? diye haykırdı Sam. Arabadan fırlayıp kaçacağına benziyordu.

- Beygirlerin neler yapabileceğini görecektik kadar, diye rahatlat-tı onu Jaine. Üstelik sokakta da değil. Yarış pistinde.

Sam gözlerini yumdu.

- Baban ve sen aynı kumaştan biçilmiş gibisiniz. Sanki ildsinin de tifüs mikrobi taşıdığımı fark etmiş gibi gözlerini dehşetle açmıştı.

- Evet, ondan hoşlanacaksın.

- Sabırsızlamıyorum.

Luna evine döndüğünde, Shamal King'i kapının yanında yere çökmüş görüp şaşırıldı. Shamal genç kadını görünce ayağa kalktı, Luna içini dolduran mantıksız bir korkuyla olduğu yerde çivile-nip kaldı. Shamal iriyarı, kaslı bir adamdı. Bir an Shamal'm... im-kânsızdı bu. Katil sarı saçlı bir beyazdı. Arka arkaya gelen panik ve rahatlamama bitldnliğiyle yutkundu.

- Burada ne arıyorsun? diye sordu kabaca. Adamın gözlerinde, sesindeki soğukluğun yarattığı şaşkınlığı gördü.

- Son zamanlarda görüşemedik, dedi Shamal kadınları mıkna-tıs gibi çeken o kadifemsi mırıltıyla. Futbol topunun kazandırdı-ğı milyonların da etkisi olabilirdi bunda tabii. Genellikle çevre-sinde küçük bir hayran grubuyla dolaşırdı Shamal; şöhretten ve ışıklardan hoşlanır, bu ikisini alabildiğince kullanırdı.

- Son iki hafta çüğmca şeyler oldu, dedi Luna. Önce üste, son-ra da Marci... Boğazmda bir acı, durakladı. Marci'nin öldüğüne hâ-lâ manmıyordu. İnanıyordu, ama kabul edemiyordu.

- Evet, duydum. Çok da üzüldüm. Oldukça sıkı tikiydiniz, de-ğü mi?

Hakkımda gerçekten de hiçbir şey bilmiyor, diye düşündü Lu-na. Aralarındaki ilişki, artık nasü bir ilişkiyse, hep Shamal'm çev-resinde gehşmişti.

- En iyi arkadaşımıydı, dedi gözleri dolarak. Bak Shamal, şu sı-ralar...

- Hey, onun için gelmedim ki, dedi, ellerini ısmarlama ipek pantolonunun ceplerine sokup somurttu. Eğer istediğim seviş-mek olsaydı bunu... şeyle de... Cümleyi tamamlamanın pek de akülüca olmayacağım düşünerek durakladı. Seni özledim, dedi umarsızca, rahatsız olduğu belliydi. Shamal King kadınlara bu tür şeyler söylemeye alışık değüdi.

Luna adamın yanından geçip kapının kilidini açtı.

- Öyle mi? dedi kupkuru bir sesle. Ne garip, Shamalia tanıştı-

ğmdan beri, neredeyse bir yıldır, onun böyle, onun için özel biri olduğunu gösterecek bir şeyler söylemesinin düşünüyordu. Şimdi söylemişti, ama bu sözler karşısında bir adım bile geri basmama kararındaydı. Belki de verebileceğinin tümünü vermişti ona.

Shamal ağırlığını bir ayağından ötekine aktardı. Ne söyleyeceğini bilemiyor, diye düşündü Luna. Hep çok yakışıklı, çok yetenekli olmuştu, şimdi de çok zengindi; kızların peşinden koşmasma alışmıştı. Koşma yeteneğinin ortaya çıktığı lise ikiden beri aranan, ühlaştınlan, şımartılan birisiydi. Oysa şimdi içinde bulunduğu durum, alışılmadık bir durumdu.

- İçeri girmek ister misin ? dedi Luna sonunda.
- Evet, tabii.

Sanki ilk kez görüyormuş gibi, küçük dairenin içini merakla inceledi. Kitaplara ve aile fotoğraflarına bakmak için kütüphaneye yaklaştı. Yakışıklı, ciddi görünümlü bir donanma binbaşısının fotoğrafını alarak, "Baban mı?" diye sordu.

- Evet, emekliye ayrılmadan hemen önce.
- Demek ordu ürünüsün ?
- Hayır, donanma ürünü, diye düzeltti Luna; Shamal'ın üniformalar arasındaki farkı bilememesinden duyduğu şaşkınlığı gizlemeye çalıştı.

Shamal hâlâ rahatsız görünüyordu.

- Askerler hakkında hiçbir şey bilmem. Yaptığım tek şey futbol oynamak. Galiba bütün dünyayı gezdin, değil mi ?

- Bazı yerlerini.
- İyi yetişmiş biri olduğun belli. Fotoğrafı tam Luna'mn koyduğu yere bıraktı. Şaraptan ve onun gibi şeylerden anlıyorsun.

Luna içinde bir şaşkınlık hissetti. Shamal özgüveninden bir şeyler yitirmiş gibiydi; oysa bu Shamal'la bağdaştırılabilecek bir şey değüdi. Genelde kaba ve kendisinden emin görünür, insanların ügisini doğal karşılardı. Bir malikânede yaşıyordu ama, Luna'mn dünyayı gezmesi, resmî davetlere katılmış olması onu ürkütüyordu.

- İçecek bir şeyler ister misin ? diye sordu. Evde büadan başka içki yok. Bir de meyve suyu üe süt.
- Bira, dedi, rahatlayarak. Belki de Luna'mn bir dizi beyaz şarap arasında seçim yaptırmasından korkmuştu.

Luna buzdolabından iki bira çıkardı, çevirip kapaklarını açtı, bhini Shamal'a uzattı. Adam, genç kadının şişeden koca bir yudum alışım hayranlıkla izledi.

- Seni bira içerken hiç görmemiştim.

Luna omuz silkti.

- Askerî üslere özgü bir şey sanki. Ben severim.

Shamal oturdu, soğuk şişeyi avuçlarının arasında yuvarladı. Bir süre bekleyip cesaretini topladıktan soma:

- Luna, dedi, burada bulunmamın nedeni... Durakladı, yeniden şişeyi yuvarlamaya başladı.

Luna adamın karşısına oturdu, bacak bacak üzerine attı. Shamal tuzağa düştü, gözlerini uzun bacaklardan ayıramadı.

- Evet? dedi Luna.

Shamal gırtlakını temizledi.

- Sen gelmemeye başlayınca ben... nasıl diyeyim, şaşırdım. Bana kalırsa biz... yani...

- Sevişiyorduk, dedi Luna yumuşak bir sesle; adama yardımcı olmaya karar vermişti. Bu hızla giderse aklmdaldleri söylemesi için bütün gece beklemesi gerekecekti. Senin gözünde başka bir anlamım yoktu ki; istediğin tek şey buydu. Ben daha fazlasını istiyordum ama, bunu öteki kız arkadaşlarında da görüyorsunuz.

Shamal iyice huzmsuzlanmıştı.

- Ama, şey... sevişmekten çok daha farklıydı.

- Yaa? Onun için haftanın her günü üç ayrı kızla birlikte oldun, gittiğin her kentte âlem yaptın. Shamal, aptal değilim. Uyandım, kahve kokusunu aldım. Senin için özel biri olmak istedim, ama değilim.

- Hayır, öylesin, diye ısrar etti. Shamal elindeki bira şişesini incelerken yüzü karardı. Tahmin edebileceğinden de özel, diye kekeledi. Seni kaybetmek istemiyorum. Ne yapmam gerek?

- Ötekilerin tümünü yitirmek, dedi Luna beklemeden. Eğer dürüst olmayacaksan, benim için bu ilişkinin bir anlamı kalmaz.

- Evet, biliyorum. Belli belirsiz gülümsedi. Listeyi okudum. Bazı bölümlerini becerebürim.

Luna gülümsedi.

- Bazı bölümleri şakaydı. Şaka olmayanı, ilk beş madde.

- Demek... demek öteki kızları bırakırsam bana döneceksin?

Luna Shamal'm sözlerini düşündü. O kadar uzun düşündü ki, Shamal evdeki klimaya rağmen terlemeye başladı. Yüreği tümüyle ikna olmasa da, adamın üzerine bir çarpı koymuştu. İşleri tersine çevirmek zaman alacaktı.

- Son bir defa deneyeceğim, dedi sonunda. Shamal soluğunu gürültüyle boşaltarak koltuğunun arkasına yaslandı. Ama en ufak *bir* sadakatsizliğinde, yani daha önce de olduğu gibi bir partide bir kıza asılmaya kalktığında tarihe karışsın, büesin. Başka

bir fırsat daha yok, bütün fırsatları kullandın çünkü.

- Yemin ederim, dedi Shamal sağ elini kaldırarak. Bundan böyle düzüşmek yok.

- Sevişmek, dedi Luna.

- Ben de öyle dedim. Aynı şey.

- Hayır, dilinin de temizlenmeye ihtiyacı var. Bunu kastediyorum.

- Bebeğim, ben futbolcuyum. Biz küfür ederiz.

- Sahada olduğun sürece bir sakıncası yok. Ama burası futbol sahası değil.

- Eyvah, diye sızlandı; ama iyi niyetle. Daha şimdiden beni de-
ğiştirmeye çalışıyorsun.

Luna ister kabul et ister git der gibi omuz silkti.

- Babam küfür konusunda seni suya götürüp susuz getirir, ama annem etraftayken dilini tutar; annemin küfürden hoşlanmadığını bilir çünkü. Ben de fazla hoşlanmıyorum. Arkadaşım Jaine küfürden vazgeçmeye çalışıyor, başarılı da oldu. Eğer o beceriyorsa, herkes becerebilir.

- Tamam, tamam, çalışmm. Sam birden sırtıttı. Hey, evcilik oynar gibi, değil mi? Evcilleşmişim gibi. Sen beni fırçalıyorsun, ben de daha iyi olmaya söz veriyorum. Evli çiftler gibi.

Luna güldü, adamın kollanna atıldı.

- Evet, dedi, tıpkı evli çiftler gibi.

Sam cumartesi sabah söktüğünde kızarık gözlerini ovuşturup esnedi, Luna'nın evindeki kanepede doğruldu. Kadınlar geceyarısına doğru evi gözetlemek için dışarıda beklemenin şart olmadığını, içerden de güvenliği sağlayabileceğini söylemişler, gelmesi için ısrar etmişlerdi. Yorgun olduğundan kabul etmişti. Son iki gündür iyi uyuyamamış -aslında, altında o küçücük poposunu oynatmaya meraklı biri olmasa biraz daha uyuyabilirdi-, üstüne üstlük bütün bir gün üzerinde çalıştığı ipuçlarının fos çıkmasından, Hammerstead'den gelen dosyalarda bir şey bulamaktan nevre dönmüştü. Bir iki ödenmemiş trafik cezası ve çevrenin huzurunu bozacak ölçüde gürültü çıkarmak dışında, şimdiye kadar araştırdığı isimlerden hiçbirinde şüphe uyandıracak bir şey yoktu.

Geceyarısı olduğunda, bira ve çikolatayla beslenen dört kadın hâlâ zindeydi. Cheryl, Marci'nin biraz daha sessiziydi sadece: aynı görünüş, aynı ses, aynı gürültülü espri anlayışı. Sesleri kısılana kadar konuşmuşlar, gülüp ağlaşmışlar, bira içmişler, ellerine geçen her şeyi yemişlerdi. Şaşırtıcı bir manzara.

Kadınlar oturumu mutfığa taşıyınca Sam kanepeye uzanma fırsatı bulmuştu. Bu kulağı mutfaktan gelen seslerde, uyuyakalmıştı. Tehlikeli hiçbir gelişme olmamıştı; sadece, kafası dumanlı olduğunda Jaine'in durmadan şarkı söylediğini keşfetmişti.

Uyandığında, seslerin kesilmiş olduğunu fark etti. Ortalık gerçekten de sakindi. Sessizce mutfak kapısını açıp içeriye bir göz attı. Hepsi uyuyakalmış, yorgunluğun ve alkolün etkisiyle ağır ağır nefes alıyordu. T. J. hafifçe horluyordu; gerçek bir horlama olarak adlandılamayacak kadar zayıf bir sesle. Dört erkek kardeş ve bir babayla aynı evde büyümüş olmak, gerçek bir horultu-

nun neye benzediğini öğretmişti ona.

Jaine masanın altındaydı; gerçekten de altında. Başım ellerine dayayıp kıvrılmış, bir melek gibi uyuyordu; belli ki çocukluktan beri böyle uyumaya alışmıştı.

Luna bir ilkokul çocuğu gibi ellerini masaya dayamış, başım kollarına yaslamıştı. Çok tatlı bir kız, diye düşündü Sam; yine de diğerleriyle aşık atabilmek için onlar kadar sivri chlli olması gerekiyordu. Cheryl'in de başı masaya dayanmıştı, ama o yastık olarak bir tencere tutacağım seçmişti, yassı olanını, insanın içi bira dolu olunca, normal zamanda mantıklı bulmayacağı pek çok şeyi normal karşılıyordu.

Çevresine baktı, gürültü yapmamak için gayret sarf etmeden kahve ve filtre kâğıdını aradı. Kadınlar uyumaya devam ediyordu. Kahve hazır olduğunda fincan aradı, sonunda beş büyük kupa buldu. Kadınların ellerinin titreyebileceğim düşünerek kupalardan dördünü yarıya kadar, kendininkiniyse ağzına kadar doldurdu. Sonra, "Haydi bakalım hanımlar, uyanma vakti" dedi.

Duvara konuşmuştu sanki. Söyledikleri hiçbir etki yapmadı.

- Hanımlar! dedi, daha yüksek sesle.

Ses yok.

- Jaine! Luna! T. J.! Cheryl!

Luna başım iki santim kadar kaldırıp kanlı gözlerle baktı, sonra yine kollarının üzerine bıraktı. Öteki üçü kımüdamadı bile.

Sam'in yüzünü bir tebessüm kapladı. Kadınları sarsıp uyandırabilirdi, ama bu çok eğlenceli olmazdı. Eğlenceli olan bir tencere ve metal kaşık bulmak, ikisini birbirine vurup kadınların şaşkın bir şekilde ayağa fırlamalarını seyretmekti. Jaine başını masaya çarpıp bağırırdı:

- Seni orospu çocuğu!

Sam görevinin başarıyla tamamlandığına kanaat getirip kahve fincanlarını dağıttı, Jame'inkini vermek için eğilmek zorunda kaldı; genç kadın masanın altında oturuyor, başını ovuşturup kızgın gözlerle bakıyordu. Hey Tanrım, ne kadar çok seviyordu bu kadını!

- Haydi bakalım, vites talan artık, dedi ötekilere. Cenaze törenine beş saatten az kaldı.

- Beş saat mi ? diye homurdandı Luna. Emin misin ?

- Eminim. Bu da hepinizin dört saat soma cenaze şirketinde olmanız gerektiği anlamına geliyor.

- İmkânsız, dedi T. J. Yine de kahvesinden bir yudum almayı becerdi.

- Ayılmanız gerekecek...
- Sarhoş değiliz. Homurtu masanın altından gelmişti.
- Soma da, eğer becerebilerseniz bir şeyler yemek, duş almak ve bunun gibi şeyler. Masanın altında oturup homurdanacak zamanınız yok.
- Ben hommdanmıyorum ki.

Homurtudan çok, hırıltı gibiydi Jaine'in sesi. Be M biraz sevişmek iyileşmesine yardımcı olabilirdi, tabii Sam böyle bir sevişmeden sağ çıkabilirse. O an Bay Peygamberböceği'nin büyük bir zevk alacağını düşünüyor, ama aynı zamanda sonunda kafasının kopanacağını bile büe Bayan Peygamberböceği'ne yaklaşıırken hissettiği şeyi hissediyordu.

Her neyse. Bazı şeyler kafayı feda etmeye değerd.

Cheryl sendeleyerek doğruldu. Yanağmda tencere tutucusunun izi vardı. Bir yudum kahve içti, gırtlakım temizledi, soma "Adam haklı" dedi. "Hemen harekete geçmezsek geç kalacağız."

Masanın altından, içi boş bir kahve fincanı tutan ince bir kol uzandı. Sam fincanı doldurdu. Kol kayboldu.

Tanrı izm verse de bu kadınla kırk ya da elli yıl geçirebilsem, diye düşündü. Ürkütücü bir fikirdi bu. Daha da ürkütücü olanı, bu fikirden hoşlanıyor olmasıydı.

T. J. kahvesini bitirip fincanını doldurmak için ayaklandı; bu kadarı büe toparlanmasını sağlamıştı.

- Tamam, dedi. Bu kadarını başardım. Bir de çişimi yapıp yüzümü yıkayayım, soma evin yolunu da bulurum herhalde. Sendeleyerek kısa koridora girdi, sonra birden durdu. Aman Tanrım, Sam'e çiş yapacağımı söylediğime inanamıyorum!

On beş dakika kadar soma Sam, Jaine de dahil hepsini duvarın dibine dizmişti. Dördü de kızgınlıkla bakıyordu.

- Bunu bize yapacağın aidimin ucundan büe geçmezdi, dedi Jaine uysalca alkolölçere üflerken.

- Ben poüsüm. Kanınızdaki alkol miktarım kontrol etmeden araba kmlanmanıza izm veremem. Cihazın ekranına bakıp gü-lümsedi, başım salladı. İyi ki buradayım, bebeğim, sen araba kullanamazsın. Sınırın biraz üzerindesin.

- Hayır, değilim!

- Evet, öylesin. Şimdi ben öteküere bakarken, biraz kahve iç ve hiç sesini çıkarma.

Cheryl tamamdı. T. J. tamamdı. Luna tamamdı, tam sımrd.

- Hüe yaptm! diye suçladı Jaine, hiddetle.

- Nasü lüle yapabünim ki ? Sen üflemedin mi!

- Öyleyse alet yanlış gösteriyor! Demek ki bozuk. Hepimiz aynı miktarda içtik, diğerleri normalken, nasıl oluyor da ben sınırı aşabiliyorum?

- Onlar senden ağır da ondan, diye sabırla açıkladı Sam. Luna sınırda, ama kanunen bir sakınca yok. Sen sınırda değilsin. Seni ben götüreceğim.

Jaine şimdi uslu bir çocuk gibi olmuştu.

- Hangi arabayla gideceğiz ? Seninkiyle mi, benimkiyle mi ?

- Benimkiyle. Böylece buraya gelirse, Luna'nın misafiri olduğunu düşünür.

Bu açıklama Jaine için yeterliydi. Hâlâ somurtuyordu ya, bir dakika kadar soma, "Peki" dedi. Sam Jaine'i cipe bindirdi, genç kadın zaman geçirmeden uykuya daldı.

Eve kendi ayakları üzerinde girdi. Sam duşu açıp soyunur ve aynı anda onu da soyarken şaşkınlıkla baktı.

- Saçım yıkayacak mıydın ? diye sordu Sam.

- Evet.

- İyi. Demek yaptığının zararı olmayacak. Genç kadını kaldırıp duşa, akan suyun altına soktu. Jaine öksürüp taksirdi, ama Sam'e diremedi. Tam tersine hoşuna gidiyordu, derin bir nefes aldı.

Saçı şampuanlanıp durulandıktan sonra:

- Keyfim pek yerinde değil, dedi.

- Farkındayım.

- Uykumu alamadığımda hep böyle asabi olurum.

- Ya, demek sorun bu? dedi Sam sertçe.

- Sorunun büyük bölümü. Genellikle birkaç biradan soma çok neşelenirim.

- Dün gece de neşeliydin. Tabii sabah olunca işler değişiyor.

- Akşamdan kalma olduğumu düşünüyorsun, ama değilim. Sa-
dece başım ağıyor, biraz, çok değil. Aklında olsun diye söylüyorum, eğer beni bu gece de uyutmamayı düşünüyorsan...

- Seni uyutmamak mı? Ben mi seni uyutmuyorum? diye sordu inanmıyormuş gibi. Dün sabah saat ikide mışıl mışıl uyurken beni sallayıp uyandıran kadın sen değil miydin yoksa?

- Sallamadım, tamam biraz yaylandım belki, ama sallamadım.

- Yaylanmış, diye tekrarladı.

- Aletin kalkmıştı. Boşa gitmesine izin veremezdim, değil mi?

- Boşa gitmesini engellemeden önce beni uyandırabilirdin habuki.

- Bak, dedi Jaine sabırsızlıkla. Eğer kullanılmasını istemiyorsan, sırtüstü yatıp havaya dikme. Eğer bu bir davet değilse, ben

bir şey bilmiyorum demektir.

- Ben uyuyordum, o kendi kendine kalkmış. Aslında şimdi de aynı şeyi yapıyor, genç kadının midesine dayanıyordu.

Jaine eğilip baktı... gülümsedi. Sam'in yumurtalarını korkudan büzüştürecek bir tebessümdü bu.

Genç kadın burnunu çekti, sırtını döndü, duşu bitene kadar sanki arkasında kimse yokmuş gibi davrandı.

- Hey! diye seslendi Sam, Jaine'in dikkatini çekmek için. Sesinde alarm tımsı vardı. Bunun boşa gitmesine gönlün razı olmaz, değil mi?

Cenaze törenine zamanında geldiler, ama az kalsın geç kalıyorlardı. Sam arabasını alması için Jaine'i Luna'nın evine götürdü. Böylelikle katil cenaze törenine gelmiş bile olsa, genç kadını Sam'in cipinden inerken görmeyecek, nerede kaldığını tahmin edemeyecekti. Cobra'yı kendi garajına çektiğinden beri cipini ya garaj yoluna ya da Jaine'in garajına park etmek zorundaydı; Jaine'in garaj kapısı otomatik değildi, bu yüzden cipin orada kalması zahmetli bir iş olacaktı.

Sam rahatlamıştı; Jaine de çok daha iyi görünüyordu. Sevişme tedavisi gerçekten harika bir şeydi. Jaine Sam'e beş dakika dayanmayı başarmış, adam gerçekten terlemeye başlayacağı an Sam'e sokulup mavi gözlerinde bir kıvılcımla, "Kendimi gergin hissediyorum" demişti. "Galiba biraz gevşemeye ihtiyacım var."

Sam, odanın karşı tarafından bakarken, Jaine'in ne kadar güzel göründüğünü düşündü. Tam dizlerine inen lacivert bir takım giymiş, ayaklarına da göz alıcı terlikler geçirmişti. Yüzüne "cenaze makyajı" dediği şeyi yaparken Sam'in seyretmesine ses çıkarmamıştı. Her kadının her duruma göre bir makyaj stratejisi vardı: gözyaşları makyajım bozmasın diye, suda akmayan rimel ve mas-kara. İnsanlara sarılırken, elbiselerinde leke bırakmak istemediğinden fondöten yerine sadece biraz pudra; "uçuk leylak" dediği, öpüşmeyle bozulmayacak sabit dudak boyası. Hoş, Sam'in koyu leylaktan haberi bile yoktu ya. Dudak boyası pembeydi, ama kadınlar sadece "pembe" diyemiyorlardı işte.

Kadınlar bambaşka bir cinsti. Yabancı bir cins. Başka bir açıklaması olamazdı.

Cheryl siyah elbiseleriyle oldukça vakur görünüyordu. Kocası da gelmiş, yaranda duruyor, elini tutuyordu. T. J.'in üzerinde koyu yeşil bir takım, yaranda da kocası vardı. Bay Yother zayıf, yakışıklı, bakımlı, koyu kırmızı saçlı, hatları düzgün biriydi. T. J.'in

elini tutmuyordu; Sam, T. J.'in kocasma pek bakmadığını fark etti. Bunların arasında bir sorun var, diye düşündü.

Luna baldırlarının ortasına kadar men dar ve kırmızı bir elbise giymişti. Söylenecek tek şey çok güzel olduğuydu. Jaine'in yanına geldiğinde, Sam ne konuştuklarını duymak için yaklaştı.

- Marci kırmızıya bayılırdı, dedi Jaine gülümseyerek Luna'ya, keşke ben de akıl edebüseydim.

Luna'nın dudakları titriyordu.

- Onu görkemli bir şekilde uğurlamak istemiştin. Fazla zevksiz sayılmaz, değil mi?

- Alay mı ediyorsun? Harika Marci'yi tarayan herkes nedenini anlayacaktır. Marci'yi tanımıyorlarsa üzerinde durmaya bue değmez.

Roger Bernsen de gelmiş, kalabalığa karışmaya çalışıyordu. Fazla başarılı olmasa da, çalışıyordu en azından. Konuşmak için Sam'in yarana gelmedi, buraya muhabbet etmeye gelmemişlerdi ne de olsa. Kalabalığın içinde dolaşılıyor, insanların yüzünü inceleyip konuşmalara kulak misafiri oluyorlardı.

Çevrede bir sürü sarışın erkek vardı, ama Sam her birini teker teker incelediğinde, hiçbirinin Jaine'e ya da öteki arkadaşlarına özel bir Ugiyle bakmadığını saptadı. Çoğu buraya eşleriyle birlikte gelmişti. Katil evli olabilirdi elbette, hatta görünürde son derece normal bu hayat sürüyor da olabirdi, ama yüreği taşlaşmış, seri cinayetlere alışmış bir katil değüse eğer, eseri ve öteki hedefleriyle karşılaştığında heyecanlanması gerekirdi.

Sam kaşarlanmış bir katille karşı karşıya olmadıklarına inanıyordu; saldırılar çok kişisel, çok duygusaldı. Sanki kontrolden çıkmış birine aitti bunlar.

Sam, mezar başındaki tören sırasında da herkesi incelemeye devam etti. Allah'tan tören kısa sürdü. Cheryl günün en korkunç saatlerine yakalanmamak için töreni olabudüğince erkene almıştı, ama sıcak kavurucuydu.

Bernsen'le göz göze geldiklerinde, Roger'm usulca başını salladığını gördü. O da dikkatini çekecek birini görememişti. Tören videoya alındığından, bir şey kaçırıp kaçırmadıklarına karar vermek üzere bandı baştan sona izleyeceklerdi nasılsa, ama Sam yeni bir şey bulamayacaklarından neredeyse emindi. Allah kahretsin, oysa katilin törene geleceğine dair bahse girmeye hazırdı.

Cheryl usulca ağlıyor, hıçkırıklarını kontrol etmeye çalışıyordu. Sam Jaine'm gözlerini katlanmış mencilinin kenarına südüğünü gördü: makyajı korumak için geliştirilmiş kadın stratejilerin-

den biri daha. Kız kardeşlerinin böylesi numaraları bilip bilmediğinden emin değildi.

Siyahlar giymiş güzel ve zayıf *bir* kadın Cheryl'e yaklaştı, başsağlığı dileklerini iletirken birden patladı ve şaşırıp kalan Cheryl'in kollan arasında hıçkırmaya başladı. Bu gerçek olamaz, diye ağlıyordu. Büro onsuz bambaşka bir yer şimdi.

T. J. ve Luna Jaine'e yaklaştı; her ikisi de kadına "Neler oluyor?" ifadesiyle bakıyordu. Sam de yaklaştı. İnsanlar küçük gruplar oluşturmuş, bu duygusal fırtınayı terbiyeü bir şeküde görmezden gelmeye çalışırken, Şam'ın de aynı şeyi yapması dikkat çekmezdi.

- Leah'nm bu fırsattan yararlanmak için elinden geleni yapacağım tahmin etmeliydün, diye hınçla mınıldandı T. J. Tiyatro yapmakta üstüne yoktur, diye ekledi Sam'e bir açıklama yapmak için. Aynı bölümde çalışıyoruz, bunu her zaman yapar. Eline insanı az biraz üzecek bir şey ver, trajediye dönüştürsün.

Jaine gözlerini açmış olanları izliyordu. Başım sallayıp üzüntülü bir sesle, "Tekerlek hâlâ dönüyor ama fare çoktan öldü" dedi.

T. J. ağzından yükselen kahkahayı öksürükle bastırmaya çalıştı. Kendisini kontrol etmeye uğraşırken yüzü kıpkırmızı kesilmişti, sırtını döndü. Luna sarsılmamaya çalışarak altdudağını ısınyordu. Daha fazla dayanamayacağını anladı, o da sahneye sırtını dönmek zorunda kaldı. Sam ağzım eliyle örttü örtmesine; ne var ki omuzlan sarsılıyordu. Belki de insanlar ağladığım düşüneceklerdi.

Kırmızı elbise! Orospu kırmızı elbise giymiş. Corin gözlerine inanamıyordu. Ne kadar küçültücü, ne kadar ucuzdu bu. Ondan bunu beklemeydi, öylesine sarsılmıştı ki, tek yapabildiği ellerini ondan uzak tutmaktı. Annesi olsa, dehşete düşerdi.

Böyle kadrnlarm yaşamaya hakkı olmamalı. Hiçbirinin. Bunlar iğrenç, aşağılık orospulardı, onları ortadan kaldırarak dünyaya büyük bir iyüik ediyordu.

Luna sonunda evine dönüp yüksek topuklu ayakkabılarını çıkardığında rahat *bir* nefes aldı. Ayaklan çok ağnyordu, ama Marci için güzel görünmek her acıya değerdı. Gerekirse bunu bir daha yapmaya hazırđı; neyse ki artık dinlenebüeceğı için mutluydu.

Cenaze sona ereü beri kendisini bitkin hissediyordu. Bir gece önceki toplantı, Marci'yi anmak, gülmek işe yaramış, günü tamamlama gücü veren bir boşalma olmuştu. Törenin kendisi, ge-

lenekler de başlı başına rahatlatıcı şeylerdi. Babası bütün görkemle, en ince ayrıntısına kadar planlanmış askerî cenaze törenlerinin amacının aileleri rahatlatmak olduğunu söylerdi. Gelenekler, "Bu insan önemliydi" diyordu. Bu insan saygındı. Tüm tören duygulu bir dönemeç gibiydi, insanların ölümlerini saygıyla andıkları bir an, aynı zamanda da hayatlarının geri kalan bölümünü yaşamaları için *bir* başlangıç.

Cheryl'e bu denli yakınlık duymaları da ilginçti. Bir bakıma Marci'yi yemden bulmak gibi, ama çok, bundan çok farklı bir şeydi bu. Cheryl'in kesinlikle kendine özgü bir kişiliği vardı. Onunla ilişkiyi koparmamak iyi olacaktı.

Luna elbisesinin sırtındaki fermuara erişebilmek için büküldü; fermuarı yarıya kadar indirmişti ki, kapının çaldığını duydu.

Damarlarında panik, olduğu yerde donup kaldı. Aman Tanrım, oralarda bir yerlerdeydi, orada olduğunu biliyordu. Onu eve kadar takip etmişti. Yalnız olduğunu biliyordu.

Sanki katil kapının öte tarafından içerisini görebür, neler olduğunu anlayabilirmiş gibi yan yan telefona doğru ilerledi. Kapıyı kıracak mıydı? Jaine'in evine girmek için camlardan birini kırmıştı ama, koca bir kapıyı devirecek kadar güçlü müydü? Kapının kasasının çökten mi, yoksa ahşaptan mı olduğunu şimdiye kadar hiç düşünmemişti.

- Luna? Dışarıdan gelen ses kısık, ürkekti. Ben Leah. Leah Street. İyi misin?

- Leah? dedi güçsüzce. İçinden yükselen rahatlama hissi başını döndürüyordu. Eğildi, titremeleri önlemek için derin soluk almaya çalıştı.

- Sana yetişmeye çalıştım, ama çok acelen vardı, diye seslendi Leah.

Evet, vardı. Eve varıp ayakkabılarından bir an önce kurtulmak için acele ediyordu.

- Bü dakika, üzerimi değiştiriyordum da. Leah neden geldi ki, diye düşündü, kapıya yaklaşıp zincirini açarken. Sesini tanımasına rağmen, kapıyı açmadan önce delikten bakıp gelenin gerçekten de Leah olduğundan emin oldu.

Gerçekten de Leah'ydı, yorgun ve üzgün görünüyordu; Luna bürden cenazede onunla alay edip gülüşükleri için pişmanlık hissetti. Leah'nm onunla ne konuşmak istediği hakkında en ufak bir fikri bile yoktu, daha önce karşılaştıklarında birbirlerine iki çift laftan fazlasını söylememişlerdi, yine de küidi açtı.

- İçeri gel, dedi. Tören sırasmda hava çok sıcaktı, değil mi?

İçecek soğuk bir şey ister misin?

- Evet, lütfen, dedi Leah. Omzundaki ağır çantayı indirip. kucagina aldı.

Luna mutfaga doğru dönerken, birden Leah'nm ışıktta parlayan san saçlarını fark etti. Durdu, alnında küçücük bir kmşık belirdi, geri dönmeye çanştı.

Çok geç kalmıştı.

Jaine pazar sabahı on buçukta uyandı. O saatte uyanmasının nedeni, çalan telefondur. Sürünerek telefona doğru uzandı, sonra Sam'in evinde olduğunu hatırlayıp kafasını yastığa koydu. Telefonun yatağın bu tarafında olmasının ne önemi vardı? Onun telefonu onun sorumluluğundaydı.

Sam hareketlendi, çevreyi sıcaklık, sertlik ve erkek kokusu kapladı.

- Telefona bakar mısın? dedi uykulu sesiyle.
- Seni arıyorlar, diye mırıldandı Jaine.
- Nereden biliyorsun?
- Senin telefonun. Açıkça belli olan bir şeyi söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

Sam bıyığının altından bir şeyler homurdandı, dirseğinin üzerinde doğruldu, genç kadın şiltenin içine gömerek telefona uzandı.

- Evet, dedi. Donovan.

Kısa bir duraklamadan sonra:

- Evet, dedi, burada. Telefonu genç kadının başının yanına, yastığım üzerine bırakıp homurdandı.

- Shelley.

Jaine aklına gelen küfürleri sıralamadı. Sam masanın altından söylediği "orospu çocuğu"nın karşılığını hâlâ talep etmemiştii ve hatırlatmalım âlemi yoktu. Sam yatağa devrilirken, Jaine telefonu kulağına dayadı.

- Alo?

- Uzun bir gece miydi? dedi Shelley alayla.

- On iki-on üç saat kadar. Bu mevsime göre normal.

Sırtına sert, sıcak bir vücut yaslandı, sert ve sıcak bir el kamı-

nm üzerinden göğüslerine doğru ilerledi. Poposunda da sert ve sıcak bir şeyler vardı.

- Ha ha, dedi Shelley. Gelip kediyi alman gerekiyor. Sesinden bu konuda pazarlığa açık olmadığı anlaşılıyordu.

- BooBoo'yu mu? Neden? Sam meme başlarım okşuyordu. Jaine elini adamın parmaklanmn üzerine koydu, okşamayı durdurdu. Booboo konusunda yeniden sıkıntıya düşmemek için bütün dikkatini telefona vermeliydi.

- Eşyalanmı mahvetti! Her zaman tatlı ve yumuşak bir kedicik gibi dururdu; meğer yırtıcı bir iblismiştir!

- Bana kalırsa yabancı bir evde olduğuna üzülüyor. Sam genç kadının meme başlarından mahrum kalınca, bu kez elini aşağıya, daha ilginç yerlere götürdü. Adamın parmaklarırun kaymasını durdurmak için Jaine bacaklarını birbirine yapıştırmak zorunda kaldı.

- Onun üzüntüsü benimkinin yanında hiç kalır! Shelley üzgünden de öte, hiddetli görünüyordu. Bütün günümü bu iblisi kollamakla geçirirsem eğer, nikâhınızla gerektiği gibi ilgüenemem.

- Kediyi ölüm tehlikesinin kucağına atmak mı istiyorsun? Yoksa anneme, evindeki mobilyaya onun duygularından çok daha fazla önem verdiğin için kedisini sapık bir katilin öldürmesine seyirci kaldığını mı söyleyeceksin? İşte bu güzel, diye düşündü kendi kendisine. Ustaca.

Shelley'nin solukları ağırlaşmıştı.

- Belden aşağı vuruyorsun, diye yakındı.

Sam elini genç kadının sıkışık bacakları arasından kurtardı, saldırı için kendisine başka bir hedef seçti: artçı kuvvetleri. O akıl karıştırıcı el önce poposunu okşadı, sonra poponun çevresinden aşağıya kaydı, uzun zamandır aradığı şeyi bulup iki parmağıın içeri soktu. Jaine inledi, neredeyse telefonu düşürecek.

Shelley de başka bir saldırı açısı seçti.

- Kendi evinde kalmıyorsun. Sam'le oturuyorsun. BooBoo orada tehlikede olmaz.

Ah hayır. Aklını toparlayamıyordu. Parmakları kocaman ve sertti, aklını başından alıyordu. Anlaşılan telefonu ona açtırmış olmasının bedelim ödetiyordu, ama eğer hemen kesmezse kızgın bir kedi evindeki eşyaların canına okuyacaktı.

- Onu mümkün olduğunca kucağına al, demeyi başardı soluk soluğa. O zaman sakinleşir. Tabii, iki haftada. En çok kulaklanmn arkasının kaşınmasından hoşlanır.

- Gel al şu hayvanı.

- Shel, kediyi bir başkasının evine götüremem ya!

- Tabî ki götürürsün. Sam senin pantolonunun içine girmek uğruna bir kedi sürüsüne bile katlanır. Henüz işe yanyorken gücünü kullan. Birkaç ay soma yatağına girerken tıraş olma zahmetine bile katlanmayacak.

Harika. Shelley konuyu bir kadm-erkek çekişmesine dönüştürmek istiyordu. Sam'in parmak eklemi en hassas noktasına değdiğinde neredeyse miyavlayacaktı.

- Olamaz, demeyi başardı; bunu kime söylediğini pek bilemeden.

Sam kısık ve dumanlı sesiyle, "Bal gibi olur" derken, Shelley de öbür kulağına haykırıyordu.

- Aman Tamım, şu sırada şey yapıyorsunuz, değil mi? Duydum onu! Sam sana koyarken sen de telefonda benimle konuşuyorsun!

- Hayır, hayır, diye kekeleydi Jaine; Sam genç kadının yalan söylediğini kanıtlamak istercesine parmaklarını çekti, boşalan yeri tam boy sabah kabarıklığının sertliğiyle doldurdu. Jaine dudaklarını ısırdı, yine de bir inilti çıkmasını engelleyemedi.

- Seninle konuşmakla zamanımı boşa harcadığım anlaşıyor, dedi Shelley. Seni meşgul olmadığın bir ara yeniden ararım. Genelde ne kadar sürüyor? Beş dakika? On?

Şimdi de randevu istiyordu. Dudağını ısırmanın bir işe yaradığını görünce, yastığı ısırmayı denedi. Bütün umutsuzluğuyla bir ardık bir kontrol bekledi, sonunda da "İki saat" diyebildi.

- İki saat mi? Shelley yine çılgınlıklarına başlamıştı. Durakladı. Erkek kardeşi var mı?

- D... dört tane.

- Üff! Shelley Al'i bir kenara atıp yerine bir Donovan koymasının fayda ve zararlarını hesaplarken, uzunca bir sessizlik oldu. Sonunda içini çekti. Stratejimi yeniden düşünmem gerekecek. O taş arabasının tekerine çomak sokmaktansa BooBoo'nun evimi tuğla tuğla yıkmasına göz yumarsın, değil mi?

- Şimdi anladın işte, dedi Jaine gözlerini yumarak. Sam pozisyonunu değiştirdi, dMerinin üzerine kalkıp genç kadının sağ bacağına kendi bacaklarının arasına aldı, sol bacağına da koluna. Jaine'i böylesine sıloştırdıktan soma derinliklerine indi, sol baldırıyla da en iyi gelecek yere süttü. Jaine yine yastığı ısırma zorunda kaldı.

- Tamam, kapatıyorum. Yenilgiyi kabul ettiği sesinden anlaşılıyordu. Hiç olmazsa denedim.

- Güle güle, dedi Jaine, soma telefonu yerine koymaya uğraştı, ama beceremedi. Sam saygılarını sunmak için eğildi, bu hareketle Jaine'in içine öylesine güçlü girdi ki, genç kadm çılgılık atıp doyuma ulaştı.

Konuşmayı yeniden becerdiğinde gözünün üzerindeki perçemi itip, "Sen kötüsün" dedi. Soluk soluğa, güçsüzdü; orada yatmaktan başka bir şey gelemiyordu elinden.

- Hayır bebeğim, ben iyiyim, diye cevap verdi Sam ve bunu kanıtladı.

Sonunda ter içinde ve bitkin bir halde Jaine'in yanma devrildiğinde, uykulu bir sesle, "Anladığım kadarıyla, neredeyse BooBoo'yu geri alıyorduk" dedi.

- Evet, üstelik hiç de yardımcı olmaya çalışmadın, diye söylendi Jaine. Hem ne yaptığını anladı. Bu utancı ömrüm boyunca silemem artık.

Telefon yine çaldı. Jaine, "Eğer Shelley'se" dedi, "burada olmadığımı söylersin."

- İnanacağını düşünmüyorsun ya? dedi Sam telefona uzanırken.

- İster inansın, ister inanmasın umurumda bile değil, dedi Jaine. Tek istediğim, onunla konuşmamak.

- Alo, dedi Sam. Evet, burada.

Telefonu uzattı, Jaine gözleri öfke saçarak baktı. Sam dudak hareketiyle "Cheryl" deyince rahat bir nefes aldı.

- Merhaba, Cheryl.

- Merhaba. Dinle, sabahtan beri Luna'yı arıyorum. Marci'nin bazı fotoğraflarını bastırmak istiyordu, ben de adresim sormak için arıyorum. Oraya daha dün gitmişim ama, insan sokak isimlerine, kapı numaralarına dikkat etmiyor işte. Her neyse, telefonu cevap vermiyor; sende adresi var mı?

Jaine yatakta doğruldu. Çıplak teni ürperip pütür pütür sertleşti.

- Cevap vermiyor mu? Kaçtan beri arıyorsun?

- Sabah sekizden beri. Yaklaşık üç saattir. Cheryl birden anladı. Aman Tanrım, dedi.

Sam yataktan kalkmış, pantolonunu giyyordu. Sertçe "Kim?" diye sorup, cep telefonuna uzandı.

- Luna, dedi Jaine. Gırtlığı kupkuruydu. Dinle, Cheryl. Belki de önemli bir şey yoktur. Belki kiliseye ya da Shamal'la kahvaltıya gitti. Belki de onun evinde. Bir arayayım, bulursam sana telefon etmesini söylerim. Tamam mı?

Sam bir taraftan dolaptan çıkardığı temiz gömleği sırtına geçirmeye çalışıyor, diğer yandan da cep telefonunda bir numara tuşluyordu. Elinde çorapları üe ayakkabıları, yatak odasından çıkıp öylesine alçak sesle konuştu ki, Jaine ne söylediği duyamadı.

Jaine Cheryl'e, "Sam bazı arkadaşlarım arıyor" dedi. "Luna'yı hemen bulur." Vedalaşmadan telefonu kapattı, soma yataktan fir-

layıp elbiselerini aramaya koyuldu. Titriyor, sarsıntısı her saniye daha da artıyordu. Daha birkaç dakika önce dünyanın en büyük keyfine ulaşmışken, bu dayanılmaz korku midesini bulandırıyordu; aradaki fark inşam felce uğratacak gibiydi.

Sendeleyerek oturma odasına koştu, Sam kapıdan çıkarken, Jaine blucininin düğmelerini ilikliyordu. Sam'in belinde tabancası ve kokardı vardı.

- Bekle! diye bağırdı, büyük bir korkuyla.

- Hayır, dedi Sam. Bir eh kapının tokmağında, durdu. Gelemezsin.

- Evet gelirim. Çılgınca ayakkabıyı aradı. Kahretsin, yatak odasında unutmuştu. Beni bekle!

- Jaine. Polis sesiyle konuşmuştu. Hayır. Eğer Luna'ya bir şey olmuşsa, insanlara ayak bağı olmaktan başka bir işe yaramazsın. İçeri girmene izin vermezler, üstelik hava cipin içinde oturamayacağım kadar sıcak. Sen en iyisi T. J.'e gidip orada bekle. Bir şey öğrenir öğrenmez seni ararım.

Jaine hâlâ titriyordu, bunun üstüne bir de ağlamaya başladı. Tevekkeli değil, yanında gelmesini istemiyordu. Yüzünü okşadı.

- Söz mü ? diye sordu.

- Söz veriyorum, dedi Sam. Yüzündeki ifade yumuşadı. T. J.'e giderken dikkatli ol ve sakın kimseyi içeri alma, olur mu ?

Hiçbir işe yaramadığı hissiyle başını salladı.

- Olur.

- Telefon ederim, dedi Sam ve gözden kayboldu.

Jaine kanepeye kapanıp kesik ve sessiz hıçkırıklarla ağladı. Bunu yapması imkânsızdı, yapmış olamazdı bunu. Hele Luna. O kadar genç, o kadar güzeldi ki, o piç ona dokunmuş olamazdı. Luna Shamal'la birlikteydi mutlaka; adamdaki ani değişimden soma öylesine ışıltılı bir mutluluk yaşıyordu ki, herhalde tüm boş saatlerini birlikte geçiliyorlardı. Sam bulacaktı Luna'yı. Rehberde Shamal'm numarası yoktu, ama polisler rehberde görünmeyen numaraları bulmanın yolunu bilirlerdi elbet. Luna'nın Shamal'm yanında olduğu anlaşılacak, Jaine de böyle bir panik yaşadığı için utanacaktı.

Sonunda ağlamayı kesip yüzünü südi. T. J.'in evine gidip Sam'in telefonunu beklemesi gerekiyordu. Banyoya gitmeye davrandı, soma birden dönüp ön kapıyı kilitledi.

Dişlerim fırçaladı, saçlarım taradı, giyindi ve yirmi dakika sonra T. J.'in evine vardı. Parmağım züden çekmedi.

- T. J., ben Jaine! Acele et!

Koşan bhinin ayak seslerini, köpeğin havlamasını duydu, sonra kapı ardına kadar açıldı, T. J.'in endişeli suratı görüldü.

- Ne oldu? diye sordu, sonra da Jaine'i içeriye sürükledi. Jaine konuşmadı, kelimeleri ağzından çıkmadı bir türlü. T. J.'in köpeği Trilby, heyecanla havlıyor, bacaklarının arasında sıçrayıp duruyordu.

- Trilby, sus! dedi T. J. Çenesi titredi, güçlkle yutkundu. Luna?

Jaine başıyla onayladı, hâlâ konuşamıyordu. T. J. gırtlğından yükselen korkunç, iç parçalayıcı çığlıkları bastırmak için eüyle ağzım kapadı, sırtım duvara dayamak zorunda kaldı.

- Hayır, hayır! diyebildi Jaine, soma kollarım T. J.'e doladı. Özür drierim, özür dilerim... şey demek istemedim... Derin bir soluk aldı. Daha hiçbir şey bilmiyoruz. Sam oraya gidiyor, bir şeyler öğrenir öğrenmez buraya telefon edecek...

- Neler oluyor? diye endişeyle sordu Galan. Antreye güdi. Elinde bü tomar pazar gazetesi vardı. Trilby koşarak ona yaklaştı, güdük kuyruğı hızla saUanıyordu.

O korkunç titreme yeniden başladı. Jaine bütün gücüyle titremesini kontrol etmeye çalıştı.

- Luna kayıp. Cheryl sabahtan beri ona ulaşmaya çalışıyor.

- Alışverişe çıkmıştır, dedi Galan omuzlarını silkerek.

T. J. adama derisini kavuracak kadar büyük *bir* öfkeyle baktı.

- İsteri krizine tutulduğumuzu, Marci'nin de bü uyuşturucu müptelası tarafından öldürüldüğünü düşünüyor.

- Bu dördünüzün peşine düşmüş bir sapık senaryosundan çok daha mantıklı, dedi Galan öfkeyle. Her şeyi abartmaktan vazgeçin artık.

- Abartıyoruz, öyle mi dedi Jaine. Polis de bizimle aynı filörde. Soma dudaklarım ısırıldı. Bir aile kavgasına karışmak istemiyordu. T. J. üe Galan'ın yeterince sorunu vardı, daha fazlası için ona ihtiyaçları yoktu.

Galan yine omuz silkti.

- T. J. bü aynasızla evleneceğini söyledi, belki de sizinle dalga geçiyordur. Gel kuçu kuçu. Çevresinde havlayarak sıçrayan Trilby'la beraber, gazetelerini okumak üzere çalışma odasına döndü.

- Ona aldırma, dedi T. J. Neler oldu anlat.

Jaine Cheryl'in anlattıklarını tekrarlardı. T. J. duvardaki saate bü göz attı, öğleyi geçiyordu.

- En azından dört saat. Alışverişe çıkmış olamaz. Shamal'ı arayabildiniz mi?

- Numarası rehberde yok, ama Sam ilgüenecek.

T. J.'in kitap okuduğı mutfağı güdiler. Açık kitap, girintideki

masanın üzerindeydi. T. J. kahveyi ateşe sürdü. Her ikisi de ikinci fincanı içerken, T. J.'in dirseğinin yanındaki telsiz telefon çaldı. Telefonu kaparcasma aldı.

- Sam?

Bü süre dinledi, Jaine T. J.'in yüzüne bakıp umudun kaybolduğunu, yerini korkunun aldığını anladı. T. J. donmuş gibiydi, yüzünün rengi çekümişti. Kıpırdayan dudaklarından hiçbir ses çıkmıyordu.

Jaine telefonu aldı.

- Sam? Anlat.

Sam'in sesi üzüntülüydü.

- Sevgilim, çok üzgünüm. Sanki dün gece, cenaze töreninden döndükten hemen sonra olmuş gibi.

T. J. ağlayarak başım masaya dayadı. Jaine omzuna dokunmak, teselli etmek için uzandı ama içinin çekildiğini, üzüntüye yenik düştüğünü hissetti, başkasını teselli edecek hah kalmamıştı.

- Orada kal, dedi Sam. Hiçbir yere gitme. Fırsat bulur bulmaz gelirim. Burası benim bölgem değil, ama beraber çalışıyoruz. Birkaç saat de sürse, sakın bir yere kıpırdama, diye tekrarladı.

- Tamam, diye fısıldadı Jaine telefonu kapatmadan.

Galan geldi, sanki T. J.'in aşın tepki gösterdiğinin anlaşılması olduğunu umuyormuş gibi kapının eşiğinde durup baktı. Sonra yüzündeki ifadeden gerçeği anlar gibi oldu. Yüzü soldu.

- Ne? dedi boğuk bu sesle.

- Arayan Sam'di, dedi Jaine. Luna öldü. Kontrolünü tamamen yitirdi, T. J.'e sanlıp saatlerce ağladı.

Sam geldiğinde güneş batıyordu. Yorgun ve öfkeü görünüyordu. T. J. üe Jaine gerekeni yapmadığından, kendisini Galan'a tarattı.

- Cenaze töreüündeydiniz, dedi Galan büden, bakışları keskinleşmişti.

Sam başıyla onayladı.

- Sterling Heights'tan bü detektif de vardı. Katili bulacağımızı umuyorduk, ama ya çok becerikliydi ya da cenazeye gelmedi.

Galan kansına baktı. T. J. sakince oturuyor, dalgın dalgın köpeğin siyah-beyaz sırtını okşuyordu. Daha dün Galan'm bakışları uzak gibiydi, ama şimdi kansma dönük gözlerinde uzaklıktan eser yoktu.

- Büi gerçekten peşlerinde. İnanması öylesine güç ki.

- İnan, dedi Sam kısaca. Luna'ya yapılanları hatırlayınca bağır-saklan hiddetle kasıldı. Aynı acımasız, kişisel saldırıya hedef ol-

muş, yüzü tanınmayacak hale gelene kadar dövülmüş, bıçak darbeleri almış, aynı cinsel aşağılamaya kurban gitmişti. Marci'nin tersine, katil bıçakladığında hâlâ yaşıyordu; evin zemini kan gölüne dönmüştü. Tıpkı Jaine'inkiler gibi, elbiseleri lime lime doğranmıştı. Sam, Jaine'in ölümüne ne denli yaklaştığını, o çarşamba akşamı evinde olsaydı başına neler gelebileceğini düşündüğünde öfkesini bastırmakta güçlük çekiyordu.

- Aüesiyle konuşabildin mi ? dedi Jaine boğuk bir sesle. Toledo'da oturuyorlardı, uzakta değil.

- Evet, geldiler bile, dedi Sam. Oturup kollarım genç kadının boynuna doladı, başını omzuna dayadı.

Çağrı cihazı çaldı. Kemerine uzanıp aleti susturdu, soma ek-randaki numarayı okuyup küfrederek yüzünü sıvazladı.

- Gitmem gerek.

- Jaine burada kalabüir, dedi T. J., Sam'e sorma fırsatı bile vermeden.

- Hiç elbisem yok, dedi Jaine. İtiraz etmiyor, sadece durumunu anlatıyordu.

- Ben seni eve götürürüm, dedi Galan. T. J. de gelir. İstedğin elbiseleri alırız, burada istediğin kadar kalabilirsin.

Sam başıyla onayladı. Kapıya doğru yürürken, "Telefon edelim" dedi.

Corin iskemlesinde öne arkaya sallandı. Uyuyamıyor, uyuyamıyor, uyuyamıyordu. Küçükken de yaptığı gibi, kendi kendisine bu şarkı mırıldanmaya başladı, ne var ki büyülü şarkı bu kez işe yaramayacaktı. Büyünün gücünü ne zaman yitirdiğini düşündü. Hatırlayamadı.

Kırmızı orospu ölmüştü. Annesi öyle mutluydu ki. İkisi gitti, geriye ikisi kaldı.

Kendisini iyi hissediyordu. Hayatında ilk kez, annesini sevindi-riyordu. Bundan önce ne yaparsa yapsın, ne kadar gayret gösterirse göstersin, annesi mükemmel olması için ne kadar ter dökerse döksün, yanlışları sevinmesine engel olmuştu hep. Bu kez doğru olanı yapıyordu, annesi mutlu olacaktı. Dünyayı o iğrenç orospulardan kurtarıyordu, bu bu bir. Hayır. Çok fazla "bir" olmuştu. Daha üçe ulaşmamıştı. Denemişti, ama üçüncüsünü evde bulamamıştı.

Onu cenazede gördüğünü hatırladı. Gülüyordu. Yoksa öteki miydi gülen? Şaşnmıştı, beUeğindeki yüzler birbirine karıştığı için şaşkındı.

İnsan cenazede glmemeliydi. Gülmek yaslı kişileri daha da zerdi.

İyi ama hangisi gülmüştü? Neden hatırlayamıyordu?

Bir şey fark etmez, diye düşündü, kendisim iyi hissetti. İki de ölecekti, o zaman hangisinin gldğnn ya da hangisinin "Bayan C" olduğnn hiçbir önemi kalmayacaktı. Bir nemi kalmayacaktı, şnk sonunda -nihayet- annesi mutlu olacak ve asla, asla canım yakmayacaktı.

Pazartesi sabahı, Sam Warren Polis Müdürlüğü'ndeki bürosunda başım ellerine dayamış, Hammerstead'den gelen dosyaları kim bilir kaçmıcı kez inceliyordu. Polis bügisayarları yükledikleri isimlere dair hiçbir ipucu vermediğinden, Bernsen'le birlikte kayıtları tekrar tekrar okuyor, beyinlerinde bir şimşğin çakmasını bekliyor, daha önce göremedikleri bir ayrıntıyı yakalamayı umuyorlardı.

Ayrıntı dosyalardan birindeydi, orada olduğunu biliyordu. Sadece henüz görememişlerdi. İçindeki o rahatsız edici sesin bir şey kaçırdığım fısüdadığını hissediyor, bu nedenle ipucunu gözden kaçırdığından kuşkulamyordu. Henüz parmağım bastırımasa da ayrıntının gözünün önünde olduğunu, er ya da geç çanlarım çalacağım biliyordu. Tüm umudu çanların erken çalmasındaydı.

Herif kadınlardan nefret ediyordu. Kadınlarla anlaşamıyor, muhtemelen onlarla birlikte çalışmaktan da hoşlanmıyordu. Belki de dosyasmda bir kadın tarafından yazılmış bir şikâyet dilekçesi, hatta cinsel taciz bilgisi vardı. Böylesi bir bilginin daha ilk taramada gözlerine çarpmış olması gerekirdi ya, belki de şikâyet, konunun ne olduğunu açıkça belli etmeyecek bir dille yazılmıştı.

O gün Jaine de T. J. de işe gitmemişti. Hâlâ beraberlerdi ama bu kez Shelley'nin evine taşınmışlar, -ister sundurmaya konan bir kuş, ister garaj yolunda yürüyen biri- duyduğu her çıtırtıda alarm havlamasına geçen gürültücü küçük köpeği de yanlarında götürmüşlerdi. Sam, Jaine'in yeni alarm sisteminin -koruyucu görevini çok ciddiye alan Bayan Kulavich'in kartal bakışları altında- Marci'nin cenaze törerünün yapıldığı cumartesi günü takılmış olduğunu bahane ederek, günü evinde geçirmek isteyeceğinden çok korkmuştu. Alarm sistemi iyiydi hoştu da, kararlı bir katili durdurmak için yeterli değildi.

Oysa Jaine yalnız kalmak istememişti. T. J.'le birlikte, küçük arkadaş gruplarının basma gelenlerin verdiği şaşkınlık ve şok içinde birbülerine daha da sıkı sarılmışlardı. Artık kimse bu şiddet dalgasının "liste"nin yayımlanmasıyla tetiklendiğinden kuşku duymuyordu; kadınlardan hiçbiri aynı bölgede oturmadığından, polis müdürlüğü cinayetleri soruşturup araştırmaları koordine etmek için özel bu tim görevlendirmişti.

Tüm ulusal haber ajansları öyküyü tüm ayrıntılarıyla ele almaya başlamıştı. "Liste hanımlarını kim öldürüyor?" diye soruyordu bu haber spikeri. "Detroit bölgesi, bundan iki hafta önce tüm ülkeyi titreten 'Bay Mükemmel Listesi'ni hazırlayan dört kadından ikisinin öldürülmesiyle sonuçlanan şiddet dalgasıyla sarsılıyor."

Haberciler bu kez daha Hammerstead'in önünde kamp kurmuş, iki kurbanı yalandan uzaktan tanıyan herkesle röportaj yapmaya çalışıyorlardı. Polis timi katüin egosuna yenilerek kendisini ulusal televizyonda iki "dostunun" yasını tutarken görmek isteyebileceğini düşünmüş, yapılan röportajların kayıtlarından birer kopya edinmişti.

Habercüler Jaine'in de evine gitmiş, ancak evde kimsenin olmadığını görünce geri dönmek zorunda kalmışlardı. Sam adamların T. J.'in evini de ziyaret edeceklerini düşünüyordu; bu yüzden Shelley'i aramış, Jaine Ue T. J.'in günü orada geçirmelerinin bu sakıncası olup olmadığını sormuş, SheUey de kardeşi üe arkadaşını misafir etmekten mutluluk duyacağını belirtmişti. Sam gazetecülerin tamdıklar üzerinden gidip sonunda Shelley'nin evini bulacaklarından emindi ama, Jaine hiç olmazsa bugünü rahat geçülecekti.

Gözlerim ovuşturdu. Topu topu iki saat uyuyabilmişti. Çağrı ci-hazı gece de çalmış, başka bir cinayet mahalline, genç bu çocuğun öldürüldüğü yere gitmesi gerekmişti. Olay kısa zamanda çözülmüş, çocuğun yeni sevgilisinin eski erkek arkadaşı, kurbanı, ona bok yiyip gebermesini söylediği için öldürdüğünü itiraf etmişti. Ne var ki cinayet aydmlansa da, halledilmesi gereken dünya kadar iş vardı.

Jaine'in evinde bulunan ayakkabı iziyle ügifi rapor neredeydi? Raporların hazırlanması genellikle bu kadar uzun sürmezdi. Masasının üzerine baktı, anlaşılan o yokken kimse rapor falan bırakmamıştı. Belki de tüm belgeleri bübülerine gösterdiklerinden Bernsen'e gitmişti rapor. Luna'nın ölümünden önce, Jaine'in evine ya-pılan saldırının Marci'nin ölümüyle ügüi olduğuna kimseyi inandıramamıştı Sam; iki konunun bübirine bağı olduklarından kuşku duymayan sadece Bernsen'di. Oysa şimdi, herkes emindi.

Roger'ı aradı.

- Ayakkabı iziyle ilgili rapor sende mi?

- Hiç görmedim. Yani sana da mı gelmedi ?

- Gelmedi. Laboratuvarda kaybolmuş olmalı. Bir daha isteye-yim. Allah kahretsin, diye düşündü telefonu kapatırken. Bir ge-cikme eksikti. Ayakkabı izi belki önemsizdi, ama bakarsın az bu-lunur bü ayakkabı markası çıkar, Hammerstead'den biri de "Aa tabu, bilmem kimde de var. Bü servet ödemiş" derdi.

Yine dosyalara gömüldü; öylesine kızgındı ki, bir şeyi kırabilirdi. İşte burada, burnunun uçundaydı gerçek; biliyordu bunu. Yap-ması gereken tek şey bulup çıkarmaktı.

Galan işten erken ayrıldı. Bü gün önce yaşananlar onu öylesi-ne sarsmıştı ki, dikkatini bü türlü toparlayamıyordu. Tek istediği T. J.'i Jaine'in ablasının evinden almak ve onu eve götürüp bizzat göz kulak olmaktı.

İlişkülerinin nasıl olup da koptuğunu anlayamıyordu. Yok, ha-yır, iyi biüyordu. İşyerinde Xandrea Conaway'le yaşadığı masum flört büden gözüne önemi görünmeye başlamıştı; belki de sandı-ğı kadar masum değüdi. T. J.'in her yaptığım, her söylediğim, her zaman iyi giymen, hiçbü zaman yakınmayan Xandrea'yla ne za-man karşılaştırmaya başlamıştı ?

T. J.'in evde süslenip dolaşmaması kadar tabî bir şey olamaz, diye düşündü. Kendisi de öyle değil miydi? Ev de bunun için de-ğü miydi zaten, rahatlamak, gevşemek? Ya çöpü boşaltmadığı için şikâyete başlasaydı? Çünkü kızcağız makyaj malzemesini toplamadığında, Galan demediğini bırakmazdı. Bülikte yaşayan insanların ara sıra bübirlerinin sinirine dokunmaları kaçınılmaz-dı. Bu da evlülüğün bü parçasıydı.

On dört yaşından beri, T. J.'e âşıktı. Bu gerçeği, birlikte sahip oldukları şeyleri nasıl unutabünüştü ? T. J.'i yitirirse öleceğini an-lamak için T. J. ve arkadaşlarına bir katilin dadanması ve korku-dan akimi başından alması mı gerekiyordu?

Karısının gönlünü nasıl alacağını büemiyordu. T. J.'in ona bir fırsat daha verip vermeyeceğinden emin değildi. Son bü haftadır, yani Xandrea'ya vurgun olduğunu anladığı günden beri ondan uzaklaşmıştı. Belki de Galan'ın onu gerçekten aldattığını düşünü-yordu; oysa Xandrea'yla o kadar ileri gitmemişti. Öpüşmüşlerdi, evet, ama hepsi buydu.

T. J.'i başka bü erkekle öpüşürken düşündü, midesi bulandı. Belki de öpücükler bağışlanabilir şeyler değüdi.

T. J.'in ona bir kez bakıp o muhteşem tebessümüyle gülümsemesi için karnının üzerinde sürünmeye razıydı.

Jaine'in ablası St. Clair Shores'ta iki katlı, kolonyal stilde büyük bir evde oturuyordu. Üç arabalık garajın kapıları inikti, Şam'ın kırmızı cipi garaj yolunda duruyordu. Galan arabasını Sam'inkinin yanına park etti, yoldan yürüyüp kanatlı kapının önüne geldi, zili çalıp bekledi.

Kapıyı Donovan açtı. Galan Sam'in tabancasını hâlâ elinde gezdirdiğini gördü. Kendisinin de bir tabancası olsa, ruhsatlı olsun olmasın, yarımdaya taşıyacağını düşündü.

- Nasıllar? diye sordu alçak sesle içeriye adım atarken.

- Yorgunlar. Hâlâ şoktalar. Shelley gün boyunca uyukladıklarını söyledi, dün gece yeterince uyumadılar sararım.

Galan başını salladı.

- Gecenin büyük bir bölümünü konuşarak geçirdiler. Garip, bütün bunları yapan orospu çocuğundan ya da Jaine'in geçen gece atlattığı tehlikeden çok Luna'dan ve Marci'den konuştular.

- Bu birbirine çok bağlı bir ailenin iki üyesini kaybetmesine benziyor. Bunu atlatmaları kolay olmayacak. Acı ve üzüntü Sam'in gündelik hayatının bir parçasıydı; Jaine'in bu şoku atlatacağını, o keskin zekâsının uzun süre hareketsiz kalamayacağını biliyordu ama, gözlerindeki o kederli gölgenin kaybolmasının haftalar, belki de aylar alacağını da farkındaydı.

Evin içinde yaşam normal gibiydi. Shelley'nin kocası Al televizyon seyrediyordu. Kızları Stefanie telefonda konuşuyor, on bir yaşındaki Nicholas da bilgisayarda oyun oynuyordu. Kadınlar mutfakta toplanmış -neden hep mutfakta toplanırlar?- konuşuyor, diyet kola içip Shelley'nin hazırladığı yemeklerden atıştırıyorlardı.

Kederin izi Jaine ile T. J.'in solgun yüzlerine yerleşmişti, ama gözleri kupkuruydu. T. J. kocasını görünce şaşırıldı.

- Burada ne atıyorsun? Onu gördüğüne sevindiği söylenemezdi.

-Yanında olmak istedim, dedi Galan. Yorgun olduğunu biliyorum, eve gitmek için geceyanlar kadar bekleme istemedim. Shelley'ler çok daha erken yaşıyorlardır herhalde.

Shelley elini aldırma der gibi salladı.

- Bunu dert etme sen. Çocukların okula gitmediği günler geç saatlere kadar oturuyoruz.

- Ya gazeteciler? diye sordu T. J. Eğer hâlâ kapının önünde firik atıyorlarsa, bütün huzurumuz kaçır.

- Sabaha kadar sokaklarda bekleyeceklerini sanmam, dedi Sam. Röportaj yapmak isteyenlerdir. Ama başkalarından da

bilgi alabilirler. Seni bugün evde bulamadıklarına göre, bahçede kamp kurmaktan vazgeçip telefonu deneyeceklerdir.

- Öyleyse eve gitmeyi tercih ederim, dedi T. J. ayaklanıp. Shelley'ye sarıldı. Binlerce teşekkür. Cankurtaran simidi gibiydin.

Shelley de T. J.'i kucakladı.

- Ne zaman istersen yardıma hazırım. Eğer işe gitmeyeceksen yarın yine gel. Ne yaparsan yap, ama sakın evde yalnız kalma!

- Teşekkürler, davetini kabul edebilirim, ama... galiba yarın işe gideceğim, işe dönmek kafamı dağıtır herhalde.

- Biz de eve dönüyoruz, dedi Jaine. O da en az benim kadar bitkin görünüyor.

- Yarın işe gidecek misin ? diye sordu T. J.

- Bilmiyorum. Belki. Yarın telefon edip söylerim.

T. J. "Trilby" diye seslenince küçük köpek sıçradı, gözleri parladı, bütün vücudu heyecanla titredi.

- Haydi kızım, eve gidiyoruz.

Trilby havladı, T. J.'in bacaklarına dolandı. Galan okşamak için eğilince, elini yaladı.

- Tasman nerede ? dedi Galan.

Köpek, tasmaını bulmak için fırladı. Köpeğin marifetleri T. J.'i genellikle güldürürdü, ama bu kez tebessüm bile etmedi.

- İşten erken ayrılman gerekmezdi, dedi Galan'a, arabanın camından dışarıya bakarak. Ben iyiyim.

- Yanında olmak istedim, dedi Galan yeniden, soma derin bir soluk aldı. Bu konuyu evdeyken açmak, kolunu karısının boynuna dolamak isterdi, ama galiba şimdi konuşmak en iyisiydi. En azından kızsı da bir yere gidemezdi. Özür dilerim, dedi Galan alçak sesle.

T. J. dönüp bakmadı.

- Ne için?

- Hayvanlığım için, salakça davranıp hayvanlık ettiğim için. Seni dünyada herkesten, her şeyden daha çok seviyorum, seni kaybetmek düşüncesine bile tahammülüm yok.

- Ya kız arkadaşın ne olacak? Bunu öyle bir tonda söylemişti ki, sanki o anda ne yapacağım bilemeyen genç bir çocukla konuşur gibiydi.

Galan yüzünü buruşturdu.

- İnanmayacağım biliyorum ama, o kadar da aptal değilim.

- Peki öyleyse, aptallığı nereye kadar götürdün ?

Galan T. J.'in şimdiye kadar kendisine hiç aman vermediğini hatırladı. Lisedeyken de böyleydi, öğrenmek istediğini söylemez-

se onu duvara yapıştırır, kaçmasına izin vermezdi.

Karısına bakmaya çekindiğinden gözünü yola dikti.

- Flört etmeye kadar. Ve öpüşmeye kadar. Ama hepsi bu. Kesinlikle.

- Mıncıklama da mı olmadı? Sesinden kocasına inanmadığı belli oluyordu.

- Hiç olmadı, dedi kararlılıkla. Ben... Allah kahretsin! O zaman da kendimi iyi hissetmedim. Tensel bir durumdan söz etmiyorum. Senin gibi değildi. Bilemiyorum; belki de egom galip geldi, duyduğum heyecan hoşuma gitti, ama doğru değildi ve doğru olmadığını biliyordum.

- Kimdi ? diye sordu T. J.

Kadınm adını söylemek onu somut, gerçek bir kişi haline getirecekti, bu yüzden cesaretini son zerresine kadar kullanmak zorunda kaldı.

- Xandrea Conaway.

- Tanıyor muyum ?

Galan başım salladı, soma T. J.'in hâlâ kendisine bakmadığını fark etti.

- Hayır, sanmam.

- Xandrea, diye tekrarladı T. J. Kokteyl adına benziyor.

Galan Xandrea hakkında olumlu bir şey söylememesi gerektiğini adı gibi biliyordu.

- Seni seviyorum, dedi. Dün sen Luna'nın basma gelenleri öğrendiğinde anladım ki... Sesi çatallaştı, devam etmeden önce yutkunması gerekti. Senin de tehlikede olduğunu fark edince tokat yemiş gibi oldum.

- Sapık bir katilin hedefi olmak bayağı dikkat çekici bir şey, dedi T. J. sert bir sesle.

- Evet. Elindeki son kozu da oynamaya karar verdi. Bana bir fırsat daha verecek misin?

T. J.'in "Bilmiyorum" dediğini duyunca yüreği daraldı.

- Sana acele etmeyeceğimi, kesin bir karar vermeyeceğimi söylemiştim. Hâlâ aynı fikirdeyim. Şu aralar kafam biraz dağınık, o yüzden bu konuyu bir süre rafa kaldırmak.

Tamam, diye düşündü Galan. Karavana atmıştı ama, henüz oyundan çıkarılmamıştı.

- Seninle yatabilir miyim?

- Sevişmeyi mi kastediyorsun?

- Hayır. Yaranda yatmak. Yatağımızda. Seninle sevişmeye can atarım, ama istemiyorsan en azından yanında yatmama izin ver.

T. J. cevap vermeden önce öylesine uzun düşündü ki, Galan ikinci atışında da ıska geçtiğini düşündü. T. J. sonunda, "Olur" dedi.

Galan rahatlayarak bir oh çekti. Belki keyiften dört köşe değildi, ama en azından yataktan atılmıyordu. Bu da bir fırsattı. Birlikte yıllar geçirmişlerdi, geçmişleri çok daha kısa olan çiftler çoktan havlu atarken onları bir arada tutan, birlikte geçirdikleri bunca yıldır. Son iki yılda ilişkilerine verdiği hasan bir gecede onarabileceğim düşünmemişti zaten.

T. J. onunla yaşamayı sürdürdüğüne göre, ne kadar öfkeli olursa olsun, Galan'm onu sevdiğine inanması ne kadar zaman alırsa alsın vazgeçmeyecekti. Şu anda yapması gereken en önemli şey onu hayatta tutmaktır; daha soma kendisini terk edecek olsa bile. Onu yitirmeye dayanıp dayanamayacağım bilmiyordu, ama gömmeyi kaldıramayacağından emindi.

- Öyle yorgunum ki, dedi Jaine. Sen de bitkin olmalısın.

- Bütün gün kahveyle ayakta durdum, dedi Sam. Ama yorgunluğum şimdi çıkmaya başlıyor. Bu gece erken yatalım mı, ne dersin? Jaine esnedi.

- Pek seçme şansım olduğunu düşünmüyorum, uğraşsam da uyanık kalabileceğimi sanmıyorum. Alnım ovuşturdu. Başım bütün gün çatladı, ne Uaç aldıysam geçmedi bir türlü.

- Hay Allah, dedi yumuşak yumuşak bir sesle Sam. Daha evlenmeden baş ağrıların başladı.

Esprisi belli beürsüz bir tebessümü hak etti.

- Shelley salatalık soydu mu yine ?

Jaine'in tebessümü biraz genişlediyse de, hâlâ bir üzüntü izi taşıyordu.

- Evet. Gözlerimizi her kapadığımızda, gözkapaklanımızı salatalık dilimleriyle kapladı. Bir işe yarayıp yaramadıklarını bilmiyorum ama, serinlikleri hoşuma gidiyor. Durakladı. Bugün bir şeyler bulabildin mi ?

Sam kızgın kızgın homurdandı.

- Havanda su dövdüm. Bilgisayardan hiçbir şey çıkmadı, soma Bernsen'le birlikte, atladığımız bir şey var mı diye dosyaları yeniden okumaya başladık. Hiç cinsel taciz yakınması ya da şirketteki İM kişi arasında yaşanmış bir sorun hatırlıyor musun?

- Sada Whited kocasını Emily Heast'le yakaladığında otoparkta kapıştıklarını hatırlıyorum da, bunun senin bulmaya çalıştığın şeyle ilgisi olduğunu sanmıyorum. Yeniden esnedi. Cinsel taciz, öyle mi? Hiç hatırlamıyorum. Bana kalırsa Bennett Trotter hak-

kında her gün bir cinsel taciz dosyası açılmalı. Kimse düşünmedi bunu halbuki. Üstelik saçları da koyu.

- Koyu renk saçlúan elemedik. Kimseyi elemedik. Marci'nin üzerinde bulunan o san saç teli, markette karşılaştığı birine de ait olabilir. Bana Bennett Trotter'ı anlatsana.

- Serserinin biridir, durmadan seksi olduğunu sandığı yorumlar yapar; oysa söylediklerinin seksi olduğuna ondan başka inanan yoktur. Bilirsin işte.

Sam, Bennett Trotter'ın o iki gün nerede olduğunu kanıtlayıp kanıtlamayacağını merak ediyordu.

- Kimsenin sevmediği bir sürü insan var, diye sürdürdü Jaine sözlerini. Patronum Ashford deWynter da bunların başmda geliyor. Liste hakkında atıp tutuyordu, ta ki şirket bedava reklam yaptırma olanağından yararlanmaya karar verene kadar.

Sam, Ashford deWynter'i kafasındaki listeye yazdı.

- Başka?

- Başka birini hatırlamıyorum. Bir bakalım. Leah Street'ten kimse hoşlanmaz ama, o konumuzun dışında galiba.

İsim tanıdıktı. Sam'in onun kim olduğunu hatırlaması bir saniyesini aldı.

- Hani şu tiyatro yapmakta üstüne olmayan, değil mi ?

- Üstelik Allah'ın bir belası. Aynı bölümde olmadığımıza şükre diyorum. T. J. her gün ona katlanmak zorunda.

- Trotter ve DeWynter dışında aklına gelen başka biri var mı ?

- Yok. Liste yayımlandığında bazı kadınların kendisiyle alay ettiğini söyleyip şekilden şekle giren biri vardı, adı Cary miydi, neydi? Ama şiddet kullanacak birine benzemiyordu; somurtup duruyordu.

- Tam ismini öğrenebilir misin?

- Tabii. Onu alaya alan kadınlardan biri de Dorninica Flores'ti. Yarın sabah arayıp adım öğrenirim.

Her şey ne kadar da değişti, diye düşündü T. J. ertesi sabah Hammerstead'den içeri girerken. Marci ve Luna artık yoktu. Bir daha da burada olmayacaklardı. Marci'nin öldüğünü düşünmek ne kadar güçse, Luna'mnkini kabullenmek de o denli imkânsızdı. Aklından çıkaramıyordu bu düşünceyi. Luna öylesine parlak, tatlı bir insandı ki, nasü olur da salak bir liste yüzünden öldürülürdü, anlayamıyordu.

Katil burada, bu binada, diye düşündü. Belki de koridorda yarımdan geçecekti. Belki de işe gelmek görüldüğü kadar akdlıca

değildi; yine de katil burada olduğu için, katilin burada olduğunu bildiği için gelmek istemişti. Belki de katil bir şeyler söyleyecekti; bu ihtimalin çok düşük olduğunu biliyordu. Belki de T. J. katilin yüzünde bir ifade, kim olduğunu anlamaya yarayacak bir şey, herhangi bir şey yakalardı. Sherlock Holmes falan değildi, ama aptal olduğu da söylenemezdi.

Jaine küçük grupların en korkusuz üyesiydi ama, T. J. de hayli cesur olduğunu düşündü. Bugün işe gelmek kolay iş değildi. Jaine gelmeyecekti, dün başlayan baş ağrısı devam ettiğinden, kendisini bir gün daha Shelley'nin ilgisine teslim etmeye karar vermişti.

Luna ile Shamal da Luna'nın öldürülmesinden hemen önce aralarındaki sorunu çözmüşlerdi. Shamal'la iki günlük bir mutluluk yaşamıştı Luna. Ömür boyu sürebilecekken, sadece iki gün süren bir mutluluk.

T. J. birden sırtının ürperdiğini hissetti. Galanla arasındaki hassas barışı güçlendirmek için iki günü var mıydı ?

Hayır. Katil Luna ile Marci'ye ulaştığı gibi ulaşamayacaktı ona da. Luna'nın katili, polisin sandığı gibi içeri almadığından emindi. Belki de katil çoktan içeri girmiş, onu bekliyordu. Sam kapının zorlandığını belirtir hiçbir işarete rastlamadıklarını söylemişti, ama belki de katil kilitli kapıları açma konusunda uzmandı ? Ya da eline bir anahtar geçirmiş olamaz mıydı ? Nereden bulduğunu bilmiyordu, bir şekilde eline geçirmiş olmalıydı.

Eve döndüğünde Galan yoksa içeriye girmeyecekti. Komşularından birinin eve onunla birlikte girip odalara bakmasını isteyecekti. Ek güvenlik önlemi olarak bir de Trilby vardı, kimse o küçük köpeğin yarımından geçip gidemezdi. Bu cins köpeklerde ailelerini koruma güdüsü vardır. T. J. bazen havlamalarından gma getirirdi ama, köpeğin böyle uyanık olmasına şükrediyordu şimdi.

T. J. büroya girdiğinde Leah Street şaşkın şaşkın baktı.

- Bugün geleceğim sanmıyordum, dedi.

Şaşıрма sırası bu kez T. J.'deydi. Leah'nın kıyafetlerinin sık olduğu söylenemezdi ama, en azından hep derli toplu, düzgündü. Oysa bugün elbiselerim yerden toplamış gibiydi. Üzerinde bir etek ile bir bluz vardı; eteğin bir yanı sarkıyor, öbür tarafından da kombinezonun danteli görünüyordu. T. J. Leah'nın bu sıcakta kombinezon giyiyor olmasına şaştı. Leah'nın bluzu buruşmuş, ön tarafı da lekelenmişti. Her zaman bakımlı olan saçlarını hiç taramamış gibiydi.

Leah'nın bir cevap beklediğini fark ederek, ne söylediğini hatırlamaya çalıştı.

- Çalışmanın iyi gelebileceğini düşündüm. Bitiyorsun, günde-
ük işler falan.

- Gündeük. Leah, bu kelime derin bir anlam taşıyormuş gibi ba-
şım salladı.

Tuhaf. Yine de Leah'nın kafasında bu iki tahtanın eksik olduğu-
nu düşündü. Öyle aman aman bu eksikkk değüdi bu ama... neyse.

T. J.'üi anlayabüdüğü kadarıyla Leah bugün gerçekten de kendi
küçük dünyasıyla meşguldü. Şarküar mırıldanıyor, tırnaklarını
törpölüyor, telefonlara cevap veriyordu. En azından mantıkü gi-
biydi; iş bitirici değüse de, mantıklı. Bugünün cümlesi "Bilmiyo-
rum. Öğrenince aranm"dı anlaşılan.

Dokuzu büaz geçe Leah ortadan kayboldu, on dakika kadar
soma bluzunda yeni bir lekeyle döndü. T. J.'üi yanına yaklaşp
eğüdi, fısıldayarak konuştu:

- Bazı dosyalara erişmekte güçlük çekiyorum, dedi. Kutuları
çekmeme yardımcı olabiür misin?

Ne dosyası ? Hangi kutular ? Hemen tüm dosyalar bilgisayar-
daydı. T. J. bu an neden söz ettiğini soracak oldu, ama Leah bü-
rodakilere, bir sıkıntısı varmış da kimsenin bilmesini istemiyor-
muş gibi aceleyle göz atmca vazgeçti.

Neden ben? diye düşündü T. J., soma içini çekerek "Tabu" dedi.
Leah'nın peşinden asansöre yürüdü.

- Nerede bu dosyalar? diye sordu.

- Aşağıda. Depoda.

- Depoda bu şey depolandığım bilmiyordum, diye bu espri yap-
tı; Leah gakba bu şey anlamadı.

- Tabî ki depolanır, dedi şaşırmış gibi.

Asansör boştu, saatin dokuz buçuk olduğu düşünöldüğünde,
birinci kat koridorunda kimseyle karşılaşmamalarında yadırga-
nacak bu şey yoktu. Herkes bürosundaydı, bügisayar dâhileri
muhtemelen küobayt savaşıma tutuşmuşlardı, üsteük kahve mo-
lası zamanı da gelmemişti.

Kusmuk yeşili dar koridorda yürüdüler, Leah üzerinde "Depo"
yazan kapıyı açıp kenara çekildi, T. J.'üi içeriye girmesini bekle-
di. T. J. küf ve rutubet kokusunu duyunca yüzünü buruşturdu,
sanki yulardır kimse girmemişti içeri. Karanlıkü üsteük.

- Elektrik düğmesi nerede ? diye sordu. İçeri girmedi.

Sırtına sert bir şeyle vuruldu, karanlık ve iğrenç kokulu oda-
ya yüzükoyun düştü. T. J. kaba beton zeminde yuvarlandı, elle-
rinin ve dizlerinin derisi sıyrıldı. Uzun metal boru ısıklanarak
inerken beyninde gerçeğin korkunç ışığı çaktı, yana doğru dö-

nüp ayaklarının üzerinde doğrulmayı başardı.

Bağırdı, daha doğrusu bağırdığım sandı. Emin değildi, yüreği kulaklarında uğulduyor, başka bir şey duymasını engelliyordu. Boruyu yakalamaya, Leah'nın elinden kapmaya çabaladı. Ama Leah güçlüydü, hem de çok güçlü. Bū itişte T. J.'i yeniden yere düşürdü.

T. J. o ıslık sesini bū daha duydu, beyninin içinde ışıklar patladı, soma bū şey duymaz oldu.

Koridorda bir kapı açıldı. Corin dondu, ağır ayak seslerini dinledi, sonra başka bir kapı açılıp kapandı. Bakım Bölümü'nden biri olmalı, diye düşündü. Eğer adam bu yana baktıysa depo kapısının açık olduğunu görmüş olmalıydı, bu durumda geüp neler olduğuna bakmak isteyecekti.

Corin kendinden geçmişti. Bakım görevülerinden birinin yalanlarda olabileceğini nasıl da düşünememişti? Düşünmeüydü oysa; gerektiği kadar dikkatli davranmamıştı, annesi kızacaktı.

Deponun açık kapısından gelen zayıf ışığın yardımıyla, pis beton zeminde yatan kadına baktı. Nefes alıyor muydu? Bilemiyordu, ama artık gürültü yapmaktan korkuyordu.

Bu işi gerektiği gibi yapamamıştı. İyi planlamamıştı yapacaklarını; bu da onu dehşetli korkutuyordu, çünkü bir şey mükemmel bu şeküde yapılmazsa annesi köpürürdü. Onu memnun etmek, ne yapacağım düşünmek, kabahatlerini unutturacak bu yol bulmak zorundaydı.

Öteki. Ağzı laf yapan o dördüncüsü. O konuda da bu hata yapmıştı ama, kadının o gün evde olmaması onun suçu değildi, yalan mı? Annesi bunu anlayacak mıydı bakalım.

Hayır. Annesi mazeretten hoşlanmazdı.

Geri dönmek ve bu kez başarmak zorundaydı.

Peki, onu yine evde bulamazsa? Burada, işte değildi, büyüyordu. çünkü gidip kontrol etmişti. Nerede olabilirdi?

Onu bulacaktı. Annesi ile babasının kim olduğunu, nerede oturduklarını büyüyordu. Kardeşlerinin adları ile adreslere :- Onun hakkında bir sürü şey büyüyordu. Burada çalışan herkes hakkında bu sürü şey biliyordu; çünkü insanların özel dosyalarını okumaktan hoşlanıyordu. Sosyal güvenlik numaraları ile ;:-

ğum tarihlerini bir yere yazabilir, sonra da evindeki bilgisayardan haklarında bir sürü şey öğrenebüüdi.

O sonuncusuydu. Bekleyemezdi. Onu hemen bulmak, annesinin verdiği görevi tamamlamalıydı.

Elindeki boruyu sessizce yerde yatan kadının yanına koydu, soma dışarıya süzüldü. Kapıyı olabildiğince sessiz kapadı, soma da parmaklarının ucuna basa basa uzaklaştı.

Detektif Wayne Satran elinde bu faks mesajı, Sam'in masasının önünde durdu.

- İşte beklediğin ayakkabı izi raporu. Elindeki kâğıdı masadaki belgelerin üzerine bıraktı, soma kendi masasına doğru yürüdü.

Sam raporu eline aüp ilk satırını okudu: "İzlerdeki şekiUer..." paragrafın sonunda da "... uymamaktadır."

Allah kahretsin. Tüm adlî tıp laboratuvarlarında spor ayakkabı izlerinden bu veritabanı oluşturulur, bu veritabanı da sürekli olarak güncellenüdi. Bazen bu üretici, model değişikliklerini bûdirmeyi unuttur ya da kendine özgü bu nedenle bûdümeyi reddederdi. Böyle durumlarda laboratuvar kendi parasıyla bu çift ayakkabı alır, kalıbını çıkarırdı.

Belki de ayakkabılar başka bir ülkeden alınmıştı. Belki de biünmeyen, tanınmamış bir markaydı ya da katil, çakısıyla tabandaki şekilleri değıştüecek kadar kurnazdı. Bu kadar dikkatli olabileceğini düşünmüyordu doğrusu. Düzenli ve planlı hareket eden bir katil değildi, herif sadece duygularına ve fırsatlara göre davranıyordu.

Raporu bu kenara atacaktı ki, basit bu "uymamaktadır" için fazla uzun olduğunu fark etti. Tek bir ayrıntıyı bile atlayacak, acele yüzünden dikkatinin başka tarafa yönelmesine izm verecek durumda değüdi. Raporu yeniden okumaya başladı. "İzlerdeki şekiller biünen erkek spor ayakkabüarmdan hiçbirine uymamaktadır. Ancak aynı şekiller sadece kadınlar için üretilen betirgin bu markamnküere uygundur. Ayakkabının sadece bu bölümünün izinin görünmesi, ölçüsünü saptamayı güçleştirmekle bûükte, otuz sekiz Ue kırk numara arasında olduğu söylenebilir."

Kadın ayakkabısı mı ? Herif kadın ayakkabısı mı giyiyormuş ?

Ya... ya da herif, kadmmış.

- Orospu çocuğu, diye tısladı Sam dişlerinin arasından, telefona uzanıp Bernsen'in numarasını tuşlarken.

- Ayakkabı raporunu aldım, dedi Roger cevap verdiğinde. Kadın ayakkabısıymış.

Bir süre karşı taraftan hiçbir ses gelmedi.

- Benimle dalga geçiyorsun, dedi sonunda Roger. En az Sam kadar şaşırmıştı.

- Araştırmamıza kadınları almadık. Baltayı taşa vurduk. Şimdi onların dosyalarını da incelemek zorundayız.

- Bana bir kadının... Roger sustu, Sam onun Marci'nin ve Luna'nın vücuduna yapılanları düşündüğünü hissetti. Aman Tamım.

- Şimdi Luna'nın kapıyı neden açtığını biliyoruz. Aksi takdirde kapıyı açmaması gerekirdi. Biz onu erkeklere karşı uyarmıştık, bir kadına karşı değü. Bir şeyleri atlamış oldukları hissi giderek güçleniyordu.

Bir kadın. Sarışın bir kadın düşünmeliydi. Akli hemen Marci'nin cenaze törenine gitti, yıkılıp Cheryl'in kollarında ağlayan uzun boylu sarışın kadını hatırladı. "Tiyatro yapmakta üstüne yoktur" demişti T. J., ama Jaine'in duygulan çok daha farklıydı: "Tekerek hâlâ dönüyor, ama fare çoktan öldü." Jaine kadının bir cıvatasının eksik olduğunu, bir şeylerin yolunda gitmediğini düşünüyordu. Allah kahretsin! Bu kadarla da kalmamış, işyerinde başkalarıyla geçinemeyenleri sayarken onun adım da eklemişti.

T. J. de bir şey söylemişti, söylendiği sırada kıvılcım çaktırmayan bir şey; kadın onun bölümündeydi, İnsan Kaynakları'nda. Kadın her şeye ulaşabiliyordu, dosyadaki bilgilere, özel telefon numaralarına, acil durumlarda aranacak yalanların adlarına ve adreslerine.

İşte şimdi olmuştu. İşte beynini kemiren buydu. Laurence Strawn kişisel dosyaların İnternet'e bağli bilgisayarlarda kayıtlı olmadığını açıkça söylemişti; bu yüzden güvenlik sistemlerini kırıp dosyalara ulaşmak imkânsızdı. T. J.'in cep telefonunu arayan. T. J.'in kişisel dosyasından o numarayı alırken, özel yetkisi olmayanların bu tip dosyalara erişmesinin imkânsız olduğunu unutmuştu.

Neydi adı? Kahrolasınm adı neydi?

Jaine'e sormak için telefona uzanıp, Shelley'nin numarasını çevirirken, kadının adım hatırladı: Street, Leah Street.

Hemen Bernsen'i aradı.

- Leah Street, dedi soluk soluğa, Roger'm sesini duyduğunda. Cenaze töreninde Marci'nin ablasının üzerine yığılıp ağlayan.

- Sansın olan, dedi Roger. Kahretsin! Üstelik tüm ölçülere uyuyor.

Tepeden tırnağa, diye düşündü Sam. Asabiyet, aşın duygusallık, geri planda kalamamak.

- Dosyası burada, dedi Roger. Davranışları hakkında birçok şikâyet var. Geçimsizlik. Tamım, klasik özellikler. Bakalım sorguya

çekip silkelediğimizde neler düşecek?

- İşte olmalı, dedi Sam, içinde büyük bir endişeyle. T. J. de bugün işe gitti. İkisi de aynı bölümde çalışıyor, İnsan Kaynakları'nda.
- Sen T. J.'e telefon et, dedi Roger. Ben geliyorum.

Sam derhal Hammerstead'in numarasını buldu. Otomatik sant-ral çıkınca dişlerini gıcırdattı. İnsan Kaynakları'nın dahilî numarasını duyana kadar epey beklemek zorunda kaldı. Allah kahretsin ! Şirketler neden telefonlara cevap vermek için insanları kullanmazdı sanki ? Mesaj sistemi daha ucuza geliyordu kuşkusuz, ama böylesi acil durumlarda gecikmenin bedeli yüksek olabilirdi.

İsteddiği numarayı duyunca tuşladı. Dördüncü çalışta bezgin bir ses cevap verdi.

İnsan Kaynakları, ben Fallon.

- T. J. Yother, lütfen.

- Bayan Yother biraz önce çıktı.

- Çıkalı ne kadar oldu ? diye sert bir sesle sordu Sam.

Fallon itilip kaküacaklardan değildi.

- Siz kimsiniz ? dedi aynı sertlikle.

- Detektif Donovan. Acilen ona ulaşmak zorundayım. Beni dinleyin; Leah Street orada mı ?

- Hayır, o da yok. Fallon'un sesi değişmişti. Şimdi yardıma daha hazır görünüyordu. Bayan Street ile T. J. yaklaşık yarım saat önce buradan ayrıldılar. Onlar olmayınca telefonlarla baş edemiyorum, delirmek üzereyim...

Sam araya girdi. "Eğer T. J. dönerse, derhal beni Detektif Sam Donovan'ı aramasını söyleyin. Numarasını yazdırdı. Fallon'a durumu bildirmeyi düşündü, soma hemen vazgeçti. Belki de Leah Street tüymemişti, onu uyandırmanın ne âlemi vardı? Beni Bay Strawn'm bürosuna bağlayabilir misiniz ? diye sordu Fallon'a. İstedliğini yapmaya sadece Laurence Strawn yetkiliydi.

- Tabî... tabî. Bir an durakladı kız. Bağlayayım mı?

Sam gözlerini kapattı, ağzından çıkmak üzere olan küfrü yuttu.

- Evet, lütfen.

- Tamam. Bir dakika bekleyin.

Şam'ın kulağı önce bir dizi elektronik tını, soma da Bay Strawn'm sekreterinin tatlı sesini duydu. Sam kadının iyi ezberlenmiş cevap konuşmasını kısa kesti.

- Ben Detektif Sam Donovan. Bay Strawn'la görüşebilir miyim? Çok acil.

"Detektif" ve "acı" kelimeleri Bay Strawn'a derhal bağlanmasını sağladı. Sam hızla durumu özetledi.

- Kapıya haber verin, kimsenin çıkmasına izin vermesinler; sonra da T. J.'i arayın, temizlikçilerin odalarına, tuvaletlere falan bak-sınlar. Bayan Street'le yüzleşmeyin, ama şirketten ayrılmasına da izin vermeyin. Detektif Bernsen yolda.

- Bir dakika, dedi Bay Strawn. Hemen şimdi kapıyı arıyorum. Yirmi saniye soma yine hartaydı.

- Bayan Street yirmi dakika önce şirketten ayrılmış.

- T. J. yanmda mıymış?

- Hayır, nöbetçi yalnız olduğunu söyledi.

- Öyleyse T. J.'i bulun, dedi Sam heyecanla. Aynı anda önündeki kâğıda bir şeyler karalayıp Wayne Satran'a işaret etti. Wayne notu aldı, okudu, fırladı. Binada bir yerlerde olmak, belki hâlâ yaşıyor-dun Belki dedi. Marci ilk çekiç darbesiyle ölmüştü. Luna hemen öl-memişti, ama kafasına öyle bir darbe yemişti ki, bıçak yüzünden değil başındaki yaradan dolayı ölmüştü. Adli tıp yetkilisi tecrübele-rine dayanarak, Luna'mın Uk darbeden sonra olsa olsa iki dakika daha yaşadığım tahmin ediyordu. Saldırıları ölümcül ve şiddetliydi.

- Kimseye bir şey söylemeyeyim mi? diye sordu Strawn.

- Bu noktada önemli olan onu bulmak. Leah Street çoktan kaç-tı. Binadaki herkesi uyarıp aramaya katılmalarını sağlayın. Onu bulduğunuzda, eğer hâlâ yaşıyorsa, elinizden ne geliyorsa yapın. Eğer ölmüşse cinayet mahalline fazla dokunulmaması gayret edin. Acil yardım ekibi yola çıktı. Şam'ın Wayne'e uzattığı notta yazık olan talimat buydu. Çeşitli bölgelerden ekipler, doktorlar ve uzmanlarla birlikte Hammerstead'e doğru yola çıkmışlardı bile.

- Onu bulacağız, dedi Laurence Strawn sakın bir sesle.

Sam'in meslekî içgüdüğü ona hemen olay mahalline gitmesini söylüyordu, ama burada çok daha yararlı olacağını düşünerek ol-duğu yerde kaldı.

Leah Street'in dosyası Roger'ın masasındaydı. Sam, Sterling Heights Polis Müdürlüğü'nü aradı, telefona çıkan detektife dos-yaya bakıp Leah'nın adresini, telefonunu ve sosyal güvenlik nu-marasını vermesini söyledi.

Detektif bu dakika kadar soma döndü.

- Leah Street diye birini bulamıyorum. Corin Lee Street diye biri var ama, Leah yok, diye açıkladı.

Corin Lee mi? Tanrım. Sam bütün bunların ne anlama geldiğini düşünmemeye çalışarak alnım ovuşturdu. Leah kadın mıydı, er-kek nü? İsimler rastlantı olamayacak kadar birbirine benziyordu.

- Corin Street erkek mi, kadın mı?

- Bakayım. Sessizlik. İşte burada, kadınmış.

Belki, diye düşündü Sam.

- Tamam, teşekkürler. İstedğim buydu. Detektif, Sam'e istediği bilgileri verdi. Sam gerekli notları aldı, motorlu taşıtlar bölümünü arayıp Leah'nın otomobilinin plakasını ve modelini öğrendi.

Araba için bir arama talimatı çıkardı. Leah'ın silahlı olup olmadığını bilmiyordu; bu ana kadar ateşli silah kullanmamış olması silah taşımadığı anlamına gelmezdi; en azından bıçak taşıyor olabilir. Nitrogliserin gibi, aşırı istikrarsızdı; bu yüzden yanma dikkatli yanaşmak gerekiyordu.

Nereye gitmiş olabilir? Eve mi? Sadece gerçek sapıklar bu durumda eve giderdi, ama Leah da gerçek bir sapıktı. Evine polis memurları gönderdi.

Her şeyi planlarken, T. J.'yi düşünmemeye gayret ediyordu. Onu hâlâ bulamamışlar mıydı? Neden bu kadar gecikmişlerdi?

Aradan ne kadar zaman geçmişti? Saatine baktı; Strawn'la konuşmasının üzerinden on dakika, Leah'ın Hammerstead'den ayrılmasının üzerinden yarım saat geçmişti. Eyaletler arası yola çıkıp yarım saatte Detroit bölgesinde herhangi bir yere ya da Windsor üzerinden Kanada'ya varmış olabilir. İşte bu harika olurdu; zaten dört ayrı bölgeyle uğraşırken, işin uluslararası bir boyut kazanması hiç de fena olmazdı hani?

Jaine'e haber vermeyi düşündü, sonra da beklemeye karar verdi. T. J. hakkında kesin bir şey öğrenememesi, hele Luna'nın ölümünden bu kadar kısa bir süre sonra, Jaine'e işkence çektirmek istemiyordu.

Allah'tan Shelley'nin evindeydi Jaine. Yalnız değildi, Leah Shelley'nin varlığından ve adresinden habersiz olduğu için güvendedi...

Tabii eğer Jaine Shelley'yi "acü durumda aranacak yakını" olarak göstermemişse.

Kişisel dosyaları Roger'la alfabetik sıraya göre paylaşmışlardı. Sam destenin üstünü, Bernsen de altını aldığından, Leah Street'in dosyası Roger'da, Jaine'inki Sam'deydi. B'ler öteki harflerden çok daha fazlaydı, aceleyle dosyaları elden geçirdi. Jaine'in dosyasını bulduğunda sayfaları koparırcasına açıp hızla baktı.

Jaine, Shelley'nin adını vermişti.

Midesi delinecek gibi oldu. Normal telefonla uğraşacak hali yoktu; cep telefonuna Shelley'nin ev numarasını tuşladı, kapıdan çıkarken koşuyordu.

Haberciler de biraz araştırma yapmış, Jaine'i ararken Shelley'nin evini bulmuşlardı. Sürekli çalan telefon simlerini öylesi-

ne bozmuştu ki, Shelley sonunda telefonu kapatmış, sonra da birlikte arka kapıdan çıkıp havuzun başına gitmişlerdi. Sam Jaine'i cep telefonunu yanından ayırmaması konusunda öylesine sıkı tembihlemişti ki, genç kadın telefonu her yere yanında taşıyordu; şimdi de telefonu tik koltuğun minderinin üzerine, hemen yanma yerleştirmişti.

Başlarının üzerinde onları güneşten koruyan kocaman ve eğik bir şemsiye vardı; Shelley bir şeyler okumaya çalışırken Jaine uyuyakalmıştı. Ev mutluluk verecek derecede sakindi; Shelley Jaine'in simlerinin ne kadar gergin olduğunu düşünerek, Nicholas'ı bir arkadaşının evine oynamaya göndermiş, Stefanie de arkadaşlarıyla birlikte alışverişe çıkmıştı CD'den gelen klasik piyano parçalarının yumuşak sesi Jaine'i rahatlatmış, başındaki ağrının, kıydan çekilen bir dalga gibi gerilediğini hissetmişti.

Marci ve Luna'yı daha fazla düşünemiyordu, hiç olmazsa o anda düşünemiyordu. Zihni ve ruhu bitkindi. Hafifçe uyuklarken Sam'i, kaya gibi sağlam olduğunu düşündü. Onun mahallenin yüzkarası, belalı olduğunu düşündüğünden bu yana sadece üç hafta mı geçmişti? O kadar çok şey olmuştu ki, zaman kavramını yitirmişti, onu sanla aylardır tanıyor gibiydi.

Yaklaşık bir haftadır birliktelerdi, birkaç hafta soma da evleneceklerdi. Böylesine önemli bir kararı bu kadar acele alabildiğine bir türlü inanamıyordu, ama bu karar ona mutluluk veriyordu. Doğru adam Sam'di, tıpkı bir puzzle'm parçaları gibi uyuyorlardı birbirlerine. Öteki üç ilişkisinde acele etmemişti de ne olmuştu? Bu kez gerekeni yapacaktı. Dikkatin canı cehennemeydi; Sam Donovan'la evlenecekti, işte o kadar.

Yapacak o kadar çok iş, uğraşılacak o kadar aynntı vardı ki... Allah Shelley'den razı olsundu; ablası mekân, yiyecek, müzik, çiçekler, davetiyeler, gölge için büyük tenteler gibi işlerin tümüyle ilgileniyordu. Shelley her zamanki çekinmezliğiyle Sam'in annesi ve ablası Dodo'yu aramış, hazırlıklara onları da katmıştı. Jaine henüz Sam'in ailesinden kimseyle tanışmadığını düşünüp üzülyordu, ama önce Marci'nin ölümü ve cenazesi, şimdi de Luna nedeniyle buna bir türlü fırsat bulamamıştı. Sam'in, ailesine, Shelley'nin telefonundan önce haber verdiği öğrenmek sıkıntısını hafifletmişti tabii, yoksa zavallı kadınların çok daha ağır bir şok yaşayacakları kesindi.

Uzaktan gelen kapı zil sesi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. İçini çekti, dönüp Shelley'ye baktı. Ablası yerinden bile kıpırdamamıştı.

- Kimin geldiğine bakmayacak mısın?
- Bakmayacağım. Muhabirdir.
- Sam de olabilir.
- Sam gelmeden telefon ederdi... Ama doğru, telefonu kapattığımı unutmuşum. Allah kahretsin. Shelley sızlandı, soma da açık kitabı iki koltuk arasındaki masanın üzerine yüzüstü bıraktı. Tam da en heyecanlı yerindeydim, dedi. Bir kitabı bir kez olsun kesilmeden ne zaman okuyabileceğim? Eğer çocuklar değilse telefon çalar; telefon değilse kapı çalar. Gör bakalım çocuklarınız olduğunda bugünkü gibi düşünecek misin, diye uyardı kız kardeşini, cam kapıyı açıp eve girerken.

Sam ısıldağını açtığı araçla, arabaların arasından slalom yapıp ilerlerken küfür ile duaları peş peşe sıralıyordu. Shelley'nin telefonu cevap vermiyordu. Telesekretere mesaj bırakmıştı, nereye gitmiş olabilirlerdi ? Jaine ona haber vermeden bir yere gitmiş olamazdı, hele bu koşullarda. Hayatında hiç şimdiki kadar dehşete kapılmamıştı. Shelley'nin evine devriye arabaları göndermişti, ama Tanrım, ya geç kalmışlarsa?

Bahçe kapısı sarsıldı. Havuzun çevresindeki çit iki buçuk metre yüksekliğinde kalaslardan yapıp araları sarmaşıklarla pekiştirilmiş, kapı ise ferforje çubuklardan imal edilmişti. Jaine şaşırıldı, sonra doğrulup baktı.

- Jaine!

Leah Street'ti gelen, gelecek insanların sonuncusu. Çılgın gibiydi, bir eliyle, sanki açabilecekmiş gibi, demir kapıyı sarsıyordu.

- Leah! Ne oldu ? Yoksa T. J. mi ? Jaine koltuğundan fırlayıp kapıya koştu. Kapıldığı panik öylesine güçlüydü ki, neredeyse yüreği göğsünden fırlayacaktı.

Leah Jaine'in sorusuna şaşırmış gibi gözlerim kırıştırdı. Tuhaf bakışlarını Jaine'e dikti.

- Evet, T. J., dedi ve kapıyı bir daha sarsmaya başladı. Kapıyı aç.

- Ne oldu ? İyi mi ? Jaine kapının önünde durup açmaya davrandı, son anda anahtarı olmadığını fark etti.

- Kapıyı aç, diye tekrarladı Leah.

- Açamam, anahtar yok. Gidip Shelley'den isteyeyim... Jaine dehşetten ağlamak üzereyken döndü, ama Leah uzanıp kolunu yakaladı.

- Hey! Biraz sakinleşen kadının elinden kurtulup döndü. Sen ne yaptığını...

Kelimeler boğazında düğümlendi. Leah'nın uzattığı elde kan lekeleri vardı, tırnaklarından ikisi de kınlanmıştı. Kadın kapıya dayandığında, üzerindeki etekte kırmızı lekeler gördü.

İçgüdüğü Jaine'i bir adım geriletti.

- Şu kahrolası kapıyı aç! diye haykırdı Leah, kafese kapatılmış çüğün bir şempanze gibi, sol eliyle demir kapıyı sarsmaya devam ediyordu. Tüyümsü sarı saçları yüzünün çevresinde uçuşuyordu.

Jaine kadının elindeki kana, soma da san saçlarına baktı. Leah'ın gözlerindeki çılgın panlityı, yüzündeki sapık ifadeyi gördü, içinin donduğunu hissetti.

- Seni katil karı, diye söylendi, yan mırıldanır gibi.

Leah zehirli bir yılan gibi çevikti. Vücuduna yapışık tuttuğu sağ kolunu kaldırdı, kapının demirlerinin arasından geçirip Jaine'in kafasına doğru salladı. Jaine geriye atılıp dengesini yitirdi, düşmeden önce sendeledi. Düşerken yanına döndü, kalçasının üzerine oturdu. İçindeki adrenalinin de etkisiyle, sert düşüşün acısını hissetmeye bile fırsat bulamadan ayaklarının üzerine dikildi.

Leah elindeki bir kez daha salladı. Jaine kadının elindeki bir manivela olduğunu gördü. Kapıdan uzaklaşarak haykırdı.

- Shelley! Polisi çağır! Çabuk!

Koltuğun üzerinden cep telefonunun çaldığını duydu. Leah insanüstü bir güçle elindeki manivelayı demir kapıya vururken, içgüdüsel bir dürtüyle telefonuna baktı Jaine. Metal, darbelerin şiddeti altında çınladı, kilit daha fazla direnemeyip kuıldı.

Leah kapıyı itti, adımım atarken yüzünde meşum bir ifade vardı. Boğuk bir sesle, "Sen bir orospusun" deyip, elindeki aleti kaldırdı. "Sen iğrenç, adi bir orospusun ve yaşamayı hak etmiyorsun."

Jaine, gözünü Leah'dan bir an bile ayırmaya cesaret edemedi, yan yan ilerledi, aralarında en azından bir koltuk bulunmasına çalışıyordu. Leah'nın elindeki ve elbisesindeki kanın T. J.'i de öldürdüğü anlamına geldiğini biliyordu. Hepsini gitmişti demek, üçü de. Bu sapık orospu hepsini öldürmüştü.

Çok fazla gerilemişti. Neredeyse havuzun kenanndaydı. Hemen yönünü değiştirdi, havuzdan uzaklaşmaya çalıştı.

Shelley bembeyaz bir yüz ve fâl taşı gibi açılmış gözlerle evden çıktı. Elinde Nicholasın hokey sopalarından biri vardı.

- Polise haber verdim, dedi titrek bir sesle; kobrayı gözetleyen firavunfaresi gibi gözlerini Leah'dan ayırmıyordu.

Tıpkı bir kobra gibi, Leah'nın dikkati de Shelley'ye yöneldi.

Hayır, diye düşündü Jaine, kelimeler zihninde uzak bir fısıltı gibi yayıldı. Shelley'yi de öldürmesin.

- Hayır! Haykırış boğazından koptu; içindeki nefreti daha fazla tutamayacağını anlamıştı, Jaine bir öfke alevi gibi büyüdüğünü hissetti. Gözlerinin önüne kırmızı bir sis oturdu, görüş alanı daraldı, sadece Leah'yı görecektik kadar ufaldı. İleriye atıldığının farkında değüdi, Leah kenara kaçmış, aynı zamanda da manivelayı kaldırmıştı.

Shelley hokey sopasını salladı, bir an için de olsa Jaine'in dikkatini dağıttı. Leah sopayı omzuna yiyip acıyla bağırđı, ama elindeki manivelayı bırakmadı. Tam tersine, aleti yere paralel olarak salladı ve Shelley'nin kaburgalarına vurdu. Shelley acıyla haykınp öne doğru büküldü. Leah elindeki demiri Shelley'nin ensesine indümek üzere kaldırdığında, Jaine nefretin de verdiği güçle, hızla ona çarptı.

Leah daha uzun, daha ağırdı. Jaine'in saldırısı karşısında geriledi, elindeki manivelayla Jaine'in sırtını dövdü; neyse ki Jaine vuruşların şiddetini hafifletecek kadar yakınındaydı. Leah derlenip dengesini buldu, soma da Jaine'i itti. Elindeki silahı yeniden kaldırıp Jaine'e doğru iki hızlı adım attı.

Shelley yüzü nefretten allak bullak, kaburgalarını tutarak doğruldu. İleriye atıldı, her üçü de sendeledi.

Jaine'in ayağı havuzun kenarına basıp kaydđ, soma da üçü birden, domino taşları gibi suya düştüler.

Birbirlerine sanılmış halde boğuşarak dibe indiler. Demü manivela hâlâ Leah'nın elindeydi, ama su rahat hareket etmesini engelliyor, darbelerinin gücünü azaltıyordu. Kurtulmak için çılgınca kıvranıyordu.

Jaine suya düşmeden önce soluk alacak fırsat bulamamıştı. Suyun içinde kendisini korumaya çakşırken ciğerleri kavruluyor, göğsü sancıyordu. Kendisini kurtanp suyun yüzüne çıkmaya çalıştı, yüzü sudan çıkar çıkmaz derin soluklar almaya başladı. Öksürüp tıksırdı, soma korkuyla çevresine bakındı.

Ne SheUey ne de Leah suyun yüzündeydi.

Jaine derin bü soluk aüp suya daldı.

Boğuşmalan onları uzağa, havuzun derin bölümüne götürmüştü. Jaine hava kabarcıklarını, iki kaçlının kıvrılan vücutlarını ve dalgalanan saçlarını, Leah'nın bü denizanası gibi dolanan eteğini gördü. Bacaklarını açıp kapatarak üeri atıldı.

Leah'nın bü eü SheUey'rün ensesindeydi. Jaine çügmca atıdı, eüni uzatıp Leah'nın saçma yapıştı, olanca gücüyle asılınca Leah tuttuğunu bırakmak zorunda kaldı. SheUey balon gibi yukan fırladı.

Leah dönüp Jaine'in gırtladıına yapıştı, parmaklarıyla sıkmaya

başladı. Korkunç baskı Jaine'in ağzını açmasına, gırtlığı suyla dolmasına neden oldu.

Jaine bacaklarını çekip Leah'mn kamına dayadı, soma da itti. Tırnaklar boynunu yutarak çekildi, gözünün önündeki sular kızıl- la boyandı. Soma Shelley yeniden göründü, Leah'yı havuzun dibine doğru batınıyordu. Jaine sulan yarararak yaklaştı, gücünü Shelley'ninkiyle birleştirdi. İttiler, ittiler, boğuşular, bırakmayı akıllarından bile geçilmediler; havaya ihtiyaçları oldu, soluk alamadılar, Leah'yı bırakıp yüze çıkıp çıkmak istemediler. Leah'mn kısa- kışık gibi elleri Jaine'in bluzuna yapışıp kaldı.

Leah'mn direnci azalmaya başlamıştı. Patlak gözleri billur gibi suların ötesinden onlara dikildi, bir süre soma bakmamaya başladı.

Arkalarındaki sular patladı. Jaine güçsüzce dönüp baktığında hava kabarcıklar arasında onlara doğru yaklaşan koyu bir gölge gördü, soma da bir başkasını. Güçlü eller genç kadını Leah'mn ölüm kısılcısından kurtanırken, bir başkası da Shelley'i çekip kenara aldı. Jaine ablasının çıplak bacaklarının suyu tekmelediğini görüp aynı şeyi yapmak istedi; oysa suyun altında Shelley'den çok daha uzun süre kaldığı için hareket edecek gücü yoktu. Dibe doğru battığını hissetti, soma üniformalı polislerden biri onu yakalayıp yukarıya çekti, her ikisi de nefes alabiliyordu.

Jaine havuzdan çıkarıldığını, yerdeki betonun üzerine uzatıldığını hayal meyal fark etti. Hıçkırıyor, kıvrılarak öksürdü, şişmiş boğazından hava geçirmeye çalışırken yan döndü. Shelley'nin boğuk çıkışıklarını duydu, iki polis de aynı anda konuşuyor, kelimeler birbirine geçiyordu. Etrafta koşuşanlar vardı, soma bir başkası suya atladı, parlak güneş ışıklarına doğru sıçrayan damlacıklar Jaine'in yüzüne düştü.

Soma Sam geldi, Jaine'i oturur duruma getirip kolunu sırtına dolarken, bembeyaz bir suratla, "Sakın panikleme" dedi güven vericesine; kollarının titremesine rağmen sesi sakindi. "Nefes alabiliyorsun. Bu kadar uğraşma. Yavaş yavaş soluk al. Yavaşça, bebeğim. İşte böyle. Yavaşça, küçük soluklar."

Dikkatim Sam'in söylediklerine verdi. O korkunç yutkunma krizi geçince boğazı gevşedi, içine çektiği hava yolunu buldu. Başım güçsüzce Sam'in göğsüne dayadı, bilmcinin yerinde olduğunu göstermek için de elini sevgüsünün koluna bıraktı.

- Buraya zamanında yetişemedim, dedi Sam boğuk bir sesle. Tamam, anlıyor musun, buraya zamanında yetişemedim. Telefon etmeye çalıştım, ama cevap vermediniz. O kahrolası telefonu neden açmadınız?

- Haberciler durmadan arıyordu, dedi Shelley soluk soluğa. Ben de kapattım. Yüzünü buruşturup elini kaburgalarına götürdü, rengi bembeyazdı.

Sanki binlerce siren sesi havayı deler gibi oldu, gürültü Jaine'in kulaklarında yankılandı. Bū saniye ya da birkaç dakika kadar sonra beyaz gömlekli doktorlar Shelley üe Jaine'in çevresini sardılar, genç kadını Sam'in güçlü kollarından kopardılar.

- Hayır, bekleyin! Çılgın gibi debelenerek Sam'i çağırmaya çalıştı Jaine; ne var ki sesi güçlkle duyuluyordu. Sam doktorlara bir dakika uzaklaşmalarını işaret etti, kollarım yine Jaine'in sırtına doladı.

- T. J. ? diyebüdi Jaine sadece. Gözyaşları gözlerini kavuruyordu.

- Yaşıyor, dedi Sam sesi heyecandan hâlâ boğuk. Buraya gelirken duydum. Şirketteki bir depoda bulmuşlar.

Sorulacak soruyu Jaine'in gözleri sordu.

Sam tereddüt etti.

- Yaralanmış, sevgilim. Ciddi olup olmadığını bilmiyorum, ama önemli olan hayatta olması.

Sam, Leah'mn -Corin Lee'nin- cesedinin havuzdan çıkarılmasını beklemedi. Orada her işi yapacak kadar çok polis vardı, üstelik ev kendi bölgesinde değildi. Başta Jaine'in yanında kalmak gibi, yapacak daha önemli işleri vardı. Jaine ile Shelley hastaneye götürülürken, cipiyle peşlerine düştü.

Her ikisi de tedaviye aündi. Sam, Al'e hemen haber verilmesini sağladıktan sonra duvara yaslandı. Midesi bulamyordu; insanlara hizmet etmek ve onları korumak için ant içmişti; oysa dünyada herkesten fazla sevdiği kadını korumayı becerememişti. Geç kaldığının, Jaine'i kurtarmak için zamanında yetişemeyeceğünün bilincinde, cipini kent caddelerinde sürerken hissettiği o dehşeti ömrünün sonuna kadar unutamayacaktı.

Puzzle'm parçalarını bū araya getirmiş, ama hem T. J.'i hem de Jaine'i kurtarmakta geç kalmıştı.

T. J.'in durumu ciddiydi. Bernsen'e göre hayatını yere düştüğünde yana yuvarlanmasına ve kafasının eski bir büro iskemlesinin altında kalmasına borçluydu. Anlaşılan Leah işini bitirmeden önce bir şeyden korkup kaçmış, gidip Jaine'i bulmaya karar vermişti.

Bernsen geldiğinde, Sam'i bekleme salonunun rahatsız plastik koltuklarından birine çökmüş otururken buldu.

- Tanrım, ne kabus, dedi Rogef,' Sam'in yanındaki koltuğa otu-

urken. Yaralarının hafif olduğunu duydum. Bu kadar uzun süren ne peki ?

- Sanırım kimsenin acelesi yok. Shelley'nin -yani Jaine'in ablasının- kırığı olup olmadığı anlamak için röntgen çekiyorlar. Jaine'in gırtlakım kontrol ediyorlar. Bütün bildiğim bu. Yüzünü sıvazladı. Neredeyse her şeyin içine edecektim, Roger. Parçaları bir araya getirdiğimde çok geç olmuştu, Jaine'e yetişemedim.

- Hey, ötekileri zamanında göndererek görevini yaptın. T. J. yaşıyor, hemen bulunmamış olsaydı ölürdü. Kadınları havuzdan çıkaran üniformalılar hep birlikte boğulma tehlikesi atlattıklarını söylediler. Eğer onlara haber vermeseydin, polislerin oraya senden önce gitmelerini sağlamasaydın... Roger konuşmaktan vazgeçip omuz silkti. Ben şahsen mükemmel bir iş yaptığına inanıyorum, ama sadece bir detektifim ben, benim söylemlimin ne önemi olabilir ki ?

Sonunda doktor Jaine'in yanından çıktı.

- Onu bu gece müşahede altında tutacağız, dedi. Gırtlakı şişip zedelenmiş, ama nefes borusu yırtılmamış, kemiği de zarar görmemiş; kısa zamanda kendisine gelecektir. Sadece bir önlem olarak burada tutacağız.

- Yanma girebilir miyim ? dedi Sam ayağa kalkarak.

- Tabii. Ha, bu arada, ablasının iki çatlak kaburgası var, ama o da kısa zamanda iyileşir. Durakladı. Sanki bayağı ağır bir kavga ya tutuşmuşlar.

- Öyleydi, dedi Sam, soma da odaya girdi, Jaine'in oturduğu muayene masasının yarımında durdu. Onu görünce genç kadının gözleri parladı, bir kelime dahi etmediği halde elini uzattığında yüzünde beliren ifade her şeyi anlatıyordu. Sam usulca Jaine'in elini tuttu, soma elini çekerek onu kollarının arasına aldı.

Yirmi dört saat kadar soma, T. J. şiş gözlerinden birini azıcık aralamayı, parmaklarını Galan'ın elini sıkacak kadar oynatmayı başardı.

- Annenlere haber vermediğine inanamıyorum, dedi T. J. Sesi hâlâ güçsüzdü ve sözleri ağzında çiğner gibi konuşuyordu, ama azarladığı açıktı. Hayır, dm... senin bir şey söylememiş olmam anlayabiliyorum da, ne Shelley'nin ne de David'in olanları anlatmaması... işte bunu aklım almıyor. Birinin hem seni hem de Shelley'yi öldürmeye çalıştığını, başarmasına da ramak kaldığım nasıl olur da saklarsınız onlardan ?

Jaine burnunu kaşıdı.

- Çocukken annen ile babanın başının belada olduğunu öğrenmemeleri için elinden geleni yapmaz mıydın? Bu da onun gibi bir şey, tek farkı... Omuzlarım silktili. Bitti işte. Sen hayattasın, Shelley ile ben iyiyim, bu konuyu daha fazla konuşmak istemedim. Zaten televizyonlar ile gazeteler beni çığına çeviriyordu, Luna'nın cenazesiyle ilgilenmem gerekiyordu ve daha fazlasını kaldıramayacağımı anladım.

T. J. hastanenin penceresinden dışarı bakmak için sargılarla kaplı başım dikkatle çevirdi. Acil servisten çıkak bir haftayı geçmişti, ama önceki hafta yaşananların çoğu hafızasından silinmişti. Saldırı günüyle ilgili hiçbir şey hatırlamıyordu, o yüzden o gün neler olduğu öğrenilememişti. Sam ile Detektif Bernsen mantıklı bir teori ileri sürüyorlardı, ama hiç kimse neler olduğunu kesin olarak bilemeyecekti.

- Cenazesine gidebilmeyi çok isterdim, dedi, T. J., uzaktan gelen, üzüntülü bir sesle.

Jaine bir şey söylemedi, ama içi ürperdi. Hayır, istemiyorsun, diye düşündü, keşke her şeyi hatırlasaydı.

Aradan İM hafta geçmiş olmasına rağmen, her gece uykusunun en derin yerinde sarsarak, ter içinde uyanıyor, gördüğü kâbusu

hatırlamaya çalışıyordu. Tabî Sam'in bölünmüş uykular için uyguladığı reçete düşünülürse, bu gece uyanmaları pek de kötü olmadı. Dehşet içinde uyanmasına karşın, aşırı dozda zevk sonucu vücudundaki bütün kaslar yumuşamış olarak yeniden uykuya daıyordu.

Sam de birkaç gece kâbus görmüştü; özellikle de ilk gece. Şövalye ruhu, Jaine'in yardımına ilk koşanın o olmamasını bu türlü affedemiyordu. Bu durum, Jaine'nin bu gece duşa girip kafasını suyun altına sokmasına ve "İmdat, imdat, boğuluyorum!" diye haykırmasına kadar sürdü. Her neyse, aslında haykırmaya çalışmıştı, boğazı hâlâ şiş ve ağrıyordu; Sam sesinin sevişmek isteyen bu kurbağayı andırdığını söyleyecekti somadan. Duş perdesini açmış, sular banyonun zeminüne sıçrarken gözlerini Jaine'e dikmişti.

- Yoksa kahramanlık kompleksimle alay mı ediyorsun?

- Evet, dedi Jaine, soma da yeni bir boğulma taklidi için kafasını suyun altına soktu tekrar.

Sam sert bir hareketle musluğu kapattı, genç kadının kıcına şiddetli bir şaplak indirdi, soma kollarını vücuduna dolayarak banyo teknesinden çıkardı.

- Bunun bedelini ödeyeceksin, diye homurdandı.

Jaine'i yatak odasına taşıyıp yatağın üzerine fırlattı, soma da bir adım gerileyerek ıslak elbiselerini çıkarmaya başladı.

- Ya, öyle mi? Jaine çıplak ve ıslak vücuduyla gerindi, belini çukurlaştırarak sülüstü uzandı. Aklından neler geçiyor? Bu elini uzatıp Sam'in kabaran sertliğini okşadı, soma yüzükoyun dönerek aletini sıkıca kavradı. Sam birden donmuş gibi kalakaldı.

Yumuşakça, bir kedi gibi yaladı. Sam ürperdi.

Bütün uzunluğunun tadına baktı. Sam homurdandı.

Yeniden yalamaya başlayıp dilini altında gezdirdi.

- Gerçekten, gerçekten bedelini ödemem gerek, diye mırıldandı. Bana kalırsa bu bedelin içinde... yutmak da olmalı. Sam'i ağzına aldı, dediğini yaptı.

O günden soma, günde en az bu kez, Sam açındıracak bir ifade takmıyor ve "Kendimi öyle suçlu hissediyorum ki" diyordu.

Her şeyden çok, Sam'in davranışlarıydı Jaine'in sarsıntıyı atlattığını sağlayan. Ona bebek muamelesi yapmamıştı. Onu sevmiş, teselli etmiş, canım acıtana kadar sevişmişti. Bu yaptıkları yeter de artardı. Sonunda Jaine yemden gülmeyi becerebilmişti.

T. J.'i her gün ziyaret etmişti. T. J. kafasına yediği darbelerden kaynaklanan problemler için fizik tedaviye başlamıştı büe. Konuşması her geçen gün büaz daha düzeüyordu; sağ kolunu ve sağ ba-

cağını kontrol etmekte zorlanıyordu, ama bu arızalar da çalışmayla kaybolmaya yüz tutmuştu. Galan güürlerini T. J.'in yanında geçiriyordu; eğer gözlerindeki aleni bağıllık bir işaretse, evlülüklerindeki bunalım atlatılmış demektir.

- Annenlere dönelim, dedi T. J. Bugün havaalamna onları karşılamaya gittiğinde anlatmayacak mısın?

- Hemen değıl, dedi Jaine. Önce Sam'i tanıştırmam gerekecek. Bir de konuşmamız gereken bir düğün var. Kaldı ki olanları Shelley'le birlikte anlatmamız gerektiğini düşünüyorum.

- Bana kalırsa, bunu eve varmadan halletmen daha doğru olur, yoksa komşular eve döndüMerini görür görmez damlayacaklardır.

- Peki, peki, söylerim.

T. J. sırtıttı.

- Düğününüzü bir hafta geciktirdiğim için bana teşekkür etmeleri gerektiğini söylemeyi de unutma. Hiç olmazsa dinlenme fırsatı bulacaklar.

Jaine yüzünü buruşturdu. Doğru, düğünü bir hafta ertelemek, T. J.'in tekerlekli iskemleyle de olsa düğüne gelmesini sağlayacaktı, ama en azmdan babasının kimseye teşekkür etmeyeceğinden emindi. Düğünü dönüşlerinin ertesi günü yapmak, onu bir sürü telaşa katlanmaktan kurtaracağı için, tam ona göre bir şey olacaktı halbuki.

Saatine baktı.

- Gitmem gerek. *Bir* saat soma Sam'le buluşacağız. Yatağın üzerine eğilip T. J.'in yanağına öptü. Yarın görüşürüz.

Galan mis gibi kokan kocaman bir zambak buketiyle kapıda göründü.

- Tam zamanında geldin, dedi Jaine, yanından geçerken de göz kırptı.

- Evet, dedi J. Clarence Cosgrove, yılların boğuklaştırdığı sesiyle. Corin Street'i çok iyi hatırlıyorum. Görülmemiş bir vakaydı, ama yapabileceğimiz bir şey yoktu. Ergenliğe erişene kadar Corin'in kız olduğunu bile bilmiyorduk. Ah, tabii doğum belgesinde cinsiyeti yazılıydı, ama kim doğum belgesini kontrol eder ki? Annesi Corin'in... erkek olduğunu söyledi, biz de inandık.

- Erkek çocuk gibi mi yetiştirilmiş? diye sordu Sam. Masasının basma oturmuş, uzun bacaklarını açık bir çekmeceye dayamış, telefonu kulağına yapıştırmıştı.

- Buebildiğim kadarıyla, annesi Corin'in kız olduğunu sezdirecek bir davranışta bulunmadı. Corin çok dengesiz bir çocuktü.

Fena halde dengesiz, diye tekrarladı Bay Cosgrove. Disiplin açısından, sürekli sorun çıkarıyordu. Sınıfın evcil hayvanlarından birini öldürdü, ama Bayan Street bunu Corin'in yaptığımla asla kabul etmedi. Çevresindeki herkese oğlunun mükemmel bir çocuk olduğunu tekrarlardı.

Tombala, diye düşündü Sam. Bay Mükemmel. Corin'in içinde yıllar yılı sessizce çalışan saatli bombayı harekete geçiren buydu demek. Ona katlanılmaz gelen, "liste"nin içeriğinden çok, adı olmalıydı.

- Corin'i okuldan aldı, diye sürdürdü Bay Cosgrove sözlerim. Yine de o çocuk için bir şeyler yapmak istedim hep. Davranış bozuklukları yıllar geçtikçe daha da arttı tabii. Corin on beşine geldiğinde annesini öldürdü. Ayrıntılarını unuttum, ama kanlı bir cinayet olduğunu hatırlıyorum. Corin yularca akıl hastanesinde kaldı, ama hiçbir zaman cinayetle suçlanmadı.

- Cinayet Denver'da mı işlendi ?

- Evet.

- Teşekkürler, Bay Cosgrove. Bir sürü boşluğu doldurmama yardımcı oldunuz.

Sam telefonu kapattıktan sonra, kalemim masasının üzerine vurarak Corin Lee Street hakkında şimdiye kadar neler öğrendiğini düşündü. Akıl hastanesine girerken Corin'di, ama çıkışta, kuşkusuz "Lee'ye benzediği için, adım Leah olarak değiştirmişti. Bütün bunlardan çıkan tablo, annesi tarafından hem ruhsal hem de fiziksel bakımdan baskı altında tutulan, sonunda hayatı boyunca vücudundan sızan şiddetin kontrolünü elinden kaçırarak, olağanüstü dengesiz ve tehlikeü bir kadındı. Psikiyatristler isterlerse bütün gün oturup baskının mı ve şiddet yanlısı kişiliğin mi önce geldiğini tartışabüülerdi. Sam'in gözünde bunların hiçbir önemi yoktu. O sadece bunca ölüme ve yıkıma neden olan kadının net bir resmini görmek istiyordu.

Corin'in ortaokul müdürü Bay Cosgrove'la konuştuktan sonra, Denver Polis Müdürlüğünü aradı, sonunda Bayan Street cinayetini soruşturan detektifi buldu. Corin ayaklı bu lambayla annesini öldüresiye dövmüş, sonra da kadının yüzüne alkol dökerek tutuşturmuştu. Ceset bulunduğunda Corin tutarsız davranmış, ruh hastası olduğu anlaşılmıştı. Yedi yıl boyunca bu akıl hastanesinde tutulmuştu.

Araştırma, Sam'i Corin'i tedavi eden psikiyatra kadar götürdü. Corin'in ölümünü ve ölümün ayrıntılarını öğrendiğinde, kadıncı kız içini çekti.

- Bütün itirazlarıma rağmen, hastaneden çıkarıldı, dedi. Yine de, dağılmadan bunca yıl idare edebildiğine göre tahmin ettiğimden daha uzun bir yol kat etmiş. İlaçları işe yarıyordu, ama hâlâ -çok kesin olduğu zaman bile insanları sınıflandırmaktan nefret ediyorum- psikoz hastasıydı. Benim görüşüme göre, öldürmeye başlaması sadece bir zaman meselesiydi. Bütün klasik belirtileri gösteriyordu.

- Corin'den Leah'ya nasü döndü ?

- Corin anne tarafından büyükbabasının adıydı. Annesi çocuğunun kız olduğunu kesinlikle reddediyordu. Corin'e göre kadınlar... "değersiz" ve "pis" yaratıklardı. Bayan Street çocuğuna erkek adı verdi, onu bir erkek gibi büyüttü, herkese Corin'in erkek olduğunu söyledi. Corin çok küçük bir çocukken büe, herhangi bir kusur işlediğinde çeşitli biçimlerde cezalandırılıyordu; dövülüyor, vücuduna iğne batırılıyor, karardık dolaplara kapatılıyordu. Asıl kıyamet ergenliğe ulaştığında koptu. Bayan Street Corin'in vücudundaki değişiklikleri kabullenemiyordu. Özellikle de âdet kanamasını.

- Eminim, dedi Sam; böylesi bir kötü muamele öyküsünden midesi bulanmıştı.

- Ergenlikten soma, Corin her kabahatinin karşılığını cinsel biçimde cezalandırılarak ödedi. Ayrıntıları düş gücünüze bırakıyorum.

- Teşekkürler, dedi Sam keyifsizce.

- Kendi vücudundan, kadın cinselliğinden nefret ediyordu. Terapi ve ilaç tedavisi sonucunda kaba bir kadın kişiliği geliştirdi ve adım Leah olarak değiştirdi. Kadın olmak için çok çabaladı. Ben yine de onun normal bir cinsel ilişki ya da herhangi bir ilişki kuramayacağından emindim. Bazı kadınca davranışlar öğrendi, ilaçlar şiddet eğilimini kontrol altına aldı, ama gerçekliği kavrayışı en hafifinden çarpıktı. Aynı işte birkaç yıl çalışmış olmasına gerçekten şaşırdım. Öğrenmek istediğiniz başka bir şey var mı ?

- Hayır, Doktor, galiba bütün sorularımı cevapladınız, dedi Sam. Bilmek istemişti. Eğer Jaine bir gün öğrenmek isterse, ona verilecek cevapları olmalıydı, ama Jaine şimdilik Leah Street hakkında tek bir soru bile sormamıştı.

Belki de en iyisi buydu. Jaine'in mücadelecisi biri olduğunu biliyordu, ama iyileşme sürecine nasıl şiddetle atıldığını, sanki alt edilmesi gereken bir rakipmiş gibi baktığını görüp şaşırmıştı. Leah Street'in hangi konuda olursa olsun onu yenmesine izin vermeyecekti.

Saatine baktı, gecikmekte olduğunu gördü. "Allah kahretsin"

diye homurdandı. Eğer havaalanına gecikirse Jaine'in hiçbir mazet dinlemeyeceğini düşündü. Ona vermek istediği önemli bir haber vardı, geciktirilmesi mümkün olmayan haberler, onun için Jaine'i öfkelenlendirmek istemiyordu.

Jaine'le annesinin evindeki randevusuna zamanında yetişebilmek için arabasını çılgın gibi sürdü. Altı haftalık bagaj ile dört kişi Viper'a ya da cipe sığamayacağı için havaalanına Jaine'in annesinin Lincoln'üyle gideceklerdi. Cipi garaj yolunda dmdurup fırladığında, Jaine'i çoktan direksiyona geçmiş, motoru çalıştırırken buldu.

- Geciktin, dedi Jaine. Sam'in kızı koltuğa değer değmez lastikleri bağırarak kalktı. Sam emniyet kemerine uzandı.

- Yetişiriz, dedi güvenle. Direksiyondaki Jaine'di ne de olsa, bu yüzden hiç kuşkusu yoktu. Belki hız sınırını aşmaması için uyarması doğru olurdu, ama susmayı tercih etti.

- Birkaç hafta önce eyaletle yaptığım görüşmeyi hatırladın mı?

- İşe almdın, dedi Jaine.

- Nereden bildin?

- Alınmasaydın sormazdın.

- Eyalet polis akademisinde staj yaptım. Onun için bir daha gitmem gerekmeyecek. Doğrudan detektifliğe başlayacağım. Asıl sorun, taşınmam gerekecek.

- Yani ? Jaine gözlerini devirmişti.

- Yapma bunu! Yola bak!

- Bakıyorum!

- Taşınmak canım fazla sıkmaz, değil mi? Evini yeni almıştın da.

- Benim canımı sıkacak olan, senin bir kentte, benim başka bir kentte olmamız olurdu. Böylesi kötü olurdu, dedi Jaine.

Sam de tam da bu cevabı bekliyordu işte.

Rekor sürede havaalanına gelip otomobili park ettiler. Gelişler terminaline doğru koşar adım giderlerken Jaine, "Unutma, babamın parkinsonu var" dedi. Kolunun titrediği görürsen şaşırma.

- Unutmadım, dedi. Uzun bacaklarıyla genç kadına yetişmekte güçlük çekmiyordu.

Kapıya vardıklarında yolcular çıkmaya başlamıştı. Jaine'in annesi ile babası ilk çıkanlar arasındaydı. Jaine bir çılgılık atıp annesine koştu, kollarını boynuna dolayıp sıkıca sarıldı, aynı töreni babasına da tekrarladı.

- Bu Sam! dedi adamı çeğiştirerek. Annesi ile babası düğünden haberdardı; annesi kollarıru Sam'in boynuna doladı.

Jaine'in babası çılgın gibi titreyen bir sağ el uzattı.

- İşte, dedi. Sen elimi tut, sallanma olayım ben hallederim.

Sam bir kahkaha patlatınca, Jaine'in annesi "Lyle!" dedi. "Söylediklerine dikkat et."

- Ne var? dedi babası, azarlandığına bozulmuş gibi. Eğer biraz eğlenemeyceksem elimin titremesinin ne anlamı kalır ki? Sam o parlak mavi gözlerde gördüğü parıltıdan, Jaine'in bu eski motorun parçası olduğunu anladı.

- Size verilecek sürüyle haberimiz var, dedi Jaine annesinin koluna girip çıkışa doğru yürürlerken. Ama önce kızmayacağına söz vermelisin.

Bu kadarı onları sakinleştirmeye yeter, diye düşündü Sam.

- Arabamı hurdaya çevirmediysen mesele yok, dedi Lyle Bright.